

Giới thiệu Chồng Khờ - Trịnh Chung

Nhà họ Ngô có hai cô con gái xinh đẹp, chị là Ngô Khả Như, em gái tên Ngô Khả Uyên.

Có điều không phải ai cũng rõ hai người là chị em cùng cha khác mẹ, thân phận mẹ của Khả Uyên chỉ là làm thiếp trong nhà.

Thấp hơn không chỉ một đầu, nên Khả Uyên cũng không được coi trọng.

Dù chỉ có dung mạo xinh đẹp hoàn hảo của cô mới khiến người ta nhìn với con mắt khác. Nhưng xinh đẹp thì làm sao, số phận đã định sẵn cô sẽ không bao giờ được ưu ái như chị gái mình.

Bởi vì cô phải thay chị, lấy một người đàn ông nghèo...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Hôn ước

Ngô Khả Uyên - là nhị tiểu thư của Ngô gia, cô có một chị gái Ngô Khả Như lớn hơn hai tuổi nhưng cô và chị ta chỉ là chị em cùng cha khác mẹ.

Mẹ Khả Uyên chỉ làm thiếp nên cô luôn bị mẹ con nhà Khả Như bắt nạt, dù cha cô biết nhưng chỉ biết thương xót đứa con gái nhỏ của mình chứ không làm gì được.

Dù bất hạnh khi mẹ mất sớm lại chỉ là con của một tì thiếp nhưng ông trời quá ưu ái với cô, đã ban cho cô vẻ ngoài với gương mặt đẹp không góc chết, khiến bao nhiêu người thèm khát. Nhưng trở trêu thay cô lại phải thay chị gái mình đi làm vợ của một tên nghèo.

Tổng Gia Minh là nhị thiếu gia của Tổng gia - là một tập đoàn khét tiếng trong giới kinh doanh. Nhưng nghe nói vị đại thiếu gia thì thông minh giỏi giang bao nhiêu thì vị thiếu gia này lại bị nghèo từ nhỏ không biết lý do gì mà thiếu gia ấy lại nghèo, lời đồn khắp ai ai cũng biết, nhưng với Tổng gia những lời đồn đó mãi chỉ là lời đồn còn sự thật thì trời mới biết....

Tại nhà Ngô gia....

- Khả Uyên con gọi chị gái con xuống ba có chuyện muốn nói với chị em con.

- Dạ thưa ba!

Ngô lão gia ngồi ở ghế sofa uống nước trà nhưng ánh mắt đắm chiêu như đang suy nghĩ chuyện gì đó rất quan trọng vậy.

Khả Uyên nghe ba mình nói thì chạy lên phòng chị gái mình là Khả Như gọi:

Cộc... Cộc...

- Chị Khả Như chị làm gì vậy? Xuống dưới nhà ba có chuyện muốn nói với chị em mình...

Nghe tiếng gõ cửa, đang nằm lướt điện thoại chơi Khả Như bực tức ném chiếc điện thoại xuống giường đi ra mở cửa:

- Con sao chửi này mày không có việc mà sang làm phiền tao? Mày có tin tao cho mày ngày mai không đi học được nữa không?

Nghe những lời chanh chua này Khả Uyên thấy bình thường vì từ trước tới nay người chị gái này có bao giờ nói chuyện nói chuyện ngọt ngào với cô đâu nên cô không hy vọng chị nói nhẹ nhàng với mình.

- Ba bảo em gọi chị nên chị đi xuống nhanh nhé không ba la bây giờ, em xuống trước.

Nói xong cô cúi mặt đi nhanh xuống dưới nhà, còn Khả Như thì đang tức vì không biết ba cô có việc gì mà gọi cô xuống dưới chứ, đang nằm thoải mái thì bị quấy rầy nên cái nét mặt của cô ta xám xịt lại miễn cưỡng bước xuống dưới nhà.

Còn cô đi xuống nhà thì thấy ba và mẹ kế Minh Trang đang ngồi ở đó, khi nhìn thấy cô thì ánh mắt bà ta đánh lại liếc xéo cô. Tô vẻ khinh thường. Cô lại gần chiếc bàn ngồi xuống ghế đối diện với ba cô, Khả Như cũng đi xuống ngay sau cô, cô ta qua ghế bên cạnh cô ngồi.

- Ba có việc gì mà gọi con với con này xuống đây vậy?

Ông Ngô đặt chén trà xuống bàn nhìn đứa con gái lớn của mình nói:

- Con lớn rồi ăn nói cho hẳn hoi, không người ngoài nghe được người ta cười cho vào mặt Ngô gia ta không dạy được con.

- Hừ! Ba cứ nói thế, con đã hồn láo đâu mà ba lại nói thế.

- Con..!

- Con nói không đúng à, cái đứa con hoang này làm gì đủ tuổi ngồi chung với con, nhìn là người ta cũng biết...

- Con vừa phải thôi, em nó cũng là con ba, chứ con hoang nào, con còn ăn nói sáng bậy ta và cho con bậy giờ..

- Ba..!

- Ta gọi con xuống đây không phải để con ăn nói bậy bạ, hồn láo.

- Thế ba nói đi, con cũng đang bận việc không có nhiều thời gian.

Nghe đến đây thì ông Ngô thật sự tức muốn chết vì đứa con gái lớn này mà, nó đã hai mươi tuổi nhưng luôn ăn nói thô lỗ cực cần, không bao giờ mà nhẹ nhàng với ai được. Trái ngược với tính cách đó đứa con gái thứ hai của ông lại hiền dịu nét na bầy nhều. Ông chỉ biết lắc đầu bất lực với đứa con gái này rồi.

- Ba muốn nói với các con một chuyện, đến lúc phải nói rồi. Ngô gia ta với Tống gia có một hôn ước được định sẵn từ lâu, hôm qua Tống gia đã gặp ta ngõ ý cưới một trong hai con về làm dâu bên Tống gia...

Khả Như không để cho ông nói hết đã nhảy vào miệng ông nói. Cô ta thừa biết Tống gia có địa vị trong xã hội như thế nào, bất kể người con gái nào cũng muốn được bước vào Tống gia thì sao cô lại không muốn chứ.

- Ba à! Để con gả đi vào Tống gia cho ba.

Ông nghe thấy vậy thì mặt dần ra đôi phần, ông cũng hơi ngạc nhiên con gái ông lại chịu gả sang Tống gia khi chưa nghe ông nói hết câu, không biết nó có phải là vội vàng quá không.

- Con chắc chứ?

- Con chắc chắn, không lẽ ba không tin con gái ba à? Mà là vị thiếu gia nào nhà Tống gia hỏi cưới vậy ba?

Ông Ngô nghe con gái chắc chắn đồng ý rồi thì cũng không còn là lẳng mà nói luôn:

- Là Nhị thiếu gia!

Nghe đến câu nhị thiếu gia thì mặt Khả Như từ đỏ chuyển qua xanh tím rồi cuối cùng mặt cô ta trắng bệch cắt không còn ra nổi giọt máu

- B... Ba... Ba chỉ nói đùa đúng không ba?

- Không, ba nói đùa con làm gì hôn sự là việc quan trọng sao có thể đem ra để làm trò cười được con gái.

Giọng nói của ông vô cùng chịu đựng đối với đứa con này, chỉ có cô là từ khi xuống tới giờ vẫn ngồi yên, cô cũng hiểu đôi chuyện nhưng cô không muốn can thiệp vào vì biết vị trí của mình, biết là ba thương cô nhưng cô không muốn nói gì cứ để ba cô quyết định thì hay hơn. Cô không muốn gây thêm nhiều phiền phức cho mình và ba nữa.

Còn Khả Như thì tức không chịu được liền hét lên:

- Ba... Ba có bị làm sao không? Mà ba đem con gái ba gả cho nhị thiếu gia.

Cô ta đâu đến nỗi ngu ngốc mà không biết nhị thiếu gia nhà Tống gia bị ngốc, ban nãy cô cứ tưởng là người hỏi cưới phải là đại thiếu gia thì cô mới dễ dàng đồng ý như vậy chứ.

Ông Ngô được phen hú hồn vì cái giọng chanh chua của con gái ông làm ra, đã chưa ngoa rồi cô ta còn hét lớn nữa chứ khiến người ăn kẻ ở trong nhà nghe thấy ai nấy đều tái mặt.

- Thì là do con không nghe ta nói hết chưa gì đã đồng ý rồi còn gì.

- Ba con nghĩ lại rồi con không đồng ý hôn sự này nữa.

- Con đã đồng ý thì không thể nói không là không! Ta đã đồng ý gả con gái cho Tống gia rồi, con cũng biết đấy nếu Ngô gia ta mà kết giao với Tống gia thì trên thương trường sẽ thuận lợi hơn. Con về đó cũng là vào hào môn tại sao lại không muốn, đây người muốn không được kia kia.

Ông Ngô cố gắng để thuyết phục đứa con này, vì vốn dĩ nhị thiếu gia đó bị ngốc nhưng rất hiền lành và cậu ta lại là tông dấm dóc của tập đoàn Tống Thị.

đưa con gái ngang ngành này mà được gả vào đó sẽ rất sướng, mà ông cũng không cần phải dạy lại cái kiểu kinh người của nó nữa, nếu mang danh lấy chồng ngốc thì nó sẽ không còn tự đắc được nữa, ông sẽ bớt đau đầu với đứa con gái này. Trong tâm ông cũng đã có quyết định rồi nhưng vẫn muốn hỏi các con vì ông không muốn đứa con gái nhỏ phải chịu khổ nữa, không muốn vì chuyện này mà hai chị em nó ghét nhau hơn.

- Con không đồng ý! Ba thừa biết nhị thiếu gia đó bị ngốc mà? Ba nghĩ sao gả con cho một thằng ngốc, đường đường con là đại tiểu thư của Ngô gia mà lại đi lấy một thằng ngốc làm chồng, con chưa bị điên.

- Con không lấy cũng phải lấy, ba đã đồng ý hôn ước này rồi.

Khả Như cô ta đâu chịu yên mắt cô ta nhìn qua khả Uyên rồi cười lên nham hiểm.

- Ba con nhất quyết không lấy một thằng ngốc làm chồng, nếu ba không hủy hôn ước này thì sao ba cứ khẳng khẳng bắt con cưới anh ta, đứa con hoàng này sao ba không bắt nó gả đi.

Ông ngô tức mà ghen cả cổ không thể chịu được cái tính ngang ngược này của khả Như, ông đập mạnh tay xuống bàn quát:

- Lão, con ăn nói với ba vậy à, là con đòi cưới trước giờ lại không chịu, em con nó mới có mười tám tuổi còn quá nhỏ ba không thể gả nó đi, con là chị mà không biết điều, tốt thì dành xấu thì đùn đẩy cho em, ta thật sự quá thất vọng về con...

Minh Trang ngồi im từ nãy bên ba cô đến giờ mới lên tiếng nói:

- Anh à, sao anh lại nổi cáu với con vậy? Nó mới có hai mươi mà anh bắt ép làm gì, nó cũng đang đi học đại học dở dang sao mà nghỉ học lấy chồng được. Anh bắt con lấy chồng lúc này không khác là bảo nó đi chết rồi.

Ông ngô nhìn sang người vợ bên cạnh mình đang nói, ông biết vợ ông chứ lúc nào mà không bênh con, người vợ này luôn có thành kiến với khả Uyên ông biết từng ý trong câu nói của vợ mình.

- Em không phải bênh nó, anh không thể bắt khả Uyên gả đi khả Như được.

- Anh không nghĩ thông rồi, khả Uyên mới học xong cấp ba chưa có đi học đại học nên gả đi về bên đó gia đình họ sẽ định hướng cho nó học tập, còn khả Như thì đang học dở dang sao mà nghỉ về nhà học theo gia đình họ được.

- phải đó ba... - khả Như hòa theo nói cùng mẹ.

Khả Uyên ngồi im từ nãy đến giờ cô hiểu ba mình không muốn gả cô đi. Nhưng lời đã hứa nếu không có người gả qua bên đó thì Ngô gia sẽ rất khó xử. Cô cũng không muốn ba mình khổ nữa nên đã lên tiếng

- Ba hãy để con đi thay chị, ba cũng đã hứa hôn rồi nếu không gả con gái qua đó sẽ rất khó xử, con không muốn ba phải đau đầu vì chuyện này,

- không được!

Tiếng ba cô gắt lên, ông biết đứa con này rất hiểu chuyện nó sẽ không để ông phải mất mặt với mọi người, chỉ là ông không muốn gả nó cho thằng ngốc, ông muốn gả nó cho một người đàn ông hoàn hảo, mà có gả thì giờ cũng chưa phải lúc.

- Ba không phải lo con tự biết lo cho bản thân mà. Con lớn rồi, con quyết định rồi ba cứ nói với tổng gia là con đã đồng ý hôn sự này...

- Con... Ta không thể gả....

- Ba không muốn gả nó cho thằng ngốc, mà va lại muốn gả con đi... - giọng khả Như chen ngang vào nói

- Thôi anh đồng ý đi. Con nó cũng đồng ý rồi mà! - Minh Trang nói giọng năn nỉ với chồng mình

- Em thì biết cái gì...! Khả Uyên con cứ để việc này ba nói với Tổng gia con không phải gả bên đó...

Cô nhìn thấy mẹ con khả Như nhìn cô với những ánh mắt đầy viên đạn, cô không muốn nhìn thấy họ nữa, giờ từ chối không khác gì cô tìm cho mình cái địa ngục, thôi thà lấy thằng ngốc còn hơn ở với mẹ con nhà này...

- Ba cứ đồng ý với họ, con đã đồng ý ba không phải lo.... Con lên phòng nghỉ ngơi đây..

Nói xong cô xin phép ba mình rồi lên phòng đóng cửa lại. Còn ba cô để cô lên phòng rồi mới đứng dậy quát:

- Vừa lòng hai mẹ con bà chưa, mẹ con bênh nhau có ngày chết tới cổ không ai cứu.

Ông bỏ đi lên phòng còn lại hai mẹ con nhà khả Như nhìn nhau cười đầy ảm ảm.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cuộc gọi chấn động

Vào phòng khách Uyên ngồi phịch xuống giường nhìn vào tấm ảnh để ở kệ trước giường, cô nhớ mẹ mình rất nhiều. Cô nhớ lại những chuyện từ ngày mẹ cô mất đi cô sống trong căn nhà này giống như địa ngục vậy, mẹ con nhà Như luôn bắt lỗi dù cô không làm gì sai cả, những ngày sống phải nhìn nét mặt của người khác thật sự không vui tí nào.

Ba cô là một người cũng gọi có tí gọi là máu mặt trong giới kinh doanh nên cô chị gái của cô chưa bao giờ là biết quý trọng một ai, trong mắt cô ta thì ai cũng chỉ là người hèn mọn, riêng cô thì luôn là cái gai trong mắt cô ta cần phải nhổ bỏ.

Cô biết rõ việc kết hôn với một người nghèo thì sẽ phải chịu thiệt thòi nhiều, chắc chắn cô sẽ bị ảnh hưởng ít nhiều. Nhưng nghĩ đến việc ba cô đã hứa hôn với người ta rồi mà ba cô lại hủy với người ta thì không hay, nếu người ta không làm khó dễ thì còn đỡ, còn người ta làm khó dễ thì ba cô sẽ rất vất vả trong giới kinh doanh.

Nếu như kiến thức cô biết thì gia thế của Tổng gia so với nhà cô thì chắc chắn ba cô phải nhún nhường vài phần rồi, đành nhắm mắt lấy một thằng nghèo để giúp ba trong việc kinh doanh của tập đoàn thôi, hai mẹ con cô cũng đã nợ ba cô quá nhiều rồi, ba đã dành hết tình yêu thương cho hai mẹ con cô thì cô không thể ba phiền lòng được.

Cô nghĩ hồi rồi tặc lưỡi cái cho tinh thần thoải mái hơn, nằm xuống chiếc giường êm ái này cô đã ngủ thiếp đi lúc nào không hay.

Ở căn phòng của vợ chồng Ngô gia, Ngô lão gia nhìn ra cửa sổ đêm chiều, ông vẫn đang rất là lằng lằng làm sao để đưa con gái nhỏ của mình từ chối hôn lễ này, ông không muốn cô vui sâu vào cuộc hôn nhân không lối thoát này.

Bất chợt có tiếng điện thoại đổ chuông. Ông móc chiếc điện thoại iPhone 11 ra lướt màn hình nghe máy:

"Alo..! "

" Chủ tịch Ngô à, ông Lại không nhớ tôi à? "

Ông nghe giọng nói này ông biết là ai nhưng ông không biết phải nói sao về hôn sự này với Tổng lão gia.

" Tôi biết.. Tôi biết làm sao mà tôi quên được Tổng lão gia đây được. "

" Haha...! Tôi lại tưởng ông quên tôi rồi chứ. "

- " Ông cứ khéo đùa, hai nhà chúng ta thâm tình lâu nay mà, người ngoài còn biết, huống hồ tôi đây sao có thể quên được chứ.! "

Nói chuyện với ông ta mà Ngô gia mặt mày đỏ hết mồ hôi hột, chỉ sợ nói sai cái gì ngày mai tập đoàn lại gặp chuyện thì khổ.

" Ông Ngô? Ông đã tính gả đưa con gái nào trong nhà cho Gia Minh của tôi chưa? "

Ôi cái đ...! Cái lão già này mới nói khi sáng mà giờ này mới là buổi chiều đã hỏi rồi, ông ta chắc sợ thằng con trai giả ngu giả ngơ của mình ể hay sao mà hỏi cưới con nhà người ta mà như đi ăn cướp thế. nhưng những lời nói này chỉ dám hiện lên trong đầu ông chứ có dám ho ra ngoài đâu...

" À.. Chuyện này... Gia... Đình tôi vẫn đang bàn bạc à tổng gia "

" Oh... Vậy à? Thế ông tính sao thì tính đi nhé. Tôi muốn mời ông và con dâu tôi sáng mai đến nhà tôi bàn hôn sự. "

Đoàng...

Cái gì chứ chưa gì đã qua nhà bàn hôn sự thế như vậy chẳng phải là đang cướp con gái ông đây sao... Ôi đ... t~...!!!!

" Khoan đã... Để vài hôm nữa được không Tổng gia. Chứ ngày ngày mai tôi thấy có phải nhanh quá không ạ? "

" Không có gì là nhanh Ngô gia à! À mai qua Tổng gia tôi thì chúng ta sẽ coi lại hợp đồng hợp tác làm ăn của hai bên nhé. Dựa vào đứa con dâu của tôi đó sẽ quyết định hợp tác hay chấm dứt nhé Ngô gia. ông nghĩ cho thông nhé. Hahaha..... Vậy tôi cúp máy nhé. "

" khoan..... Tút.. Tút... "

Ông tức quá ném luôn chiếc điện thoại xuống giường, nói mới nhớ cái hợp đồng cách đây ba ngày bên tập đoàn của ông có đi kí kết với tập đoàn của Tổng gia. Ôi...! Ông hại chết con gái của ông rồi giờ mà không có hợp đồng đó coi như tập đoàn của ông sẽ gặp khó khăn. Sao ông không nghĩ ra là vì hợp đồng đó mới có hôn sự này chứ....

Giờ thì ông không thể nghĩ ra cách để cứu cô con gái bé bỏng của mình rồi. Không biết vợ ông ở bên kia thế giới có giận ông không? Chỉ mong cô ấy

hiếu cho ông, thật sự ông không muốn mang tiếng bán con của mình vì gia sản đâu.

Ngồi hết cả buổi chiều mà ông cũng không nghĩ ra cách gì cả, đành ngậm ngùi đi xuống dưới nhà ngồi ăn cơm cùng gia đình. Nhìn thấy Khả Uyên ngồi cầm cái ăn cơm thì lòng ông lại chưa sốt cay đắng bấy nhiêu.

Nhìn thấy ông xuống thì Khả Uyên nhanh chóng mở ghế cho ba mình ngồi ăn cơm. Xong cô lại về ngồi ăn nốt chén cơm của mình.

Ngô lão gia khó khăn mới cất được giọng để hỏi Khả Uyên.

- Khả Uyên? Con có suy nghĩ lại được không? Ba không muốn con gái ba mạo hiểm.

Cô dừng lại mọi hoạt động của mình nhìn thẳng lên ba mình mà nói, cô đã nghĩ kỹ rồi nên không còn cảm thấy lo lắng hay sợ hãi nữa.

- Ba không phải lo cho con đâu, con nghĩ kỹ rồi, con sẽ lấy Nhị thiếu gia của nhà Tống gia. Dù sống chết con cũng vẫn lấy.

- Con...!!!

- Ba ăn cơm đi! Ba lo cái gì chứ con Uyên nó cũng lớn rồi, sao không biết bảo vệ bản thân. Mà chồng nó cũng có phải một thằng ghê gớm đâu mà cũng chỉ là một thằng ngốc thôi... - Khả Như nhìn cô cười cười rồi đưa đẩy miếng lưỡi với cha cô.

- Con im ngay đi! Con nói thì hay sao con không đích thân mình đi thử nghiệm xem cậu ta có ngốc như lời đồn không thì lúc đó ba sẽ đưa em qua đó thay thế cho con.

- Ba....

Cô ả cứng cả miệng lại không cãi lại được ba mình liền đưa mắt cầu cứu mẹ mình.

- Mẹ nói gì đi chứ! Ba nói con vậy có được không. Dù gì con cũng là con gái của ba mà Sao ba chỉ biết bênh cái đứa con hoang kia thôi vậy....

Mình Trang nhìn đứa con gái đang nhõng nhẽo bên cạnh thì cau mày lại nhìn ông Ngô.

- Anh sao lại nói con như vậy? Nó cũng là con gái anh mà đứa nào cũng là con, sao lúc nào ông cũng bênh vực mỗi mình con Khả Uyên thế...?

- Bà im ngay cái miệng thói của bà lại không tội xuống tay thì đừng có kêu.

- Ông...!!!

Bà tức giận nghiêng răng kèn kẹt lên nhưng cũng đành phải im miệng mà ăn cơm. Bà ta biết ông ít khi nổi cáu nhưng mỗi lần mà nổi cáu thì hậu quả không thể tưởng tượng ra nổi.

Cô vẫn im lặng ăn chén cơm của mình mặc kệ những ánh mắt nổi lửa của ai kia đang nhìn cô như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy....

- Khả Uyên con quyết định vậy thì ba không ngăn cản con nữa, sáng mai con xin nghỉ học cùng ba qua Tống gia một chuyến lúc ý đồng ý hay không đó là quyền của con.

- Dạ... Thưa ba.

- thôi con ăn cơm đi, rồi ngủ sớm không ngày mai qua đó căng thẳng lại mệt..

- vâng... Ạ.

Cô cũng vừa tầm buông đũa đứng dậy xin phép mọi người.

- Ba con ăn no rồi ạ. Con xin phép ba con lên phòng trước...

- Ừ...!

Cô đi ra khỏi bàn ăn đi thẳng lên phòng...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3: Gặp bàn hôn sự

Sáng sớm hôm nay Khả Uyên dậy rất sớm để chuẩn bị mọi thứ cho cuộc gặp mặt sắp tới, cô không muốn để ba phải mất mặt. Cô cũng là một tiểu thư danh giá nên không để họ đánh giá là nhà quê được.

Đi học thì cô luôn ăn mặc bình thường ít người biết cô là nhị tiểu thư của Ngô gia. Không phải là không biết mà do cô giấu đi thân phận của mình mà thôi.

Hôm nay Khả Uyên cô mặc một chiếc váy suông màu hồng nhạt, nhìn đơn giản nhưng khi mặc lên người Khả Uyên thì lại toát lên một đẳng cấp khác.

Cô thả tóc ra sau lưng, tóc cô không đen hẳn lại có vài ngọn tóc xoăn lại nên khi thả ra nhìn cô rất đáng yêu.

Bước vào chiếc xe BMW cùng ba cô mà lòng cô nặng trĩu, cô lo lắng khi mình bước chân vào Tổng gia ngày ra mắt không biết cô nên vui hay buồn đây. Cô ngồi thu mình lại nhìn ra cửa sổ những con đường quen thuộc đang được lướt qua...

Ông ngô thấy con gái nhỏ như vậy tưởng là cô hối hận thì trong lòng có chút đau lòng mà nói:

- Khả Uyên con có thể thay đổi ý định. Nếu con không muốn chúng ta sẽ không đi nữa. Ba sẽ nghĩ cách từ hôn sự này...

Lời nói là vậy nhưng khả Uyên nhìn ra đôi mắt của ba cô đang chứa rất nhiều sự lo lắng ở trong đó mà không thể nói ra...

Cô cầm tay ba mình nhẹ nhàng nói.

- Con không sao. Ba đừng lo...

- Thật là con không sao chứ. Ba không muốn con gái của ba buồn, con xinh đẹp như vậy sao lại phải một thằng ngốc chứ.

Cô chỉ biết cười gượng lắc đầu..

- Ba xin lỗi lại đưa con vào cuộc hôn nhân này, lúc đầu ba muốn người gả đi là Khả Như, chứ không phải là con, nếu con không đồng ý thì ba chắc chắn bắt con bé đồng ý với hôn sự này....

- Ba đừng nói vậy, chị đang học còn con thì chỉ còn mấy ngày nữa là kết thúc thời học sinh rồi, giờ con thay chị đi lấy chồng cũng là đúng thôi mà ba....

- Con.... Con cứ hiền như thế này làm sao mà ba yên tâm đây....

Cuộc nói chuyện của hai ba con nhà Ngô gia kéo dài không được bao lâu thì chiếc xe đã dừng trước sân lớn nhà Tổng gia....

Người tài xế mở cửa mời hai cha con cô xuống.

Khả Uyên không do dự nắm chặt tay ba mình nói rồi kéo ông ra theo..

- Ba đừng suy nghĩ nhiều, con sẽ hạnh phúc bên người con chọn... Đi thôi ba họ đang đợi mình.

Khi nghe con gái mình nói vậy thì ông còn có thể nói gì thêm nữa chỉ biết ngậm ngùi đi theo...

Vào đến đại sảnh đã thấy Tổng gia cùng với hai cậu con trai là Tổng Minh Khang và Tổng Gia Minh đã ở đó chờ sẵn rồi..

- Tổng gia, xin đã để mọi người chờ..

Ngô gia nhanh chân đến chào hỏi Tổng gia.

Tổng gia lấy tay xoa xoa...

- không có gì, chúng tôi cũng mới xuống đây ngồi thôi.. Là người một nhà ông không phải làm vậy....

- vâng.. Vâng..

Nói chuyện với Tổng gia thì ông ngô cũng phải kính nể vài phần.

Nhìn qua bên chỗ Minh khang chạm vào ánh mắt của anh ta không mặn cũng không nhạt chỉ khẽ gật đầu ra hiệu chào, thì ông Ngô đã hiểu gật đầu lại trong lòng mang thêm nhiều sự kính hỷ.

Nếu nói về Minh khang thì không ai là không biết, ông đã gặp cậu ta rất nhiều lần, nói trên thương trường về Minh khang thì không thể phủ nhận tài năng của cậu ta, tiếng tăm lẫy lừng của đại thiếu gia của Tổng gia..

Ông nhìn người ngồi bên cạnh Minh khang chính là nhị thiếu gia, ông nhìn cậu ta cũng phải đứng hình một lúc, nói về thân hình với khuôn mặt kia thì đại thiếu gia còn phải thua nữa, biết Minh khang đã quá đẹp trai nhưng ông không ngờ Gia Minh lại đẹp trai đến vậy.

Nhưng chỉ tiếc là cậu ấy bị ngốc không thì chắc chắn là một tổng tài khét tiếng ấy chứ. Có nằm mơ ông cũng không nghĩ ra là ông sắp trở thành bố vợ của tên ngốc này rồi...

Ngồi xuống ghế gần ba cô mà Khả Uyên vẫn còn chưa định hình được. Cô cũng đâu khác ba cô là bao hết nhìn Minh Khang rồi đến Gia Minh, cô dùng ánh mắt lại nhìn thẳng vào đôi mắt đang tròn xoe nhìn cô như một đứa trẻ con vậy.

Cô không biết nói gì chỉ ngồi im cho mọi người bàn chuyện.

Tổng gia nhìn cô có vẻ hài lòng nhìn ba Khả Uyên cười cười...

- Ngô gia? Đây có phải là đại tiểu thư Ngô Khả Như không?

Ngô gia nghe xong thì cũng hơi chột dạ nhưng ngay sau đó lấy lại ngay được ý thức mà nói.

- Thưa Tổng gia, đây là con gái thứ hai của gia đình tôi nhị tiểu thư Ngô Khả Uyên ạ...

Tổng gia ông ta hơi ngạc nhiên, nhưng người ngạc nhiên nhất phải nói đến Tổng Minh Khang anh ta nghe tới tên Khả Uyên còn giật nảy cả người lên, anh ta nhìn thẳng Khả Uyên mà nghĩ lại những chuyện mà anh ta biết về cô, nhưng không lên tiếng.

- Thật sao ông Ngô?

- Dạ vâng! Đây là con gái út của tôi.

Nói rồi ông quay ra nhìn Khả Uyên nói.

- Con gái đây là tổng gia sau này sẽ là bố chồng con. Còn người ngồi bên phải kia là Minh Khang là anh chồng của con, còn người ngồi cạnh là Gia Minh sau sẽ là chồng của con...

- Dạ.

Khả Uyên cúi đầu trả lời, vì cô không ngờ được là lại gặp lại anh ta, thật sui cho cô người đàn ông mà cách đây mấy tháng cô đã đắc tội giờ lại là anh chồng của cô...

Khả Uyên hồi tưởng lại cái buổi chiều cách đây hai tháng ở trung tâm thương mại mà không để ý tới mọi người đang bàn hôn sự cho cô..

Hôm đó trời mưa to cô cùng chị gái đi mua sắm, mà nói đi mua sắm cho hay chứ thật ra cô đi xách đồ cho chị cô thì đúng hơn. Lúc đang tay xách nách mang cô không để ý nên đã va phải một người đàn ông, làm cho anh ta ngã ngay ra vũng nước bên cạnh, thấy vậy cô đã ba chân bốn cẳng chạy ra xe của chị để về nhà, lúc chị chuẩn bị đóng cửa cô chỉ kịp nhìn thấy gương mặt của một người đàn ông, anh ta đẹp như thiên thần vậy nhưng thâm hại lại ngồi ngay dưới vũng nước nhìn cô, mặc cho những vệ sĩ cuống quýt gọi anh ta.... chạy lại đỡ dậy....

Thiếu.... Thiếu... Gia....

Nhìn thì cô thật sự không thể phân biệt được hai anh em nhà này, nhưng cô lại nghiêng về phần của Minh Khang hơn vì anh ta bình thường chứ chồng gốc của cô tính trẻ con mà bị như vậy chắc đã là làng lên rồi chứ còn ngồi mà nhìn cô...

Nghĩ thôi đã khiến cô toát hết cả mồ hôi hột....cô vốn cứng rắn mặc cho vẻ ngoài luôn tỏ ra nhút nhát vậy mà hôm nay cô run thật sự khi thấy anh chồng của mình...

Cái người đàn ông được cho là chồng cô tự nhiên chạy tới lay lay tay tổng gia mắt ngấn nước nhìn cô...

- Ba... Ba... Con không chịu đâu sao bảo lấy vợ cho tiểu Minh Minh mà ba với anh hai cùng với cha vợ con hông để ý với Minh Minh thế... Ứ... Chịu đâu... Oa... Oa....

Ôi trời thiên địa ơi người con trai đó không chỉ ngốc mà còn không khác một đứa trẻ lên năm lên mười tuổi là mấy... khiến cho Khả Uyên tình cả người trở về thực tại nhìn cái người được gọi là chồng của cô đang khóc bù lu bù loa lên kia....

- Minh Minh ngoan anh hai có nói gì đâu, cô bé kia là vợ Minh Minh nghe không? Nín khóc đi có muốn lấy vợ không mà khóc như vậy trước mặt ba vợ vậy? Em không xấu hổ à....?

Tưởng nghe những lời nịnh nọt của Minh Khang thì Gia Minh sẽ nín ai ngờ anh ta còn khóc to hơn nữa tay còn quẹt quẹt nước mắt hết nhìn Minh Khang lại đến Tổng gia đưa cái bản mặt vô tội ra để lấy lòng thương hại của người khác....

- oa.... Oa.... Không ai thương con... Ai cũng ghét con.... Huhuhu....

- Con trai. Nín đi cha đang hỏi vợ cho con nè, con không thấy vợ đang nhìn con à? - tổng lão gia vuốt nhẹ tóc đứa con trai Ai ngốc nghếch của mình buông những lời nịnh nọt ra để cho cậu ta nín khóc...

- Vợ.... Vợ.... Vợ... Của Minh Minh.....hức... Hức...

Nói là thế chứ gia mình vẫn cảm thấy ảm ức khi bị cha với anh hai đang ức hiếp nên không nín hãm được..

Khả Uyên nhìn thấy vậy thì cũng hiểu sơ về người chồng của mình. Tuy ngốc nghếch xiu nhưng phải nói đẹp trai như thiên thần, khuôn mặt như được điêu khắc ra vậy. Không hiểu sao trong lòng cô lại không cảm thấy buồn mà lại cảm thấy có hứng thú với người chồng này của mình. Cô khẽ cười nhẹ nhìn ra phía chồng mình ngồi lên tiếng...

- Anh, ra đây ngồi với em...

Nghe cô gọi mình thì Gia Minh im hẩn nhìn anh trai xem có nên ra không...

Minh Khang nhìn em trai mình gật gật đầu ra hiệu em ra với vợ đi.

Anh đứng dậy đi lại gần chỗ cô ngồi xuống nhưng hai cái cặp giò cứ run lên bần bật...

- Anh không thích ngồi cùng vợ à?

Chỉ dám lên nhìn lên gương mặt của khả Uyên rồi lại cúi gập đầu xuống im im gật cũng không dám chứ nói gì tới lắc...

Lúc này khả Uyên mới nhìn kỹ gương mặt của tên ngốc này thật sự nó quá đẹp, nó đã làm cho một người luôn sống nội tâm, chưa bao giờ sống theo kiểu chiến hữu trước mặt ba cô bao giờ. mà nay tên ngốc này lại làm cho cô muốn có hắn, như vậy cuộc hôn nhân này không chỉ là giúp ba cô mà còn giúp cô có nghị lực sống với chính mình hơn....

Khả Uyên nhìn ra phía Tổng lão gia lên tiếng nói...

- Lão gia, con muốn nói chuyện riêng với người, người có thể ra chỗ khác nói chuyện được không?

Tổng lão gia hiểu ý gật gật nói...

- Được... Vậy con đi theo ta lên phòng làm việc nói chuyện...

Ba cô nghe thấy vậy cũng ngạc nhiên với đứa con gái thường ngày luôn sống kín, không mạnh dạn như hôm nay. Lúc sáng con bé còn rất là lẳng vậy mà bây giờ đã muốn nói chuyện riêng với bố chồng tương lai thì thật sự quá lạ...

- Con....

Khả Uyên nhìn qua ba mình thấy ông ngạc nhiên nhưng cô không muốn giải thích, cô chỉ muốn ba mình không phải lo cho mình nữa...

- Ba... Ba không phải là cho con. Con lớn rồi mà... Hi..

Nói rồi cô nhìn anh cười xoa cái đầu ngốc nghếch...

- Ngoan ngồi im ở đây, em đi lên kia một lát, cảm được khóc nghe không..?

Gia Minh chỉ dám gật đầu, nếu không phải cô thì anh đã khóc bù lu bù loa lên rồi chứ ngồi đó mà gật đầu...

Cô bước lên lầu đi khuất rồi thì cả ba cô và Minh Khang đều khó hiểu nhìn nhau, chỉ có một tên ngốc khi nghe cô nói ngồi im thì không nhúc nhích một tí, ngồi lưng thẳng chân dậm lại mà khiến cho ba khả Uyên nhìn thấy cũng không nhịn được mà bật cười.

Tuy như một đứa trẻ con nhưng lại biết nghe lời người khác, như vậy là ông không phải lo cho gái ông sẽ bị bắt nạt rồi...

Minh Khang thì nhìn em trai mình mà nghĩ "thằng em trai gốc này của anh từ trước tới nay có biết sợ ai đâu, vậy mà hôm nay lại sợ cô gái nhỏ nhắn kia chứ. Nếu có vợ thì anh cũng được rảnh rồi mà đi tán gái rồi, chứ không suốt ngày nó lẻo đẻo theo sau khóc vang cả nhà lên nói di ghê với thằng con trai riêng của ba anh bắt nạt.... Hazz "

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Ở trên phòng làm việc tổng lão gia cùng ngồi ở bàn uống nước song song với nhau, ông lên tiếng hỏi.

- Con muốn nói chuyện riêng gì với ta sao?

Cô cũng vẫn bình tĩnh ngồi nhìn ông lễ phép nói:

- Thưa bác, con muốn làm vợ anh Gia Minh với một điều kiện...

Ông từ ngạc nhiên này các ngạc nhiên khác đối với cô gái trước mặt ông.

- Con cứ nói, nếu đã đồng ý lấy đứa con trai thứ hai của ta...

- Con muốn khi lấy anh Gia Minh con vẫn được đi học, được tự do, con không muốn ai bị quản lý...

- chị vậy thôi sao?

- Chỉ vậy thôi ạ. Con muốn bác giữ bí mật này với cả ba cô. Vì con không muốn ba con gặp phải rắc rối.

- Ừm.

- Vậy chúng ta đi xuống thôi không mọi người lại lo lắng ạ....

Tổng gia cười gật đầu đứng dậy cùng Khả Uyên đi xuống.

Cô mới đi xuống dưới chỗ ba cô, ông đã đưa ánh mắt lo lắng nhìn cô.....

- Con...

- Ông không phải lo con dâu của tôi rất ngoan rất được lòng đây, ông dạy con gái rất tốt... Hahhhhhh.....

Tổng gia lên tiếng thay cô khi ba cô muốn hỏi cô điều gì đó....

- Vâng.. Cảm ơn ông đã khen....

Tổng gia uống ngụm nước trà lại nhìn ông ngô cười gật gật....

Đã là xui ra rồi còn khách sáo thế, ông cứ tự nhiên chúng ta người một nhà mà....

- vâng... Hahhhhhh...

Như hiểu ra mọi hàm ý trong câu nói của người đối diện cùng cười to lên tán thành...

Khả Uyên về chỗ mình ngồi, nhìn thấy ai kia ngốc nghếch đến nỗi lúc cô đi đến bây giờ vẫn tư thế ấy... Đến chết cười với người chồng này của cô rồi.....

- Ê hèm....! Anh không thấy mới à anh chồng ngốc...?

Nghe cô nói mà gia Minh giật bắn người ngồi xổm xuống đất hai tay che đi cái đầu, lâu lâu lại lên nhìn khả Uyên...

Cả nhà được một phen cười bể bụng vì chàng ngốc, ngốc mà không ai có thể giận anh nổi...

- A... Huhuhu...!!!

- Nín....!- khả Uyên quát có câu mà Gia Minh đang mắt ngấn nước muốn trào ra rồi mà ngưng hẳn, miệng im hẳn...

Mình khang thấy cảnh trước mắt thì không nhịn được cười to...

- hahhhhhh.....

- Khả Uyên con đừng quát Gia Minh như vậy! Làm thằng bé sợ rồi kìa...

Ông ngô cũng không ngoại lệ mỉm cười trọc cô con gái nhỏ của mình...

Ông tổng thì không phải nói, ông phải quá vui mừng khi thằng con bất trị này của ông từ nay sẽ có người trị thay ông rồi...

- Hahahaha....

Mặt Gia Minh sấm xẹt lại nhưng vẫn không dám ho he với người con gái trước mặt, anh không biết Sao cứ nhìn thấy cô là mặt lại đỏ như trái gấc, tim đập liên hồi....

Khả Uyên ngồi xuống ghế nhìn Gia Minh đang ngồi xổm dưới đất thì lại vừa thấy thương mà cũng buồn cười nữa, cô vốn rất hiền dịu nhưng khi ở với anh ngốc này cô lại muốn mình mạnh mẽ hơn để bảo vệ cho chồng mình....

Mọi người ngồi nói chuyện vui vẻ đến gần trưa thì ba Khả Uyên xin phép về vì trên công ty vẫn còn nhiều việc...

- Tổng gia vậy là mọi việc đã ổn, tôi xin phép cùng Khả Uyên về trước, mọi việc do gia đình bên này quyết định...

Tổng gia gật đầu cười như đã hiểu ý...

- Được, cứ như vậy đi...

Ai cũng vui vẻ tiễn cha con nhà Khả Uyên về, chỉ có duy nhất một người khi nghe đến việc vợ mình phải về thì lẩn ra ăn vạ....

- huhu... Hu.... Không biết... Đầu...hức.... Bảo lấy vợ cho Minh Minh mà giờ lại cho vợ về là sao....???? Huhuhu.... Minh Minh không chịu đâu.....oa... Oa....

Trước tình cảnh này thì Tổng lão gia cùng Minh Khang cũng á khẩu vì không biết Gia Minh sẽ ra chiều ăn vạ như thế này....

Minh Khang đành bất lực nhìn ông ngô cùng Khả Uyên với ánh mắt ái ngại mà lại chỗ thằng em trai ngốc của mình đổ dành...

- Tiểu Minh mình của anh ngoan, vợ em chỉ về nhà lấy đồ thôi, ngày mai sẽ qua ở với Minh Minh mà, em nín khóc đi rồi mai anh cho Minh Minh qua đón vợ về nhà với em.....

Tổng gia thấy Minh Khang đã nịnh nọt thằng con trai của mình thì cũng bắt nhịp theo nhìn cha con nhà Khả Uyên nói...

- Ông ngô! ông cũng thấy đấy, thằng con ngốc nghếch của tôi nó như thằng bé lên 5 lên 10 tuổi, nó biết lấy vợ cho nó rồi bây giờ không chịu cho vợ về, ông có thể mượn phép cho Khả Uyên qua đây ở cùng với con trai Tôi không? Cũng là tạo điều kiện cho hai đứa nó tìm hiểu nhau...

Ông ngô không phải không hiểu ý của Tổng lão gia, nhưng con gái ông còn nhỏ với lại chưa có hôn ước mà để con ông qua ở bên này thì thiệt thòi cho con ông quá...

- Tôi thấy không được tiện cho lắm, con gái tôi nó nhút nhát lại hiền lành chỉ sợ....

- Ông không phải sợ gì, tôi hứa với ông nếu Khả Uyên mà mất một sợi tóc thì Tổng gia chúng tôi sẽ chịu toàn bộ mọi trách nhiệm.

Ý của ông ngô đâu phải vậy, chỉ biết lấy tay xoa xoa ái ngại trả lời.

- Tôi không có ý như vậy.....

- Vậy thì ông còn lo lắng vì cái gì nữa....

Biết là không thể từ chối yêu cầu của Tổng gia ông chỉ biết quay qua hỏi ý kiến con gái mình..:

- Con gái giờ quyền quyết định là của con, con muốn qua đây ở với chồng con không?

Khả Uyên không mấy bất ngờ với câu hỏi của ba cô, cô chỉ là đang nghĩ đến Mẹ con nhà Khả Như thôi, ngày ngày phải nhìn nét mặt của hai mẹ con nhà cô ta thì đã khiến Khả Uyên mệt hết cả người rồi, giờ được thoát khỏi tầm mắt của hai người họ, cô vui còn không hết chứ...

- Thưa ba, con nghĩ ý kiến của ba chồng con cũng có lý, nên con đồng ý sẽ qua đây ở, nhưng là ngày mai chứ không phải là hôm nay ạ...

Ông ngô thấy con gái mình đồng ý thì không nói gì chỉ biết gật đầu, còn Tổng gia cùng Minh Khang thì vui phải biết họ cười mà không ngậm nổi miệng ấy chứ....

- Mai cũng được con dâu của ta, chỉ cần qua đây ở là ta vui lắm rồi.... Hahahaha.... "tổng gia nắm tay Khả Uyên cười nói "

- Phải đấy em dâu, chỉ cần em qua là được rồi không quan trọng là ngày hôm nay đâu.... " Minh Khang cũng vui mừng không kém, anh cũng đệm thêm vào câu nói của ba cho thêm mặn mà hơn... "

Khả Uyên chỉ biết bẽn lẽn cúi đầu trả lời thôi:

- Dạ...!!!!

Gia Minh nghe nói vợ sẽ qua ở với anh thì đứng dậy quệt hết nước mắt đi, miệng cười toe toét chạy lại chỗ Khả Uyên lắc tay nũng nịu..

- Vợ... Vợ... Vợ.... Sao vợ không ở lại với Minh Minh hôm nay mà lại về nhà mai mới qua vậy....?

Uyên nhìn lên người con trai cao khoảng hơn mét tám đang đưa đôi mắt long lanh nhìn cô nũng nịu thì bật cười xoa đầu anh nói:

- Minh mình của vợ ở nhà ngoan, vợ chỉ về nhà chuẩn bị đồ đạc để mai chồng qua đón vợ mà....

- Qua đón vợ.. Minh Minh được qua đón vợ sao?

Khả Uyên đơ người ra mắt vài giây vì cái anh chồng ngốc của cô cười để lộ ra hai cái núm đồng tiền chết người, cô đâu phải loại đại trai như khả Như đâu, nhưng với khuôn mặt, nụ cười hồn nhiên chết cười này thì cô đã bị anh cướp mất hồn đi rồi..

Bị cướp thật rồi....

Khả Uyên nhìn Gia Minh cười nhẹ nhàng đặt một nụ hôn lên má anh khiến cái mặt vốn đã điển trai nay lại bị cô làm cho ửng đỏ lên thì ngây ngốc cười không kiểm soát được...

- Tất nhiên là để chồng qua đón vợ chứ không lẽ để anh hai qua đón vợ à....
- Không.. Không... Tiểu Minh Minh muốn đón vợ....
- vậy thì ngoan không được quậy anh hai và ba nghe không? Sáng mai qua đón vợ sớm nhé....
- Minh Minh sẽ ngoan....
- Được rồi vậy bây giờ vợ về chuẩn bị mọi thứ để ngày mai Minh Minh qua đón vợ nhé....
- ừ....! Hức....

Chào tạm biệt mọi người ba Con Khả Uyên lên xe trở về nhà, chiếc xe đi khuất thì Tổng lão gia và Minh Khang nhìn Gia Minh cười..

Gia Minh lúc này trong đầu chỉ nghĩ một điều là ngày mai được đón vợ qua ở với mình rồi nên vui mừng cười toe toét hí hửng chạy vào trong nhà gọi vú nuôi: (1)

- vú nuôi ơi, pha sữa cho Minh Minh uống đi, để Minh Minh đi ngủ sớm ngày mai còn đi đón vợ về....

Cả Vú nuôi của cậu, ba và anh trai gia Minh ai cũng giật cả mình....

- Gì chứ con có nghe lộn không ba....? Giờ mới chỉ là mười giờ chưa thôi mà....

Minh Khang nhìn vào đồng hồ bất mãn nói..

- Con phải hiểu em trai con hơn chứ, sao lại hỏi ba, ba làm Sao mà biết đứa con trai này nó nghĩ gì....

Tổng lão gia chỉ lắc đầu ngán ngẩm mà đi vào bàn ngồi xuống ghế sofa uống trà....

Minh Khang cũng nhanh chóng đi vào ngồi đối diện với ông. Còn Vú nuôi cũng ngạc nhiên, nhưng biết anh ngốc nên cũng không chấp mà đi pha sữa đem lên phòng cho anh..

Minh Khang nhìn thẳng vào ba mình hỏi:

- Ba khi nãy khả Uyên nói gì với ba vậy?

Tổng lão gia nhìn đứa con trai đang nhìn mình thì ông lại nghĩ về câu nói của Khả Như khi nãy thì không khỏi bật cười....

- không có gì con trai, con bé chỉ hỏi han bệnh tình của Gia Minh thôi....

Minh Khang là người có cái đầu siêu việt, anh biết ba mình không muốn nói nên không ép ông nói được..

- Ba! Ngô khả Uyên là con thứ hai của ngô gia, là vợ hai của Ngô tiên sinh, nếu so về mặt nào thì cũng hơn đại tiểu thư của ngô gia Ngô khả Như. Là một học sinh có chỉ số IQ cao nhất trường Trung học phổ thông lớn nhất thành phố S. Sinh đẹp có, thông minh có, theo mọi người nói Khả Uyên khá nhút nhát và hiền dịu. Nhưng hôm nay con thấy đúng là cô gái này rất thông minh, còn về phần nhút nhát thì không thấy....

- hahahaha... Con lo xa quá rồi con trai ạ. Việc con nên lo là mau chóng tìm một người con gái về làm vợ và sinh con cho ba bồng đi....

- Ba.....! Con chỉ lo cho Gia minh thôi..

- Con không phải lo, con bé này sẽ đem hạnh phúc tới cho em trai con. Con không thấy em con mong con bé quá đã leo lên giường đi ngủ rồi sao...?

Minh Khang nghe ba nhắc mới nhớ ra là thằng em trai ngốc của mình đã đi ngủ từ bao giờ rồi....

- Trời ơi! Nó mà ngủ giờ này thì đêm nay cái nhà này loạn mất....

Tổng lão gia cũng ngạc nhiên hỏi lại con trai....

- sao mà khổ hã con trai...?

- Ba không nhớ à? Hay ba giả vờ không nhớ...! Cách đây ba tháng Gia Minh nó trả ngủ từ chiều đến nửa đêm thì dậy vì đói bụng, nó đã làm cho cái nhà này không ai được ngủ đêm đó sao?

Nói mới nhớ Tổng lão gia mặt biến sắc nhìn Minh Khang...

- Sao bây giờ con mới nói... Mau... Mau... Lên gọi em con dậy...

- Thưa ông chủ cậu hai đã ngủ rồi ạ..!!!!

Đoàng...!!!!

Bà Vũ nuôi đi từ trên lầu đi xuống ôn nhu trả lời.

Lời nói như tắt đi mọi hy vọng của ba con nhà Tổng gia, người nào người nấy mặt mày ủ rũ...

(1): vú nuôi là người nuôi Tổng gia Minh từ nhỏ, Anh mất mẹ từ khi còn bé nên Vũ nuôi là người chăm sóc anh giống như là một người mẹ..

- ---

Trên xe trở về Ngô gia, hai cha con nhà Khả Uyên không ai nói với ai câu nào.

Về đến nhà hai cha con vào nhà ăn cơm xong thì Khả Uyên lên trên phòng chuẩn bị đồ đạc của mình, Ngô gia lên tập đoàn giải quyết việc....

Dọn dẹp xong xuôi Khả Uyên định ngả mình xuống giường nghỉ xui ai ngờ ngoài cửa có tiếng gõ cửa...

- Cộc.. Cộc....

Một hồi lễ bước chân ra mở cửa, cứ tưởng ai gọi ai ngờ người mà cô không muốn gặp nhất lại lên gặp cô.

Đưa bộ mặt chán ghét ra mặt cô nói:

- Chị lên phòng tìm em có chuyện gì à?

Khả Như không thèm để ý tới câu nói của Khả Uyên mà cứ thế đi thẳng vào phòng ngang nhiên ngồi lên giường của Khả Uyên.

- không lẽ cứ phải có chuyện tao mới được lên phòng của mày à?

Khả Uyên lẳng lặng bước theo sau Khả Như đi vào phòng:

- Em không có ý đó...

- hừ.. Không có ý... Thế sao mày phải hỏi câu ý, mày nên nhớ đây là nhà tao mày hiểu không, tao muốn vào đâu là quyền của tao...

Khả Uyên tức muốn nổ mồm nhưng vẫn phải kìm lại, cô biết bây giờ mà phản lại thì phải người gánh chịu chắc chắn là cô..

- Chị nói như vậy mà cũng nói được. Chị là đại tiểu thư của Ngô gia ai cũng biết còn em cũng là con của ba nên phòng này của em. Chị không có quyền nói như thế,

Khả Như tròn đôi mắt lên nhìn Khả Như Uy hiếp:

- Mày chỉ là đứa con hoang không hơn không kém, thì mày có quyền gì mà nói...

- Chị..

- không cãi được thì nói mẹ ra. Mẹ mày mãi chỉ là con đi điếm mà thôi....

- Chị không được nói mẹ em như vậy, chị nói em thế nào cũng được....

Khả Như đưa ánh mắt khinh bỉ nhìn về Khả Uyên...

- Con điếm như mày mà cũng được quyền so sánh à. Mày có khác mẹ mày không...? Mày tưởng mày sinh đẹp mà vênh mặt lên à, mày chỉ đáng lấy thằng ngớ ngẩn như Tổng gia Minh thôi... Còn làm gì có cửa mà với được đại thiếu gia với tam thiếu gia con riêng của Tổng lão gia.... Hahaha.....

- Chị quá đáng lắm rồi đấy....

- Như này chưa phải là gì đâu con điếm à....

- Chị...!!!!

Khả Như đi về phía va-li hành lý của Khả Uyên, cô ta nhếch mép lên cười đều khả Uyên..

- Ấy ra... Mới gặp mặt thôi mà đã qua ở với anh yêu rồi sao... Hôhồ....

Lúc này thì khả Uyên hết chịu nổi vì cái giọng khinh thường người khác của Khả Như nữa cô đi lại chỗ va li giật lại chỗ mình..

- Tôi đi đâu quyền tôi, có liên gì tới chị à mà chị ngứa họng....

Bốp...

Một cái tát dảng trời lên khuôn mặt đẹp đẽ của Khả Uyên. Người ban cho cho cô cái tát đấy không ai khác chính là mẹ của Khả Như. Chính là bà ta....

- Con ranh mày hôm nay lại dám mạnh mẽ nói đạo lý với con gái tao à, mày có tin tao tổng cổ mày khỏi nhà tao ngay bây giờ không...?

Bị đánh bất ngờ nên khả Uyên không kịp đỡ khiến đầu óc cô choáng váng. Một lúc mới định hình được... Giờ cô hiểu Khả Như lên gây chuyện với cô là có ý đồ hết... Chỉ trách cô không nghĩ ra nên bây giờ bị ăn một cái vả..

- Sao mẹ lại lên đây...?

- Ủa tao không được lên à. Hay mày cấm con tao rồi bây giờ lại cấm cả tao nữa..

- Con không....

Minh Trang trợn mắt lên nhìn khả Uyên rồi gia lệnh cho Khả Như..

- Như con gái hình như con rác rưởi này không bị trừng trị thì chắc là vẫn vênh mặt lên đây....

Khả Như cười thảo mai nhìn mẹ như hiểu ý đồ....

- Dạ đúng đó mẹ, con điểm này nó cậy được Nhị thiếu gia nhà Tổng gia sủng thì vênh mặt lên đó mẹ....

Minh Trang cười nham hiểm, tay bốp lấy cằm khả Uyên nói.:

- Khả Như con lấy cái va li đồ của con này đem xuống đốt hết cho mẹ đi. Để xem khi nó qua nhà Tổng gia mà không có gì mặc thì sẽ vui như thế nào....

- Dạ...

Khả Như giật chiếc va ly trong tay cô rồi đi xuống nhà, do bị Minh Trang bốp đau quá cô không đủ sức kháng cự.... Đợi Khả Như đi xuống tới dưới nhà thì Minh Trang đập cho Khả Uyên một cái đầu biếng rồi ra ngoài không quên khóa cửa phòng nhốt cô lại....

Bị đập ngã xuống đất,nhưng khả Uyên vẫn cố chạy ra cửa xin Minh Trang đừng nhốt cô...

- Mẹ..mẹ... Con biết sai rồi, mẹ thả con ra được không ạ.... Mẹ ơi....

Mặc kệ tiếng kêu khóc thảm thiết của cô,những người làm trong nhà không ai dám lên mở cửa cho cô, biết là thương cô gái này lắm nhưng ai dám chống lại lời của bà chủ chứ....

Hai mẹ con khả Như đem ném hết đồ cô rồi đi vào nhà ngồi chơi như chưa có chuyện gì..

Còn phần khả Uyên bị nhốt trong phòng thì cô đã quá tức giận, đã hận lại thêm hận hai mẹ Con nhà bà ta.

Cô bất đắc dĩ phải gọi Minh Trang là mẹ vì là do mẹ cô bắt cô gọi, do không muốn mẹ buồn nên cô đã gọi bà ta là mẹ....

Cô ngồi khóc vì thương chính bản thân mình, thương cho mẹ, cô không nói cho ba biết vì thương ba không muốn ba cô lo lắng cho cô thôi... Khóc đến khi mệt là đi cô đã ngủ quên lúc nào không hay..

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chàng ngốc đi đón vợ

Buổi tối hôm đó ba cô về cô vẫn xuống nhà ăn cơm như chưa có chuyện gì xảy ra...

Hai ba con có nói chuyện một lúc thì cô xin phép về phòng nghỉ trước để mai qua nhà Tổng gia với tinh thần thật thoải mái....

Còn về phía nhà Tổng gia thì nhị thiếu gia trời đánh kia đi ngủ lúc 11 giờ trưa đến 11 giờ đêm do cái bụng đói phát huy thì đã mò dậy gọi Vú nuôi lấy đồ ăn cho ăn...

Đánh chén no nê thì ngồi thần người ra một lúc, anh mới nhớ ra là vợ anh có nói anh đi qua đón vợ về nhà mà quên rằng vợ anh dặn là sáng mai chứ không nói là nửa đêm qua đón...

Anh chạy đi khắp các phòng gõ cửa inh ỏi lên...

" cóc.. Cóc... Dậy dậy sáng rồi.. "

"" cóc..cóc.. Anh hai dậy đưa Minh Minh đi đón vợ...""

- "" cóc..cóc.... Cóc.... Ba dậy Đi sáng rồi.... Nhanh đi.. "

Tất cả người trong nhà bị Gia Minh gọi dậy khiến ai nấy đều mắt nhắm mắt mở....

Ba anh thì ngáp liên hồi vì thằng con trời đánh nó dậy phá rối...

Minh khang cũng khác là bao khi anh phải giải quyết việc trên công ty về muộn mới chợp mắt thì em trai đã đánh thức dậy rồi. Giờ ngồi nhìn thằng em đang ngồi ở ghế ung dung uống sữa mặc cho những ánh mắt toé lửa nhìn mình...

- Em trai à, sao em dậy sớm thế vẫn muộn mà...?

Gia Minh hồn nhiên trả lời không một chút do dự....

- Em ngủ đủ giấc rồi, giờ anh hai đưa Minh Minh qua đón vợ đi..

Đoàng...

Vẫn còn buồn ngủ mà nghe cái thằng em trai nói mà anh tỉnh cả ngủ...

- Gia Minh à? Em nói cái gì? Đi đón vợ gì giờ này... Khả Uyên vẫn còn ngủ, em đến đó là vợ em ghét đó...

Gia minh nghe anh nói không được qua nhà vợ thì khóc rống lên...

- oa.. Oa.... Oa..... Anh hai bắt nạt mình mình... Không chịu đâu. Minh Minh phải đi đón vợ..... Oa.. Oa....

Nửa đêm nửa hôm tiếng khóc của Gia Minh càng vang, khắp cả nhà Tổng gia đều nháo nhào lên để dỗ nhị thiếu gia của họ....

Tổng lão gia ngồi im từ nãy đến giờ cũng không chịu nổi cái tiếng khóc của con trai thì đành phải hạ giọng nói:

- Minh khang con đưa gia Minh qua Ngô gia đi, rồi con về nhà nghỉ mai ba nói người qua đưa hai đứa về, chứ kiểu này ba sắp thùng lố tai vì cái thằng con này rồi...

Minh khang biết là bất lực với em trai nhưng anh đâu đến nỗi ngu mà qua Ngô gia giờ này, đường đường anh là một tổng giám đốc tại cao mà giờ này đưa em trai đi đón em dâu nửa đêm, chẳng khác để người ta cười cho vào mặt à....

- Ba...! Con chịu thôi giờ này nhà Ngô tiên sinh đang ngủ mình qua đó chẳng khác nào để người ta chửi mình hăm, gia Minh nó hăm nhưng con có hăm đâu...

Tổng lão gia thì ngán ngẩm lắc đầu..

- Ba biết, con chiều em nó tí đi, nhà người ta biết sẽ thông cảm cho, ai trả biết con không hăm. Con nghe ba đưa em qua đó đi..

- vâng...!!!!

Gia minh thấy anh hai chịu đưa anh đi đón vợ thì im hẳn, đứng dậy chỉnh lại quần áo rồi ra xe ngồi vào trước...

Minh Khang thì âm ức bị ép đi trong miệng không thôi lẩm bẩm:

" cái thằng này mày được lắm dám làm anh mất mặt, hăm đi ngủ từ trưa để bây giờ báo hại anh phải đưa đi đón vợ, cái mặt này của anh vì mày mà phải đắp thêm cả mấy ký bột mì rồi.. "

Trên đường đi đến Ngô gia, Gia Minh không ngừng ca hát khiến cho Minh khang không ngừng nóng mặt anh chỉ trách mình không thể một phát mà đập

bay thẳng em ngốc này xuống xe thôi...

Cuối cùng cũng đến biệt thự nhà Ngô gia, anh đậu xe vào lề đường mở cửa cho gia mình xuống, bấm chuông cửa, anh biết giờ này là giờ này họ đang say giấc ngủ, thì em trai anh lại tới phá, không biết có bị chửi cho không....

Một người giúp việc trong nhà Ngô gia ra mở cửa, cái mặt vẫn còn ngái ngủ nhìn hai Anh em nhà Tống gia:

- Hai anh đẹp trai tìm ai ạ...?

Không để cho Minh Khang lên tiếng gia Minh đã nói trước..

- Đi đón vợ về....

Cô giúp việc giật cả mình tỉnh cả ngủ nhìn Gia Minh.

- Hà? Đón gì vợ!? Đón ai...?

Lúc này Minh Khang mới từ tốn nói...

- Tôi là Tống Minh Khang còn đây là em trai tôi Tống gia mình là chồng của tiểu thư của nhà cô....

- Tống... Xin lỗi thiếu gia tôi đã thất lễ, xin mời hai vị thiếu gia vào nhà ạ...

Cô hầu nhanh chóng mở cửa cho anh em nhà Tống gia đi vào....

Vào nhà gia Minh không những không yên vị ngồi im ở bàn mà lại còn ríu rít lên gọi...

- vợ..vợ... Vợ...vợ ơi, anh đến đón vợ về nhà này.....!!!!

Tiếng gọi inh ỏi của gia Minh khiến cả nhà họ Ngô tỉnh giấc. Ai nấy cũng mặt mũi bơ phờ vì ngái ngủ, riêng Khả Như vì bị đánh thức dậy khi đang ngủ ngon, cô trợn mắt lên nhìn gia Minh đang gào lên gọi Khả Uyên...

- Nè thằng hâm, anh có bị sao không nửa đêm dám tới nhà tôi làm loạn hả? Muốn tôi gọi cô tổng ra đường không hả????

Nghe Khả Như hét thì Gia Minh nhanh chóng chạy ra núp đằng sau lưng Minh Khang khóc....

- Huhu... Anh hai ơi... Con đàn bà kia nó quát em.. Huhu... E sợ.... Anh hai ơi...

Minh Khang nhìn ả mà phát kinh lên, anh trừng đôi mắt lên nhìn ả khiến ông Ngô giật mình phải lên tiếng...

- Cậu Minh Khang cậu bớt giận... Con gái lớn tôi nó vẫn nhỏ nên hơi thô lỗ...

Minh Khang chỉ nhìn lại ông Ngô thoáng qua...

- Ngô tiên sinh dạy con gái cũng giỏi đấy... Tôi không muốn ai gọi em tôi là thằng hâm một lần nào nữa ông hiểu không? Kể cả có là chị của e dâu tôi thì tôi cũng không tha..

- Tôi hiểu.....!!!!

Nói rồi ông Ngô quay qua Khả Như quát:

- Con không mau xin lỗi em rể con đi...

Vẫn cái tính đành hanh đào mỏ như cũ Khả Như đâu chịu, mà cãi lại...

- Ba... Ba không thấy anh ta tới nhà mình quậy phá nửa đêm nửa hôm, ba không những không mắng còn bắt con xin lỗi là sao....

- Con....!!!! Ta thật sự hết chịu nổi con rồi...

Lúc này Khả Uyên từ trên phòng đi xuống ăn mặc gọn gàng chần chừ nhìn Gia Minh cười...

- Minh Minh đến đón vợ à?

Mới nhìn thấy Khả Uyên Gia Minh đã tới cầm tay ríu rít hỏi han....

- Vợ... Vợ....!

- Sao anh qua đây sớm vậy?

- Vợ bảo anh qua đón vợ nên anh phải qua đón sớm không thì vợ lại la anh....

Nhìn cái mặt phụng phịu lại đưa ngón tay vào miệng cắn móng tay nhí nhí nói thì Khả Uyên không nhịn được cười...

- hahahaha... Chồng ngốc lắm, vợ bảo sớm mai chứ có bảo là qua đêm hôm nay đâu, Đi giờ này đón vợ chỉ có mình chồng thôi...

- hix.... Vợ la chồng à....

- không....không.... Chồng qua đón thì giờ vợ chồng mình về nhà nha....

Mới chỉ nói có câu thôi thì đôi mắt chàng ngốc đã ngấn nước chỉ cần thêm một câu nữa là sẽ được giải phóng ngay....

- Thật à... Vậy mình về...về nhà nha vợ..... Về nhà... Về nhà....

Miệng thì nói tay thì đã kéo Khả Uyên ra xe để ở trong mọi người há hốc mồm vì hành động của anh ngốc.....

Minh Khang thấy em mình như vậy thì cũng nhanh chóng xin phép ra xe...

- Ngô tiên sinh Khả Uyên đã đồng ý qua nhà Tổng gia với Minh Minh thì tôi xin phép về trước, xin lỗi đã làm phiền mọi người khi đêm khuya....

Ông ngô cười cười xua tay...

- Không sao, vậy Khả Uyên qua đó thì nhà tôi xin nhờ cậy vào Tổng gia ạ. Nếu con bé nó có gì sai xuất thì xin đừng chấp nhất gì....

- Dạ không có gì đâu, ngô tiên sinh không phải lo....

Nó rồi Minh Khang đi ra xe chào tạm biệt mọi người và lái xe về Tổng gia.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Trên đường về nhà nhà Tổng gia Gia Minh không ngừng nói..

"Vợ..vợ...vợ... Vợ tên là gì z? "

" Vợ.. Vợ giận chồng à...? "

" vợ... Vợ.. Vợ.. Ghét chồng à.. "

" Ba chồng nói là phải yêu vợ.. "

" Vợ cho anh xin lỗi được không... "

" Vợ.... Cho anh xin lỗi đi mà.... "

" huhu... Vợ không thương chồng.. "

" Vợ ghét chồng rồi.. Oa.. Oa.. Oa"

Khả Uyên nghe gia Minh nói mà buồn ngủ không tiếp nổi, Minh Khang thì ngán ngẫm với thằng em trai này anh chỉ biết cầu trời khấn phật cho em anh bớt ngốc nghếch đi cho anh và mọi người được khỏe người..

Chứ nó mà ngốc như này mãi thì anh đảm bảo không sống nổi... Với Gia Minh thêm vài năm nữa chứ nói gì tới cả đời, Ầy vậy mà cô bé ngồi cạnh em trai anh lại chấp nhận lấy và ở với em trai anh cả đời.... Trong thâm tâm anh không nghi ngờ gì về Khả Uyên nữa vì cô bé vốn dĩ đã sinh ra trong hào môn rồi, thì làm gì có chuyện dùng em trai anh để đào mỏ... Anh thật khâm phục với quyết định táo bạo này của cô gái đó...

Minh Khang mỉm cười lắc đầu rồi tiếp tục lái xe mặc kệ cho thằng ếch m trai anh đang làm loạn lên trong xe....

Về phần gia đình Ngô gia khi Khả Uyên và gia Minh rời khỏi thì cũng không yên bình là mấy....

Cái giọng nói chảnh chọe khó nghe của Khả Như vang khắp nhà...

- Ba, sao ba không bênh con mà lại đi xin lỗi một thằng điên....

Ông ngô và tất cả người làm không ai nói câu gì cứ thế lẳng lặng đi về phòng của mình ngủ tiếp...

Khả Như nhìn thấy mọi người bơ mình thì lòng khó chịu vô cùng, cô như phát điên lên, hậm hực đi lên phòng ngủ, mọi đồ đạc đều bị khả Như ném xuống nền nhà đổ vỡ ngổn ngang trong phòng, ngồi xuống giường cô ta cười như điên dại.... Lắm bầm một mình..

" khả Uyên, Tổng Gia Minh hai người được lắm làm cho hôm nay ba mẹ tao cũng mừng tao, mẹ tao thường bênh vực tao dù tao có làm sai nhưng ngày hôm nay mẹ tao chỉ nhìn lắc đầu không hề nói đỡ cho tao một câu.... "

" chúng mày sẽ phải trả giá một con diêm và một thằng điên... "

Hai tay ả nắm thành quyền mắt long lên sòng sọc nghiêng răng nghiêng lợi nói ra từng từ, căn phòng giờ không còn là một căn phòng bình thường nữa mà nó đã bị ác quỷ nhập rồi..

- ---

Về đến tổng gia mọi người bị Gia Minh đánh thức vẫn chưa được đi ngủ mà phải ngồi đợi Minh khang về mới yên tâm, họ ai nấy đều lo lắng nhiet thiếu gia của họ có làm loạn bên đó không nữa....

Gia Minh tí ta tí tòn kéo Khả nhi vào nhà hào hứng kể cho ba mình và mọi về chiến tích lẫy lừng khi ở nhà vợ, còn Minh khang chỉ biết ngao ngán lắc đầu...

- Ba... Ba.. Ba có biết gì không? Khi này bên nhà vợ có một bà chân đội lốt người đó ba....

Tổng lão gia bị thằng con ngốc hù cho mặt tái nhợt nói...

- Con.. Sao nhà Ngô gia lại có quý....?

- Quý đã xấu lại còn chanh chua... Nó chửi con là thằng điên đó ba... Huhu

Nhìn con trai mình đang muốn khóc nữa ông tiến lại gần xoa đầu...

- Con trai ngoan ba thương, giờ con đưa vợ lên phòng của vợ được vú sắp xếp rồi trở về phòng ngủ ngoan, ba sẽ phạt cái con quý đã la mắng con nha...
Ngao nghe lời ba...

Gia minh nghe ba nói thì mắt típ lên cười nhìn ba mình gật đầu.

- Dạ thưa ba..!

Nói đoạn đã kéo Khả Như lên phòng không để cho cô chào hỏi ai một câu..

Tới cửa phòng của mình Gia Minh lại bắt đầu với cái chiêu cũ rích của mình để năn nỉ khả Uyên..

- Vợ.. Vợ thương chồng không?

- Thương gì? Anh có thương vợ đâu mà bắt vợ thương anh...

Khả Uyên chán nản nói.

- hic.. Vợ không thương chồng, không ai thương chồng... Huhuhu...

- Sao chồng động tí là khóc vậy? Đàn ông mà suốt ngày mít ướt không ra thể thống gì cả...

- oa.. Oa.. Oa.. Vợ nắnng chồng.. Chồng mới mười tuổi mà vợ không tha... Oa.. Oa.. Oa....

Khả Uyên chỉ biết bất lực với người đàn ông cao mét tám đang ngồi lấn ra đất khóc um lên..

Cô đành hạ giọng xuống năn nỉ...

- không vợ không ghét chồng, vợ yêu chồng không hết mà, nín vợ thương...

- Thật không?

- Thật, nín vợ thương...

- vậy vợ thương anh vợ cho anh ngủ cùng nhà....

Đoàng...

Thôi toang thật, Khả Uyên nhìn chăm chăm vào cái mặt ngây ngô đang nhìn cô cười toe toét kia, khi nãy còn khóc vang cả nhà ấy vậy mà mới đó đã cười được đứng chịu với nhị thiếu gia nhà này....

Cô thật không biết anh giả ngốc hay ngốc thật nữa, chứ nhìn vào ai không nghĩ là anh ngốc, nhưng trong hoàn cảnh này ai nói anh bị ngốc chứ....

- Gia Minh anh có bị ngốc thật không vậy...?

Gia minh nghe khả Uyên hỏi thì đang cười tự nhiên im bật mắt bắt đầu ngấn nước...

- hic... Vợ lại chửi vợ ngốc.. Ai cũng chửi anh ngốc vậy....huhuhu...

Khả Uyên thấy ngọt thờ khi ở cùng một người chồng ngốc như này, không biết là cô đã quá mạo hiểm hay không nhưng hiện tại thì cô sẽ là người xuống nước thôi...

- Nín... Vợ đồng ý, Đi ngủ nhanh không cả nhà mất ngủ vì anh bây giờ....

- thích quá..vợ chịu ngủ với anh rồi.... Hahaha...

Gia Minh ôm trầm lấy khả Uyên rồi kéo vào phòng đóng cửa, khuôn mặt tươi tỉnh hẳn lên...

Ở dưới nhà thì được phen cười bể bụng, hai con người kia có biết rằng những hành động vừa rồi đã nằm vào ánh mắt của những người được gọi là ba và anh trai đâu...

- Minh khang, con nói xem đứa con ngốc của ta sẽ làm gì con bé đây....?

Tổng lão gia ngồi dưới ghế mà viễn tưởng về những hình ảnh đêm nay của con trai ngốc của ông sẽ làm, nghĩ thôi đã đủ để ông mất ngủ...

Minh Khang thì hiểu ý của ba nhưng em trai anh ngốc vậy thì sao biết gì mà làm chỉ sợ chưa lên trận đã khóc tu tu rồi....

- Ba cứ nghĩ sâu xa rồi, Gia Minh nó ngốc vậy sao biết gì mà làm hả ba...

- Thế con chỉ em con vài chiêu để giữ vợ đi, chứ ba thấy tình hình này không ổn tí nào...

Minh Khang ngạc nhiên hỏi...

- Ủa, có gì mà không ổn vậy ba..?

Tổng lão gia bình thản nhâm nhi ly trà nóng rồi giải thích cho Minh Khang hiểu...

- Con không thấy em trai con ngốc à, ba còn phát ngán với những cách ngốc của Gia Minh rồi, giờ có người để cho nó bám theo mà không biết giữ thì không lẽ con muốn ngày nào nó cũng lẻo đẻo gọi con à...?

Minh khang như tỉnh ngủ gật gật tán thành ý kiến của ba mình...

- Ba nói đúng, vậy mà con không nghĩ ra.... Thế này thì con phải hành động trước khi khả Uyên nó sợ bỏ của chạy lấy người....

- Đúng... Đúng.... Hahahaha....

- Thôi con đi ngủ xú, mà mệt quá rồi, ba cũng ngủ sớm đi ạ...

- Từ từ con, mà khi nãy qua nhà Ngô gia Gia Minh có quậy phá gì không?

Minh Khang định đứng dậy đi ngủ thì lại bị câu hỏi ba anh làm cho phải miễn cưỡng ngồi lại.

- cũng không làm gì quá, chỉ có gào lên gọi khả Uyên làm cho nhà họ Ngô ai nấy đều tỉnh ngủ giữa đêm khuya thôi...

- chỉ vậy thôi sao thằng bé lại nói gấp quỵ là sao?

Nói đến chuyện đó Minh khang mới nhớ ra Khả Như, cô ta ghê gớm thật không khác gì quỷ cái, chắc chắn anh ta phải điều tra thêm về cô ả mới được...

- À, chuyện ý có gì to tát đâu, chỉ là thằng bé bị Khả Như con gái lớn của Ngô tiên sinh hù cho thôi mà...

Tổng lão gia cũng không phải chưa điều tra về Ngô gia, chỉ là ông thấy khá bất ngờ thôi...

- Ủ, vậy thôi con đi nghỉ đi cũng gần sáng rồi..

- Dạ.... Ba cũng nghỉ sớm đi ạ..

- Ừm.

- -----

Ở trên phòng Gia Minh..

Tiếng Gia minh vẫn oang oang trong phòng..

- Vợ... Vợ ơi... Vợ..cho anh lên giường ngủ đi...

- Ngủ dưới đó đi..

Khả Uyên nằm trên giường thản nhiên trả lời..

- Vợ.. Chồng xin lỗi.... Cho chồng lên giường đi... Ở dưới này ngủ đau lưng lắm..

- Anh không thể bớt nói lại à? Sao mà nói nhiều thế không biết....

- Huhu... Vợ cho chồng lên đi ở dưới này vừa lạnh lại vừa có muỗi cắn, muỗi cắn đỏ hết người anh rồi.. Huhuhu...

- Anh lên thì em xuống....

- Anh xin lỗi vợ.... Vợ bỏ qua được không, anh hứa sẽ ngoan mà.. Huhu...

- Ai tin....

- Chồng hứa..... Chồng sẽ nghe lời vợ, ba bảo là phải ngoan vợ mới yêu.....

Mất thì cứ lên nhìn khả Uyên nhưng tay thì đưa lên miệng cắn trung cái bản mặt vô cùng biết lỗi ra chỉ mong Khả Uyên tha lỗi cho lên giường nằm...

Khả Uyên thì bị cái biểu cảm đó làm cho siêu lòng đành miễn cưỡng đồng ý....

- thui được hứa không được làm gì vợ, thì lên giường....

- Vợ yêu anh nhất... Cảm ơn vợ... Chồng hứa sẽ ngoan ạ.... Lalalala.. Lalalala...

Gia Minh leo tót lên giường nằm sát Khả Uyên làm cho cô một phen mất hồn vía....

- Aaaaa.....

- Vợ... Chồng.. À không Minh Minh ngủ luôn có vú du ngủ nên quen rồi... Vợ ru chồng ngủ được không.....?

Khả Uyên còn chưa kịp hoàn lại hồn phách thì Gia minh lại một lần nữa thành công làm cho Khả Uyên rớt luôn tim...

- A.. Anh... Anhhhhh.... Mau đi phòng khác ngủ.... Nhanh....

Gia minh giật mình khi nghe khả Uyên quát thì ba chân bốn cẳng nhảy xuống giường ngồi khóc tu tu....

- oa.. Oa.. Oa... Chồng muốn vợ ru ngủ, vợ ghét Minh minh rồi.. Oa.. Oa.. Oa....

Khả Uyên mặc kệ không nói thêm một từ nào cứ thế nằm xuống chìm vào giấc ngủ....

Gia Minh thì cứ khóc lầy khóc đẽ....

- hic....

- Vợ.... Ác lắm...

- mai... Minh méc ba và anh hai...

- hic.....

Khóc mãi cũng chán anh lên nhìn lên nhìn người con gái đang ngủ say trên giường kia thì nở một nụ cười áp áp nhưng đủ đốn tim mọi cô gái... Vuốt ngực một cái thăm nghĩ..

" giả ngốc bao lâu nay anh không thấy sợ, mà bây giờ thì chỉ sợ lộ trước mặt cô gái ngốc kia, hủ hồn.. "

Anh bình tĩnh leo lên giường nằm sát vào Khả Uyên, mặt đối mặt anh mới thật sự nhìn rõ khuôn mặt này,

" Người gì mà đẹp thế, em đã cướp đi trái tim của tôi rồi đó vợ ngốc... "

Vòng tay qua tháo nút chiếc áo ngực vút sang một bên rồi vòng tay qua eo cô ôm và chìm vào giấc ngủ....

Sáng sớm ánh nắng rọi qua khe cửa sổ vào căn phòng rộng lớn, thế là bắt đầu một ngày mới Khả Uyên sẽ sống trong Tổng gia.

Khả Uyên mở mắt định ngồi dậy thì đột nhiên bị đau ở vùng ngực khiến cô khó chịu xoay người thì phát hiện tay của một tên biến thái đó đang ôm trọn ngực của cô...

- Aaaaa.... Tên biến thái! Ai cho anh sờ ngực tôi.....?

Tiếng hét ồm ồm của Khả Uyên vang khắp phòng khiến Gia Minh tỉnh giấc, đôi lông mày nhíu lại để cho đôi mắt đẹp như điều khắc hể mở ra....

Do không hiểu được chuyện gì đang xảy ra nên Gia Minh vô tình ấn tay mạnh vào nơi đầy đặn nhất cơ thể của cô, làm cho Khả Uyên xấu hổ mặt đỏ bừng lấy chân đạp cho Gia Minh một cước xuống nền...

- Huhuhu... Vợ..sao vợ lại đạp Minh mình vậy... Huhu...

Bị đạp bất ngờ nên Gia Minh khóc to lên làm cho Khả Uyên lúc này mới định thần lại được là anh ta bị ngốc, chắc anh ta không hiểu chuyện gì khi này, thế là cô nâng vôi vàng nhảy xuống giường đỡ chàng dậy...

- Vợ.. Xin lỗi, chồng ngoan không khóc nữa, khi này vợ bị mộng du thôi... Chỉ là mộng du...

- Vợ đạp Minh mình đau quá... Huhu

- ngoan nín lát vợ đưa chồng đi công viên chơi....

Nghe mình sẽ được đi chơi thì mắt sáng như sao của Gia Minh....

- Vợ hứa nha.....

- Ừ, thôi vợ đi vệ sinh cá nhân đã...

Không biết là cô biết hay không biết do hôm qua cô mặc một cái áo sơ mi mỏng do gia Minh đem qua cởi hai chiếc nút áo trên ngực ra, giờ làm cho đôi gò bồng đảo đầy đặn của cô lộ ló ngay trước mắt Gia Minh... Làm cho môi giật giật nhanh chóng đưa tay lên mũi bịt lại...

Cô vẫn thản nhiên đóng lại nút áo rồi vào nhà vệ sinh, Khả Uyên thì vẫn nghĩ gia Minh bị ngốc đâu hiểu chuyện gì nên không còn ngại ngùng gì nữa....

Cô vào nhà tắm đóng cửa lại, Gia Minh nhanh chóng lấy giấy thấm máu ở mũi vẫn đang chảy, anh chỉ thầm nghĩ giả ngốc còn không phải chết chứ ngày nào cũng được xem cảnh nóng mới khiến anh chết sớm...

Chuẩn bị xong xuôi khả Uyên cùng gia Minh xuống nhà dùng bữa sáng, do nhà mới nên cô không dành đường, dành để cho Gia Minh dẫn đường..

Xuống bàn ăn mọi người đã ăn xong và đi làm rồi nên chỉ còn lại hai người họ ăn, bữa sáng cũng nhanh chóng trôi qua, như lời đã hứa Khả Uyên đưa Gia Minh đi chơi...

- Minh mình bây giờ chồng muốn đi đâu chơi....?

Gia Minh tỏ vẻ suy nghĩ khó khăn đưa tay lên cắn móng tay nhìn Khả Uyên...

- Đi trung tâm mua sắm đi, chồng nghe mẹ kể nói với bạn của bà là ở đó đẹp lắm...

" mẹ kể " khả Uyên ngạc nhiên hỏi lại Gia Minh, vì khi cô qua đây gặp mặt gia đình đâu có người mẹ mà Gia Minh nói...

- Mẹ kể, Sao vợ không thấy đâu...

- Mẹ với Gia Kiệt đi pháp cả mấy tháng nay rồi chưa về....

- Gia Kiệt là anh trai hay em trai chồng vậy....

- Minh mình cũng không biết rõ, chỉ nghe anh hai nói là em trai, nhưng cậu ta hay bắt nạt Minh Minh lắm...

Khả Uyên như đã hiểu được vấn đề nên xoa đầu Gia Minh nói:

- Ngoan, có vợ ở đây không ai bắt nạt chồng đâu, vợ sẽ bảo vệ chồng, thôi mình đi trung tâm thôi..

Khả Uyên kéo Gia Minh đi ra chiếc ô tô đang đậu trước ở sân rồi. Gia Minh chỉ giám nhếch môi cười..

" Vợ ngọc vậy, chỉ cần vợ không gây ra chuyện là chồng mừng lắm rồi, ngồi đó mà bảo vệ.... "- Gia chỉ biết nghĩ thầm..

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Chiếc xe lăn bánh, Khả Uyên cô ngày hôm nay tự nhiên cảm thấy mình thật vui và hạnh phúc, chắc vì cô đã thoát khỏi Ngô gia, lòng vui sướng không ngừng nhưng cô sẽ không biết rằng khi chấp nhận ở cùng Gia Minh thì cô sẽ gặp sóng gió, không chỉ riêng việc người chồng ngọc của cô có một gia thế quá hùng hậu, một người đàn ông đằng sau lớp vỏ ngọc ngá lại là một người chuẩn soái ca nhiều người mơ không được....

Người tài xế trở vợ chồng khả Uyên đi thật ra chính là đàn em của Gia Minh, người luôn đi theo bảo vệ cậu..

Chỉ Hào từ nhỏ đã không có cha mẹ, cậu là một cô nhi, cậu đã gặp mẹ của Gia Minh và Minh Khang khi cậu mới mười tuổi, khi đấy Minh Khang đang theo ba anh học kinh doanh chỉ có Gia Minh biết đến sự hiện diện của Chỉ Hào.

Hai năm sau mẹ Gia Minh mất trong vụ tai nạn thì không lâu sau đó ba anh cũng lấy vợ hai, người mẹ kế của anh không ai khác chính là thư ký của ba anh..

Bà ta là một người phụ nữ quá độc ác nhiều mách khoé, Gia Minh đã đưa Chỉ Hào về nhà ngoại mình ở, cũng từ đó anh cũng bị ngọc ngá, mười năm tuổi đáng lẽ sẽ được sự yêu thương của ba mẹ nhưng anh chỉ có người anh trai và gia đình ngoại yêu thương anh.

Gia Minh bị ngọc ngá thì ba anh mới ngộ ra và quan tâm anh nhiều hơn, nhưng sự quan tâm đó không may lại là con sâu sau này nó sẽ giết anh...

Với anh giờ chỉ mong mình có một cuộc sống thật bình yên bên cô vợ ngọc này...

- -

Chiếc xe dừng ở một trung tâm lớn ở thành A của Thượng hải Trung Quốc, Chỉ Hào mở cho Gia Minh vs khả Uyên đi xuống, rồi đi cất xe...

Gia Minh kéo vào toà nhà, Khả Uyên thì khá bất ngờ vì chồng ngọc của mình lại biết cái khu thương mại này....

Đến đây cô mới nhớ, cô chỉ đến đây được một lần duy nhất cùng chị gái không phải mua đồ cho mình mà đi xách đồ cho cô ta... Nghĩ lại khả Uyên lại cảm thấy mấy phần chua xót....

Gia Minh thấy khả Uyên bất động thì la lên...

- Vợ...vợ... Vợ..... Bị ốm hay đau ở đâu à.... Huhu

Khả Uyên bị tiếng khóc của anh làm cho trở về trạng thái hiện tại. Cô mỉm cười nhìn Gia Minh...

- Vợ không sao? Chỉ là vợ thấy vui mừng vì lại được vào một trung tâm lớn như vậy....

- Vợ lần đầu đến đây à? Chồng cũng thế vui quá.... Hi

Cặp vợ chồng nói chuyện mà đâu để ý tới sự xuất hiện của Chỉ Hào. Cậu ta mỉm cười với cách nói chuyện ngọc ngá của sếp bự của mình với cô vợ mà thầm nghĩ.

" sếp ơi, anh lại diễn đạt quá rồi, em phục anh sát đất..... "

- Vợ.. Vợ anh đi nhà vệ sinh một chút nha....

- Vợ đưa chồng đi....

Gia Minh xua tay ý từ chối...

- Chồng đi được.. Vợ ở đây đợi chồng nha, không được bỏ rơi chồng đâu đấy....

- Ừm... Anh đi đi..

- Chồng đi nha, nhớ đợi chồng nha...

Gia Minh chạy thật nhanh tìm nhà vệ sinh rồi vào lấy cái điện thoại bấm một dãy số....

"Alo... "

" Cậu thông báo cho tất cả nhân viên hôm nay không được ai để lộ thân phận của tôi nghe chưa... "

" Dạ, thưa chủ tịch... "

Tắt máy, chỉnh lại trang phục, lấy lại cái tinh thần ngốc nghếch huyền thoại Gia Minh đi ra ngoài....

Ở khu Trung tâm gái gọi là bạt ngàn, ai nhìn thấy gia Minh đều chết sững với vẻ đẹp bất chấp mọi hoàn cảnh của anh, không hổ danh là một tổng tài, là nhị thiếu gia của Tổng Thị....

Những ánh mắt thèm thuồng muốn ăn tươi nuốt sống Gia Minh làm cho anh cảm thấy thật chán ghét, nhưng đang giả ngốc nghếch, là một đứa bé mười tuổi không thì anh đã một phát ném hết lũ con gái không biết liêm sỉ ra ngoài đường không thương tiếc rồi...

Về phần của Chí Hào khi nghe thông báo của vị sếp tại thượng của anh thì anh đã phải vận động cơ miệng để thông báo cho toàn hệ thống của trung tâm mệnh lệnh của vị sếp đặc biệt này....

Gia Minh đi gần lại chỗ cô gái của anh đang đứng như cây sung kia...

- Vợ.. Vợ đưa Minh Minh đi mua sắm đồ, nhanh nhé vợ....

Hai người kéo nhau đi vào khu mua sắm quần áo, Khả Uyên thì chỉ muốn độn thổ xuống đất vì xấu hổ ấy vậy mà anh chồng ngốc của cô cứ như đứa trẻ lần đầu được đi chơi, thì nhăng nhít....

Chơi thế nào mà kéo nhau vào khu đồ quần áo lót, gia Minh cứ hồn nhiên như trên không, hết ướm cái này đến cái kia....

- Vợ ơi, khu này toàn bikini nhỉ, đợt trước anh được mẹ kế đưa đi mua đồ này tro g một shop đồ gần công ty của ba....

- Vợ mặc thử xem đẹp không, sao toàn màu sắc sỡ thế nhỉ...?

- vợ thích màu nude đúng không?

- để anh chọn cho vài cái nhè.. Nhưng phải thử cho Minh mình xem nhè....

Những người ở khu trung tâm ai nấy đều nhìn khả Uyên, Gia Minh, chí hào như sinh vật lạ....

Trong ba người đó thì chỉ có hai người mặt đỏ tía tai vì xấu hổ, duy chỉ một anh ngốc tay vịn dơ dơ mấy chiếc đồ lót lên ngắm nghía, suy nghĩ xem nên lấy cái nào cho vợ....

Khi mua sắm nhiều đến nỗi Chí Hào xách nặng trĩu cả hai tay....

- thiếu gia, phu nhân đợi em với....

Tưởng chừng được đồng cảm ai ngờ Chí Hào lại nhận được một ánh mắt toé lửa của người sếp ngốc tại thượng của mình, giờ thì đâu chỉ muốn khóc thôi....

Đang đi cười nói vui vẻ thì giọng nói chanh chua quen thuộc với khả Uyên phát ra ở phía trước mặt cô...

- Ô..... Ai đây... Không phải Nhị tiểu thư của Ngõ gia đây sao....

Là Khả Như đang cố cà khịa cô đây mà. Khả Uyên từ khi ra khỏi nhà đó cô không còn muốn chịu đựng con người này nữa rồi...

- Phải thì sao nhỉ...? Không lẽ tôi đi đâu cũng phải xin phép chị sao...?

- Hôm nay mày cũng to miệng phét nhỉ, tao còn tưởng mày sẽ chán mà về xin mẹ con tao rồi chứ, xem ra mày cũng hạnh phúc đấy...

Khả Uyên tức đỏ cả mặt lên.

- chị..

Lúc này ai kia cũng tức nhưng giờ là đang phải giả ngốc nên làm gì, Gia Minh giấu hai tay ra sau nắm thành quyền nhìn người đối diện mình...

- Ê bà cô già, cháu thấy cô cũng đẹp gái nhưng nhân phẩm của cô làm một thằng nhóc như cháu cũng không ngửi nổi....

Bị người khác gọi là bà cô già thì Khả Như tức điên lên, chỉ muốn xông lên đánh thằng điên khùng kia một trận.

Khả Như và chí hào phải gọi quá ngạc nhiên với câu nói của Gia Minh.

Chí Hào chỉ tùm tùm cười nghĩ thầm...

" bà chằn này hôm nay tới số rồi, trọc ai chứ trọc phải người phụ nữ của sếp anh thì khác gì chọc vào tổ kiến lửa là bao.... Hahaha... Có kịch hay để xem rồi.. "

Khả Uyên thì liếc nhìn người chồng ngốc của mình đang chà chêm với chị gái của, ông tướng này cũng ghê gớm lắm chứ có phải vừa đâu....

Khả Như bị mọi người nhìn thì tức quá quát lên....

- Thằng điên,mày đừng nghĩ mày là nhị thiếu gia nhà Tổng gia là chị mày đây sợ, mày chỉ là thằng ngốc nghếch không được cái tích sự gì, chỉ có con điểm kia nó mới chấp nhận lấy mày, chứ trên đời này hết đàn ông tao cũng không thèm lấy mày,tao thà ế còn hơn lấy phải thằng điên, thằng hâm như mày...

Gia Minh cũng đâu chịu thua cũng vênh mồm lên dậy đòi ả....

- bà cô có bị làm sao không vậy? Cháu thấy cô con nhà cũng gia giáo nhưng chắc trước kia cô giáo quyền dạy cô môn giáo dục công dân thì phải, ba cháu nói người mà vô giáo dục thì chỉ vứt đi chứ không sai được nữa... Cô nên về học lại môn giáo dục công dân đi, cháu mười tuổi còn biết trên dưới, bà cô già chảnh rồi mà vẫn còn không biết môn đó thì Gia Minh xin chịu thua.....

Anh chàng làm cho một dây khiến cho Khả Như xấu hổ không nói đk gì liền giậm chân mấy phát nghiến răng ken két gằn từng chữ rồi bỏ đi....

- thằng nhãi, mày nhớ, tao sẽ không để yên cho mày và con điểm này đâu....

Khả Như bỏ đi rồi mà Gia Minh có nào chịu thua còn vọng lên nói to....

- Bà cô nhớ về nhà học lại môn học ý nha, nếu không biết cô giáo nào dạy thì cứ xang gặp cháu và vợ. Vợ chồng cháu sẽ chỉ cô tới cô giáo của cháu....

Khả Như biết nhưng giả vờ không nghe thấy gì cứ cắm đầu mà đi.

Gia Minh nhìn khả Uyên toe toét cười...

- Vợ thấy mình giỏi không, thôi vợ chồng mình về đi, mình mình đói rồi....

Khả Uyên thì vẫn chưa kịp lấy lại tinh thần sau những pha đấu võ mồm của Khả Như và gia Minh.... Cô vừa vui mà lại thấy tò mò về người chồng của mình hơn....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Mà cũng tài một thằng chồng ngốc mà ăn nói ai nói ngốc chứ, mỗi câu nói bà cô này, bà cô nọ trong khi khả Như mới 20 tuổi chứ đã già đâu. Khả Uyên nghĩ ông chồng mình khờ nhưng cũng có đẳng cấp ý chứ.

Đến khả Uyên người ở với cô ta bao nhiêu năm hiểu tính khả Như rất rõ mà đâu dám cà khía như ai kia, lần đầu tiên có người dám cà khía cô ả, không ai khác lại là lão chồng như trẻ lên ba nhà cô....

Ngồi trên xe đi về nhà khả Uyên không nhịn được cười mà chất vấn Gia Minh...

- Minh mình sao chồng gan to thể không sợ chị vợ bẻ cổ ả?

Gia Minh không chút do dự vẫn thản nhiên nói như một đứa trẻ vậy...

- ý Vợ nói bà cô khi nãy á!? Minh mình không sợ ai,bà cô đó là ai mà làm mình. Minh sợ được, mình mình chỉ nghe lời vợ thôi.....

Không biết nên vui hay buồn đây, anh chồng này của cô quá bá đạo rồi... Giờ cô chỉ sợ khả Như làm gì hại tới gia mình thôi...

Từ khu trung tâm về tới nhà trời cũng tối Gia mình cùng Khả Như vào nhà ăn tối xong cũng về phòng...

Mình khang hôm nay anh cùng ba ác nh đi công tác tại phát hai tuần, nên ngôi nhà chỉ còn cặp vợ chồng, vợ xinh chồng ngốc ở nhà, hai tuần sắp tới không biết cái nhà này sẽ có biến gì không đây.... Ai nấy đều thăm khám vãi gia tiên nhà Tổng gia cho hai tuần sắp tới cậu chủ của họ không phá banh cái nhà như những lần ông chủ và đại thiếu gia đi công tác, Gia Minh đã dùng hết mọi công suất của sự ngốc nghếch của mình mà phá cái biệt thự không khác gì bãi rác ở châu phi...

Buổi tối hôm nay Khả Uyên đã tỉnh táo hơn đêm hôm qua. Cô nàng đã biết lấy gối ngăn đôi giường phòng trường hợp như đêm qua.

Đêm nay cô mặc một chiếc đầm ngủ hai dây... Cô lại quên mặc nội y nữa làm cho Gia mình người cứ nóng bừng bừng, máu mũi chỉ muốn bắn ra ngoài thôi.

Mặc mà cứ như không mặc, Khả Uyên cũng biết vấn đề tế nhị, chỉ là chồng cô bị ngốc, cô cũng chưa đính hôn nên chuyện này không muốn xảy ra, cô chưa thật sự sẵn sàng cho việc vợ chồng....

Nhưng cô lại không biết chính cách ăn mặc phản chủ của cô đang khơi dậy dục vọng của ai kia, chỉ tiếc là đang giả ngốc nên không thể ăn tươi nuốt sống cô, chỉ biết nhắm mắt lấy giấy nhét vào mũi để ngăn máu mũi chảy ra.....

- Vợ.... Đi ngủ đi...

Khả Uyên nhìn thấy gia Minh đang bịt giấy ở mũi thì ngạc nhiên hỏi....

- Mình mình lại đi đâu? Mà sao lại phải bịt mũi thế kia, mình mình bị đau đầu à. Ra đây vợ coi xem sao....

- Mình mình bị đau tim thôi....

Như một ông cụ non ra dáng người lớn trả lời cho cô vợ thật sự mới là ngốc của mình rồi nhanh chóng vào nhà tắm khóa cửa lại....

Ở ngoài khả Uyên vẫn không hiểu ý nói của gia Minh, cô vẫn anh ngốc nên tặc lưỡi cái chèo lên giường đi ngủ...

Gia Minh thì bị cơ thể khi nãy của Khả Uyên làm cho người suốt thì không khống chế lại với bản thân mà làm bậy với cô, tác hại bất anh phải ngâm người trong nước lạnh cả tiếng đồng hồ để nguội đi dục vọng trong người,

Ra ngoài lúc này Khả Uyên cũng đã ngủ say, Gia Minh đi vào cạnh giường, vuốt nhẹ tóc cô nàng mỉm cười quay người đi về phía bức tranh treo ở giữa phòng to gần chiếm nửa bức tường, khẽ lấy tay dịch chuyển một tí,

Một cánh cửa mở ra, anh bước vào...cánh cửa đóng lại y như bức tường...

- đại ca, sao anh lâu vậy..?

Gia mình trở về con người lạnh lùng nhưng vẻ đẹp không hề phai nhòa....

- Là do chị dâu cậu, xuất thì anh mày chết về bị hộc máu mũi....

Chí Hào hôm nay anh thấy mọi hành động của người anh tại thượng này là anh đã biết Khả Uyên đã làm cho sếp của anh thay đổi rồi...

- giờ anh tính thế nào....?

Gia mình ngồi xuống ghế cầm ly rượu đưa lên miệng uống....

- Mẹ con bà ta sắp về chưa...?

- theo như người của ta theo dõi bà ta thì khoảng hơn tuần nữa hai người đó sẽ đáp máy bay về Trung Quốc....

- Ừm, cho người theo dõi ba ta đến khi ba ta trở về, lần này bà ta và thằng con đó muốn chơi anh hai thì tôi sẽ cho nó nếm thử vị đắng cay....

- Vâng, nhưng anh vẫn phải cẩn thận đó....

- ý cậu là sao?

- việc anh giả ngốc phải thật hoàn hảo, anh không thể bị lộ....

- Ừm, cậu không thấy tôi diễn đạt lém sao, với chị dâu của cậu iQ cao nhưng EQ thì vẫn còn non....

- vâng! Nhưng anh vẫn phải cẩn thận thì hơn...

- Ừm.. À cậu đã điều tra về Khả Như chỉ gái của vợ tôi chưa....
- Em đã cho người theo dõi và điều tra cô ta rồi sớm muộn cũng có kết quả...
- Ừm, tôi không muốn con đàn bà đó gây sự cho chị dâu của cậu thêm một lần nữa....

Nói xong Gia Minh đứng dậy đi về cánh cửa, Chí hào ngạc nhiên nói...

- Sao hôm nay anh đi ngủ sớm vậy, đã bàn xong chuyện đâu....

Gia Minh thần nhiên nói...

- Tôi về ngủ với vợ, không lẽ ngủ trong này với cậu...

Gia Minh bước ra khỏi căn phòng tiến lại chiếc giường, nhẹ nhàng nằm sát vào Khả Uyên nhắm mắt chìm vào giấc ngủ....

Sáng sớm ngày hôm sau cũng vẫn là tiếng la hét thất thanh trên phòng của nhị thiếu gia của nhà này, khiến mọi người một phen thất kinh.....

- Anh bị điên à sao lại lùn tay vào ngực tôi hả, ngốc thôi chứ có điên đâu.....

Gia Minh ngồi dậy gãi đầu, nhìn Khả Uyên ngây thơ vô số tội trả lời:

- Vợ là vợ... Ba ba nói anh phải sinh cháu cho ba....chồng chỉ làm theo lời ba dạy thôi...

Khả Uyên cạ lời với chồng ngốc của cô... Biết là không đôi co với trẻ con, Khả Uyên đi vào nhà tắm, nhưng lòng vẫn thấy ảm ức....

Gia Minh ở ngoài thì cứ ngồi cười, nghĩ lại viễn tưởng lại cảnh đêm qua, đâu chỉ có sờ anh còn làm nhiều cái khác nữa chứ...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

Bữa sáng ngày hôm nay có lẽ khiến cho mọi người nhớ đến già luôn, Gia Minh vốn đã nghịch ngợm khi giả ngốc anh ta không nể nang một ai mà cứ thế tiến tới....

Khả Uyên cùng Gia Minh ăn sáng mỗi người một chỗ, không ai nói với ai câu nào, gia minh biết Khả Uyên đang giận nên đâu dám ho he gì, cúi mặt ăn phần của mình lâu lâu lại lên nhìn khả Uyên nhưng không may toàn bị cô liếc xéo bằng ánh mắt toé lửa....

- Ăn đi nhìn cái gì... Anh muốn tôi cho vào chuồng cạp mà nhìn không....?

Choang....

- Oa.. Oa... Vợ xấu tính, mình mình đẹp trai, thông minh như này ai muốn vào ở với cạp chứ... Vợ quá đáng với mình mình....

Gia Minh khóc rống lên khiến cả nhà lo sợ nhưng duy nhất một người vẫn thần nhiên ngồi ăn cơm như điếc....

Thấy khả Uyên lơ mình, gia minh lại khóc to hơn....

- huhu... Vợ ác lắm... Mình mình chỉ nhìn thôi mà đòi cho mình mình vào ở với cạp... Huhu.... Mình mình không thèm ăn cơm nữa, mình mình sẽ nhịn đói.... Hix.....

Nói xong chạy thẳng lên phòng khóa trái cửa lại, Gia Minh vội lau đi nước mắt, anh tức đỏ hết mặt nhưng anh có thể làm gì đây, bắt nạt cô... Không được. Hừ cô.. Anh chợt nhận ra khi này anh nói sẽ nhịn đói mà cô có sợ đâu, vẫn bình thần ngồi ăn đó.....

Anh ngồi nghĩ ra trăm phương ngàn kế nhưng không được một cái nào ra hồn, vốn thông minh là thế nhưng một ai đã dính vào lưới tình như anh chắc đều không thể phát huy trí thông minh chăng....

Ngồi lăm bằm vò đầu bứt tai đành bất lực ngã lưng xuống giường nhìn lên trần nhà... Cứ vậy mà bật cười ngây ngốc....

Reng... Reng.... Reng....

Gia Minh mệt mỏi lấy chiếc máy mở ra nghe...

"alo...!!!!!"

"Đại ca.... "

Là Chí Hào gọi điện cho Gia Minh...

" có chuyện gì? "

" chị dâu đi học ở trường rồi... Em nói để em đưa đi nhưng nhất định không chịu.... "

" sao cậu không gọi cho tôi "

" Chị vừa đi khỏi em gọi luôn đây mà..... "

" Cậu đuổi theo đi sau bảo vệ cô ấy, có chuyện gì gọi cho tôi ngay... "

" Dạ... "

Tắt máy gia minh ném chiếc điện thoại thẳng xuống giường.... Chửi thề.. " chết tiệt.. "

Khả Uyên khi rời khỏi Tổng gia cô đi trên đường đến trạm xe buýt để bắt xe, với cô chuyện này đã quá quen thuộc dù cô là một tiểu thư nhà giàu nhưng không ai biết cô là nhị tiểu thư nhà ngô gia....

Đứng khoảng mười phút có xe tới cô bước lên xe chọn một chỗ ngồi cho mình...

Chiếc xe băng băng trên đường, Khả Uyên chăm chú nhìn cảnh vật xung quanh vô tình lại không để ý tới hai chiếc xe đang bám theo chiếc xe buýt của cô....

Đến cổng trường cô xuống xe mới bước được vài bước thì đột nhiên một chiếc ô tô dừng lại trước mặt cô, một tên áo đen bật mặt bước xuống bật miệng cô và kéo vào xe.....

- Um.. U'.....

Khả Uyên ngất lịm đi, trong xe người đàn ông mới nói.....

- cô ta cũng ngon đó chứ, không hổ danh là người được Tổng gia mình sủng ái....

- Đại ca, chúng ta phải làm gì để xử lý con nhỏ này....

- hahaha... Đưa về nhà hoang ở ngoại thành, để tao xem thằng anh ngốc nghếch tại thượng của tao còn có thể giả điên giả ngốc nữa không.....

- Dạ... Đại ca nói đúng...

- hahaha.... Kịch hay còn dài.... Tổng gia mình, tổng Minh khang hai anh em nhà các người đều phải trả giá đắt khi bắt tao vào trại giáo dục nhân phẩm.....

Hahahaha.....

Người đàn ông ngồi ghế phụ trầm điều thuốc hút thở ra phì phò cười nham hiểm....

Chí Hào lúc anh đuổi theo tới trường thì bất ngờ nhìn thấy khả Uyên bị người đàn ông lạ mặt bắt lên xe, anh nhanh chóng đuổi theo chiếc xe, một tay lái xe, một tay lấy máy kết nối gọi cho gia mình...

Sau một hồi chuông đổ thì một giọng nói quyền lực vang lên...

" Sao rồi.. "

Chí Hào mặt mũi đỏ mồ hôi đầm đìa lắp bắp nói...

" Đại...ca.... Chị dâu.... B... Bị bắt rồi.... "

"cái gì....? Tôi bảo cậu theo sát Khả Uyên rồi mà.... Sao lại để chuyện ý xảy ra... "

Chí Hào tuy đã chuẩn bị mọi tâm lý trước khi gọi nhưng anh không hiểu sao lúc này mình cảm thấy một luồng sát khí vừa chạy ngang qua người anh làm cho anh rùng mình liên tục....

" Em... Có...đuổi theo nhưng chị dâu vừa xuống xe đã bị bật miệng đưa vào ô tô em không kịp ngăn lại. "

" thế cậu đang ở đâu..?"

" Em đang đuổi theo chiếc xe.. "

" được, cậu mở định vị đi tôi sẽ đến đó ngay.... "

Chí Hào sợ gia mình bị lộ sẽ nguy hiểm đến tính mạng của người anh trai, người sếp của anh...

Chí Hào nhanh chóng ngăn lại.....

" Không được đại ca không được đến đây, em sẽ phát tín hiệu cho anh em sẽ đến đây trợ giúp em. Anh không được đến, nếu bị lộ thì sao? Giờ chưa phải lúc anh lộ diện.... "

Đầu dây bên kia như hiểu ra chuyện,nhưng lòng anh nóng như lửa đốt, lo lắng cho cô nhưng đúng như lời chí hào nói giờ chưa phải lúc anh trở về với cương vị của mình.....

" Được, vậy cậu báo cho anh em tới chi viện cho, tôi sẽ ở nhà đợi tin của cậu.. "

" Dạ.... "

Chí Hào tắt máy mở định lên bản tín hiệu cho đàn em đến giúp đỡ, còn mình thì vẫn đuổi theo chiếc xe phía trước. Anh biết ơn Gia mình, và cũng đã hứa sẽ bảo vệ anh với mẹ của gia mình rồi.... Giờ anh nhất định phải cứu được khả Uyên không thì cậu không thể nhìn mặt gia mình nữa.....

Chiếc xe phía trước vẫn chạy với tốc độ tên bắn, một tên nói với người đàn ông bên cạnh....

- Đại ca... Có một chiếc xe bám theo chúng ta....

Người đàn ông đó vẫn không có biểu hiện gì là lo lắng, vẫn thản nhiên nói...

- kẹ, cứ để nó đuổi theo, tới đó ta tóm cả bầy..... Hahahaha....

- dạ,

Một tên thuộc hạ như hiểu ý trong câu nói đó của đại ca mình nhanh nhẹn gạt đầu....

Ở trên xe khả Uyên như nghe được mọi chuyện, cô chỉ hơi bất ngờ và thắc mắc vì sao chồng cô lại giả ngốc, có thật là anh không bị ngốc như lời đồn không.....

Còn người ngồi bên cạnh cửa trái là ai, tại sao lại lại biết rõ Gia Minh như vậy....

Mọi câu hỏi vẫn loang quanh trong đầu của cô, cô là một người thông minh cô biết giờ cô không thể làm gì để chống lại mấy người này được, thôi thì cứ nằm im cho chắc ăn, không thì làm sao cô có cơ hội gặp lại chồng ngốc của mình để hỏi chuyện.....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Anh em trong giới hắc đạo của Gia mình khi nghe được tín hiệu của Chí Hào nhanh chóng tập hợp theo từng chiếc ô tô màu đen tuyền đi giải cứu chị dâu của họ....

Gia mình như ngồi trên đồng lửa, cứ đi đi lại lại phòng nếu có người nhìn thấy anh trong tình cảnh này chắc chắn là bỏ của mà chạy lấy người, khuôn mặt lạnh tanh như tảng băng kia mà....

Khả Uyên sau khi bị đưa đến khu nhà hoang thì cô bị một tên lôi vào t ét ông trời và bật miệng lại.....

Cô gương đôi mắt đang ngấn nước nhìn tên đầu sỏ đang đeo cái mặt nạ che nửa mặt kia hét.....

- các anh thả tôi ra, các anh muốn gì...?

Tên cầm đầu tiến lại gần nâng cằm cô lên cười cợt nhả....

- cô em cũng ngọt nước đấy, thằng ngốc kia cũng biết chọn người ấy chứ, anh đây cứ tưởng nó bị ngốc đến không phân biệt được già trẻ gái trai chứ...
Hahahaha...

Khả Uyên đen mặt lại trợn mắt nhìn người đàn ông trước mặt mình, cô chỉ hận không thể đập cho hắn một phát vào hạ bộ của hắn thôi, dám chửi chồng hãm của cô à....

- an... Anh muốn chết à.....?

- Cô em cứ bình tĩnh kịch hay còn chưa có mà, Sao phải căng thế....

- Anh thả tôi ra....

- "-"------

- Em gái cứ đùa, thả em ra thì sao tôi làm gì được đây, để xem khi thằng ngốc đó đến đây anh cho nó xem cảnh nóng chắc nó sẽ vui lắm đây, lúc đấy chắc hết ngốc luôn ấy chứ,.....

- Đồ dê tiện, tôi thấy anh cũng được nhưng nhân phẩm của anh thôi quá tôi không ngửi được..

- Cô...!

- Tôi nói cho anh biết,tôi là một nhĩ tiểu thư có đầu óc chứ không phải một con bánh bèo vô dụng, anh muốn dự chồng ngốc tới đây thì anh sẽ phải hối hận, ba tôi và ba chồng mà biết thì anh sẽ không thoát được thôi....

Hahahaha....

- Cô em cứ ngồi đó mà tưởng tượng, em làm tôi có hứng thú rồi đó.... Haha...

Những tràng cười man rợ khiến khả Uyên khẽ rùng mình, cô không muốn bị tên bản thiêu kia phá trình, nếu cô có bị cưỡng bức thì cũng để anh chồng ngốc của cô chứ loại dâm dê dê tiện như hắn thì cô khinh....

Chí Hào ở ngoài tuy nóng ruột nhưng vẫn phải kiên nhẫn đợi đồng đội đến, anh không thể liều vào bây giờ, anh chết thì không sao nhưng chỉ sợ Khả Uyên bị sao thì anh không đền mạng cho đại ca được..

Được khoảng một tiếng sau thì anh em trong hắc đạo của anh cũng tới, bọn họ tập hợp lại cùng tiến vào trong nhà hoang để giải cứu khả Uyên..

Một tên thuộc hạ của tên áo đen chạy vào thông báo...

- Đại ca, bọn chúng đến rồi nhưng đông như kiến, chúng ta không chắc là thắng đâu....

Tên áo đen nghe vậy tức đập tay xuống bàn rồi quát lớn...

Rầm..

- có thằng điên kia không?

Tên thuộc hạ run như cầy sấy lắp bắp trả lời..

- Không có, giờ phải làm sao đây đại ca?

- đưa cho tao xuân dược....

- Dạ....

Một tên nhanh nhẹn lấy ra một lọ thuốc, trong đấy có những viên trắng đưa cho tên áo đen, Khả Uyên nhìn thấy thì hoảng, cô không hề biết đó là thuốc gì nhưng cô sợ...

Tên cầm đầu tiến lại chỗ của Khả Uyên, hắn bóp miệng cô và đổ hết đồng thuốc trong lọ bắt ép cô nuốt nó....

- nuốt... Không tao giết,...

Vì sợ quá mà cô đã nuốt hết những viên xuân dược đó.....

Tên kia phá lên cười.

- Tổng Gia minh, lần này tao không giết được mày coi như mạng mày lớn, nhưng tao tặng cho mày một món đồ chắc chắn mày sẽ thích....

Rút....

Tất cả bọn chúng chạy đi cửa sau, để lại một mình khả Uyên ở trong đó như chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra....

Chí Hào ở ngoài đập cửa đi vào thì không thấy ai chỉ thấy cô đang bị chói thì nhanh chóng tới cời trói cho cô, rồi nhìn qua đám thuộc hạ....

Đi tìm xung quanh bắt được tên nào không được giết, bắt về cho đại ca xử....

Dạ....

Khả Uyên nhìn Chí Hào khó hiểu, nhưng trong lòng cô cũng áy náy vì khi sáng không để cậu ta đưa đi làm cô cúi đầu lí nhí nói..

- xin lỗi, khi sáng tôi không để cậu đưa đi....

- không sao, chị dâu không sao là cái mạng này của em cũng được bảo toàn tính mạng rồi... Hi...

Chí Hào đỡ khả Uyên ra xe rồi quay qua hỏi đám thuộc hạ..

- bắt được đứa nào không?

Một tên trong số đám người áo đen đi lại cung kính cúi đầu nói.

- Nhị ca, chúng chạy thoát hết rồi.... Chúng em bắt tài xin anh phán tội....

- mẹ kiếp, bọn chó.... Về....

Chí Hào vào lái xe trở khả Uyên về nhà, còn những người khác thì quay về hắc đạo....

Đi được một đoạn đường cũng khá xa, người bắt đầu có cảm giác nóng trong người cô nói chí hào mở điều hoà số lớn, nhưng cô không hề hạ mà còn nóng hơn. Khả Uyên như mất ý chí cô nói chiếc cúc áo ở cổ ra...

Chí Hào nhìn thấy chị dâu mình có biểu hiện lạ thì đập ga phi như tên lửa, miệng thì hỏi cô..

- chị dâu, chị sao vậy?

Cô khó chịu trả lời..

- Tôi không biết, nhưng tôi cảm người khó chịu mà nóng quá....khi này một tên cho tôi uống một thứ thuốc trắng...

Như đã hiểu ra chuyện gì chí hào chỉ mong nhanh chóng về biệt thự...

Gia mình ở nhà ko lắng không thấy Chí Hào gọi điện thông báo gì, anh gọi thì không thấy nghe máy, đành mở cửa đi xuống nhà ngồi chờ đợi.

Gia mình xuống nhà thấy vú nuôi đang nấu ăn thì đi lại hỏi..

- vú đang nấu gì đấy,

Vú nuôi đang nấu nghe anh hỏi quay lại nhìn, nhưng hình ảnh bây giờ không phải là một đứa bé nhỏ tuổi mà người đứng trước mặt bà bây giờ là một gia đình trưởng thành, không còn khóc hay nhõng nhẽo bà nữa, một khuôn mặt lạnh như tiền khiến bà cùng những người làm ở đó được một phen kinh hồn...

Họ không nghĩ đây là nhị thiếu gia gốc gác thường ngày, còn tưởng anh hôm nay vừa uống nhầm thuốc chứ...

Mặc cho những ánh mắt đang nhìn mình, anh vẫn tỏ ra như không biết,ngồi xuống bàn uống trà....

Chiếc xe chí hào trở khả Uyên đi vào khuôn viên của biệt thự đậu trước xe nhanh chóng mở cửa bế khả Uyên đi vào, cô lúc này nửa tỉnh nửa mê không ý thức được ai đang bế mình đưa tay lên néo má chí hào...

Hành động đó không may đã bị ánh mắt như muốn giết người của ai kia nhìn thấy,Gia Minh đi lại chỗ chí hào đưa tay gạt bế cô từ tay cậu ta, khi đi lên lầu anh không quên tặng cho chí hào và mọi người một ánh mắt cảnh cáo....

Chí Hào không vì thế mà sợ, anh đã quá quen với những ánh mắt đó của Gia Minh nên anh chạy theo sau gia mình gọi với:

- thiếu gia...!

Gia mình quay lại trả lời lạnh lùng.

- có chuyện gì....?

- Chị dâu bị bỏ xuân dược, chắc liều nặng, em đã cố đưa về tới nhà còn mọi việc anh tự xử lý đi em Đi ngủ...

Gia Minh nghe tới hai từ " xuân dược " thì mặt trắng bệch lảo đảo

- Bọn khốn,

Chỉ Hào nhanh chân chạy về phòng của mình, anh đâu có ngu mà đứng đó nghe đại ca của anh chửi rủa....

Đưa Khả Uyên vào phòng Gia Minh khóa trái cửa lại đặt cô xuống giường rồi đi lấy quần áo vào nhà tắm....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: #kích tình H+

Gia Minh vào nhà tắm anh xả nước lạnh lên người cho hạ hỏa, anh thật tức điên lên mà, bọn khốn đó dám cho cô uống xuân dược, nếu hôm nay mà không có chỉ hào thì không biết cô đã xảy ra chuyện gì, anh mà biết tên nào đứng sau vụ này thì chắc chắn một tổng tài như anh sẽ không bỏ qua cho tên khốn đó, ai bảo hần ngu dám động tới người của anh làm gì cơ chứ...

Quần chiếc khăn tắm ngang hông bước ra từ nhà tắm hình ảnh đầu tiên đập vào mắt anh là con thỏ non nhà anh đang uốn éo trên

Giường kia.

Gia Minh tiến lại giường chưa kịp chuẩn bị gì đã bị Khả Uyên chồm dậy kéo tay vặn vẹo mở miệng..

- "-"

" chồng, chồng cứu em đi chồng ngốc... "

Tâm mi của Gia Minh nheo lại anh giữ chặt hai vai của Khả Uyên để nhìn rõ cái khuôn mặt xinh đẹp non nớt kia đã bị chốc thuốc....

Cơ thể bị chốc thuốc đang ngấm dần kia không hề nghe lời của Khả Uyên. Cô vươn người lên đặt đôi môi anh đào lên môi anh hôn.

Gia Minh bị hôn bất ngờ thì mặt ngệt ra, anh thật sự rất muốn cô, từ khi nhìn thấy đôi bông đào của cô là người anh đã suýt không thể kiềm chế nổi rồi, thậm chí xị cả máu mũi cơ mà....

Nhưng hiện giờ cô đang bị chốc thuốc anh không muốn mình trở thành một thằng đàn ông tồi, lợi dụng lúc cô ấy bị hại thì lại tấn công chiếm lấy cơ thể yếu ớt kia, anh muốn tự cô đồng ý trao cho anh cơ....

Gia Minh rời môi của Khả Uyên ra, cố lay người cô xem có tác dụng không nhưng giường như cô đã chìm vào giấc mơ của dục vọng rồi...

Đặt cô nằm xuống giường anh quay người đi định bỏ đi ra ngoài vì sợ ở đây anh sẽ không thể giữ được lời nói khi nãy....

Khả Uyên kéo lấy tay Gia Minh về phía mình khẽ nói những lời cầu xin..

- mình mình... Xin... Anh.. Hãy chạm vào em.... Em nóng quá....

Gia Minh nhú mày, thật sự cô muốn anh tức điên lên đây mà.

- anh ra ngoài kêu bác sĩ tới khám cho em, anh sẽ vào ngay....

- không. Em... Không cần bác sĩ...em cần chồng thôi.. Xin anh... Hức...

Cô tiếp tục hôn anh sâu hơn, lại một lần nữa cô chủ động làm anh hơi khựng lại, khuôn mặt khả ái xinh đẹp giờ đây đã nhuộm đậm dục tình rồi, mái tóc đen dài rối lên trông có vẻ thêm bội phần, anh thờ dài, anh sẽ bị cô mê hoặc mất thôi...

Anh khẽ cười đáp lại nụ hôn của cô một cách mãnh liệt, cô khẽ choàng tay qua cổ anh đặt lên yết hầu của anh làm anh càng hưng phấn và lần này anh lao vào cô như hổ đói lâu năm..

Ánh mắt lộ rõ dục vọng như ánh lửa, anh ghì chặt ót của cô và trao cho cô một nụ hôn mãnh liệt, anh thỏa thích mút đôi môi anh đào đỏ mọng như mút

cây kẹo mút..

Cô dần cảm thấy thoải mái và nhìn ra sự thích ứng của anh với cô, cô lúc này thật sự bị khuấy phục bởi sự bá đạo trong anh..

Quần áo trên người cô lần lượt được anh cởi ra tùy tiện vứt xuống sàn nhà, đôi tay của anh đi qua chỗ nào trên cơ thể của cô đều khiến cô dễ chịu và hưng phấn.

Cơ thể cô dần hiện ra trước mắt anh, cơ thể ngọc ngà không một vết xước, đẹp trên từng milimét khiến anh khựng lại chăm chú ngắm nhìn.

Cô quá đẹp, đẹp như một con búp bê sống, làn da trắng sứ đẹp mắt đến lạ thường, đôi núi kia đang phập phồng, anh cúi xuống cắn nhẹ vào nhụy hoa đang dựng đứng đang chờ đợi anh kia, anh thoải mái trêu đùa với nhụy hồng khiến cô không ngừng run rẩy...

Mình không ngừng nhào nặn một bên còn lại. Anh ra sức nhào nặn rồi lại nâng niu lên như trân quý nó nhất khiến cô đạt hết khoái cảm này đến khoái cảm khác.

- ""- "

Anh đưa những ngón tay thon dài thăm dò khắp cơ thể cô khiến cơ thể cô truyền đến một dòng điện ấm áp...

Gia mình mỉm cười nhìn cô gái nhỏ của mình.

- Em xem, em có giống một tiểu yêu tinh không?

- U... K... Không phải chỗ ý....

- thế là chỗ nào...

Gia mình nhún mông muốn chọc ghẹo cô một chút..

- Chỗ....

- Em không nói được..anh.... À không chồng sẽ mặc kệ vợ....

- Gia mình... E... Em. Muốn anh....

Gia mình mỉm cười nham hiểm ghé sát tai Khả Uyên hỏi lại...

- Thật không....?

- hức... Thật, chồng mau giúp em...

- không....!

- Xin...anh.... Hãy giúp em, em sắp không chịu được nữa rồi.... Hix...

- Gọi anh là... Minh.. Minh...

Anh cúi xuống thô bạo cắn lấy bờ ngực trắng nõn nà, anh để lại khắp trên ngực những vết đỏ như đánh dấu chủ quyền.

- mình.... Minh.. Mau cho em.. Em sắp không chịu được nữa rồi.

Cô ưỡn mông cao lên nhìn anh đầy sắc dục.

Gia mình nâng hông cô nhẹ nhàng cọ sát với cơ thể rắn chắc của anh, nhẹ nhàng tách hai chân của cô ra hai bên để lộ nơi đẹp đẽ của cô.

Anh lần theo dòng ấm áp mà vào bên trong cô..

" a.. Minh.. của anh lớn quá.. A.... " cô rùng mình một cái, nắm chặt lấy vai anh.

" Vợ... của em chặt quá... Em thả lỏng ra... Không anh... "

Mới đi vào được nửa anh đã vã hết mồ hôi. Của cô quá chặt vì là lần đầu nên anh đi vào hơi khó khăn nếu khi này không kiểm soát được thì anh đã bị cô bóp cho ngắt rồi.

Khả Uyên như hiểu ý bắt đầu thả lỏng người, chớp được cơ hội anh cứ thế tiến thẳng vào sâu trong, cảm giác như vừa xuyên qua một lớp rào chắn.

" a.. A... A... Đau...a... Minh.... "

"Em đừng gồng mình sẽ hết đau ngay bây giờ ý mà, "

Anh biết đây là lần đầu của cô nên ra vào rất nhẹ nhàng chỉ sợ cô đau, Khả Uyên khi mất đi lần đầu thì cảm giác đau đó chỉ được một lúc thì cô đã hoà nhập được với cảm giác mê mẩn của kích tình...

Ở thân dưới anh ra vào đều đều, rần rần tăng tốc lên nhanh hơn, anh cúi xuống hôn lấy bờ ngực căng tròn khiến khả Uyên thở hổn hển, theo bản năng cô luồn qua khe tóc của anh nắm lấy trụ vững...

Càng lúc tốc độ của anh càng lúc càng nhanh biến tấu khôn lường khiến khả Uyên gần như không trụ nổi suốt thì cô hét to.....

- Ừm.. Chậm.. lại.. Minh.... Em...

Giọng nói của gia Minh ổn định như trên đùa cô..

- A.... Sẽ làm hài lòng em.... Mới khởi đầu mà....

.....

.....

Chap sau khả Uyên liệu xuống giường nổi không cả nhà?..... Kkkk

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: #kích tình h+

" Ừm.. "

Nói là vậy Gia Minh ra vào nhanh hơn chỉ đến khi anh gầm một tiếng bắn hết những tinh hoa vào trong người cô, anh nằm xuống bên cạnh cô vuốt ve mái tóc của cô, khẽ hôn lên trán khả Uyên, cô bị chốc thuốc nặng dù khi này anh đã làm hết công suất của mình cả tiếng đồng hồ nhưng có lẽ chưa hề thấm vào đâu, gia minh mới chỉ rời khỏi người cô chưa được năm phút cảm giác nóng trong người lại bắt đầu nhen nhói lên...

Cô ưỡn người cọ sát vào cơ thể của Gia Minh khiến anh giật mình nhăn mặt nói...

- khi này anh chưa làm cho em thoải mái sao...?

Lời nói này đâu khác gì anh tự vả vào mặt mình, khi này còn mạnh mẽ lắm mà...

- Ừm.. Em nóng... Rất nóng...

Gia minh ngồi dậy nhìn cô đang uốn éo với cơ thể đang nóng ra như lửa đốt thì mi mắt anh nháy nháy, đứng dậy ra chiếc tủ nhỏ anh mở khóa ra lấy lọ thuốc uống vài viên rồi ngồi ở giường chờ đợi...

Thuốc gia minh vừa uống là xuân dược nếu anh không uống thì hôm nay người gục trước có lẽ là anh, ai bảo cô ấy uống nhiều xuân dược liều cao như thế làm chứ..càng nhìn cô thì anh lại càng cảm phần bọn chó đại náo đó đã làm cho vợ anh ra nông nỗi này....

" mẹ kiếp, lũ khốn... "

Buông câu chửi thề, anh bước lên giường ôm lấy cơ thể yếu đuối của cô...

" ngoan hôm nay anh sẽ hy sinh vì vợ ngọc.. Em đáng chịu, anh sẽ có lúc không kìm được. "

"Ừm... Mau.. Mau.. Anh mau vào bên trong em.. "

" Ừm "

Anh cúi xuống hôn lên đôi môi căng đỏ mọng kia, tay thì nhào nặn ngực cô ra các loại hình thù, lúc này xuân dược bắt đầu ngấm vào người anh khiến anh hưng phấn tột độ.

Anh nâng một chân cô lên, tiểu đệ của anh Ngang nhiên chọc đầu lên chằm trệ. Anh nhìn đúng tâm cứ thế tiến thẳng vào, Khả Uyên lấy hai tay cấu lấy tấm vải ga khiến chúng nhăn nhúm lại...

Thân dưới của cô run run theo nhịp thúc đẩy của Gia Minh. Cô khẽ phát ra những tiếng rên em tai..

" Ừm... Minh... Ừm.. "

Đến đỉnh điểm của Gia Minh anh nâng hông cô lên.

***** cảm thẳng vào bên trong bắn hết tinh hoa của anh vào cô, cả hai cùng thở dốc anh nằm thẳng lên người cô, "tiểu đệ" của anh vẫn nằm trong hạ bộ của cô.

Làm tình suốt hơn hai tiếng đồng hồ, xuân được của Khả Uyên cũng giảm đi rất nhiều, người cô mềm ra như bún, nằm ngủ thiếp đi lúc nào không hay. Chỉ đến khi hành động của gia Minh khiến cô tỉnh giấc..

- Anh em mệt..!

Nhưng những lời nói của cô đã bị anh nuốt trọn vào bằng một ngụm hôn. cô ngạc nhiên khi này là do cô bị người ta hại uống thuốc mới vậy, giờ tỉnh rồi, còn anh vốn có bị ai hạ thuốc đâu Sao nhìn không khác gì khi này cô là bao.

Ánh mắt nhuộm đầy dục vọng của anh nhìn thẳng vào ngực của cô mà cười ranh mãnh..

" Em đúng là một con yêu tinh muốn giết người mà, anh sắp bị em giết chết rồi.. "

" Anh.. "

" Đêm nay em chiều chồng nhé, khi này anh chiều vợ thì vợ chiều chồng coi như không ai chịu thiệt nhé... "

Lặp lại động tác vừa này vùi mặt vào ngực cô ra sức mà cắn mút, bên dưới thì ra vào kịch liệt, anh không ngờ một cô gái mười tám tuổi như cô lại khiến anh mê mẩn, càng ăn càng nghiện...

Hàng lông mi đen ướt khẽ run lên, đôi môi đỏ mọng đầy quyến rũ, cô rần chìm vào cơn mê của sự khoái lạc bỗng nhiên đang cao trào thì anh rút ra khiến cô cảm thấy hụt hẫng trống vắng..

Cô mở mắt ra nhìn anh.

- anh.????

Anh chỉ cười nhẹ, nụ cười má lúm duyên chết người đốn tim cô...

- chúng ta chỉ là.. Đôi tư thể thôi mà...

Nói xong anh lật úp người cô xuống, lần này anh vào phía sau khiến những chất dịch trong cô không ngừng chảy, Khả Uyên xấu hổ nhưng đối với gia Minh thì lại hưng phấn hơn, anh đặt tay up lên tay cô đan sen vào nhau, Khả Uyên úp mặt vào gối không ngừng phát ra những tiếng rên rĩ..

- Ừm... A.... Ừ.....

Gia Minh không những không chậm lại mà anh còn ra tăng tốc độ, dẫn cho cả hai cùng lên đến đỉnh tuột cùng bắn ra... Cô không biết chất đó là cô hay của anh nhưng chỉ biết hai người đang chìm trong dục tình...

10 phút sau anh lại ôm lấy cô vào lòng gạ gẫm...

/ chúng ta làm tiếp nhé...

Khả Uyên lúc này như bị bắt động, cô không ngờ lão chồng gốc ghé của mình lại khỏe đến vậy.

- không .em mệt rồi a....

Gia Minh cúi xuống vành tai cô liếm quanh khẽ nói bên tai khả Uyên

/ Anh hứa với em lần này em sẽ không mệt mà còn hưng phấn hơn...

Toang...

Như vậy là cô cũng biết giờ không chấp nhận cũng không được, để gì gia Minh tha cho cô, sức cô bây giờ cũng đâu còn sức mà chống lại thôi nhắm mắt ngậm đồng ý...

Nhưng sự im lặng đó chỉ được một lúc thì cô cũng hét toáng lên...

- anh... Anh là đồ vô si... Đồ gât người.... Hix

Hết thì hết nhưng người chịu thiệt chắc chắn là Khả Uyên.

Một tiếng sau...

Lại có ai kia đang sờ soạn khắp người khiến cô nhột hết người, khó chịu mở mắt.

- Anh tha cho em, em xin anh đẩy em một lần...

- em cứ ngủ, anh làm việc của anh...

- anh...

- anh bị hạ xuân được, em cố chiều anh, anh hứa lần này nhẹ hơn...

Miền cưỡng đồng ý vì thương nhưng cô lại phải hối hận vì chót đồng ý, cuối cùng cô lại bị lời ngon ngọt của tên gốc vô sỉ kia lừa nữa rồi...

Trong căn phòng rộng lớn tiếng hoan ái của hai thân ảnh ngập tràn, cứ triển miên đến sáng, ánh nắng chiếu vào phòng Khả Uyên hé mắt ra nhìn, người cô truyền đến một cơn đau thấu xương dưới hạ bộ của cô.

Ngày hôm qua chắc chắn sẽ là một ác mộng cả cuộc đời của Khả Uyên.

Cô thật sự khiếp sợ gia mình, anh ta giả ngọc đặt đến nỗi người thông minh như cô cũng không nhận ra...

Một đêm mà làm 10 hiệp, Gia mình đúng là quái vật chứ không phải là người nữa rồi... Hại cô giờ không thể cử động tay chân.

Người ngủ bên cạnh cô trở mình về phía cô, ánh nắng chiếu vào khuôn mặt không thể đẹp trai hơn của gia Minh, anh khẽ mỉm cười để lộ hai cái má lúm đồng tiền chết người..

/ Em nhìn gì anh ghê vậy..?

Khả Uyên thu vội ánh mắt về như vừa nhìn trộm bị người ta bắt gặp vậy.

- Em nhìn hồi nào... Hừ..

Gia Minh vòng tay qua ôm eo Khả Uyên khẽ nói:

- Anh là của riêng em mà, cứ ngắm khi nào muốn, ai dám cấm vợ của anh...

Khả Uyên nghe nói mới nhớ đến vụ giả ngọc. Của anh nghiêm túc hỏi.

- Tại sao anh phải giả ngọc..?

Gia Minh không bắt ngờ hay lúng túng bình thản trả lời:

- Anh vì cứu bản thân mới làm vậy.

- thế sao giờ anh lại để em biết?

Gia Minh khẽ nhún mày.

- không phải vì em sao....

Khả Uyên như nhớ ra chuyện gì đó thì mặt đỏ au, quay mặt đi.

- em đi tắm..

Mới chỉ nhích người một tí người cô đã đau buốt.

- a...

Gia Minh hốt hoảng ngồi dậy nói.

- Để anh đưa em đi tắm....

Khả Uyên ngại lắm che người lại.

- Em ngại cái gì, trên người em có gì là anh chưa thấy đâu...

Khả Uyên liếc xéo gia mình một cái lăm bằm.

- vô si...

nhưng không còn cách nào khác nữa cô đành để anh bế mình vào nhà tắm..

Vừa đặt cô vào bồn tắm, Khả Uyên như hoảng hồn nhìn thấy của ai kia đã dựng đứng lên co hót hoảng hét lên.

- sao... Sao của anh nó lại ngóc lên thế kia rồi...

Cô là một học sinh giỏi nên những chuyện này cô đã tìm hiểu qua và ý thức được việc đó...

- vì anh chưa được ăn no.

Chưa kịp hiểu hết hàm ý trong câu nói thì ai kia đã nhảy vào bồn tắm. Giờ thì còn sức đâu mà cô chống cự nữa.

Chỉ biết trong nhà tắm đó tràn ngập sự hoan ái, hai con người vẫn triển miên trong cõi hư mộng, không biết họ đã dây dưa đến bao giờ.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Liệt giường

Sau trận đại cuồng Phong của anh Tổng Gia Minh thì khả Uyên đã ngất lịm tại chỗ.

Cứ tưởng cô sẽ ngất lâu ai ngờ có một lúc đã tỉnh lại, khuôn mặt Gia Minh đầy lo lắng nhìn khả Uyên, cô mở mắt ra nhìn người đối diện...

- Anh nhìn gì, hành em ra nông nổi này rồi còn nhìn nữa à...

Gia mình xua xua tay giải thích.

- Không... Anh đã hết sức đâu mà...Hi.

- Cái gì...?

- Không...Không có gì... Anh tắm cho vợ rồi vào nghỉ.

Tắm rửa xong Gia Minh bế khả Uyên về giường, lại chiếc tủ đồ lấy quần áo vào thay cho cô...

Khả Uyên thấy ngại vội gài tay Gia mình

- Để em tự mặc được..

Gia mình nhìn khả Uyên nghi ngờ hỏi.

- Thật không?

- Thật...

- oh vậy là anh vẫn chưa làm em liệt giường được rồi, vậy là có thể nói đêm qua anh vẫn chưa làm em hài lòng rồi...

Khả Uyên cứng miệng nhìn Gia Minh, anh đang đưa tay lên cằm để suy nghĩ.

- Anh... Anh còn nghĩ cái gì nữa, mau mặc đồ vào cho em.

Gia mình nhìn khả Uyên cười gian tà.

- Anh đang nghĩ xem phải làm sao cho em khuất phục anh. Chứ cả đêm qua mà em vẫn còn xuống được giường thì anh đúng là yếu sinh lý mà..

Choang...

" cái gì yếu sinh lý, một đêm 10 hiệp sáng hai hiệp mà vẫn kêu, tên ngốc này thật sự là trâu bò, anh ta ngốc như này thì hiếm người địch lại được "

Những lời này chỉ dám để trong đầu, chứ cô thật sự phát sợ Gia mình rồi, cũng tại cô mời chào anh ta đêm qua chứ không làm sao lại ra nông nỗi này... Tất cả là tại cô mà giờ này ai than với ai được....

- Vợ.. Em xuống nhà ăn cơm được không?

Khả Uyên liếc anh không thèm đáp lời....

- Oh, em khinh anh à....?

Khả Uyên bĩu môi nhìn anh.

- Làm gì có, ai dám khinh anh, anh bình thường thì không sao, ngốc nghếch lên một tí thì em coi như liệt giường à...Hừ..

- haha, em mà cũng sợ liệt giường à, một đêm em vẫn ngồi được, thế này lần sau phải một ngày hai đêm mới hạ gục được em... Hahahaha...

Uỳnh...

Một chiếc gối hạ cánh an toàn ngay bản mặt đẹp trai ngời ngời nhưng trong tâm là một tên hắc ám

Vô cùng liêm sỉ.

- Anh đúng là vô sỉ, mặt anh chắc phải chất cả tấn si măng rồi mới được cái mặt đẹp như vậy nhi...?

Gia mình ôm gối ngồi sát ghé vào tai khả Uyên nói:

- Anh chỉ biết vô sỉ với một người, mà mặt anh có đắp si măng cắt sét thì chắc ai đó mặt không dày....Hahahaha....

- anh...Biến....Cút ra ngoài...

- em cứ chửi đi, anh không ngại ăn em thêm một lần nữa đâu...

- Anh...

- anh đúng là một thằng chồng mặt dày, vô liêm sỉ, tôi không ngờ lại đi lấy anh làm chồng...

Gia mình đi về phía chiếc tủ nhỏ cầm lọ thuốc này đi, anh nhìn cô tự cười thầm, xuân dược này đúng là một thần dược, anh không bị bắt nạt mà ngược lại đã đánh dấu được chủ quyền, từ nay anh đã yên tâm hơn....

Không đòi co với khả Uyên nữa, anh đi xuống nhà lấy đồ ăn bung lên phòng, vào phòng khả Uyên vẫn nằm nhưng chưa ngủ, anh nhẹ nhàng vào đỡ cô dậy.

- Em dậy ăn một chút để tối còn có sức để tối mình chiến tiếp chứ...

Khả Uyên cạ lời với con người này, thấy cô như vậy vẫn trợn ghẹo cho bằng được....

Ăn xong anh đặt khả Uyên nằm xuống đem đồ xuống nhà rồi vào phòng chí hào mở cánh cửa bí mật ra, (1)

Đi vào phòng Gia mình nhìn thấy một thân ảnh đang ngồi xoa đầu bứt tai, lặng lẽ đi vào chiếc ghế của mình ngồi xuống..

- Cậu sao mà cứ vô đầu vậy...?

Chí Hào nhìn gia Minh thăm dò.

- Anh? Hôm qua thế nào...? Vui không?

Gia mình nhắc ly rượu trên bàn lên uống.

- vui, anh này bị yếu sinh lí đây....?

Chí Hào ngạc nhiên hỏi.

- what? Anh cứ đùa...anh mà yếu sinh lí...

- ừ yếu thật. Anh đang buồn đây....

- em hỏi thật anh yếu thì có nổi 2 phút không...?

Gia mình giật mình nghĩ " gì mà 2 phút, cả đêm rồi sớm nữa mà còn bị yếu sao nó nói chỉ 2 phút là sao? "

- không cả tiếng, suốt đêm mà....

Đoàng...

Xoẹt...xoẹt...

Một dòng điện chạy qua người chí hạo Lâm anh rùng mình...

" gì mà cả đêm, thế này chắc vài ngày sau chị dâu không dậy được rồi, thế mà ông nói ông yếu sinh lí, ông mà yếu thì anh đây liệt co... M... N... Rồi, Đứng là tỉnh lực rồi rào.. "chí hạo không dám nói chỉ suy nghĩ trong đầu thôi.

- như vậy mà anh vẫn còn than hà trời, thế với anh như thế nào mới là không bị yếu sinh lí...?

Chí Hạo nhún mạnh ba từ " yếu sinh lí "

Gia mình không cảm thấy ngại còn khoa trương nói thêm

- cậu cũng biết anh còn đủ tem mác, đã qua tay ai đâu, mới qua tay chị dâu cậu lần đầu, mà anh nghĩ nếu không yếu sinh lí thì chắc chắn khả Uyên không xuống nổi giường chứ đằng này....

Chí Hạo thật sự rất lo lắng cho bà chị dâu nhỏ bé của mình, mà không phục vụ ông sếp tại thượng này thì chắc ông bị tinh tru*g lên tới não ý chứ, khỏe như trâu là có thật....

- Thế chị ấy giờ sao rồi?

- Ờ thì, anh bón cháo xong ngủ rồi..

Đoàng..

" ui trời ơi, hành con người ta ra nông nổi ý mà vẫn còn kêu mình yếu sinh lí hi anh xin đầu hàng.. "

- vậy là chị dâu em không dậy ăn nổi, anh phải bón luôn...?

- Ừ, vẫn ngồi được mà đã liệt giường hẳn đâu, anh tính đêm nay phải uống xuân dược để làm cho cô liệt không xuống được giường cả tuần thì sau mới không to miệng với anh nữa...

Chí Hạo chỉ biết ngán ngẩm lắc đầu. Trong lòng kêu than

" Chị dâu ơi, chị đêm nay chắc thân tàn ma dại rồi, ông sếp này của em ông là quỷ t*ng trùng rồi... "

- Anh làm vậy giết người không bằng rồi, người ta bị anh bắn cho phát chết ngay, còn chị dâu em không biết có qua nổi đêm nay không..

- Hà, cậu vừa nói cái gì?

Gia mình trợn mắt hỏi lại

Chí Hạo lắc đầu tỏ ý chưa nói gì.

- không. Em nói đùa ý mà,

- Ủm, mà cậu đã điều tra ra đứa nào đứng sau chưa?

Chí Hạo dựa lưng ra ghế bắt đầu thao thao bất tuyệt.

- vụ này liên quan I đến mẹ kế và em trai của anh, mẹ con bà về rồi người của ta bị bà đánh lạc hướng.

Gia mình đập tay xuống bàn, anh có vẻ rất tức giận.

- Mẹ kiếp, cậu điều tra xem bao giờ mẹ con bà về nhà, lần này chắc là tôi không giả ngốc được nữa...

- Dạ, đến lúc rồi, em chỉ sợ anh Minh Khang gặp Nguy hiểm thôi...

- Cậu cho người bảo vệ anh ấy cho tốt, không để xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, anh giờ còn có ba người thân, bà ta giết mẹ anh, đến lúc phải trả rồi...

- Dạ....

(1): Kkhông chỉ riêng phòng của gia mình mới vào căn phòng ý được, phòng chí hạo và gia mình sát nhau. Nên hai người đã làm một phòng bí mật ở giữa

hai phòng,nên từ phòng của Chí Hào cũng vào được,mặt khẩu chỉ hai người biết....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Trở về với vị trí của mình

Đúng như Chí Hào nghĩ khả Uyên bị Gia Minh hành cho từ bữa chấn động cả cuộc đời của cô,thì đến nay đã một tuần cô chưa xuống khỏi giường.

Ngày ngày Gia Minh là người bưng com nước rót cho người vợ đáng thương,

Tất cả mọi người trong nhà trừ bốn người vẫn chưa về nhà thì chưa biết nhị thiếu gia ngốc nghếch ngày nào đã trở lại bình thường và còn là một tổng tài cao cao tại thượng, đã đẹp trai lại có cái tật nhây với người khác.

Người vui nhất là Vú nuôi,vì bà rất thương Gia Minh,biết anh không bị ngốc chỉ là giả ngốc thì vui quá mà không ăn không uống cả một ngày chỉ để ngắm nhị thiếu gia của bà....

Ai nấy đều vui, vì từ nay có cậu và Minh khang bảo vệ rồi sẽ không bị vợ lẽ của ông chủ hành hạ nữa, tiếng cười vang khắp nhà.....

Ở một căn phòng của khách sạn....

" mẹ, mẹ tính làm gì đi chứ, giờ bọn đàn em của con như chó chui gầm giường rồi, không dám ra ngoài đường kia kia."

Giọng nói của thằng đàn ông vang khắp căn phòng.

" còn bót nóng này đi được không? Gia Kiệt con cứ như thế này thì không làm gì nên chuyện được đâu... "

Giọng nói nhẹ nhàng của người phụ nữ trung tuổi.

" mẹ tại sao mẹ lại để cho ba đưa con đi trại giáo dục, năm năm nay con chưa một ngày nào không tủi nhục, mẹ không thương con sao? "

" Gia Kiệt, mẹ không thương con thì Mẹ đã không phải nói dối gia nhân trong nhà là con đi du lịch ở pháp với mẹ, đã năm năm rồi mẹ mới trở về trung quốc không phải vì con sao? "

" mẹ, cứ nói thằng Gia Minh nó ngốc, con đã nói nó không ngốc mà cứ không ai tin.. "

Người phụ nữ ngồi nhâm nhi trà bình tĩnh suy ngẫm.

" Con thử nói xem, dù mẹ đã là vợ của ba con, mẹ sinh con cho ông nhưng chưa bao giờ mẹ được mọi người chấp nhận, thậm chí trong lòng ba con lúc nào cũng có hình ảnh của con tiện nhân kia... Mẹ đã phải rất cực khổ mới được bước chân vào Tổng gia....

Gia Kiệt, con phải nghe mẹ, không thì mẹ con chúng ta sẽ không được gì trong Tổng gia, chuyện hôm trước là con không nghe mẹ mới xảy ra chuyện...

Giờ này thằng Gia Minh nó chưa có gì trong tay, con phải nhanh chân xin được ba con vào công ty làm việc, không anh em nhà nó mà cầm quyền thì coi như mình công cốc...."

Gia Kiệt vốn là một tên bốc đồng, hắn là tam thiếu gia của Tổng gia là con của tuyệt tẩn vợ lẽ của Tổng lão gia, trước khi vào Tổng gia Tuyệt tẩn là thư ký cho chủ tịch tại Tổng Thị, cô ta đã gài Tổng Minh kha (Tổng lão gia) khi ấy đang là chủ tịch của Tổng Thị, một bước vào hào môn, nhưng tham vọng của bà ta quá lớn nên nuôi dạy con trai không tới nơi chốn nên Tổng Gia Kiệt năm 18 tuổi đã sa đoạ chơi gái, và chất cấm nên bị Tổng Minh kha đưa qua pháp vào trại giáo dục, vì thương con nên Tuyệt tẩn quyết định tung tin hai mẹ con đi du lịch ở pháp để bảo vệ con trai mình, nhưng hơn ai hết những người trong nhà ai cũng biết chuyện của Gia Kiệt nhưng họ là tôi tớ trong nhà nên không được nhiều chuyện, không thì họ không còn chén com mà ăn.

Khi còn ở biệt thự Tổng gia, hai mẹ con nhà Tuyệt tẩn đã làm nua làm gió, cứ một người nào đó mà làm không theo ý của mẹ con họ thì chắc chắn không chết thì cũng đui,què....

Khi đó Gia Minh giả ngốc nên bị mẹ con nhà bà ta chèn ép tới mức chỉ biết chấp nhận,vì lúc đó ba anh lộ công việc mà không để ý được tới Gia Minh, sau này ông mới biết Tuyệt tẩn hành hạ con trai ông, ông mới hết sung ái, bỏ bê mặc cho bà ta muốn làm gì thì làm....

- ----

Tại Tổng Gia, do nắm được thông tin vợ lẽ của ông cùng trở về thì Tổng Minh kha đã cùng Tổng Minh Khang trở về nhà ngay sau khi ký hợp đồng với bên đối tác, ông rất sợ người phụ nữ của ông lại làm hại tới con trai của ông, ông thương Gia Minh nhất, ông chỉ mong Gia Minh khỏi ngốc thì ông sẽ lập tức chuyển nhượng lại chức chủ tịch cho nó. Nhưng điều ước đó của ông thành sự thật nhưng ông không hề biết, ông chỉ nghĩ là ước mơ chứ không thể

thành hiện thực...

Ông chỉ không ngờ được khi ông vừa về tới nhà thì đã thấy vợ và con ông ngồi ở trong nhà rồi.

Tuyết tần nhìn thấy tổng Minh kha thì ưỡn ẹo đi lại.

- Anh về rồi sao? Anh có mệt không, mấy năm nay anh bận việc tới mức không thể qua thăm mẹ con em được lấy một lần.

Minh khang khi nghe bà mẹ kể nói thì anh thật sự chỉ muốn ỏi ngay, không có mẹ con bà thì ba cha con anh sống rất tốt, chỉ sợ mẹ con bà về là Tổng gia sẽ có biến....

Tổng Gia kiệt nhìn thấy Minh khang thì tỏ ra chán ghét nhưng mà vì nghe mẹ mình mà hấn phải cúi đầu chào ba, và Minh khang.

- Ba, anh hai, hai người ở nhà có khỏe không ạ...?

Tổng Minh kha không nói nữa lời chỉ lặng lẽ ngồi xuống ghế, Minh Khang thì lại cười khẩy nhìn Gia kiệt nói:

- khỏe, khi không có mẹ con mày ở đây.

Dù tức nhưng hai người họ vẫn phải kiềm lại, tự nhiên ở trên lầu có giọng nói ầm áp rất quen thuộc.

- Ba với anh hai về rồi à?

Tất cả nhìn về phía trên lầu, Gia Minh thúc tay vào hai túi quần, hôm nay anh mặc áo sơ mi màu trắng cùng quần tây, rất khác như những ngày trước kia, vẻ đẹp ngất trời của anh đã khiến cho bốn người khá sốc, há miệng ra nhìn mà không nói được từ nào...

Gia minh tiến về phía sofa ngồi xuống dựa lưng ra đằng sau, biểu hiện này khiến Minh khang quá lạ. nên hỏi.

- Minh mình hôm nay em lại uống nhầm thuốc à?

Gia Minh không một chút lo lắng sợ nhìn anh trai mình cười.

- Anh trai, từ trước tới nay em chưa uống thuốc gì, những thuốc bác sĩ kê cho em khi bị ngốc đều là thuốc bổ, em đâu bị ngốc, chỉ là có nhiều việc cần nên em mới phải giả ngốc...

Đoàng...

Người nào người nấy như sét đánh ngang tai, cha anh thì phải gọi là quá vui mừng, ông không cần biết anh giả ngốc hay ngốc thật thì con trai ông đã bình thường lại thì ông không phải lo nữa, ông sắp được nghỉ ngơi rồi....

- Con khỏe lại khi nào sao không báo với ba với anh con.

- con bình thường từ bữa có người bắt cóc Khả Uyên, còn định hiếp dâm vợ con, con mà cứ ngốc thì giờ làm gì cứu được vợ mình chứ, có anh hai ở nhà thì con còn không lo....

Minh Khang cùng ba anh sốc, ông toát cả mồ hôi khi nghe khả Uyên bị bắt cóc, con bé mà làm sao thì ông không biết sẽ ăn nói với Ngô gia ra sao...

- Thế giờ con bé đâu rồi...?

Gia Minh đưa mắt liếc Tuyết tần rồi lại thu về nói..

- Nằm liệt giường cả tuần nay đã đỡ đâu...

- Hà..! Sao mà liệt giường..

Minh khang mặt tái mét gắng hỏi..

Gia Minh trong lòng thì cười không ngớt. Cô liệt giường thì cũng đúng. Từ bữa bị đánh thuốc đến nay đêm nào anh trả hành cho xuống giường sao được.

- Cô ấy bị người ta cho uống xuân dược liều nặng, giờ thân thể k cử động được...

Minh Khang như được khai sáng. Anh còn không tin vào tài mình nghe chứ, chỉ bị đánh thuốc, mà là thuốc xuân dược thì dễ, nếu không giải toả được thì sẽ rất khó chịu nhưng sau nó cũng bình thường, còn đây liệt giường thì chỉ có bị thằng em trai của anh hành thôi chứ sao nữa...

- Em đúng là tấu hài quá tay rồi đấy Minh mình. Vợ em mà bị liệt chắc cũng một phần do em. Chứ ngta bắt cóc hạ thuốc thì chỉ khó chịu, một vài ngày se khỏi đây nhưng không đến nỗi phải liệt giường đâu em trai...

Ông tổng được thể cười to, gia mình không vì bị anh trai nói kháy mà buồn....

- thì Anh muốn nghĩ sao cũng được, vợ của em thì em có quyền. Thằng nào động tới chỗ nào của Khả Uyên thì em chặt chỗ ý...

Nghe Gia Minh nói thì mẹ con nhà Gia kiệt tái mặt, họ không ngờ Gia Minh còn thâm độc hơn cả Minh Khang....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Câu nói của gia Minh của đùa nửa thật đang ám chỉ ai kia, chỉ người trong cuộc mới hiểu ra hàm ý ở trong đó.

Tổng Minh Kha ngồi nhìn thằng con trai ngoan của mình mà ông không biết cố tình hay không mà đã quên đi sự hiện diện của mẹ con Tuyệt Tàn.

- Minh minh, con nói con không ngốc vậy con giờ sẽ tính sẽ làm gì trong tương lai.

Thật đúng ý của gia Minh anh cũng muốn mình có một vị trí trong Tổng gia.

- Tất nhiên là con cũng có hứng thú với việc này, nhưng con thấy tập đoàn đã đủ nhân sự rồi.

Tổng Minh Kha cười hiểu ý con trai.

- Con yên tâm ba đã mong ngày này từ rất lâu rồi, ba cũng đã già nên không thể mãi cùng anh con lo tập đoàn nữa, Minh Khang đang là tổng giám đốc, còn chức chủ tịch này ba sẽ nhường lại cho con.

Chưa nói hết ông nhìn Minh Khang hỏi.

- Minh Khang con thấy thế có được không?

Minh Khang thấy em mình bình thường lại có hứng thú với tập đoàn thì anh vui không hết sao có thể ganh tỵ với em trai mình được...

- Ba đã quyết thì cứ làm như vậy đi. Làm tổng giám đốc hay là chủ tịch thì cũng không thành vấn đề, miễn sao em trai con thích là được

Lời tác giả: Minh Khang đúng là một người anh thương em nhất hệ mặt trời."""))

Ba Minh Khang gật đầu hài lòng, nhưng khi biết ba mình sẽ nhường lại chức chủ tịch cho gia Minh thì Gia Kiệt đâu chịu.

- Ba, sao ba có thể giao cả một gia tài cho một tên ngốc chứ, anh ta dù có bình thường lại thì vẫn chỉ là một tên ngốc không có đầu óc thôi.

- Gia Kiệt. Con ăn nói như vậy à, có vẻ năm năm qua con không hề thay đổi, có phải ba đã nuông chiều con quá hay không?

Tuyệt Tàn biết chồng mình đang tức giận, nhưng khi biết ông bênh thằng đàn kia thì không can tâm mà lên tiếng nói đỡ cho Gia Kiệt.

- Anh, sao con mới về mà anh lại nổi cáu với con vậy, nó mới có 25 tuổi, vẫn còn trẻ con anh không thương nó sao, hay trong đầu anh chỉ có hai đứa con của bà ta, còn con của em thì anh ghét bỏ.

Tổng Minh Kha thừa biết vợ mình đang bênh con, không muốn cái nhà thêm rắc rối thì ông nhìn Gia Kiệt hỏi.

- Con có biết gì về kinh doanh không, nếu biết ta sẽ sắp xếp cho con một vị trí trong tập đoàn cho con....

Gia Kiệt tính tình vốn nóng nảy, không hề biết tính kế sâu xa, những gì anh biết đều là học từ mẹ anh....

Biết ba mình sẽ cho vào công ty làm thì vui mừng tía lia...

- Con biết, ba cho con một chức vụ trong công ty đi, con hứa sẽ không làm ba thất vọng.....

Tổng Minh Kha gật đầu nói với Minh Khang.

- Ngày mai con hãy xem rồi sắp xếp cho gia Kiệt một chức giám đốc ở tập đoàn...

Minh Khang không mấy vui vẻ nhưng vẫn thuận theo ba anh.

- vâng. Thưa ba!

- Gia Minh, con hãy chuẩn bị tinh thần ngày mai đến nhận chức chủ tịch thay ba quản lý tập đoàn cùng anh con, gia kiệt ngày mai con cũng đến nhận chức, hãy nhớ rằng đừng làm ba thất vọng. Thôi ba mệt, ba đi nghỉ trước...

Tổng Minh kha nói xong thì ông cũng đứng dậy lên phòng nghỉ ngơi, tuyết tần cũng đuổi theo lên cùng.

Còn lại ba người đàn ông, nếu nói là anh cùng cha khác mẹ thì cũng đúng, nhưng nếu nhìn về một góc thì họ giống nhau đến chín mươi chín phần trăm, chỉ có Gia Minh Là nhỉnh hơn, còn minh khang và Gia kiệt hai người họ như hai giọt nước....

Ai nấy đều nhìn nhau, không dám nói, chỉ có chí hào vẫn chăm chú nhìn ba người họ và suy nghĩ...

Buổi chiều hôm ý gia Minh chỉ ở trên phòng ngủ cùng Khả Uyên, Minh Khang thì lại bận rộn với công việc ở công ty. Gia kiệt hẳn ta cũng chỉ quanh quẩn ở nhà, chỉ duy nhất một người...

Tại căn phòng tối...

"alo..."

"có chuyện gì vậy con.. "

"Đúng như lời ông nghi ngờ, cậu ta rất giống hai người anh của con không khác gì ba giọt nước ông à.. "

"Ừm, con để ý xem bà ta sẽ làm gì bước, con nhất định không để ba đứa nó đánh nhau hiểu không.. "

"vâng thưa ông, nhưng.... "

"nó chắc chắn là anh em sinh đôi với con, chỉ là con đã phẫu thuật nên khác bà ta không nhận ra... "

"ông, mẹ con sao rồi?"

"con nghĩ vụ tai nạn đó nó thế nào. may mắn không cướp đi mạng sống của hai mẹ con con, con thì lành lặn chỉ là khuôn mặt bị biến dạng nên phải phẫu thuật còn mẹ con bị nặng, giữ được mạng là ông trời còn thương. "

- "Con biết rồi, "

"Con chịu khó thêm một thời gian nữa sẽ được thôi, con phải bảo vệ anh trai con hiểu không, bà ta không biết con nên bà ta sẽ không làm gì con đâu, giờ quân cờ bà ta đi sẽ là Gia Minh và Minh khang, rồi cuối cùng mới đến nó... "

"ông ngoại yên tâm, con sẽ cố gắng không để cho bà ta có cơ hội đâu.... "

"Ừm, có gì khó khăn phải gọi cho ông ngay hiểu không, con không được mạo hiểm một mình, con là gì với mẹ con và ta. Hãy ghi nhớ lời ông ngoại nói nghe chưa.. "

- "Dạ.. Con cúp máy đây.. "

"Ừm.. "

Căn phòng lại trở về với sự im lặng, tiếng thở dài của người con trai ngồi cảm xúc ảnh một người phụ nữ nữ đẹp như thiên thần đang bế hai đứa bé giống nhau như đúc, có lẽ hai đứa đó bằng tuổi nhau...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Sáng sớm ánh nắng chiếu dọi vào trong phòng, tiếng chim hót ríu rít ngoài kia, khiến Khả Uyên tỉnh giấc, những chú chim nhỏ như muốn gọi cho cô dậy, khẽ mở mắt nhìn sang phía giường bên cạnh, hơi ấm mọi khi đã không còn nữa chắc anh đã dậy từ rất lâu rồi. Nhìn lên phía chiếc gối có tờ giấy để lại ngay ngắn, cô ngồi dậy mở ra đọc:" chồng đi có việc cùng ba và anh hai, vợ ở nhà dậy xuống nhà ăn uống rồi đợi chồng về nhé. Chồng ngốc yêu vợ.. "

Cô gấp tờ giấy lại, xuống giường vệ sinh cá nhân rồi xuống dưới nhà, cũng một tuần rồi cô không xuống nổi giường, vì gia Minh quá bạo lực, anh được gọi là người hùng của t*ng trung, ngày nào cũng hành hạ cô mấy tiếng đồng hồ khiến cô thân tàn ma dại....

- -----

Tại tập đoàn Tổng Thị, trong phòng họp cổ đông, Chí hào mở cửa cho Gia Minh bước vào.

Ở trong Tổng Minh kha, ba anh tuyên bố:

- Thừa các cổ đông hôm nay Tổng Minh Kha tôi sẽ trao lại chức chủ tịch hội đồng quản trị cho con trai thứ hai của tôi là Tổng gia Minh..

Anh đi lại chiếc ghế quyền lực và ngồi vào trước tất cả sự ngỡ ngàng của cổ đông. Gương mặt sắc lạnh nhìn bọn họ nói:

- Tôi từ nay sẽ tiếp nhận chức vụ thay ba, mong mọi người sẽ giúp đỡ tôi.

Sau lời nói của anh thì cả phòng họp nhìn nhau khó hiểu... Những lời nói nói nhỏ với nhau, tuy rất nhỏ nhưng Gia minh đã nghe thấy..

" Oh, tôi tưởng nhị thiếu gia bị ngốc, ông Tổng Minh Kha có bị nhầm lẫn không vậy, đại thiếu gia mới là người thừa kế chứ...?

" Tôi không biết cậu ấy có làm được không? "

" nhưng hôm nay tôi thấy cậu ấy không ngốc như những lời đồn, không biết ngốc thật không? "

" Đúng đó, cậu ấy như vậy mà nói là ngốc ai tin. "

" mà phải nói Tổng gia minh đẹp hoàn hảo, cậu ấy mà không ngốc là tôi chắc chắn sẽ mai mối cho đứa con gái của tôi.. "

" Bà điên à, không ngốc cũng chưa chắc có cửa.. Cậu ấy mà ngốc thật thì không biết con gái bà có chịu không? "

" ngốc mà làm chủ tịch thì con tôi nó cũng chịu.... Để tí nữa tôi nói chuyện với ông Tổng. "

- -----

- "- "

Gia Minh hắng giọng, nhìn mọi người cười, nhẹ nhàng tuyên bố cắt hết những ảo tưởng của những người ở dưới kia....

- xin lỗi mọi người, chắc chắn mọi người sẽ bất ngờ lắm nhưng tôi xin được khẳng định, từ trước tới nay Tôi không bị ngốc, và cũng không bị bệnh gì, tôi chỉ giả vờ ngốc để thử lòng của vị hôn phu của mình thế nên xin lỗi mọi người, làm mọi người thất vọng. Cuộc họp hôm nay đến đây là kết thúc....

Anh đứng dậy đi ra ngoài cùng chí hào, về phòng chủ tịch anh ngồi vào chiếc ghế ngã ra sau suy nghĩ..

Chí hào đứng ở đó cảm thấy bất liên lên tiếng.

- Anh có ổn không?

Gia minh vẫn nhắm mắt vô thức trả lời.

- Có gì mà không ổn, cậu đi xử lý cho tôi mấy việc đi.

Chí hào nhú mày tỏ ra chưa hiểu nhìn Gia Minh.

- anh nói việc gì em mới biết chứ...

- Cậu đi gặp báo chí, cung cấp cho họ một số thông tin về tôi, nhớ là phải công bố Ngô Khả Uyên là vợ của Tôi, tôi không muốn ai chen vào cuộc sống của chúng tôi....

- Dạ, em đi liền...

- Ừm, mà ghé qua bên phía hắc ám xem anh em đã điều tra ra thông tin gì chưa?

- Dạ, anh à em định nói với anh một việc.

- nói.

- Khả Uyên và Khả Như là chị em cùng cha khác mẹ, mẹ của Khả Uyên đã mất cách đây nhiều năm và vụ tai nạn đó cùng khớp ngày mà mẹ đã bị tai nạn...

Xoẹt....

Một tia chớp xoẹt qua đầu Gia Minh, anh không muốn tin tại sao? tại sao? Lại cùng với vụ tai nạn đó chứ, năm đó anh đã lớn nhưng cũng hiểu về vụ tai nạn đó nó thật sự là quá khủng khiếp đã cướp đi năm mạng người, nhưng mọi thông tin đều bị khóa lại không một manh mối, mẹ anh có nói anh có em

trai nhưng vì sự an toàn, nên em của anh không được xuất hiện, đến ba anh cũng không biết là mẹ mang thai và sinh con....

Nhưng anh chưa được gặp em trai của mình, cả chí hào anh cũng chỉ được gặp có một lần khi mẹ nhận làm con nuôi, sau khi mẹ anh mất sau đó vài tháng thì ông ngoại nói chí hào sẽ đi theo anh, bảo vệ anh khỏi người mẹ kế độc ác....

Ba anh có yêu mẹ anh đến bao nhiêu thì khi mẹ mất do ba đã có con ngoài luồng với thư ký của mình nên ông đã lấy bà ta về làm vợ, và làm mẹ hai anh em của anh,

Đã bao nhiêu năm nay anh chỉ có ba người là người thân của mình là ông ngoại, chí hào và anh trai anh dù ba có thương có bù đắp cho anh thì anh cũng không thể tha thứ cho ông khi có mẹ và các anh mà ông vẫn đi với người đàn ông khác và có con....

Sau này khi ba anh nói sẽ lấy vợ cho anh thì anh cũng không hứng thú cho lắm nhưng khi gặp Khả Uyên thì anh đã nghĩ khác, cô là một cô gái dễ thương nhưng trong ánh mắt có nhiều nỗi buồn phiền...

Anh chỉ không muốn Ngô gia sẽ liên quan đến vụ tai nạn năm đó dù mẹ của Khả Uyên có mất rồi thì anh cũng sẽ không tha thứ cho một người nào đó đã giết mẹ và em của anh.....

Anh sẽ khiến cho những người gây ra phải hối hận, sẽ không thể sống tốt mà chết cũng không được toại nguyện....

Khuôn mặt và ánh mắt này thật sự đã trở dậy rồi, anh sẽ không nương tay cho một ai nữa.....

Chí hào nhìn thấy gia Minh khác thì toát mồ hôi, anh không nghĩ người anh này lại có thể lạnh lùng đến nỗi giết được cả người đối diện...

- Anh... Em sẽ điều tra tiếp, nhưng có một điều anh nên biết, Khả Uyên sống trong Ngô gia không được hạnh phúc, cô ấy luôn bị mẹ con nhà Khả Như tra tấn, nhưng Ngô tiên sinh lại không hề biết, ông ấy rất thương Khả Uyên nhưng không thể làm gì hơn...

- Ừm..

Giọng nói lạnh như băng của Gia Minh làm cho chí hào giật bắn mình lên lắp bắp. Nói...

- Em... Em.. Đi làm việc của em đây....

Ba chân bốn cẳng chạy ra ngoài không thể đứng thêm một giây, anh không chắc là ở lại anh có bảo toàn mạng sống của mình không nữa.....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

Gia Minh ngồi một mình trong phòng với một mớ hỗn độn, không biết anh đang lo lắng điều gì, nhưng hiện tại cô gái đó đã Là cả nguồn sống với anh rồi.

Anh đang đi trên con đường mà mình đã chọn từ ngày mẹ anh mất, anh đã cố gắng hỏi ông ngoại về việc em của anh còn không?.

Anh nhớ rất rõ ngày đó khi mẹ anh mang bầu, bà luôn ở nhà ông ngoại không về nhà vì ba anh đã có người mới, anh mới chỉ 6 tuổi, anh hai anh 10 tuổi, vì phải nối nghiệp ba, nên từ khi nhỏ Minh Khang đã phải đi cùng ba anh đi dự các sự kiện trong giới kinh doanh, gần như anh không được vui chơi như bao đứa trẻ khác, Gia Minh thì còn nhỏ nên theo mẹ về ông ngoại....

Sau này mẹ đẻ khó không biết em còn sống không nhưng không thấy mẹ bế em về, anh luôn thắc mắc với mẹ.

" mẹ, Minh Minh muốn có em, Sao em không về nhà "

Mẹ anh là một người phụ nữ hiền lành, luôn yêu thương các con, mẹ xoa đầu anh trả lời:

" em vẫn không được khỏe, khi nào em khỏe lại mẹ sẽ đưa em về cho mình mình được không..? "

" mẹ nhớ nha, không được thất hứa với mình mình đâu... "

" Ừm. Mẹ hứa với mình mình của mẹ.... "

Vậy mà suốt bốn năm mẹ không hề đưa em về với anh, mà mẹ lại nhận Chí Hào là con nuôi nhưng anh cũng chỉ gặp được có một lần, cậu ta là một đứa bé ngoan lễ phép, đặc biệt rất hiền trai. Nhưng từ đó đến khi mẹ anh mất vài tháng sau đó anh mới gặp lại chí hào, cậu ta rất khác xưa, nhưng lại luôn lễ độ theo anh, đến tận bây giờ vẫn luôn đi sau hỗ trợ anh...

Gạt bỏ những suy nghĩ trong đầu, anh bắt đầu làm việc với một đồng tài liệu ở bên cạnh cần anh ký kết...

Về phần chí hào anh làm xong việc Gia minh giao thì về hắc đạo làm việc, hắc đạo là một tổ chức xã hội đen trong thế giới ngầm mà do Gia minh và chí hào lập ra.

Cánh cửa mở ra chí hào bước vào với vẻ mặt sắc lạnh, anh em trong giới đang làm việc rất nghiêm khắc, một tên quản lý ở đi đến chỗ Chí hào cúi đầu chào.

- Nhị ca...!

Chí hào ngồi vào chiếc ghế nhìn tên quản lý gật đầu trả lời:

- mọi chuyện cậu đã điều tra kỹ chưa, vụ tai nạn đó có thật là liên quan đến gia đình nhà Khả Uyên không?

- nhị ca, em đã phải ép cung người đó mới nói là có liên quan đến Ngô gia, ông ta nói rất rõ là người của Ngô gia mang tiền mua chuộc người mà...

- Cậu đưa tôi đến gặp hắn ta....

- Dạ, nhị ca đi em

Chí hào bước theo tên quản lý vào một căn phòng ở dưới tầng hầm..

Hai người tới kéo một người đàn ông đang ngất dưới sàn dẫy. Giọng nói lạnh thấu xương của Chí Hào ra lệnh..

- dội nước cho hắn tỉnh....

- dạ...

Ào...

Thau nước lạnh tạt thẳng vào người đàn ông. Khiến hắn lờ mờ tỉnh dậy hắn bò lại phía ghế chí hào ngồi cầu xin..

- các người cho tôi xin, những gì các người muốn tôi cũng nói cho biết rồi. Tôi không dấu gì nữa...

Chí hào vung chân đạp mạnh vào ngực hắn khiến bay ra xa gục xuống.

- kéo ông ta dậy.

Hai người lại đi lại kéo hắn lại gần chí hào....

- nói là ai thuê người làm...?

Hắn biết người đứng trước mặt bây giờ là người như thế nào, nếu hắn nói mà không đúng thì cái chết sẽ đến sớm..

- là người của ngô gia sai tôi làm..

- là ai?

Hắn nghe giọng nói mà còn cảm thấy lạnh thấu vào tim can lấp bắp trả lời..

- Dạ,...là... Là phu nhân trong ngô gia....

- Phu nhân nào...? Nói...

- Dạ... Là phu nhân vợ lẽ của Ngô kiến thuận (1)

Chí Hào quát lớn.

- Là ai sai người khai vậy....?

Hắn ta lắc đầu ngoai ngoài..

- không... Là người năm đó thuê tôi nói là phu nhân thuê....

- nói...

- là một người đàn ông có vết sẹo lớn trên mặt... Tôi không biết tên ông ta...

Chí hào gằn giọng lên nói....

- người có biết vụ tai nạn đó người phụ nữ đó cũng chết rồi...

Hắn hoảng hốt...

- chết... Sao lại vậy được... Tôi nhớ không nhầm thì bà ấy ở nhà mà....

Chí hào không muốn nghe nữa, anh rút khẩu súng sau lưng nhắm đúng mi tâm của hắn mà bắn, động tác dứt khoát.

Đoàng...

Hắn ngã xuống sàn dưới vũng máu loang lổ...

Chí hào đứng dậy lấy khăn lau tay rồi tiện thể vứt xuống sàn ra lệnh...

- dọn dẹp sạch sẽ đi...

- Dạ...

Nói xong anh đi ra ngoài lên xe trở về một thị.

Ở nhà khả Uyên đi xuống nhà ăn sáng thì gặp mẹ kế của Gia Minh cô lễ phép chào hỏi.

- Con chào đi...

Đáp lại lời chào của cô thì Tuyết tần chỉ nhìn bằng nửa con mắt khinh thường cô.

- Đây có phải là thiếu phu nhân của Tổng gia không, mà tôi nhớ không nhầm thì cô đây cũng chưa đính hôn với Gia Minh, đến đây ở có phải là quá lỗ mãng Không? Chắc tiểu thư không sợ tai tiếng..

Khả Uyên tái mặt khi nghe bà ta nói, thật sự mà nói cô đến đây ở cũng vì gia Minh, mà cô cũng không muốn ở nhà nữa, nhưng cô không nghĩ là chưa cưới mà đến ở sẽ có tai tiếng cho Ngô gia....

Cô cúi mặt không biết nói gì....

Tuyết tần được thể lần tới...

- thiếu phu nhân, nhà này cũng có phép tắc, nhưng hình như ta thấy cô sinh ra trong hào môn mà những phép tắc khi về nhà chồng cô lại không có vậy, những việc cơ bản như vậy mà cô cũng không biết....

Khả Uyên đứng là sinh ra trong hào môn nhưng không có chuyện gì là cô không biết.... Bà ta thật quá đáng mà...

- Di, con không phải phép gì xin Di chỉ dạy thêm...

Bà ta nghe cô nói thì đắc ý tự cao....

- Về làm dâu thì cũng phải biết một ít về nữ công gia chánh chứ nhỉ....

- Ý di là?

Tuyết tần cười cười...

- không lẽ thiếu phu nhân lại không biết....

- Con biết nhưng ý của di là...?

- Tối nay thiếu phu nhân hãy trở tài nấu ăn cho cả nhà ăn xem có đạt không...? Chứ muốn bước chân vào nhà này thì phải hoàn hảo mới vào được....
Hahahaha...

Không để khả Uyên trả lời bà ta đã cười ầm đi lên phòng rồi...

Vú nuôi ngồi nhìn Khả Uyên mà thương, tuyết tần bà ta đúng là con rắn độc, không biết vì sao mà lão gia lại lấy bà ta làm vợ chứ....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Ở mộc gia...

Chí hào đi vào nhà lên phòng của Mộc cương...

Cạch..

Người đàn ông Trung niên ngồi ở bàn đọc sách, thấy có người đi đi vào ông nhích chiếc kính đang đeo nhìn ra cửa...

" ông. "

Chí hào lên tiếng chào hỏi.

" con đến hồi nào Sao không báo cho ta biết.. "

" con vừa đến thôi. "

" vậy ngồi xuống ghế đi, không biết hôm nay thằng cháu nó bỏ rơi ông đã lâu tự nhiên về thăm ông chắc là phải có chuyện gì đây..."

Chí hào ngồi xuống bàn rót ly trà ra chén mời ông.

" ông uống trà đi "

Mộc cương nhìn thấy thằng cháu mình thì tỏ vẻ nghi ngờ...

" có chuyện gì con nói ta nghe xem..? "

Chí hào vẫn bình tĩnh uống miếng trà rồi mới thông thả đặt ly xuống nói.

" ông, người mà thuê tông xe vào mẹ cháu là vợ lẽ của Ngô kiến Thuận, là mẹ của Ngô khả Uyên vợ của anh hai cháu."

Mộc cương không chỉ ngạc nhiên mà còn sốc.

" Ai nói với con....? "

" là tên đã gây ra vụ tai nạn, nhưng còn một người khác nữa. "

" con đã điều tra ra..? "

" vâng, hẳn nói người đứng sau sai khiến và thuê hẳn là vợ hai của Ngô kiến Thuận là mẹ của Ngô khả Uyên vợ của anh hai con....? Nhưng trong vụ này còn có một người đàn ông có một vết sẹo lớn trên mặt nữa...

Mộc cương Nghe chí hào nói thì trầm ngâm suy nghĩ một lúc rồi nhìn Chí Hào nói...

" Con đi theo ta... "

" đi đâu ạ...?"

Mộc cương đi về phía cánh cửa ở cạnh giường mở ra đi vào, chí hào đi theo vào trong, anh thật sự ngạc nhiên khi thấy trong phòng có ba người, hai nữ một nam, tiếng máy thờ vang khắp phòng.

Mộc cương dẫn anh đến bên cạnh một chiếc giường, anh nhìn thì thấy người phụ nữ này rất đẹp, dù đang ngủ nhưng phong thái lẫn thần sắc đều rất tốt, lướt qua thôi anh cũng thấy người phụ nữ này nếu không hôn mê thì chắc chắn là rất phúc hậu, nhưng sao anh lại thấy quen quen...

" ông đây là...? "

Mộc cương bình tĩnh đi lại chiếc ghế sofa gần đó ngồi xuống điềm tĩnh nói:

" người phụ nữ đó là Mộc linh là vợ hai của Ngô kiến Thuận là mẹ của Khả Uyên... "

Chí hào tưởng mình nghe nhầm...

" ông... Không lẽ...? "

Mộc cương biết thằng cháu của mình chưa hiểu ra vấn đề nên cười nói.

"mộc linh là con nuôi là chị của mẹ con, làm sao lại có chuyện nó thuê người giết em mình, mà lại tự sát chứ...."

Tai nạn năm đó là ta đã phải cố gắng lắm mới làm giả được hồ sơ mà cứu con bé và cháu trai mình. Người con trai nằm ở giữa kia là Ngô Thừa Ân em trai của Khả Uyên khi nó bị tai nạn là thằng bé mới được một tuổi, là em trai song sinh, khả Uyên không hề biết vì khi mộc linh bị tai nạn con bé mới một tuổi, sau này ta có viết một bức thư thay mộc linh nói con bé gọi vợ cả của Ngô kiến Thuận làm mẹ, ta không muốn con bé sống trong cảnh không mẹ, nhưng ta đã sai, do ta không đón con bé về đây, hôn ước của Gia Minh cũng đã được định từ trước, nó là giao ước giữa mẹ con và Mộc linh, giờ ta chỉ mong có một phép màu cho họ tỉnh lại đã 17 năm rồi. Gia Minh bây giờ cũng 29 tuổi rồi, khả Uyên cũng 18 tuổi...."

Chí hào gần như đã hiểu anh thật sự không biết nên hiểu như thế nào...

- "ông như vậy người đứng sau đã vu oan cho bác ấy sao? "

Mộc cương lúc này hai mắt đã đỏ ngầu đập tay xuống bàn...

"Đúng, trò chơi bây giờ mới bắt đầu, con phải dùng mọi cách không thể để cho Tuyệt tẫn chia rẽ Gia Minh và khả Uyên hiểu không?"

Còn nữa, khả Như cô ta cũng là một con rắn độc nó sẽ là cuộc cản trở lớn nhất trong trò chơi này.... "

"ông vậy là ông đã... "

Không để chí hào lên tiếng mộc cương đã cắt ngang lời nói..

- "Con chỉ cần biết như vậy, mọi chuyện chúng ta phải làm cẩn thận không thì sự việc cách đây 17 năm sẽ lặp lại, nó sẽ còn đau lòng hơn..."

"Dạ..."

Rời khỏi mộc gia chí hào chạy xe về tổng thị đón gia hào, vì bận việc nên khi về tới công ty đã năm giờ chiều. Gia minh đã đứng ở cổng đợi sẵn...

Bước vào xe, Gia minh không quên hỏi chuyện...

- cậu đã làm xong việc chưa?

Chí hào vừa lái xe vừa nhìn sắc mặt của gia Minh mà trả lời..

- Em đã làm xong hết rồi, anh yên tâm các anh em trong hắc đạo làm việc rất chăm chỉ. Giờ mình về nhà ăn cơm không chị dâu lại đợi...

- Ừm..

Ở nhà chiều nay Khả Uyên phải vào bếp làm đồ ăn một mình, theo lời của tuyệt tẫn thì không một ai được vào phụ giúp khả Uyên, ai nấy đều là lắng cho cô nhưng khi tuyệt tẫn vẫn đứng đó quan sát thì không một Ai dám vào giúp, ai cãi lệnh bà ta thì kết cục thì chắc hẳn ai cũng biết rất rõ...

Buổi tối nay Minh Khang cùng Gia Kiệt về nhà rất sớm, anh thấy Khả Uyên đang làm trong bếp thì lên tiếng hỏi:

- Em dâu, em làm gì trong bếp đấy....?

Khả Uyên cúi húi trong bếp làm đồ ăn mà mặt mày toát hết mồ hôi...

- Em làm đồ ăn, anh lên tắm rồi xuống ăn cơm nhé...

- Ủa người làm không có sao em phải làm..

khả uyên vô tư trả lời cô biết trước là sẽ có chuyện nhưng cô mặc kệ ai biểu bắt cô làm từ chiều tới giờ mà cái gì cũng không vừa ý. Bắt cô làm đi làm lại...

- là Di tuyệt tẫn bắt em làm..

Minh Khang nhíu mày nhìn ra phía người phụ nữ đang ngồi uống nước. Định tiến lại nói thì anh thấy xe của Chí Hào và gia Minh về, anh mỉm cười ra sofa ngồi xem kịch...

- Ừm vậy em làm đi. Tí xem Gia Minh nó nói gì....

Khả Uyên bụng đồ ăn ra bàn thì vừa lúc Gia Minh đi vào, anh nhăn mặt nhìn Khả Uyên như không hiểu...

- Em đang làm gì vậy hả...?

Khả Uyên cười cười nói.

- Em đang làm một nữ công gia chánh như lời dì Tuyết tần nói, dì ấy nói muốn về nhà này làm dâu thì phải biết cái đó, phải biết phép tắc....

Chưa kịp nói hết thì những đĩa đồ ăn trên bàn đã bị Gia Minh hất xuống đất đồ vỡ tung toé...

Choảng...

.....

.....

Gia minh hét lớn:

- gia nhân đâu hết rồi..?

Tất cả ở ngoài chạy vào trong đứng xếp hàng trước mặt Gia Minh cúi đầu thi nhau thanh minh....

" cậu chủ, chúng em không phải không muốn giúp mà bị bà chủ không cho làm, nếu làm thì.... "

" chúng em biết lỗi rồi xin cậu chủ tha tội.. "

Tất cả mặt tái mét nhìn Gia minh, anh thì tức đến muốn tống xông... Anh đưa mắt nhìn về phía tuyết tần....

.....

.....

Chuyện gì tiếp theo đây....?

Gia Minh sẽ xử lý bà mẹ kế như thế nào....?

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tổng tài ra tay trị dì ghẻ

Có tật thì giật mình, Tuyết tần nhìn thấy Gia Minh đang nhìn mình thì lòng cũng bắt đầu có cảm giác ớn lạnh, nhưng bà ta vẫn đầu sợ là gì, còn mạnh mẽ lắm...

Gia Minh đi lại gần chỗ bàn, gần giọng quát...:

- có vẻ bà muốn ném vị đồ ăn của chó nhĩ..?

Vẫn cái giọng thảo mai khiến nhiều người phát ngán của tuyết tần.

- Con nói gì mẹ không hiểu?

Gia Minh cười nhạt.

- bà đừng có giả ngu giả ngơ gì với tôi, bà diễn suốt mười mấy năm rồi giờ đừng có mà giờ trò với tôi..

- Mẹ có làm gì đâu, chỉ là mẹ nói vợ con về làm dâu thì cũng nên biết một chút....Úm...

Chưa kịp nói hết câu tuyết tần đã bị gia minh bóp miệng kêu oai oái...

" mìn..... M..... "

Gia kiệt nghe thấy tiếng đồ vỡ dưới nhà thì chạy xuống dưới nhà xem nhìn thấy cảnh Gia Minh đang bóp miệng mẹ mình thì khó chịu quá:

- Thằng kia, mày bỏ ngay mẹ tao ra...

Gia kiệt chưa kịp chạy đến đã bị chí hào và Minh khang giữ lại, do hai người đàn ông dùng sức nên Gia kiệt không thể kháng cự được mà chửi càn...

- Chỉ hào mày bỏ tay ra khỏi người tao...

- Anh hai bỏ tay em ra...

- thằng chó, tao mà ra được thì mày xác định tao đập cho mày tỉnh ngu....

Chỉ hào đứng bên cạnh thấy Gia kiệt chửi khó nghe quá, cậu ta lên tiếng, nói...

- Gia kiệt cậu vẫn không khác gì, được bà ta nuôi dạy kỹ quá....

- câm miệng...!

- cậu nghĩ cậu quát được tôi sao? cậu sao không thử tìm hiểu xem cậu có phải con bà không...?

- im miệng mày lại.... Cái thằng con roi..... Mày nghĩ được mẹ gia Minh nhận nuôi là mày lên mặt à.

Gia kiệt tức quá nói cùn lại.

Tuyệt tần được Gia Minh thả ra nhìn cảnh phía trước thì cười trong bụng.

Gia Minh quay lại nói với Gia kiệt...

- mày vừa nói ai là con roi hả...? Chỉ Hào nhốt nó vào phòng khóa lại cho nó ở trong đó tu lại....

Minh khang còn chưa kịp làm gì thì chỉ hào đã đánh cho Gia kiệt ngất lịm đi.

- Đưa Anh ta lên phòng....

Hai người làm đi lại đỡ gia kiệt còn hai người đàn ông nhiều chuyện nhất hệ mặt trời thì ngồi xuống uống trà xem kịch...

Đội hai người đưa Gia kiệt lên đến phòng thì ở dưới gia Minh túm tóc tuyệt tần lôi sên sệt ra đồng đồ ăn đồ vương vãi ở dưới nhà, anh thẳng tay dí luôn mặt tuyệt tần xuống.

- Bà ăn đi, nhà này giờ bị lộn hành, ba tôi quản bà không được vậy thì để tôi dạy cho bà ít phép tắc trong cái nhà này....

Đó vợ tôi nấu cho ăn rồi, giờ ăn đi, bà coi người làm như chó trong nhà thì thôi rồi đằng này bà còn muốn ngồi lên đầu vợ tôi à. OK, tôi chiều, ăn...

Gia minh cứ thẳng tay mà dí đầu ba ta vào đồng thức ăn, ai nấy trong nhà đều mở cò trong bụng, " cuối cùng thì con rắn này cũng có người trị, tưởng bà ta to gan không sợ trời không sợ đất cơ mà.... "

Khả Uyên thì không cần nói cô ngồi ăn bánh mà coi chồng mình đang xử bà ta thì hả hê lắm...

Hai người đàn ông ở sofa thì ngồi tám với Nhau.

" Anh thấy không? Em mong ngày này lắm.. "

Chỉ Hào cười tít cả mắt nhìn Minh khang nói.

" Anh không nghĩ thằng em trai giả ngọc của anh nó lại thâm vậy, kết cục hôm nay chắc chắn là... "

" ăn cơm chó no thôi.... Hahahaha "

Minh khang khi bị chỉ hào cắt ngang lời thì liếc xéo...

" Em chỉ được cái nói đúng thôi.. Hahahaha.. "

Hahahaha....

Cả hai cùng lăn ra để cười...

- người đầu ra lấy đồ ăn nhét vào miệng bà ta, nếu hôm nay bà ta không ăn hết chỗ này thì các người cũng nên biết...

Đập cho tuyệt tần một cái khiến cả người bà ta nằm lên đồ ăn kêu la...

- thằng nhóc con, mày cứ đợi đấy tao sẽ không tha cho mày ngày hôm nay đã làm với tao, mày....

Chưa nói được hết câu thì hai người làm trong nhà đã thi nhau dứt đồ ăn đầy miệng bà ta rồi, bà ta vung tay tròn mắt nhìn hai người họ nhưng ai nấy đều

lâm ngư...

Từ trước tới nay bà sống cơ có đức đâu mà nhìn người ta, người ta nói ác giả ác báo...

Ngày hôm nay chỉ là khởi đầu cho cuộc chiến...

Ngồi nhìn đến khi tuyết tan ăn hết thì Gia Minh đến bế Khả Uyên lên lầu...

- Anh thả em ra.... Thả em ra..

Gia Minh nói khẽ chỉ đủ để hai người nghe.

- em có tin anh ăn em ngay dưới này không..?

Khả Uyên nghe thấy im lún, cô đâu có ngu, bị anh hành cho không xuống nổi giường mà giờ nói thêm chắc mai hết xuống giường luôn....

Vào phòng Gia Minh ném Khả Uyên lên giường anh lại khóa trái cửa và cắt chìa khóa đi..

Nằm trên giường Khả Uyên bắt đầu ớn lạnh, nhìn anh tiến lại gần mà mặt xanh như tàu lá chuối.

Gia Minh cởi chiếc áo sơ mi ra tiện tay ném đi, anh để lộ ra cơ thể sáu múi hoàn mỹ làn da trắng khiến Khả Uyên không thể kiềm chế được mà nuốt nước miếng ực cái..

Gia Minh vô tình nhìn thấy cô đang ngắm cơ thể mình, đôi mắt đã không còn trong sáng nữa mà đã bị dục vọng chiếm lấy, anh cười như được đắc ý...

- Em mới đó mà đã thèm chồng rồi sao? Có phải là quá hư không? Hahahaha...

Khả Uyên xấu hổ lấy hai tay che mặt máng yêu gia Minh..

- anh là đồ vô sỉ, đồ biến thái...siêu biến thái...

Gia Minh cười nham nhở nhìn cô...

- Anh chỉ vô sỉ với mình em, mà anh còn chưa trách ết m Sao em lại trách ngược anh rồi...

Vậy xác định mai em khỏi xuống giường....

Khả Uyên đâu chịu thua cũng nói lại.

- Anh không phải mạnh miệng, anh mà không uống xuân được thì chưa được 5 phút đã nằm luôn rồi....

- Cái gì? Em dám chề chồng mình sao? OK, vậy nay anh thử không dùng xuân được xem em có phải quỳ xin anh không...?

- anh đủ tầm không...? Có.. 8cm.... Mà đủ làm em liệt giường..

Gia Minh hết nói luôn.. Cái gì mà có 8 cm, của anh là 18cm thì có, không phải tự hào chứ của anh thuộc dạng hàng hiếm chứ ít gì vậy mà cô vợ ngốc này dám chề sao....

- em cần anh tụt ra cho em lấy thuốc đo không?

Khả Uyên vẫn mạnh miệng không hề để ý tới ai kia mặt đã đen như đất nòi rồi, đầu thì xi khói đen khắp cả căn phòng..

- không cần, em dùng rồi sao không biết... Đã ngán còn không cương được....

- e...em.. Đêm nay chết chắc....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

Khả Uyên cứng họng biết là mình trêu quá đà nhưng giờ cô quay đầu lại không được, phóng lao thì theo lao..

- chưa chắc ai biết tay ai à.....!

Minh trong bị khả Uyên cả khía lại thì muốn dồn t*ng trùng lên nãu trợn mắt nhảy lên giường đè lên người Khả Uyên.

- là em muốn, đừng trách anh không thương hoa tiếc ngọc, anh cá cược sau đêm nay em mà xuống được giường thì anh sẽ ăn chay cả đời..

Khả Uyên cười như được mùa...

- ok.. Giao kèo nhé sợ đêm nay xong mai anh cạn t*ng trùng ấy chứ... Hahahaha...

- em....!

Gia Minh tức giận cúi xuống cắn một cái vào vành tai khả Uyên, thô bạo cắn mút vào đôi môi đỏ của cô đến khi cô không thở được khẽ ngậm nga rên...

Gia Minh luồn tay vào trong chiếc áo mỏng, anh xé rách chiếc áo vương vãi đi để lộ ra cặp bông đào căng tròn của cô... Thoả tay nắn bóp theo đủ hình dạng...

- Ừm... Ah....

Chiếc lưỡi ma quỷ của anh liếm hết mặt cô rồi xuống đôi xương quai xanh đẹp mỹ miều của Khả Uyên, mỗi bước đi anh đều để lại dấu hôn đỏ ửng trên da của cô...

Anh cúi xuống cắn vào một bên nhũ hồng của cô còn tay kia xoa nắn bên còn lại khiến khả Uyên không chịu nổi mà khẽ nưón người lên phát ra tiếng rên ma mị....

- Ừm... Uuuuu....

Tay anh khẽ di chuyển xuống phần nhạy cảm nhất của cô, anh cảm nhận được một chất dịch lỏng đang chảy ra, khoe miệng cong lên ran tã nói vào tai cô...

- Khả Uyên, em đúng là một tiểu yêu tinh chính hiệu, chưa gì đã ướt át thế này rồi sao....?

- Em...

- hôm nay anh không thật em thì có phải anh quá nhẫn tâm với em không tiểu yêu tinh của anh...

Khả Uyên xấu hổ đỏ bừng mặt lấy tay đâm vào bờ ngực săn chắc của anh...

- Tổng Gia Minh, anh đúng là đồ vô liêm sỉ mà...

- anh liêm sỉ với mình em thôi...hahahaha...

Xoẹt...

Động tác dứt khoát, chỉ một cái kéo mà chiếc chân váy của cô đã bị anh xé làm hai mảnh rơi xuống đất...

Nơi mê người nhất của cô được hiện ra trước mắt anh khiến anh như một con người khác cứ thế cúi xuống cắn mút nơi ẩm ướt của cô một cách điêu luyện, anh khiến cô không chịu được nữa, cô sắp bị anh làm cho ra mất..

- Xin anh....!

Gia Minh tuồn người lên hôn cô đồng thời cũng tự thoát y cho mình, con mẫn thú đang gầm dú bên trong buồn bất ngờ được thoát ra ngoài thì ngạo nghễ hiện ngang...

Anh mạnh mẽ thúc vào bên trong cô, nhất thời Khả Uyên không kịp thích ứng nên đã nuốt chặt lấy vật thô cứng của anh. Người cô cũng thuận theo chuyển động của anh.

- Ừm. Gia Minh..chậm lại.. Của anh to quá...nhất thời em chưa thích ứng được...

Gia Minh nghe cô nói còn cố tình ghẹo lại cô...

- anh nhớ không nhầm khi nãy em nói của anh chỉ có 8cm.. Không cương nổi. Nên anh phải làm mạnh thì mới làm em hài lòng chứ...

Choang...

Khả Uyên cứ nỉ non bên tại anh cầu xin, biết là tình thế bây giờ là tự cô vả vào mặt mình, cô với anh đã gần nhau rất nhiều lần nhưng thật sự của anh quá lớn, nó phải vào hàng hiếm có... Có trách thì trách cô ngu muội lại dám chê anh...!

Ở dưới Gia mình không hề giảm tốc độ, anh còn gia tăng mạnh hơn khiến cô gào thét...

- A... Ah..... Xin anh.... Đừng vào sâu quá em... Đau.. Hức.....

- là em đang nuốt anh đấy, ai bảo của em khít quá làm chi.....

trên giường hai cơ thể quấn lấy nhau khiến chiếc ga giường nhăn nhúm lại.

Người đàn ông cường tráng cơ bắp nổi gân xanh, tấm lưng lấm tấm mồ hôi, tư thế mạnh mẽ nhỏ nhấp nhip nhàng, hai tay ôm chôn cô vào lòng, đôi chân thon dài được gác gọn lên đôi vai săn chắc của anh...

Người con trai quá mạnh mẽ, anh như một con mãnh thú hung mãnh, hai người mỗi nuốt lấy mỗi, lưỡi quấn lấy lưỡi, không thể phân biệt được đâu là nước miếng của cô hay của anh, đâu là mồ hôi của ai... Hai người hoà vào là một...

Khả Uyên hé mắt, nâng khuôn mặt xinh đẹp đang bị anh hôn dồn dập đến thở cũng không được...

- Ừm. m...

Tiếng rên không còn rõ ràng nữa, Khả Uyên bị Gia mình hôn đến đôi môi sưng mọng lên mới rời để cho cô thở...

Anh dọc theo chiếc cổ trắng ngần của cô đến xương quay xanh găm nhâm phần cổ của cô..

Hả miệng cắn mút đôi núm căng tròn của cô... Không biết bao nhiêu mới là đủ.... Cô quá ngọt ngào... Anh chỉ hận là không thể nuốt cô vào trong bụng... Yêu thương... Cao trào không biết bao nhiêu mới đủ để chứng minh tình yêu của anh dành cho cô...

- Vợ à, sao trên người vợ cái gì cũng đẹp cũng thơm vậy đến cả mồ hôi cũng làm chồng mê luôn là sao....

Anh hôn lên hai má hồng hồng của cô, bình thường khuôn mặt của cô đã đẹp mê người rồi, khuôn mặt bây giờ nhiễm sắc lại đẹp hơn nhiều.....

Của cô ở dưới không ngừng cắn nuốt lấy anh khiến cao trào dâng lên muốn xông lên thẳng não.cô vẫn luôn hấp dẫn anh, của cô quá khít quá đẹp, cô làm cho anh chỉ muốn cô cả ngày, muốn chiếm hữu cô, anh đúng là quá may mắn khi là người đầu tiên của cô, anh chắc chắn một điều là nếu một người đàn ông nào gặp cô thì chắc chắn sẽ muốn chiếm lấy cô, vì cô quá đẹp..quá ngây thơ cơ bản cô quá sạch sẽ....

Anh ra vào nhanh hơn... Gồng mình bắn hết những tinh tú trong anh vào trong người cô, anh gục xuống người cô....

- ngoan nào.. Nghe lời anh không anh hành em đến sáng giờ, mới đó mà đã hàng rồi à...

Anh hôn lên cái miệng nhỏ ầu ầu, không ngừng dụ dỗ và khiêu khích..

Anh kéo cô ngồi dậy lên người anh, Khả Uyên lúc này không khác gì một con búp bê sống, cô để mặc anh ôm cô xoay nhiều tư thế..

Một mỗi cô dựa vào vai anh, buông thõng đôi tay ôm lấy em của anh, bờ mông tròn được anh nắm chặt bắt ép thúc đẩy theo nhịp...

Tư thế này đã giúp anh đi vào sâu hơn bên trong cô, khiến anh đạt khoái cảm, anh càng thúc sâu khiến khả Uyên chỉ biết gục vào ngực anh cầu xin...

- nhẹ.. Nhẹ..thôi em đau....

- như thế nào mới được gọi là nhẹ vậy vợ...

Anh tà ác cắn vào đằng sau tai cô, bắt ép khả Uyên phải chấp nhận. Đó là quy tắc mà anh muốn nói với cô, anh chỉ muốn cô hiểu mà sống bên cạnh anh, dù chuyện gì xảy ra thì cô cũng phải ở bên cạnh anh.

vợ..Vợ ơi...

- Ừm. Không em. Một lần...

Giọng nói ní non cầu xin,từ chối nhưng vẫn đủ để câu hồn của anh...

- ngoan nào..Nghe lời anh không anh hành em đến sáng giờ,mới đó mà đã hàng rồi à...

Anh hôn lên cái miệng nhỏ ầu ầu, không ngừng dụ dỗ và khiêu khích..

Anh kéo cô ngồi dậy lên người anh, Khả Uyên lúc này không khác gì một con búp bê sống,cô để mặc anh ôm cô xoay nhiều tư thế..

Một mỗi cô dựa vào vai anh,buông thõng đôi tay ôm lấy em của anh, bờ mông tròn được anh nắm chặt bắt ép thúc đẩy theo nhịp...

Tư thế này đã giúp anh đi vào sâu hơn bên trong cô,khiến anh đạt khoái cảm,anh càng thúc sâu khiến khả Uyên chỉ biết gục vào ngực anh cầu xin...

- nhẹ.. Nhẹ..thôi em đau....

- như thế nào mới được gọi là nhẹ vậy vợ...

Anh tà ác cắn vào đằng sau tai cô,bắt ép Khả Uyên phải chấp nhận.Đó là quy tắc mà anh muốn nói với cô,anh chỉ muốn cô hiểu mà sống bên cạnh anh,dù chuyện gì xảy ra thì cô cũng phải ở bên cạnh anh.

Anh bắt cô phải khuất phục trước những màn ân ái của hai người, anh muốn dạy cô hiểu anh hơn,hiểu cách anh thăm dò cơ thể cô,kiêu khích bản năng của phụ nữ trong cô trỗi dậy....

Anh muốn cô chỉ là của mình anh...

Một đêm không biết anh đã trêu đùa với cô bao nhiêu lần, phóng vào bên trong cô biết bao nhiêu con nòng nọc con...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Anh đưa cô vào tắm rửa cho cô sạch sẽ, mặc đồ cho cô và đắp chăn cho cô ngủ. Khả Uyên gần như không còn biết gì vì cô đã quá mệt mỏi,cô rúc vào chiếc chăn mềm tìm đến chu công của mình....

Gia mình nằm xuống ôm cô vào lòng và chìm vào giấc ngủ...

Ở phòng ngủ của tuyết tần...

- Tổng Minh kìa ông được lắm, thằng con hỗn láo của ông nó dám làm vậy với tôi sao?

Tổng Minh kìa,ông không nói gì chỉ nhìn bà ta một ánh mắt chán ghét.

- ông nói gì đi! Hay là đúng quá không nói được gì! Thằng nhãi ranh đó,rửa mũi còn chưa sạch mà dám lên mặt với tôi, dù gì tôi cũng nuôi nó bao nhiêu năm còn gì...

Lúc này thì Tổng Minh Kha không im lặng được nữa quát..

- bà đừng có mà bố láo, tôi không nói không phải vì tôi sợ hay là tôi không biết, bà về nhà này bao nhiêu năm thì người ăn kẻ ở trong nhà không ai là không khổ với bà, bà vừa đàn hanh đào mỏ còn la làng cái gì, thằng Minh nó làm vậy cũng đúng ai nói bà bắt bẻ con dâu tôi làm gì..

- ông.....!

- ông cái gì, không đúng sao còn nói...

Tuyết tần tức anh ách ném hết đồ đạc trong phòng, tổng minh kìa nhìn thấy không chịu nổi đành cấp gối Đì ra ngoài ngủ...

Hành động này khiến tuyết tần càng thêm phẫn nộ....

- Tổng Minh kìa ông đứng lại đó cho tôi... đứng lại cho tôi...

Sầm...

Ông được lắm, lão già chết tiệt ông dám cãi lời tôi sao, ông giỏi lắm, các người được lắm.... Đừng trách tôi ác...

Tuyết tần cầm chiếc điện thoại nhấc một dãy số....

"Alo.. "

"con đang làm gì vậy?"

" con mới đi làm về..! Mẹ đã ăn chưa ạ? "

" mẹ ăn không nổi, thằng gia Minh của con nó có vợ rồi, nó còn vừa cho mẹ ăn cơm dưới đất đây này... "

" Anh Minh có vợ rồi sao..? "

" Ừm..., mau về mẹ còn có việc nhờ con, không về là mất chồng đấy... "

"Con... "

"con cái gì? "

" Anh mình anh ấy không yêu con... "

" sao mà mầy ngu thế? "

"mẹ... "

"mày cứ về, yên tâm nó sẽ thuộc về con, không yêu sẽ thành yêu.... "

"như vậy đâu có được... "

"mẹ nói mầy về là về, về còn làm việc cho mẹ, không lẽ tao nuôi mầy lớn để thờ à, không cần phải nói nhiều... "

"mẹ... "

Tút.. Tút.. Tut...

Bố con điên, không có mầy thì tao sao có thể thực hiện được kế hoạch...

Hahaha...

Ngồi cười như người điên bất chợt bà ta nhớ ra chuyện gì đó lại nhún số gọi...

.....

"alo, ai vậy.. "

Tuyết tần nờ một nụ cười trên môi.

"là tôi, cô không nhớ sao? "

Đầu dây bên kia im lặng một hồi lâu mới đáp lại.

"là bà, bà còn gọi cho tôi làm gì nữa.... "

"tôi muốn cô hợp tác với tôi.. "

"Oh, bà đổi ý rồi sao? "

""không phải là đổi ý, mà chỉ có cô mới là người thích hợp làm cùng tôi... "

"vậy sao? "

"ngày mai tôi muốn gặp cô.... "

"được tất nhiên, vậy mai gặp, để tôi xem bà có đủ trình xem tôi có nên hợp tác với bà không.... "

"OK, vậy mai gặp.. "

" OK. Hahaha... "

Tút.. Tút.. Tut...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Buổi sáng khi khả Uyên thức dậy thì ánh nắng mặt trời cũng lên đến đỉnh đầu rồi, mở mắt cố gắng ngồi dậy để xuống giường nhưng người ta thật biết đùa, cái tên nó nằm chết bằm ở bên cạnh cô, tên vô liêm sỉ đó dùng đồ như phá để giờ cô đi lại với cái tướng không thể cười nổi....

Cánh tay to lớn nắm lấy tay cô kéo lại..

- Em tính đi đâu..?

Khả Uyên giật bắn cả người lên quay lại nhìn Gia Minh nghi ngờ.

"không biết người đàn ông này có phải là chồng cô không nữa..? Cô đã nhẹ nhàng hết sức có thể rồi mà vẫn làm anh thức giấc...

- Anh đêm qua vẫn dư sức ấy nhỉ..?

Gia minh nhìn cô cười híp cả mắt.

- đêm qua không biết ai nói của anh có 8cm,nhìn gái không cương nổi ấy nhỉ..?

"sao cái ông ngốc này nhớ dai thế nhỉ..? "

Khả Uyên làm ngơ đi câu hỏi của anh.

- Em đâu nhớ mình nói khi nào, mà có ai làm chủ là em nói nhỉ..?

- O.. Hơ... Em giỏi lắm..!

Khả Uyên te tôn cười, khiếm khi cô mới có cơ hội cà khía anh chồng ngốc này của cô mà.

- Ủa, anh mới ngộ nha, tự mình nhận mình vừa ngắn lại không cương nổi, giờ em mới thấy có mình anh, đúng là chồng ngốc.. Hahahaha...

- Ok, vậy thì giờ ai đó coi bộ đang đi dạng háng ấy chứ.....!

- Anh..!!!

- Anh gì!? Không liên quan.... À nha....

Khả Uyên đành bó tay chịu thuaA tên ngốc này...

- Vâng, tôi thua... Mời anh cười lên để xem anh cười ☺ đáp lại để là cúi đầu xuống...

- hahahaha... OK, mời vk.. Chúng ta đi thôi...

Anh cười bước vào nhà tắm,để mặc kệ cô, mặc cho cô miệng chữ a chữ o nhìn anh...

Hôm nay tâm trạng anh vui anh đã không thể bình thường hơn,xuống dưới nhà nhìn thấy ba anh hai mắt thâm quầng đang ngồi đọc báo..

- Ba.. Ba, Sao cái mặt của ba hôm nay bị ai làm gì à...?

Tổng Minh kha nhìn thẳng con trai mình bằng ánh mắt hình viên đạn...

- Con hôm nay cũng giỏi nhỉ, đến cả Ba mà con cũng đem ra cà khía được luôn....

Gia minh mặt tỉnh bơ như không có chuyện gì xảy ra..

- Ai dám khía ba, con thấy chắc lại bị trăn tỉnh nó hành cho không ngủ được chứ gì..?

- Con.. Gan to đấy, ba nghĩ con không phải ăn gì nhiều, gan của con to quá rồi....

- no...!!!! Gan con nhỏ lắm nên toàn phải nghe lời vợ, phục vụ vợ thật tốt.... Có giống ba đâu nên con được ngủ trên giường em ái...

- Con....!!!

Cuộc đấu tranh cà khía nhau của ba con nhà Tổng gia vẫn đang nổ ra..

Tại một quán cà phê ở một góc khuất hai người phụ nữ ngồi song với nhau đang nói chuyện..

"bà nghĩ kỹ chưa...? "

"cô không nên hỏi như vậy.. "

" tôi không nghĩ bà lại thay đổi lại muốn gặp tôi nhanh như vậy... "

- "hahahaha.. Vì cô có đủ tư cách để hợp tác với tôi.. "

Người đàn bà đổi diện tay vẫn khuấy ly cà phê của mình cười nói...

- " con dâu bà hiền lành chứ có ghê gớm đâu, còn thằng chồng thì ngốc thì làm sao mà bà lại không thể làm được....? "

" không lẽ cô chưa biết...? "

" biết truyện gì? "

" vậy từ từ cô sẽ rõ..."

"Ừm. Vậy bà muốn hợp tác với tôi là... "

Tuyệt tần không do dự mà cứ thể trả lời

"Tôi sẽ giúp cô chia rẽ vợ chồng khả Uyên, ngược lại cô phải giúp tôi làm cho Tổng gia anh em lia nhau... "

Người phụ nữ kia nghe thấy tuyệt tần nói thì cũng hơi bất ngờ, nhưng cũng nhanh trở về...

"Bà sẽ giúp tôi.. "

"đúng tôi sẽ giúp.., chúng ta hợp tác chứ..."

"OK, hợp tác vui về.. Hahahaha "

Hai người bắt tay nhau cười đắc ý.....

Hahahaha.....

- -----

Về phần gia kiệt bị đánh ngất đêm qua khi tỉnh dậy thì đau nhức ê ẩm..

Tối qua khi được lệnh đưa gia kiệt về phòng hai người giúp việc từ trước tới nay đều ghét gia kiệt thấu xương, nhân cơ hội đã đánh anh hội đồng đêm qua, để đến bây giờ toàn thân của hắn chỉ cần nhúc nhích một cái đã đủ đau thấu xương..

Hắn nằm ở giường chữa rửa...

"gia Minh, tên khốn ta chưa dậy bảo mày thì có lẽ mày vẫn còn vênh mặt lên, để tao xem mày còn vênh mặt lên với tao được bao lâu nữa... "

- -----

Khả Uyên ở trong phòng tắm khi tắm xong cô vào tủ quần áo lấy đồ thay thì....

- Aaaaa.... Tổng gia mình... Tên khốn anh lên đây cho tôi....

Nghe tiếng hét của Khả Uyên trên phòng thì anh đã biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng vẫn cố tỏ như mình vô tội lên gặp cô...

Mở cửa phòng anh bước vào.....

Bịch.....

Chiếc gối không canh mà bay ra chỗ anh.

- Gia Minh.. Anh là tên khốn, đồ của em đâu hết rồi, sao giờ chỉ toàn mấy đồ này trong tủ vậy...?

Khả Uyên chỉ tay về chiếc tủ quần áo đang mở cửa chỉ toàn đồ lót, đồ sexy chỉ để mặc khi trên giường thôi....

- Anh không biết... Em ở nhà mà không biết sao anh biết....

GiA Minh cố tỏ ra mình vô tội....

"anh không phải giả điếc, giả ngu ở đây, anh không đưa đồ cho em mặc, anh có tin em lột da anh cho cá mập ăn thịt không hả...

- hã.....!!!

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

- Hà cái gì mà hã ở đây...

Gia mình đi lại ngồi xuống giường nhìn khả Uyên bắt đầu trực ghẹo cô.

- Nè.. Nè.. Em nói phải có lý tí nha không phải là anh hiền là bắt nạt nha.

Khả Uyên thì con bực tức ngày một tăng lại nghe cái giọng giả nhân giả nghĩa của ai kia thì lửa giận trong lòng muốn thiêu đốt anh luôn..

- hừ anh không phải tranh luận với em, giờ em cần anh đem quần áo ra đây cho em mặc, còn đồ kia anh để mặc dần đi là vừa...

- vợ anh thật biết nói đùa, anh mà mặc cái ý đồ lộ hết hàng à...

- Anh sợ lộ hàng, còn em thì không chắc...

Gia mình ôm vợ vào lòng nói nhỏ vào tai cô...

- Anh không mặc được, em tất nhiên là mặc được, anh mua cho vợ chứ có phải mua cho anh đâu mà..

- buông ra..

Khả Uyên cố gắng đẩy tay anh ra nhưng không được.

- ngồi im nếu em không muốn anh ăn thịt em khi mới sáng sớm chứ...?

- Anh...

- anh không ngại khi em muốn đâu.....

- đồ vô liêm sỉ, anh không biết xấu hổ là gì à?

- Anh chỉ biết vô liêm sỉ với mình em thôi..

- Anh tránh r....

Cô chưa kịp nói hết câu thì anh đã chiếm lấy cái miệng nhỏ đang chu của cô mà cắn mút..

- Ừm..

Thừa cơ hội cô mở miệng định nói gì đó, gia Minh đã nhanh chóng đưa chiếc lưỡi của mình vào trong khoang miệng của cô mà khám phá..

Anh hôn cô đến khi cô không thở nổi nữa thì mới chịu buông tha cho cái môi nhỏ nhắn sưng mọng kia của cô..

- Em còn muốn cãi lời anh nữa không?

Khả Uyên chu mỏ lên cãi..

- sao anh vô lý như vậy? Anh muốn chiếm hữu cả em sao?

Gia mình áp sát vào người Khả Uyên liếm mép tai cô..

- Em chỉ là của anh, chỉ thuộc về anh, của em chỉ để anh nhìn, chỉ một mình anh được ăn thôi..

Khả Uyên há hốc mồm nhìn gia Minh, cô rùng mình vì không nghĩ anh lại vô sỉ, lại có tính chiếm hữu cao như vậy...

- anh.. Sao anh không ngốc như trước có phải hay không, tự nhiên lại tỉnh táo..

Gia mình nhủu mày ra điều không hài lòng, mắt nheo lại nhìn khả Uyên.

- Em muốn anh ngốc...?

- Ủm, anh ngốc thì em vui hơn...

Gia mình đắm chiều nhìn khả Uyên suy nghĩ, cái đầu của anh lại bắt đầu vận động để nghĩ kế để đưa cô phải phục anh.

- ok, anh sẽ ngốc lại với em, nhưng có một điều kiện.

Mắt khả Uyên sáng lên nhìn anh.

- điều kiện gì?

Gia Minh cười nham hiểm vuốt nhẹ mái tóc đen dài của cô..

- điều kiện em phải ở bên cạnh anh, không bao giờ được rời xa anh hiểu chưa tiểu yêu tinh..

- có vậy thôi chứ gì? Em đồng ý...

- ok....

- mình mình....

- vợ.. Vợ.. Oi.. Chồng yêu vợ....

Tiếng cười đùa vang khắp phòng,cặp đôi vợ ngốc chồng khờ lại náo loạn cả lên gia đình trong những ngày sắp tới đây rồi....

- ---

Tại sân bay quốc tế ở pháp, một cô gái thân hình mảnh mai, mái tóc xõa ngang lưng kéo chiếc vali về phía ghế hàng chờ..

Cô bấm một dãy số nghe....

Tút.. Tút... Tút...

"alo.. "

"mẹ.. "

"có chuyện gì..? "

"mẹ.. Con.. Về lại Trung Quốc.. "

"con suy nghĩ kỹ rồi sao? "

"vâng.. "

"bao giờ về..? "

"con chuẩn bị lên máy bay rồi.. "

"Ủm. Vậy về gọi mẹ... "

"vâng. À mẹ... "

"thôi có chuyện gì về nói,mẹ đang bận.. "

" dạ.. Vậy mẹ làm gì làm đi.... "

"Ủm"

Tút.. Tút.. Tút...

Cô cất chiếc điện thoại vào túi áo đứng dậy kéo va-li vào trong nhà chờ...

Chương 24

Tại phòng của chủ tịch tập đoàn Tống Thị.

- chí hào cậu đã tìm hiểu ra bà chị vợ của anh chưa?

Chí hào đang ngồi sửa lại các bản thảo của các công ty con của Tống Thị nghe gia Minh hỏi thì giật mình.

- Anh bảo gì cơ?

Gia Minh vẫn nhìn vào màn hình máy tính một hình ảnh một cô gái đang mua sắm trong khu trung tâm.

- Anh hỏi cậu đã điều tra khả Năng cho anh chưa?

Chí Hào buông hẳn cây bút xuống liếc mắt về phía gia Minh ngẫm nghĩ.

"hôm nay lại động trời đây,ngọt như mía như thế này thì ngán ngẩm lắm đây, "

Anh rời mắt nhìn ra phía cửa sổ chỉ cầu mong sao trời hôm nay sẽ không mưa...

- Em cũng điều tra sơ sơ rồi, cô ta đích thị là một con rắn độc,em nói thật chị dâu ở nhà đó chịu nổi cái tính khí bốc đồng, lại có phần chanh chua của ả thì em cũng đến chịu, còn chưa kể luôn làm ra vẻ mình là một tiểu thư danh giá chứ, mẹ kiếp nhìn cô ta thôi là em đã buồn ói rồi... Chứ nói gì tới việc lên giường với ả..

Gia Minh ngồi nghe chí hào thuyết giảng mà anh còn cảm thấy tôn da gà, may cho anh là khi đính hôn người đến gả cho anh không phải ả chứ không anh thả ăn chay chứ không ngu mà động vào ả..

Anh nhấn nút loa to của laptop lên cho chí hào nghe.

"hè, tôi nói các người không nghe Sao? Tôi là một thiên kim tiểu thư đài cát các người không biết hay giả vờ không biết đây?"

"thưa tiểu thư, bộ đồ này tiểu thư đây đã lấy trước rồi ạ... "

"tôi đã nói là để cho Tôi, con đàn bà rẻ tiền này có đủ tiền mua không?

"tiểu thư, sao cô lại có thể nói như thế được.... "

"hừ, cái loại người hèn hạ như cô mà muốn trả treo với tôi sao.....? "

"Tiểu Thư xin hãy cân trọng lời của mình, tôi biết cô nhiều tiền, tôi không thể so sánh được, nhưng tôi dám khẳng định tôi hơn cô ở trí thức.... "

"Con tiện nhân bản thù này? Mày muốn xin tao tha cho à... "

" Tôi không xin cô, nhưng xin cô đừng gây chuyện ạ.. "

"mày nghĩ cái mạng của mày đáng giá lắm sao "

- ----

Chí Hào thét lên..

- Trời, sao lại có người vô lý vậy chứ, tức quá phải em thì em cho con kia phát vãi là lịch c*m nó miệng rồi..

Gia Minh gấp máy tính nhìn Chí Hào cười.

- vậy sao? Anh sợ mày gặp cô ta xong thì lại thích ả chứ.. Hahahaha..

- xì... Anh cứ làm như em đại gái lắm không bằng..!

Gia Minh đứng dậy phất tay..

- Ồ, không đại gái thì ở lại làm hết việc nhé anh về với vợ của anh đây....!

Chí Hào giật cả mình lên, tay xua xua...

- Em cũng muốn về...!

- cậu vừa nói không đại gái mò....!

- Thì em không đại gái nhưng em cũng muốn về nhà.. Huhu

Chí Hào làm bộ mặt đáng thương, nhưng gia mình lại phũ phàng trả lời...

- về nhà không có ai thì ở đây làm cho ngoan, anh có vợ mới cần về nhà.. Haha..

Đoàng...

- Hả, gì chứ..?

- không đúng à cậu về không lẽ ôm vú nuôi của anh ngủ hả...

- không.. Không.. Ý em nói là....!

Chưa kịp giải thích hết câu gia Minh đã chen ngang

- khỏi giải thích, anh về ôm vợ anh ngủ đây.. Bye....!

Chí Hào ngồi nhìn đồng tài liệu mà lắc đầu ngao ngán..

"không biết anh là sếp hay em là sếp đây... Có vợ rồi quên cả anh em bạn gì... Đúng là cuồng vợ là xu thế.. Huhu! Chỉ tội cái thân xác này thôi.. "

.....

Tại nhà của ngô gia.

- Ba, cái này là sao?

Khả Như rút cuốn tạp chí có hình gia mình và khả Uyên với tiêu đề.. "nhị thiếu gia của Tổng Thị, Tổng gia mình không bị ngốc, anh đang giữ chức chủ tịch cổ đông lớn nhất của Tổng Thị.. "

Dòng thứ hai lại làm cho vô số người phải tiếc nùi nùi...

"nhị thiếu gia đã có vợ là nhị tiểu thư nhà ngô gia Ngô khả Uyên "

Ngô kiến Thuần nhìn khả Như lười trả lời.

- Con sao vậy, lúc đầu không phải là con không chịu lấy gia mình, con chê nó ngốc sao....?

- đó là anh ta bị ngốc, chứ giờ anh ta có ngốc đâu, người đáng lẽ là vợ anh Ta phải là con chứ?

Ngô kiến Thuần đập tay xuống bàn tròn mắt nhìn khả Như.

Rầm...

- khả Như sao con không biết xấu hổ vậy, khi ngốc thì không chịu một sống hai chết bắt ép khả Uyên lấy nó thế giờ thấy người ta không ngốc nữa thì lại muốn cướp chồng của em mình sao...?

Khả Như thấy ông nói vậy quát tháo..

- Con không cần biết, cái đứa con hoang đó không xứng làm vợ Tổng gia mình ở thời điểm này, nó chỉ xứng đáng lấy một thằng ngốc thôi...

- con....

Ở trên lầu Minh Trang nghe thấy hai ba con nhà khả Như đang to tiếng với nhau đi xuống nói đỡ cho cô vài câu.

- Anh à, con nó còn bé sao anh lại cấu gấu với con.

Ngô kiến Thuần nhìn Minh Trang lại bắt đầu bài ca bênh con của mình khiến cho ông không chịu nổi mà quát lớn.

- bà xuống đây làm gì, xuống mà nhìn con gái vàng của bà đang giờ thối cướp chồng của em gái mình kia kia..

- em Nghe thấy hết rồi, con mình nói đúng đura con hoang kia không xứng anh phải tìm cách mà đưa khả Như vào nhà Tống gia thay cho Khả Uyên mới phải chứ..

- Bà... Bà đúng là hồ đồ, tôi nhìn bà bao năm qua không phải vì tôi sợ bà đâu, mẹ vì con bé khả Uyên thôi, giờ con bé được Gia Minh yêu thương rồi thì tôi không lo lắng gì, mẹ con bà mà cứ động đến con bé một lần nữa thì đừng trách người chồng, người cha này cạn tình....

- Anh....!

- mẹ con bà ở nhà mà suy nghĩ cho kỹ....

Nói xong ông đứng dậy một mạch đi ra cửa lấy xe lái đi khỏi nhà....

Khả Như ở trong nhà gào thét lên như con điên.

- mẹ.. Mẹ nghĩ cách gì đi bằng mọi giá con phải làm vợ gia Minh...

Minh trang nghe chồng mình nói thì cũng thấy kinh, bao nhiêu năm qua chưa bao giờ ông nổi cáu với mẹ con bà vậy mà ngày hôm nay ông nổi cáu như vậy là không thể không quan tâm được..

- Con gái, không lấy gia mình thì thôi mẹ sẽ cố gắng tìm cho con một người tốt hơn...

Khả Như nhè nho nhất quyết không chịu nghe Minh Trang nói.

- không.. Con chỉ lấy Gia Minh làm chồng thôi, mẹ mà không giúp con thì con tự mình làm..

- con...

Minh trang chưa kịp nói thì đưa con gái mình cùng chiều đến hừ kia không để cô nói gì đã đứng dậy đi lên phòng rồi..

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Thiếu

Nguồn nhảy chương mời các bạn xem chương tiếp theo

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Về tới phòng Gia mình bị khả Uyên đẩy thẳng vào trong.cô khóa trái cửa lại đi về phía anh.

- ê.. Hèm! Anh diễn đạt đấy, cô gái xinh đẹp như Tinh vân mà anh ví là chị gái em.. Giỏi.. Giỏi...!

Gia mình ngồi xuống giường thở phò phò nhìn khả Uyên cười.

- vợ thấy chồng diễn giỏi không? Hahahaha...

Khả Uyên bấu môi lườm gia Minh.

- giỏi.. Anh thì diễn đạt lắm rồi, em còn tưởng hôm nay anh bị chập dây điện chứ,

- oh, vợ anh giỏi thật, giám nghĩ vớ vẩn cho chồng mình..

- mà cô gái Tinh vân kia đẹp gái lại cao như người mẫu mà sao anh lại giả ngốc để lơ cô ấy vậy.?

Gia mình nhìn vợ mình hoài nghi.

- Xinh, em thấy đẹp chứ anh trả thấy có tí sức hút nào, nhìn Tiểu Thư quá anh không thích...

- cô ấy mà tiểu thư thì anh gặp chị em thì anh sẽ thế nào nhỉ?

Khả Uyên chống cằm nhìn gia Minh thăm dò ý kiến, gia Minh không nể nang cô một chút mà cứ thẳng thừng trả lời.

- khá Như ấy à, ôi rồi ời, cô ta mà gặp anh thôi anh đã buồn ời chứ nói gì là chào hỏi..

Khả Uyên cảm thấy trong lòng há hê sao ý nhưng lại hỏi vặn lại gia mình.

- Ồ, biết vậy nhưng nếu người lúc đầu là chị ấy chứ không phải là em làm vợ anh thì anh sẽ như thế nào?

Gia mình lườm cô một cái như muốn cho cô biết không nên nói như vậy.

- Em lại ăn phải thuốc à mà hỏi ngu thế, sao lại đi so sánh mình với loại đàn bà lăng loang như cô ta, ngày hôm đó mà không phải em thì anh thả để mình thành trai con chứ không thêm lên giường với loại đàn bà đó.

- hahahaha.. Lại hân là cong, sao anh không để mình đi chuyển giới đi cho nó sướng...

- Em muốn chết không, chuyển giới thì giờ có cái cho em sai không..?

Khả Uyên ngả người xuống giường cười không nhịn được miệng.

- Hôhồ, chồng em lại còn phải làm giả, không có anh em lại còn khỏe, chứ có anh em liệt c...m. Nó rồi...

Gia Minh bất ngờ nằm đè lên người Khả Uyên thì thầm.

- Em lại giỏi lắm rồi, anh không nhầm thì em là người dụ dỗ anh chứ đâu phải anh, anh là đảng hoàng năm chưa bóc tem với ai nha, em là người bóc tem không biết là hàng tem mác à...

- Ồ.. Anh có mà nói phét, cái miệng nói không biết ngượng miệng à. Xi...

Gia mình nhìn cái mỏ đang chu chu chề anh hết đất thì bỏ vào cắn cho khả uyên không kịp đỡ..

Ừm... Ummmm...

Anh cứ thế càng cắn mút cánh môi cô thô bạo hơn, chiếc lưỡi của anh cố lên lòi vào trong khoang miệng khám phá bên trong và nuốt hết những tư vị ngọt ngào nhất trong miệng cô, bị anh hôn đến đầu óc mịt mù không biết trời trăng là gì của Khả Uyên thì gia Minh anh càng đắc ý hơn, anh rời môi cô lướt qua vành tai cắn nhẹ một cái cười ranh mãnh,

- "vợ yêu, em còn dám chề anh nữa không? lần đầu của anh là bị em cưỡng bức đó.. Là yêu tinh của anh đó nghe chưa.... "

Khả Uyên nhũn cả người ra cô không muốn đáp lời anh nữa, cả người anh nóng ran lên rồi, thiết nghĩ thằng ngốc này sao mà cứ vờn cô như chuột vậy, làm thì làm luôn đi chứ như vậy ai chịu nổi..

Khả Uyên mạnh bạo lật ngược tình thế từ bị động thành chủ động khiêu khích...

- Anh nói anh đủ tem mác, em thấy anh thành thạo lắm mà, đã nói vậy thì nay em sẽ xử anh cho anh chừa cái tội làm giả à...

Gia mình từ thế chủ động thành bị động thì hơi sốc, nhưng anh lại rất thích tư thế này, anh muốn cô chủ động hơn chứ anh chủ động mãi cũng chán.

Khả Uyên túm hai tay anh lên cột lại, cô bắt đầu cởi những chiếc cúc áo sơ mi của anh, cô vứt chiếc áo xuống đất, tay luôn xuống cởi chiếc thắt lưng ở quần tiện tay cởi luôn chiếc quần để trên người không còn một mảnh vải, lộ ra thân hình đẹp như tượng của anh. Cô lấy chiếc thắt lưng của anh đem xuống cột lại chân anh, ánh mắt nhìn anh như thách thức..

Gia mình thấy lạ thì hỏi cô.

- vợ.. Vợ làm cái gì mà mà cột hết tay lại đến chân anh vậy..?

Khả Uyên ngồi lên đùi anh nháy mắt nhìn anh ra hiệu cởi đồ cho cô..

Gia mình bị trói tay thì biết là cô đang thách thức mình mặt anh đen xì lại nhìn khả Uyên nói.

- Em đùa với anh à.. Em cột tay anh lại mà lại bắt anh cởi đồ cho em, em thách anh hơi quá rồi nha...!

Khả Uyên cười cười lấy tay vuốt dọc hai bên sườn khiến anh nhột không cười vang hết phòng.

Nhột.. Nhột.. Khả Uyên em ác lắm, em dám chơi xấu anh.. Huhu..

- lần sau anh dám vượt qua mặt em không..

Vừa nói tay khả Uyên vừa đưa đi đưa lại quanh người Khả Uyên khiến anh hết nhột thì lại đến bức hết người vì khó chịu, cảm giác tay cô cứ trêu đùa anh khiến anh vùng dậy lật cô lại ăn thịt cho cô chừa cái tội dám hành anh,

- Anh hứa, chỉ cần em cời trối cho anh thì việc gì anh cũng sẽ nghe theo em.. Vợ cời cho anh đi, anh bức hết cả người rồi..

- thật sao,anh mà lại dễ đồng ý như vậy sao?

- thật.. Anh hứa....!

Khả Uyên nghi hoặc nhìn gia Minh,nhìn cái bản mặt đáng thương thì cô không kìm được lòng mà cời trối cho anh..

Gia Minh được cô cời trối thì như chim sống trường anh đẩy khả Uyên xuống giường xé hết quần áo trên người cô vứt đi, Khả Uyên hét toáng lên, cô hối hận khi cời trối cho anh..

- Tổng.. Tổng gia mình, anh là đồ lưu manh, vô liêm sỉ, anh vừa hứa với em không ngược đãi em mà..

Gia mình cười đắc ý.

- anh hứa nhưng không phải là lúc này, giờ anh phải ăn thịt em trước đã rồi tính sau..

- a.. Không được, giờ vợ chồng mình xuống ăn cơm tối đã...

- không..anh ăn thịt em xong ăn cơm chưa muộn...

- huhu.. Nhà có khách, mình nên lịch sự một chút được không..?

- không, anh đã thích không ai được cản....

Gia mình cúi xuống hôn xuống vùng cổ trắng nõn nà của cô thì tiếng chí hào nói ngoài cửa..

Cộc.. Cộc..

- "Anh, chị xuống nhà ăn cơm cùng mọi người, cả nhà đang đợi.. "

Gia mình tức đen cả mặt buông khả Uyên ra lồm bồm,

- "ăn.. Ăn,làm hỏng cả việc trọng đại của anh này... Để anh sẽ xử mày thế nào đây chí hào "

Khả Uyên được chí hào giải vây thì chạy nhanh ra tú lấy bộ đồ mới thay cho bộ anh vừa xé của cô mặc vào...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

Gia Minh cùng Khả Uyên cùng xuống dưới nhà ăn,Gia mình ngồi vào ghế trống để lại một chiếc dành cho khả uyên, chưa kịp ngồi vào ghế thì Tinh vân đã nhanh chân ngồi vào chiếc ghế cạnh Gia Minh,Khả Uyên nhìn thấy mà nóng hết mặt nhưng vì có mọi người ở đây cô không muốn làm lớn chuyện, tự bản thân đi lại chỗ cạnh chí hào ngồi,Gia Minh định đứng lên nhưng đã bị khả Uyên lờm cho một cái bắt ngồi ở đó...

Cả nhà đang dùng cơm vui vẻ nếu không có lời nói của tuyết tần thì đã yên bình.

- Ôi,Tinh vân với Gia Minh đẹp đôi quá,nhìn hai đứa nó mà cứ như là vợ chồng ý...

Tinh vân ngồi gấp thức ăn vào chén cho gia mình,mỉm cười tươi.

- Di cứ nói vậy...

- Ô, con bé này, di nói đúng mà, hai đứa mà là vợ chồng thì hay quá hơn ai kia chỉ biết ngồi ăn mà không chăm sóc cho chồng chưa cưới của mình.

Khả Uyên nóng hết cả mặt nhưng vẫn phải kìm lại, Minh Khang thấy Tuyết Tần đang muốn nói mĩa Khả Uyên thì lên tiếng.

- Di ăn cơm không muốn lại muốn ăn cơm của chó à? Mà lại ngứa miệng rồi.

Tuyết Tần nghĩ lại vụ Gia Minh cho bà ta ăn cơm dưới đất thôi là đã muốn tăng xông rồi.

- Minh Khang con lại xúc phạm mẹ rồi đó, điều đó con nên làm..?

Minh Khang dùng mọi động tác nhìn Tuyết Tần lạnh lùng nói:

- "mẹ" ủa bà sinh tôi ra hồi nào? Bà nuôi tôi ngày nào mà xưng "mẹ" ngọt thế..?

Tuyết Tần đầu chịu thua cái cùn.

- Minh Khang! Con đừng có hỗn với ta, ta không sinh ra con nhưng ta nuôi con lớn.

- Bà nuôi tôi! Tôi không nhớ nhầm thì bà đang dùng tiền của tôi chứ có phải bà nuôi tôi ngày nào đâu...!

- Con.. Ta là vợ của ba con thì tất nhiên là mẹ của các con rồi...!

Gia Minh ngồi im từ nãy tới giờ để xem bà ta diễn như thế nào thì anh lên tiếng:

- Ủa, bà đâu phải là vợ của ba tôi, bà có được ông bà tôi đồng ý không, chỉ có một người được đứng trong vị trí người phụ nữ của Tống Thị là mẹ tôi chứ không phải bà, bà có đẻ ra anh em tôi đâu mà to mồm.

Tuyết Tần không chịu cho là mình thua nhất định cho mình phải thắng.

- hahahaha.. Các con nói mẹ các con mới là người phụ nữ của nhà này, thì gọi bà ta từ âm tào địa phủ dậy mà đuổi ta đi..

Gia Minh tức muốn ọc máu.

- Bà...

Tuyết Tần vênh mặt lên nói.

- chúng mày cái không được nữa chứ gì, giờ tao thách chúng gọi con đàn bà đó về đây mà làm quyền, nhà này tao nói thì chúng mày im cái miệng lại, còn thằng điên điên ngây ngô kia, không có tao nuôi mày hai mươi năm thì giờ mày được như vậy à...?

Bà ta chỉ vào mặt Gia Minh nói.

Chí Hào nhìn Gia Minh và Minh Khang đang tức mà mặt trắng bệch ra đập bàn chỉ tay thẳng vào mặt bà ta nói.

- nè, sao bà nói vô lý vậy? Bà nói hai anh tôi do bà nuôi sao? Bà đã đối xử với mẹ tôi như thế nào, bà đã gây ra cho mẹ con tôi bao nhiêu đau khổ, bà mãi mãi chỉ là tuesday thôi. Bà bảo gọi ai từ âm tào địa phủ hả...

Ai nấy khi nghe Chí Hào nói thì bất ngờ không thôi, gia kiệt thấy Chí Hào chửi mẹ hần thì hần hùng hổ đi tới túm cổ Chí Hào nói.

- mày, ở nhà này có quyền nói à, mày chỉ là con chó trung thành với thằng điên kia thôi...

Chí Hào hất mạnh tay hần ra ngoài.

- mày nói tao không có quyền, thế tao hỏi mày có quyền chắc, sao mày không nghĩ là mày không phải con ruột bà ta, bà ta chỉ lợi dụng mày, 5 năm mày sống trong trường giáo dưỡng mày thấy vui không? Bà ta cho mày đi vậy mà vẫn còn một mẹ hai mẹ sao?

Gia Kiệt vùng tay đập thẳng vào cái mặt đẹp trai của Chí Hào rít lên.

- chí hào mày bị điên à? Hay ở cùng cái thằng điên kia mày bị nhiễm rồi hả, tao dám cho mày phát mày đã tỉnh chưa..?

Chí Hào đứng dậy lau đi chút máu ở trên khoé miệng bị chảy ra nhìn Gia Kiệt cười..

- Mày nói tao điên, sao mày không đi thử xét nghiệm huyết thống xem có phải con bà ta không? Mày với con Tinh vân đều bị bà ta đưa vào kế hoạch của mình thôi. Mày nói tao thế này thế kia nhưng tao thấy mày cần phải vào viện mà kiểm tra lại cái đầu xem có bị vấn đề gì không sao mà ngu thế. Năm năm ở trong đó bà ta tới thăm mày được mấy lần? Tao nói thật mày nên tỉnh táo lại mà suy nghĩ xem tao nói đúng không?

- mày.. Mày..

- Ủa, sao mày phải nhìn tao, quay lại mà nhìn con mụ kia kìa, hỏi bà ta đi!

Gia Kiệt quay lại nhìn tuyết tần, bà ta đang từ khuôn mặt cười đắc ý chuyển qua trắng bệch nhìn gia kiệt.

- kiệt, mẹ là mẹ con, con đừng nghe thằng điên nó nói, nó bị thằng Gia Minh cho uống thuốc bị quá liều nên nó sáng không đúng chỗ thôi..

Gia kiệt không nói gì cứ thế đi lên phòng mặc kệ cho tuyết tần ra sức gọi lại giải thích.

Ba ta thấy Gia Minh đi khỏi thì đứng dậy chỉ tay vào mặt chí hào như muốn ăn tươi nuốt sống anh vậy.

- Mày.. Mày là loại tiểu nhân bị ối, mày dám dùng kế để chia rẽ mẹ con tao...

Chí hào bật cười to nhìn bà ta

- hahahaha.. Bà đúng là con rắn độc, lấy con của người khác để đạt lấy quyền lực, bà không nhớ hay giả vờ không nhớ. Bà cho xe đâm mẹ tôi hay quá mà, đến nỗi cái xe nổ tung không thấy cả xác luôn nhì..?

Tuyết tần thấy chí hào nói thì cắt ngang lời.

- mày giỏi, giờ dám vu oan cho cả vợ của ông chủ, mày chỉ là cái thằng trợ lý cho Gia Minh nhà tao nên biết thân biết phận, không tao cho mày đi ăn mày bây giờ, à mà tao nghe nói mày được con đàn bà kia nhận nuôi từ cô nhi viện nhì? Hahahaha... Đồ con hoang...!

Chí hào nắm tay thành quyền, mặt xám xịt lại nói.

- Tôi từ trước tới nay không động tay chân với phụ nữ, bà tôi cũng không muốn động tới nên tét bót lại, tôi không phải con hoang, tôi là ai thì có lẽ bà biết rất rõ là khác chứ?

Tuyết tần tròn mắt lên nhìn Chí Hào.

- mày.. Mày....!

- -Sao? Ngạc nhiên lắm hả? Đứa bé sinh đôi năm đó đi cùng trên chiếc xe định mệnh đó giờ đang đứng trước mặt bà, không lẽ bà không nhận ra...

- mày.. Mày nói láo...

- bà muốn biết tôi nói láo hay không thì nên qua Mộc gia hỏi xem tôi là ai, có lẽ ngày mai ông ngoại tôi sẽ qua đây gặp ba tôi nói chuyện rồi, tôi ở bên cạnh anh tôi là bảo vệ không thì bây giờ anh tôi đâu ngồi ở đây để cho bà xui khiến con gái nuôi cướp chồng của chị dâu tôi, hai anh tôi hiền chứ tôi không hiền để cho bà vượt mặt nhè...!

- thằng oắt con mày...!!!!

- bà đừng kích động quá mà đột quỵ, bây giờ lại mang tiếng tôi giết tuesday của ba mình, sao bà không hỏi ba tôi, lấy bà hai mươi năm rồi nhưng chưa hề kết hôn với bà, mẹ tôi mãi mãi vẫn là người phụ nữ quyền lực nhất ở nhà này...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Sự thật vẫn là sự thật...

Tuyết tần tức muốn nổ đom đóm mắt nhưng vẫn kìm nén lại chửi chí hào.

- mày....! để hôm nay chồng tao về xem mày có ở nổi trong nhà này không, tổng gia không chứa chấp loại người ăn nói bỗ láo với chủ, để tao xem mày sẽ ăn nói kiểu gì đây, mày ăn nói cũng gớm nhì..?

- hư... Bà nghĩ bà là ai mà tôi phải sợ, bà nên nhớ 5 năm bên pháp bà đã làm gì, mang tiếng đưa Gia Kiệt qua đó chăm lo, nhưng ngày mà bà vào thăm nó chỉ đếm trên đầu ngón tay, bà có cần tôi vứt hẳn tập tài liệu ra trước mặt bà không...? -chí hào vẫn khì chất ngời ngời nhìn bà ta cười nói.

- mày.. Thằng oắt con. Mày không có yên với tao đâu... -tuyết tần dậm chân quay người lên lầu miệng không ngừng chửi rủa....

- Tôi chò, bà tưởng tôi sợ...!-anh vẫn còn vênh mồm lên nói theo bà ta ra về đắc ý lắm.

Khả Uyên, Gia minh, Minh Khang, Tinh Vân bốn người họ ngồi há hết miệng ra vì sốc, gia Minh có lẽ là người sốc nhất. Người em luôn theo anh không

đòi anh nữa bước lại chính là em trai ruột của mình,vậy mà bao năm qua anh luôn tìm kiếm

- chuyện này là sao hả chí hào? -Gia mình suốt sáng hỏi chí hào.

- Anh cứ bình tĩnh, sếp của em mà mất bình tĩnh là em lại lên núi tu hành thì chết.... -chí hào cười cười gỡ đầu nhìn người anh tổng tài của mình.

- chí hào em. Em là..? -Minh khang muốn hỏi mà cứng cả họng không nói nổi.

- chuyện ý lát về phòng em nói...!

Chí Hào giải thích với minh khang,rồi quay qua Tinh vân nói.

- Tinh vân tôi mong cô đừng nghe mẹ nuôi mà làm gì trái với lương tâm, Gia kiệt nó thích cô,không lẽ cô không biết, nó không phải là con bà ta nên cô không cần phải sợ, hãy biết mình ở vị trí nào, tổng tài của tôi đã có vợ rồi cô đừng làm vậy sẽ không hay, tôi cũng sẽ không để ai động vào chị dâu của tôi,tôi nói vậy chắc cô là người thông minh sẽ hiểu...

- tôi..... Tôi...! -tinh vân cúi đầu đứng dậy đi về phòng mình được vú nuôi sắp xếp...

Tinh vân đi khỏi là chí hào hứng chịu mấy đôi mắt như lửa thiêu đủ thiêu đốt anh ngay tại chỗ...

- tất cả về phòng em.. - chí hào run run nói.

Anh ta nói xong thì ba chân bốn cẳng chạy nhanh lên phòng còn ba người nhìn nhau cũng đứng dậy lên sau...

Tối cửa phòng khả Uyên nói một muốn đi ngủ nên chỉ có Minh khang. Gia mình mở cửa bước vào phòng chí hào. Gia mình rất cẩn thận khóa trái cửa lại nói Minh khang.

- Anh đi vào đây cùng em...!

Cả ba bước vào căn phòng bí mật, gia Minh đi lại ghé ngồi đối diện với hai người,nhìn Chí hào,gia Minh không còn lạnh lùng như những đợt trước mà thay vào là ánh mắt ấm áp.

- Sao em phải giấu sự thật với hai anh...?

- nếu không giấu em có còn ngồi ở đây nói chuyện cùng anh sao!? Chí Hào cười lắc đầu.

- nhưng, sao em lại có thể vượt qua được....! Minh khang hỏi nhưng anh không dành về việc mẹ anh sinh em. Anh chỉ nghe phong phanh việc mẹ anh có thai nhưng không thấy có em,do bận việc nên anh không có thời gian điều tra về việc này.

- ý anh muốn biết là gì? Muốn biết là sao em có thể thoát khỏi vụ tai nạn năm đó hay là tại sao em lại là chí hào mà không có khuôn mặt tựa giống hai anh sao? -chí hào nhìn Minh khang đặt vấn đề.

- anh muốn biết tất cả. -Gia mình chen ngang vào nói.

- được vậy hai người ngồi im nghe em nói.

(đoạn này em kể về thoại của Chí Hào nên sẽ nhập thoại theo về của nhân vật nhé)

Cách đây 26 năm về trước, mẹ tôi là một người phụ nữ thành đạt, một người phụ nữ của gia đình, ba mẹ tôi đều là cậu ấm cô chiêu trong những tập đoàn nổi tiếng ở thượng hải về chung một nhà, ba mẹ tôi đã có hai người con trai trước đó, đều đẹp như tranh vẽ, anh lớn của tôi là một thiên tài về Kinh doanh, anh thứ hai hơn tôi 5 tuổi, năm đó mẹ tôi biết mình mang thai nhưng chưa kịp nói cho ba biết thì ba tôi đã bị thư ký riêng gài bẫy cho lên giường với bà ta, bà ta biết mình có thai nhưng đứa con đó không phải của ba tôi nhưng bà ta đã làm ra rất nhiều thủ đoạn để ép ba tôi nhận trách nhiệm, một phần vì danh tiếng trong giới kinh doanh, ba tôi đã về tới chuyện với mẹ tôi xin mẹ tôi hiểu cho ba tôi và chấp nhận cho bà ta làm lẽ nhưng mẹ không chấp nhận.

Vì thế mẹ tôi nhất quyết không chịu và về ngoại tôi ở, do anh trai Minh khang đang theo ba tôi học kinh doanh nên không đi cùng được, mẹ chỉ dẫn theo Gia mình đi cùng.

Cuộc đời như một phép ẩn số, bà ta có thai nhưng lại bị thai lưu khi mới bảy tháng, cùng lúc mẹ tôi đi sinh do mang thai đôi nên mẹ tôi phải mổ, ca mổ kéo dài cả mấy tiếng, khi tỉnh dậy mẹ tôi đã sốc khi chỉ còn mình tôi, em trai tôi đã bị ai đó cháo đổi thành một đứa bé gái bị lưu, những ngày sau đó mẹ tôi như lâm vào khủng hoảng, vì sợ tôi sẽ lại bị hại nên ông ngoại đã gửi tôi vào trại trẻ mồ côi để giấu đi thân phận.

4 năm sau mẹ tôi đón tôi, nhưng lại công bố là nhận nuôi vì mẹ lo lắng cho cuộc sống của tôi, lần đầu tiên tôi được gặp anh trai mình, khi ấy gia Minh đã 10tuoi. Đúng gia đáng là một tiểu tổng tài, anh đẹp trai nhưng lại có khí phách của một tổng tài hắc đạo anh hơi lạnh lùng nhưng lại quý tôi, mới gặp được một lần duy nhất có lẽ anh không nhận ra khuôn mặt của tôi ấy chứ, mẹ tôi phải về tổng gia để lo cho hai anh và ba, tôi ở lại với ông ngoại và cậu của mình, thậm thoát hai năm trôi qua, ngày nào mẹ cũng qua thăm tôi, tôi biết mẹ thương mình nhưng mẹ không muốn để lộ tôi ra ngoài để rồi tôi lại gặp nguy hiểm.

Tuyệt tần mụ ta đã ép ba tôi bỏ mẹ nhưng ba tôi hiểu hơn ai hết trong tim ba chỉ có mình mẹ tôi, nên bà ta nham hiểm tới mức gây ra tai nạn vào năm tôi 6 tuổi.

Ngày hôm đó như những ngày bình thường khác, nhưng nó đặc biệt hơn vì là ngày tôi được sinh ra đời, mẹ nói đưa tôi đi chơi, muốn mua gì mẹ mua cho, trên đường đi xe bất ngờ bị mất thăng bằng đâm thẳng vào một chiếc ô tô đi ngược chiều lại, vụ tai nạn đó đã làm tôi bị hủy hoại gương mặt, tôi đã phải chịu quá nhiều đau đớn để phẫu thuật ghép da mặt, sau khi bình phục tôi được ông cho về ở với gia đình nhưng không hề lộ ra thân phận, tôi hiểu tại sao ông ngoại lại phải giấu đi thân phận của tôi, tôi đã đổi đi gương mặt giống anh của mình để làm một hắc ám cùng anh ba...

Gia đình cũng vì chuyện đó mà phải giả ngốc mười mấy năm, mẹ tôi không hề chết như những tin được tung ra, bà bị bắt tính thành người thực vật, tôi nghe ông ngoại nên không rời khỏi anh ba của mình nửa bước, tuyệt tần sau khi mẹ tôi mất thì gây sức ép bắt ba tôi phải đón bà ta về tổng gia không thì bà ta sẽ ra tay với gia đình, vì vậy mà ba tôi đã phải miễn cưỡng đồng ý.

Tôi nghe ông ngoại nói bà ta sinh con trai cho ba tôi nhưng khi gặp tôi không chỉ gạt mình mà phải gọi là choáng khi thấy gia kiệt, cậu ta giống tôi đến chín phần, nhưng giờ tôi là người khác nên tuyệt tần không nhận ra.

Tôi nói cho ông biết toàn bộ hoạt động trong nhà tổng gia, bà ta ác đến nỗi dạy gia kiệt thành một côn đồ, năm mười chín tuổi bà ta gài cho phải đi cải tạo, mang tiếng đi cùng gia kiệt qua pháp nhưng tới thăm nó chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Tinh vân cũng là con cò của bà ta nhưng tiếc thay bà ta chưa thể điều khiển được tinh vân, chỉ có ép buộc mới khiến cô ta làm theo, qua pháp bà ta lòi cả cô ta đi nhưng lại bắt cô ta tự lập toàn bộ, còn bản thân thì cặp kè với lão bò khiến ba ta có thai...

Khi tôi và gia Minh có ông ngoại chống lưng thì cũng có một chỗ đứng trong giới hắc đạo, cũng là lúc bà ta trở về...

Anh ba tôi không còn ngốc nghếch nữa, cũng là do bà ta và gia kiệt làm ra

làm ra, nhưng tôi không biết bà ta sẽ làm gì nhưng tôi đã hiểu và cũng đã có giấy xét nghiệm ADN của Gia kiệt, cậu ta đúng là em ruột của tôi, năm đó là do bà ta tráo con, nhưng tôi lại không để ý tới việc xuất hiện của Tinh vân nên mới có sự việc như hồi tôi...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Gia Minh cùng Minh Khang không tin những gì Chí Hào vừa nói thật, cả hai người cùng sốc cùng đồng thanh hỏi lại...

- Thật! Không lẽ em nói đùa, em đâu có ngu đến vậy đem chuyện này ra chơi đùa. - Chí Hào nhìn hai người họ liếc ngang nói.

- Vậy? Mẹ thật sự bị hôn mê trong vụ tai nạn đó...? Gia Minh nóng hết ruột gan hỏi dồn Chí Hào.

- Vâng! nhưng không chỉ có một mình mẹ mà còn có mẹ của Khả Uyên và em trai chị dâu, hai người lái xe do ngồi trên bị va đập mạnh nên đã mất, còn ông ngoại đã cứu được bốn người, có em là nhẹ nhất còn lại ba người đều phải nằm thực vật và nhờ chất nuôi sống cơ thể để tồn tại tới bây giờ.. - Chí Hào ân cần giải thích...

- vậy mẹ và bác ấy đang ở đâu? Minh Khang ngồi nghe tới giờ mới cất tiếng hỏi.

- đều ở Mộc gia, họ đang rất an toàn, việc của các anh bây giờ là tìm cách để Tinh Vân nhận ra và quay đầu, gia kiệt nhận ra mọi việc không còn cố chấp mà làm càn nữa, giờ bà ta biết em chính là anh sinh đôi với gia kiệt thì sẽ tìm cách hại em, em sẽ làm trọng điểm để hai anh hành động...

- chí hào như vậy có phải là quá nguy hiểm với em không? - Gia Minh lo lắng hỏi Chí Hào.

- hai anh không phải lo, em là ai chắc anh rõ chứ gia Minh, bà ta cứ để em đối phó, ba đã được người của ông ngoại bảo vệ. Giờ gia Minh anh phải làm sao để Tinh Vân hiểu anh chấp nhận anh, Minh Khang anh hãy lo phần gia kiệt, anh phải ép được nó lấy mẫu của Tuyệt Tần để đi thử ADN cho nó tin không nó lại bảo em nói láo..

- Ừ...!

- Thôi anh về với chị dâu đi, mọi kế hoạch em sẽ nói với anh hai,

- vậy em về với Khả Uyên trước... Có gì hai người nói cho em kế hoạch sau... - gia Minh nói

- Ừm...!

Gia Minh đi khỏi Minh Khang mới hỏi Chí Hào.

- chí hào giờ anh sẽ huy động bạn bè trong giới trợ giúp cho em.

- vâng,nhưng em chỉ lo cho anh chị dâu thôi,mẹ con nhà khả Như không phải tầm thường,bữa người của em theo dõi cô ta thấy cô ta gặp tuyết tần,em chỉ lo cho chị dâu. -chí hào lộ rõ khuôn mặt lo lắng nhìn mình khang nói.

- cái gì?

- mẹ con khả Như có lẽ cũng liên quan đến vụ tai nạn năm đó, e chưa điều tra ra người đàn ông có vết sẹo lớn trên mặt là ai,

- vết sẹo ở trên mặt....?

- vâng! Tên được hán thuê khai vậy?

Mặt Minh khang trắng bệch nhìn Chí hào.

- người đó chỉ có vết sẹo thôi sao,có thêm chi tiết để nhận dạng người đó nữa không?

- không? Người đó có liên quan đến ngô gia...

- Ngô gia sao?

- Vâng! Anh xem giúp em điều tra người đàn ông này được không?

- được! Nhưng anh biết một người có vết sẹo như vậy, anh không chắc chắn là ông ta cứ để anh em trong giới điều tra thêm..

- vâng! Còn việc khả Như, em sẽ nói cho anh Gia Minh biết, nhưng em sợ sẽ tổn thương tới chị dâu...

- việc khả Uyên, sau này giải quyết ổn thỏa rồi sẽ giải quyết được, giờ quan trọng phải đưa tuyết tần thân bại mới được, cho bà ta hiểu được giá trị của cuộc sống...

- vâng..!

- ----

Tại phòng ngủ gia Minh.

- Anh với chí hào là anh em sao? Khả Uyên hỏi gia Minh.

Gia minh lại giương ngả người xuống nhìn cô cười gật đầu.

- Ủ, chí hào là em trai anh!

- sao anh về sớm vậy, hai người họ đã ngủ chưa?

- chưa! Anh hai với chí hào đang nói chuyện, anh về trước...

- sao anh không ở lại với anh hai với cậu ấy lúc nữa. -khả Uyên tỏ vẻ không hài lòng...

- Anh về với bảo bối của anh, ai cản nổi.. Hahahaha...

- Anh thật là không biết đến phép lịch sự là gì..

- anh không cần cái phép đó, trong mắt của anh chỉ có mình vợ anh thôi...

- Anh chỉ khéo nịnh bợ thôi à...! -khả Uyên đâm yêu vào ngực anh vài cái mặt cũng đỏ ửng lên.

- Anh có biết nịnh ai bao giờ. Hahahaha..-gia minh vòng tay qua người Khả Uyên nói nhỏ.

- Anh...!

- Vợ... Vợ.. Khi nãy bị người khác phá thì giờ vợ chồng mình hâm nóng lại nha...

Khả Uyên lấy tay xua xua.

- thôi em mệt lắm, ngủ đi chứ em có phải siêu nhân đâu....!

Gia minh lại lấy chiếu cũ ra trọc cô. Anh lấy mặt áp sát cạ vào cổ khiến người Khả Uyên bắt đầu nóng lên,thân hình bắt đầu uốn éo theo chuyển động

của anh.

Gia mình lật người đè lên người Khả Uyên, anh đặt môi chạm vào môi cô mút mát hai cánh môi như mút kẹo mút, đầu lưỡi anh len lỏi vào trong khoang miệng khám phá bên trong và nuốt hết những tư vị ngọt ngào trong miệng cô.

Mỗi lần gia Minh chỉ cần kích thích một chút đã khiến khả Uyên đầu óc mê muội đắm chìm trong tình yêu của anh...

Gia mình khẽ mở từng nút áo trên người cô để lộ ra cặp bông đào đang phập phồng trong lớp áo lót của cô.

Gia mình nhìn khả Uyên mà yết hầu trượt lên trượt xuống anh nuốt nước miếng tặc kên.

- ngực của vợ anh khủng thật vừa tay anh luôn,như này thì không tốn tiền đi độn ngực, mông to eo nhỏ.. Đẹp.. Đẹp....

Khả Uyên xấu hổ che mặt đi...

- anh không biết ngại sao? Nói thẳng như vậy...!

Gia mình kéo tay khả Uyên ra khỏi mặt nói.

- Ô, ang đẹp trai, khoai to như thế này, nên chọn vợ cũng phải ngực khủng mông to thì mới nhấp sướng chứ, ngực mà độn cả một mớ silicon chắc để anh nặn vài lần không khéo tòi cả silicon ra ấy nhỉ..?

Khả Uyên không ngờ tên chồng ngốc này của cô không những chỉ tự cao, có tính chiến hữu cao mà còn siêu bựa nữa chứ.

"nghĩ sao mà nói toẹt ra vậy, người ta có độn thì chắc gì đã tới lượt anh sờ vào, chưa gì đã tự cao... "

Gia mình nhìn khả Uyên đang ngây người vì dòng suy nghĩ trong đầu thì bị anh làm cho đứt dây đàn.

- Em đang nghĩ gì vậy? Hay là đang nghĩ về kích thước của anh, của anh hàng hiếm nha, giờ mà lấy được chồng có khoai to là hơi bị khó nha.... Hahahaha...

- anh bớt ảo tưởng lại giúp em cái, hàng hiếm, hiếm quá, có được 28cm không mà kêu....

Đoàng...

- Gì?em nói lại cho anh nghe nào?

- ờ.. Thì...!!!!!!

- ---///

Tác giả: các chị thử đoán xem tập sau sẽ như thế nào?

Gia mình sẽ phản ứng gia sao với cô vợ luôn cả khía mình....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

- nói.....!!!!

Khả Uyên lấy hai tay che lấy ngực né tránh ánh mắt của anh,cô ưỡn khuát nói.

- Em không có nói gì..!!!

Gia mình mặt đen xám xịt lại nhìn cô nói.

- gan em to phết nhỉ? Em thách anh được 28cm sao? Thế anh hỏi của em có chịu nổi không? Chịu nổi thì lúc ý hãy thách anh nha... Bộ của anh không đủ cho em xài sao, bao nhiêu gái đẹp muốn không được ý, đây có không biết dùng....xì..!

- Ủ...thì chồng em khoai to đẹp trai nhất hệ mặt trời được chưa! -khả Uyên phụng phịu nói nhỏ...

- tiểu yêu tinh, em cứ ngoan như vậy có phải rất đáng sao? Hahaha...

Anh cúi xuống hôn cô, nụ hôn mãnh liệt chứng minh cho cô thấy anh đã từng rất giận cô, anh muốn

Cho cô hiểu cô đừng bao giờ làm anh giận, cô nên ngoan ngoãn nghe lời anh thì hay hơn.

Chiếc lưỡi anh đưa vào trong miệng cô càn quét khắp khoang miệng và nuốt hết những vị ngọt của cô, bàn tay của anh đưa đi cởi bỏ những mảnh vải cuối cùng trên người cô.

Đầu óc Khả Uyên lúc này đã u mê tận hưởng nụ hôn ngọt ngào mà anh đem đến, động tác cũng thuận theo đôi phương hết sức hợp tác.

Cánh xuân hiện ra trước mặt anh bộ ngực trắng nõn nà, căng tròn đầy đặn, yết hầu anh khẽ trượt lên trượt xuống từ từ hạ xuống ngâm ăy ra sức ngâm mút, tay còn lại anh ra sức nắn bóp đủ hình dạng.

- Ừm...Ừ... Ừmmmmmm.....

Mỗi lần anh trêu đùa nụ hoa của cô đều khiến cả người run lên vì cảm giác mới lạ mà anh đem đến, chiếc tay không yên vị mà từ từ di chuyển xuống nguyệt hoa của cô...

Tách đôi chân ra, len lỏi đi vào trong, cô cảm nhận thấy những ngón tay của anh đang đi vào trong làm thân thể cô trở nên tê dại như người Lên khẽ ngâm nga...

- ư..... Ừm...mmmmmm

- vợ à, chưa gì đã ướt át thế này rồi sao? Em đúng là yêu tinh của đời anh mà..

Hạ bộ ở dưới của anh cũng đã căng *****anh nhanh chóng cởi bỏ chiếc quần ra giải phóng cho tiểu đệ của anh thoát ra ngoài, Khả Uyên nhìn ***** của anh đang hiện ngang ngồng đầu nhìn cô thì xấu hổ vô cùng.

- vợ.. Anh vào nhé!

- Ừm....!

Được sự đồng ý của cô thì anh nhẹ nhàng đưa cục thịt của mình vào bên trong, dù anh và cô đã phát sinh quan hệ rất nhiều rồi nhưng của cô vẫn khít như lần đầu tiên trao cho anh vậy, anh bị cô nuốt vào thì khó chịu nhấm nhát...

- vợ. Vợ thả lỏng ra xíu đi, em nuốt của anh quá chặt, anh ra mất....

Khả Uyên hiểu ý nhẹ nhàng thả lỏng người nhưng không biết là anh vô dụng hay bất tài nữa.....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Đoàng.....

- vợ.. Vợ.. Anh xin lỗi anh ra mất rồi..

Gia mình cúi đầu ury khuất nhìn cô.

Khả Uyên nhìn anh mà không nhịn được cười.

- hahahaha....

- Em còn cười anh nữa kìa....

Khả Uyên thấy anh giận đuổi thì vội giải thích...

- không em xin lỗi mà, ra thì làm lại được mà.. Tại của em khít quá mới vậy mà....

Gia mình nằm sang bên cạnh vòng tay ôm lấy eo cô nói.

- là anh bắt tài, chưa lâm trận đã xin chào rồi, hi..

- Xi... Chắc anh già rồi ý mà..

Gia mình nhăn mặt giải thích..

- anh mới có 29 tuổi mà đã già đầu mà già, em mà nói già phải nói anh hai chứ, anh đã ngoài 30 tuổi nhưng chưa một mảnh tình vắt vai ấy...

- thế là giờ anh nói xấu anh hai à?

- anh nói thật chứ xấu gì, anh còn đang suy nghĩ anh ấy bị vấn đề sinh lý kia, chứ làm tổng giám đốc mà thư ký là con trai, không cho một người con gái nào bước vào phòng, muốn gặp anh chắc cũng khó lắm ý, anh đây còn trẻ chán em nhìn mặt anh nè, da còn đẹp hơn da con gái nhé, như này mà chê chồng mình là anh thấy em có vấn đề ở mắt rồi, hay để mai chồng đưa vợ đi khám lại xem sao chứ chồng mình vừa đẹp trai, giỏi giang, sinh lý tốt thế này mà còn chê ông chê ọ như này là không được

- à mà quên, anh phải đưa em đi chụp phim coi nào em có vết nhăn không? chứ vợ anh nổi tiếng IQ giỏi nhất trường mà EQ thì chậm phát triển quá à,

Khả Uyên mặt nghệt ra nghe lão chồng của mình nói.

"tên này gan to thật, dám nói mình EQ không có, như vậy là đang nói mình ngu đây mà, mình đúng là giỏi nhất trường về IQ nhưng so với chồng của cô thì thật sự tên này phải nói là đĩnh, miệng dẻo hơn bánh, diễn xuất thì giỏi hơn cả diễn viên, ai mà qua được một tên đại ngốc được, ngốc mà IQ khó có người sánh bằng, cô đây còn phải phục chứ.. "

- ơ, như vậy có phải anh đang nói em ngu phải không?

- Vợ là nhất anh đây có là một tổng tài cũng phải lép vế sao dám chê vợ chỉ là anh nói EQ của em hơn người nên muốn đưa em đi khám để bác sĩ chuẩn đoán ra sao thôi mà..

- Anh...!

- a... Sao em lại đánh chồng chứ..?

- ơ hay em đánh anh cũng cần có lý do à...?

Gia mình không chịu kiên quyết khả Uyên phải có lý do....

- phải có chứ, em biết đánh chồng là phạm tội gì không? Tội hành hung chồng đó...

- Anh ngộ nhì? Vợ đánh chồng là việc hiển nhiên ai dám cấm, anh muốn kiện thì kiện đi.... E sợ...

Gia mình hôn vào cổ cô thì thầm

- ok, chồng thua nhưng giờ mình làm hiệp nữa nhé...

Không để khả Uyên trả lời anh đã hôn lấy cô.

- Ừm.. G.. Minh..

Không đợi lâu anh tách hai chân cô ra đưa của anh vào sâu bên trong, lần này anh ra vào dễ hơn vì cô đã tự thả lỏng cơ thể ra...

- Aaaaa... Nhẹ...

- ngoan anh sẽ nhẹ, gác hai chân lên chân anh, theo phản xạ khả Uyên gác lên vai anh, được thể anh ra vào nhanh hơn, động tác của hai người nhịp nhàng uyển chuyển, hai thân ảnh không một mảnh vải quấn lấy nhau, gia mình nhìn người vợ của mình cười ranh mãnh.

- anh.. Yêu.. Vợ..!

Cứ thế những gì trong anh, anh phóng thẳng vào bên trong của cô, không biết đêm hôm đó anh đã ra vào bên trong cô đến bao nhiêu lần chỉ biết trong căn phòng đó ngập tràn sự ái muội trong dục vọng của anh và cô....

Sáng sớm hôm nay cả người khả Uyên

đau nhức khắp không dậy nổi, người làm phải mang đồ ăn lên phòng cho cô, gia Minh hôm nay có cuộc họp nên anh đã đi làm từ rất sớm.

Lết cái thân ảnh yếu ớt vào vệ sinh cá nhân rồi về bàn ăn sáng, ăn xong cô lên giường ngủ tiếp....

Chương 32

tổng thị, phòng chủ tịch.

- Gia mình, tại sao anh lại quên em chứ..?

Tiếng Tinh vẫn đang cố gắng hỏi gia Minh.

Anh chỉ nhìn lại cô ta với ánh mắt sắc bén.

- Tinh vân, anh chỉ coi em như em gái, anh không hề yêu em thì làm sao phải nhớ hay quên gì ở đây được, chắc em đang nhìn nhầm rồi...

Tinh vân lắc đầu không chấp nhận.

- không, không.. Không phải, không phải, anh đã rất yêu em, anh có bị ngốc nghếch thì em cũng nhận ra anh rất tốt với em, mỗi khi em bị mẹ nuôi đánh anh đều đứng ra chịu trận cho em mà. Hix.. Em không tin là anh không yêu em...

- Tinh vân, em không hiểu hay là đang cố chấp vậy, em không nhìn thấy anh yêu vợ anh như thế nào à, cô ấy mới là người anh yêu, còn em chỉ là một em gái thôi, anh yêu thương em theo cách mình là một anh trai yêu thương em gái của mình thôi...

- không, em có gì mà không tốt hơn khả Uyên chứ?

- Em không thể so sánh như vậy được, cô ấy đẹp một kiểu, em đẹp một kiểu nhưng khả Uyên hoàn hảo anh đã có cô ấy thì không muốn có thêm ai nữa....

- anh...!

Nói đoạn Tinh vân bỏ chạy ra ngoài để mặc cho gia mình đang khó hiểu.

Ở phòng tổng giám đốc.

- Gia kiệt em nhìn thấy không? Gia mình nó không có yêu Tinh vân, nếu em đồng ý đi làm xét nghiệm thì anh và chí hào sẽ giúp em khiến Tinh vân yêu em. - Minh Khang ngồi nói nhìn gia kiệt ở phía đối diện.

Gia kiệt vẫn nhìn vào màn hình, thấy Tinh vân đứng khóc một mình, mà tim hắn nhói đau,

- thật không? Tôi có thể tin hai người?

- thật, nếu em chịu đồng ý, ngay đêm nay bọn anh sẽ giúp em có được Tinh vân....

Gia kiệt đưa ánh mắt hoài nghi nhìn Minh Khang và Chí Hào, nhưng anh muốn có được Tinh vân, nên đã đồng ý.

- được! Tôi đồng ý, trong ngày hôm nay tôi sẽ có cách lấy được mẫu của mẹ đưa cho các anh....

- được... Vậy thì em đi đi, chúng ta sẽ gặp nhau ở bệnh viện....

- Ừm...?!

Gia kiệt đứng dậy đi ra ngoài, ở trong Minh Khang nhìn Chí Hào khó hiểu.

- liệu có được không vậy?

Chí Hào nhám nháp ly trà, nhem miệng cười...

- được chứ, ngày hôm nay chúng ta phải để gia kiệt biết tuyệt tann không phải là mẹ con, nó sẽ đau khổ và vào quán ba, còn Tinh vân bị gia mình từ chối sẽ sẽ uống rượu. Việc của em và anh là cho ít xuân được vào cho hai người họ uống, chuyện gì đến sẽ đến....

- chí hào, em nham hiểm thật đấy!

- Em chỉ học của anh ba thôi gia mình là ông trùm mafia mà, em chỉ học tập sếp của em thôi.. Hahahaha...

Minh Khang nhìn rõ cả người, anh cũng là một ông trùm nhưng chưa đến nỗi thâm độc như hai thằng em này....

Đúng như gia Kiệt nói, hắn trở về nhà và nói ngon ngọt với tuyết tần khiến bà ta không để ý mà lấy được mẫu đem đến bệnh viện, hắn lấy máy gọi một dây số.

Tút.. Tút.. Tút...

"alo..."

"tôi lấy được mẫu của mẹ rồi, hai người đến bệnh viện k đi "

"ừ, anh đến liền... "

Tút.....

Chí Hào cùng Minh Khang nhanh chóng xuống tầng hầm lấy xe, khi chuẩn bị lái xe đi chí hào bất ngờ nhìn thấy một người phụ nữ đi ra từ một chiếc xe BMW giá trị.

- Anh, anh nhìn xem kia có phải là Khả Như, chị của chị dâu em không? "

Minh Khang nheo mắt nhìn về phía người phụ nữ đang đi gần tới xe của anh.

- Ừ, là cô ta, mà sao cô ta lại tới đây nhỉ?

Chí Hào đập tay vào vô lăng xe, chửi thề.

- ấ****m, con điểm, à ta tới đây chắc không có gì tốt đẹp, anh lấy máy ra kết nối hết các camera để tiện theo dõi, để em gọi cho bọn đàn em tới, xem con điểm này nó thích dờ trò gì, cái l*** của nó không biết bao nhiêu thằng nó chơi rồi, em chỉ sợ nó gài Gia Minh thôi...

- ừ, chúng ta đi lo việc thằng Kiệt trước, em phát tín hiệu cho bọn đàn em nó bảo vệ gia Minh, mà thằng Minh nó không còn ngốc nữa nên sẽ biết cách kéo dài thời gian để mình làm việc này...

Chí hào lái xe đi tới bệnh viện sau khi phát tín hiệu về tổ chức cứu viện...

Hai người chạy lên trên phòng xét nghiệm thì gia Kiệt đang ngồi đó thần thờ....

- Gia Kiệt em sao vậy? Mẫu đâu vào xét nghiệm thôi...

Hắn ta nhìn lên không nói cứ thế bước vào phòng, chí hào cùng Minh Khang chạy theo vào.

Ở trong phòng, một người bác sĩ trung niên nhìn ba người họ hỏi.

- Ba người muốn làm xét nghiệm gì vậy?

Cả ba không hẹn mà đồng thanh đáp.

"tới xét nghiệm ADN "

- Hà...?

Chí Hào nhìn ông ta quát...

- Hà, cái gì? Ông không muốn làm à, lạ lắm sao?

Người bác sĩ nhìn cậu ta quát mà tái cả mặt lắc đầu...

- Có.. Có làm..

- làm thời gian nhanh nhất là bao lâu...?-gia Kiệt hỏi.

- nhanh nhất là bốn tiếng nhưng giá cao, còn không thì tầm 1 tuần tới 10 ngày..

- vậy làm cho tôi lấy trong ngày bao nhiêu cũng được...

- ...va... Vâng?! Vậy cho tôi xin mẫu...

Gia Kiệt lấy ra cái túi nhỏ có ba cọng tóc dài, rồi lấy trên đầu mình vài cọng nữa đưa cho ông ta...

- Đây làm đi....!

- vâng, nhưng muốn xét nghiệm huyết thống, anh em hay mẹ con, cha con....?

- mẹ con....!

Giọng nói vừa đủ nhưng lại lạnh tới mức khiến người đối diện có thể đông cứng tại chỗ....

Gia Kiệt nói một cách dứt khoát.

- vâng, vậy mời ba người ra ngoài đợi ạ, khoảng 4giờ chiều sẽ có kết quả...

Cả ba đi ra ngoài, chỉ hào nóng ruột nhìn chiếc đồng hồ khế chửi thề.

"chết tiệt, giờ mới 10 giờ sáng, thế này mà nói 4tieng... "

Minh Khang ngồi nhìn chiếc điện thoại kết nối với các camera trong công ty, người anh không ngừng đổ mồ hôi khi nhìn khả Như đi trong từng dãy hành lang...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33

Tại công ty.

Gia Minh vẫn cắm mặt vào chiếc máy tính, mặc cho khả Như đi vào tự nhiên...

- oa, đúng là khí chất, báo chí nói không sai, nhị thiếu gia của Tổng gia hay là chủ tịch tổng thị thông minh, đẹp trai vậy mà lại đi lấy một đứa con hoang làm vợ thật là tiếc...

Khả Như ẻo là đứng sát mép bàn làm việc của anh, khiến gia Minh khó chịu ra mặt...

- Ngô tiểu thư, cô vào phòng tôi sao không gõ cửa?

Cô ta gần như mất đi sự thận trọng xấu hổ mà cứ thế áp sát vào người gia Minh.

- tổng tài, người tài giỏi, bao nhiêu cô gái muốn có, những trăm anh thế phiệt, gia thế khủng sao anh không mở lòng, mà lại đi lấy đứa em gái của em vậy, nó có giúp anh thoải mái không? Nó là con điểm danh trai chắc nó đã bỏ thuốc cho anh mê nó rồi chứ gì...?

Gia Minh thấy ả nói vậy càng thêm phần khinh bỉ.

- Ngô khả Như, ý của cô là sao?

Khả Như như hiểu ý trong câu nói, ả là trả lời anh nhưng không quên cời nút cúc áo sơ mi trắng ở ngực ra, bộ ngực mặc như không mặc của ả lộ ra trước mặt anh.

- Vậy là anh đã hiểu rồi, em chỉ muốn đến mời anh tối nay đến ăn tối với em thôi...

Gia Minh nhìn thấy ngực ả mà chỉ muốn ỏi luôn tại chỗ nhưng vì phép lịch sự, anh cố ý giả vờ nhìn sâu vào ngực ả suy nghĩ.

"ngực gì mà chảy muốn xuống rốn thế kia cho ông, ông cũng không thèm, ngực mướp mà đòi so với búi của vợ anh sao? Đã vậy thì cô sẽ được toại nguyện, nhìn ngực nát như này chắc cái đồ nát như tương rồi, loại cô chỉ xứng cho mấy thằng em của tôi thôi.... "

- ả thì ra là vậy, OK vậy tối tôi sẽ qua đón cô, giờ cô có thể đóng cục lại và ra về để tôi tập trung làm việc.

Dù không vui cho lắm nhưng ả thấy gia Minh đồng ý đi ăn tối là tốt rồi, ả đứng thẳng người chỉnh lại đồ rồi nói với gia Minh một câu rồi mới rời khỏi phòng....

- vậy 7 giờ Em đợi anh ở nhà, nhớ đến đón nhé. thôi em về đây..

Ả vẫn cái dáng ẻo là rời khỏi phòng của anh, những người trong tổ chức cũng đến cái trang là nhân viên trong công ty, khi thấy ả đi ra thì ai nấy cũng nhìn

à thêm thường, à đi khỏi thì bốn người trong tổ chức chạy vào phòng sếp của họ.

Cạch....

- thưa đại ca, chúng em đã đến...!

Gia minh

Gia minh giật cả mình khi mấy thằng em của anh lại tới đây.

- các cậu tới đây có việc gì không vậy?

Cả ba người trở về phong thái làm việc như ở tổ chức. Một trong ba người đứng ra trả lời anh.

- Dạ là nhị ca nói bọn em đến đây bảo vệ cho đại ca.

- thế chí hào đi đâu mà lại gọi cho ba người.?

- dạ, nhị ca nói đi có việc, nói bọn em ở đây bảo vệ anh.

- Ừm, vậy ba người ngồi ở kia coi hồ sơ cho tôi đi.

- dạ....!

Gia minh nhìn ba người họ gật đầu lại thầm nghĩ tới em trai của anh.

"không biết cái thằng này đi đâu, sao nó lại biết Khả Như tới đây, anh thầm cười trong bụng, đúng là chỉ có thằng em trai này của anh là lo lắng cho anh.."

Ở bệnh viện chí hào, Minh khang, gia minh ngồi đợi kết quả cuối cùng cũng tới giờ, trên tay Gia Kiệt là tờ giấy xét nghiệm ADN của hắn và tuyệt tann, mặt hắn trắng bệch nhìn vào tờ giấy bên cạnh dòng chữ ghi rõ một hàng to ngay ở cuối tờ giấy.

"Không có cùng chung huyết thống mẹ con. "

Hắn ngồi sụp xuống ghế, minh khang chưa một lần nhìn thấy hắn khóc, lần hắn bị đưa đi trại giam hắn vẫn cười, mà lần này gia kiệt khóc như một đứa trẻ con, minh Khang nhìn đứa em trai của mình mà không kìm được lòng ôm hắn vào lòng mình an ủi.

- Em phải bình tĩnh, bà ta không phải mẹ thì càng tốt, giờ em phải bình tĩnh mà bảo vệ Tinh vân chứ....

Gia kiệt vò nát tờ giấy gần từng chữ...

- đây không phải sự thật, tại sao lại không phải là mẹ con....

Ting. Ting.. Ting....

Điện thoại của Chí Hào kêu, anh đi ra ngoài nghe máy.

"Alo..! "

"nhị ca.. Tinh vân tiểu thư bắt tôi đưa cô ấy đến quán bar.. "

"vậy cậu đưa cô ta tới quán của chúng ta, sắp xếp cho phòng vip của tôi cho cô ta vào, lát nữa Gia Kiệt sẽ tới đó, thì cậu chỉ cho nó phòng. "

"dạ..! "

"à.. Cậu sắp xếp đem rượu vào phòng nhưng cho xuân được vào hết số rượu đó cho tôi.."

"nhị ca.. Nhưng.. "

"nhưng cái gì? Cho liều nặng vào, làm cho tốt không về tôi hỏi tội cậu...?"

"dạ..! "

Tất máy chí hào nhem cười đi vào trong chỗ gia kiệt với minh khang đang ôm nhau gao khóc....

- gia kiệt cậu ngồi đó khóc thế có nghĩ tới sự an nguy của Tinh vân không?

Gia kiệt nghe đến tinh vân thì mắt bình tĩnh đứng dậy túm cổ áo chí hào quát:

- nói, Tinh vân làm sao?

Chỉ hào bình tĩnh gỡ bỏ bàn tay của gia kiệt khỏi cổ áo rồi nói.

- cô ta được tài xế của Tổng gia đưa về nhà nhưng không chịu về đến quán bar, nên không thể trái lệnh tên tài xế đã phải trở cô ta tới quán bar QUEEN ở đường xxxx thành phố S....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34

Chưa để chỉ hào nói hết thì Gia kiệt đã chạy đi, chỉ hào nhìn Minh Khang cười.

- vậy là xong một cặp, còn con khá Như ả ta hẹn gia mình 7h tối nay ăn tối chúng ta phải ra tay nữa rồi, anh gọi cho em thêm ba thằng nữa tối đem ít xuân được đi theo, tối đi cùng ba tên đàn em của em theo gia mình đi gặp ả. Nhưng vụ này không thể làm lộ ra ngoài được, anh ba và chị dâu phải chịu khổ trong chuyện này, cũng như là thử thách cho họ đi, còn ả thì cứ để cho ả bám theo anh ấy, đến lúc nào đó chúng ta lấy được bằng chứng mẹ cô ta có liên quan đến vụ tai nạn năm đó thì lật bài không muộn.. Hahahaha....

Minh Khang không hiểu chỉ hào muốn làm gì nhưng anh ủng hộ.

Hai người đi về công ty làm việc như chưa có chuyện gì xảy ra.

Tại quán bar.

- lấy rượu đem vào cho tôi!

Tinh vân quán tháo trong phòng, hai người phục vụ đem vào cho cô 10 chai rượu, cô nhìn thấy đồng rượu để trên bàn thì gật đầu cho hai người lui ra. Cô lấy chai rượu lên tu, cô muốn uống để quên hết hình ảnh Gia Kiệt trong tâm trí của cô....

Gia Kiệt lái xe như bay cuối cùng cũng đến được quán, sau khi hỏi được phòng của cô thì hần bước vào phòng, những vỏ chai vút xung quanh phòng, nhìn sơ thì hần cũng nhận ra cô đã uống quá nhiều,

Tinh vân nhìn thấy gia kiệt thì ngạc nhiên hỏi:

- anh đến tìm em sao...?

Gia Kiệt không trả lời mà ngồi xuống bàn uống liên tiếp những chai rượu còn sót trên bàn, hần chỉ sợ không uống hết thì cô sẽ lại uống thêm. Nhưng điều mà cả hai người không ngờ đó là rượu quá mạnh lại có thêm xuân được nên càng nóng.

Tinh vân khó chịu bắt đầu đứng dậy coi bỏ hết đồ trên người ra vì nóng, cô không chịu được, gia kiệt thì như con thú bị bỏ đói lâu ngày, nhìn thấy cảnh xuân trước mặt hần nuốt nước miếng, yết hầu trượt lên trượt xuống tiến đến bề Tinh vân vào phòng trong đặt cô xuống giường, hần tự thoát ý cho mình.

Tinh vân bị xuân được chiếm hữu hết ý thức cứ nhìn gia kiệt tưởng là gia mình thì cô nhồm người dậy kéo hần lại gần hôn vào môi hần, gia kiệt chớp lấy cơ hội hôn sâu, khiến Tinh vân không thở được nữa thì hần trượt xuống ngực của cô mà mút lấy mút để, bàn tay to lớn nắn bóp ngực cô mọi hình dạng.

Đến cao trào, tinh vân được gia kiệt kích tình thì lên đỉnh liên tục rên rỉ.

- Ừm.. Ừ... Mmmmm

- anh... Em muốn, anh nhanh cho em đi....?!

Những tiếng nói ní non bên tai khiến gia kiệt hưng phấn tách hai chân cô ra đưa cự long của mình vào trong một cách mạnh mẽ.

Tinh vân bị anh vào mạnh mẽ, do là lần đầu nên hơi đau, nhưng cảm giác đau mau chóng qua nhanh chỉ còn cảm giác mê mẩn trong người cô.....

Cả hai người đắm chìm vào dục vọng, họ trao cho nhau những tình hoa của nhau, sự mê mẩn.... trong phòng chỉ còn tiếng rên rỉ của cặp nam nữ không mảnh vải trên người cứ quấn lấy nhau...

- -----

Đúng 7h tối gia Minh đến đón khá Như, cô ta vui mừng ra mặt.

Buổi tối ăn uống trong không khí bức bách, gia đình xin phép đi nhà vệ sinh ai ngờ lúc đó cô ta lại dỏ thủ đoạn cho xuân được vào ly rượu của cả hai, gia đình uống không hề nghi ngờ, chỉ đến khi anh cảm thấy nóng trong người thì nhìn sang người đối diện cô ta ánh mắt đã đượm dục vọng, không từ chối được anh đành để cô ta đưa về....

Nhưng những gì ả tính lại khác hoàn toàn, ả đưa anh vào khách sạn thuê phòng, đưa anh vào phòng thì ả đi tắm, nhân tiện uống thêm ít thuốc nữa, cô ả cứ tưởng là người sẽ phục vụ ả là gia đình...

Anh ở trong phòng nằm, được hai phút thì hai người em trong giới vào đỡ anh ra, thay vào là một người đàn ông khác,.....

Khi ả bước ra ngoài do uống xuân được nhiều quá nên không đủ lý trí để phân biệt đâu là thật đâu là giả...

Cứ thế lao vào hôn người đàn ông trước mặt. ả uốn éo khiến tên thay thế gia đình thích thú lao vào ả như hổ đói lâu năm,

Chiếc váy trên người ả bị tên đó xé rách vứt đi, hấn đẩy ả xuống giường lấy rổ cột tay ả lên trên, hấn cứ thế đi vào trong người ả mạnh mẽ....

Khả Như thì vẫn tưởng tượng ra gia đình đang giúp mình giải tỏa thì càng rên rỉ, gọi tình hơn....

Người đàn ông này bắn vào ả xong lại người khác vào thay thế chơi đùa với ả.

Gia đình bị đánh thuốc ngủ, ngủ như chết ở trên giường chỉ có hai người đàn ông ngồi trước bàn làm việc ở công ty ngồi xem phim người lớn bàn tán...

- Minh khang anh thấy người ả ngon không? - chí hào hỏi Minh khang

Minh khang liếc chí hào nói.

- ngon hay không ngon thì đêm nay em cho 6 thằng đó nó chơi ả có mà nát bét....

- hahahaha... Anh nhớ lưu cái video lại để sau có cái để chơi...!

- ừ, thế còn gia đình thì sao?

- à, để anh ý ngủ đi, mấy thằng kia nó chơi chán thì đưa anh ý qua ngủ cùng ả để cho chị dâu coi, cho anh chữa cái tội ngu đi, hôm nay mà em với anh không sắp xếp thì giờ là anh ý đang làm chuyện này đó...

- ừ... Được để vậy đi.. Hahahaha... Mà Khả Như ả ta làm tình cũng giỏi ghê, như vậy thằng nào không mê mới được...

- anh thấy không, rên cũng mê cả người.... Ngực 85, eo 60, mông cũng phải 90 ý nhỉ nhìn ngon phết, nhưng bị chơi hội đồng kiểu này thì đáng tội miệng em cũng ói.. Hahahaha....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Minh khang ngồi nhìn Khả Như đang làm tình như con thú hoang thì anh rùng mình quay qua hỏi chí hào..

- khả Như chắc ả uống nhiều thuốc ấy nhỉ, chứ anh nghĩ gái điếm nó cũng không chơi kiểu kia đâu em..

Chí hào nhìn người anh ngoài ba mươi chưa mảnh tình vất vả kia hỏi gì kia...

- Minh khang, anh hỏi vậy sao em trả lời được, ả uống nhiều hay ít em không biết, nhưng nhìn ả thì biết ả đúng là điếm chính hiệu đó, ả mà em quên anh còn chưa biết mùi đàn bà là gì mà... Hahahaha..

Minh khang nóng cả mặt khi thằng em trêu đùa này nó nói anh ể.

- nè.. Nè em nói cho đúng nha, anh không phải là chưa biết mùi đàn bà mà là anh chưa muốn thôi à...

- anh hai ơi, anh hai ể rồi thì nói là ể sao phải nói là chưa muốn, có ai theo đâu mà muốn.. Hahahaha...

Mặt Minh khang xám xịt như đất nòi nhưng chí hào vẫn vô tư khịa anh trai mình...

- Em nói anh thế em thì khác gì anh..

- no.. No...! Anh nhầm nha,em chưa có chủ nhưng gái thì qua tay em vô kể nhá, anh cần em giới thiệu cho mấy em còn sạch trong quán bar của em không, anh yên tâm còn sạch tinh chưa qua tay ai,là mấy đứa rớt bia thôi..

- Thôi anh xin mày, nhìn xinh rồi để mà giống cái ả Khả Như kia thì để chết à, cái l**** của cả thiên hạ, anh mày chỉ thích giống em đâu thôi....

- hahahaha.. À anh nói em mới nhớ,anh thích nghe chiến tích man rợ của Gia mình không?

Minh Khang nghe tới tên thằng em trai giả ngọc của mình thì cười tán thành.

- được.. Kể anh nghe..!

Chỉ hào cười típ mắt hồi tưởng lại chiến tích lẫy lừng của gia Minh để kể cho Minh Khang nghe.

- "Anh không biết, bữa chị dâu bị gia kiệt nó cho uống xuân được ý, bà chị nhìn dâm nhưng đẹp mê hồn người khác, em suýt thì ọc máu mũi vì bà.

Hôm ấy anh ba như được khai sáng trong 29 năm thanh xuân của ông,ông uống xuân được hành bà chị cả đêm đến sáng cả chục hiệp,thế mà ông nói với em ông bị yếu sinh lí làm em cứ tưởng ông chưa kịp lâm trận đã thua chứ,nghe xong mà em còn rợn người chứ nói gì chị dâu chị ý là người thực hành.... "

Sặc...

Minh Khang uống nước mà nghe chỉ hào nói khiến anh phun hết cả ra.

- ối trời ơi, thằng cuồng dâm, thần nào nó nói em dâu bị liệt toàn thân, không xuống được giường....

- vậy vẫn ít, đêm nào anh trả vận động tập thể dục buổi tối hai ba hiệp, đến nổi khả Uyên đi dạng hai chân luôn mà....

- hahah....

- Chỉ Hào ơi sao mà em nói nó giống bà Khả Như kia thế, một mình ả mà chơi những 6 thằng, mai mà ả xuống được giường anh cho gái hiệp dâm mình...hahahaha..

Tiếng cười cứ vang khắp căn phòng.

Ở nhà khả Uyên ăn tối xong thì ngồi đợi gia Minh về, hôm nay ở nhà tất cả đi vắng chỉ còn cô và mẹ kế của Gia Minh. Nhưng cô không xuống dưới nhà ăn cơm..

Đợi mãi đến đến 12 giờ đêm rồi vẫn chưa thấy anh về,Khả Uyên đi xuống nhà thì bắt gặp tuyết tần đang làm um sùm dưới nhà...

- vú nuôi, bà lại không biết chúng nó đi đâu à? Đi mà giờ này chưa vac mặt về,Tinh vân nó mới về nước nó mà làm sao thì ai chịu trách nhiệm đây...

Khả Uyên nhìn thấy bà ta là đã chán ghét lên tiếng.

- cô ta cũng đã đủ lớn,có phải trẻ con nữa đâu mà ai phải chịu trách nhiệm!

Tuyết tần nghe thấy giọng nói của Khả Uyên thì cũng không ưa,nhưng bà ta không muốn động vào con nhỏ này vì nó cũng không làm gì quá đáng với bà,

- Con chưa ngủ sao?hay xuống nhà đợi gia Minh?

- đi hỏi câu thừa quá?chồng con chưa về thì con xuống coi xem anh ấy đã về chưa mà...? Khả Uyên cười đi lại bàn ngồi.

- Ủ, vậy đi lại lo xa rồi,nhưng con không nghĩ là gia mình cùng Tinh vân chưa về mà con không nghi ngờ gì sao?

- không! Chồng con trong sạch sao phải nghi ngờ làm gì?

Tuyết tần nhìn ra con người khả Uyên không chỉ đơn giản như mẹ cô ta,bà ta bất ngờ nghĩ về người vợ chính thất của ngô gia, Khả Như chị gái của Khả Uyên, nhìn cũng biết cô ta rất đa đoan nhưng bà lại cảm thấy ả thua khả Uyên một phần lớn, nhìn qua thì cô như một con thỏ nhưng nếu nhìn kỹ vào sâu trong đáy lòng của cô thì khó lòng đoán được.

- ừ...vậy con ngồi đợi gia Minh về, đi đi nghỉ trước..

- vâng đi đi thông thả..

Khả Uyên không để ý tới tuyết tần, giờ trong lòng cô đang rối như tơ vò,gia mình có nhiều công việc thì cũng luôn cố gắng về sớm vậy mà ngày hôm nay đến giờ này rồi mà anh vẫn chưa về,cô lo lắng anh có xảy ra chuyện gì xấu không..

Ngồi thẫn thờ nhìn ra phía ngoài màn đêm buông xuống những hạt sương ướt hết những lá cây ngoài vườn,cô vẫn ngồi nhìn về phía cánh cổng biệt thự...

Khả Uyên đã ngủ quên khi nào không hay chỉ đến khi ba cô lay dậy...

- con gái. Con gái sao con lại ngủ ở đây?thằng gia Minh đâu rồi..?

Khả Uyên lơ mơ tỉnh dậy, nhìn thấy ba mình thì vội chỉnh lại quần áo để chào hỏi ông.

- ba.. Ba qua đây làm gì? Có chuyện gì sao ba..?

Ngô kiến Thuận ngồi xuống ghế mặt u uất nhìn khả Uyên nói:

- qua chị con không về nhà, gia mình qua đón chị con đi ăn rồi không thấy nó về, ba qua đây hỏi con xem gia Minh có ở nhà không? Sao khả Như chưa về nhà....!

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Khả Uyên nghe ngô kiến Thuận nói mà lỗ tai cứ lùng bùng...

"anh cả đêm không về nhà, đêm qua đón khả Như đi ăn, vậy anh và chị ta đi đâu....? "

Ở ngoài cửa vú nuôi chạy vào nói...

- thiếu phu nhân, cậu mình khang nói nhị thiếu gia đang ở khách sạn, bị ai gài bẫy ở đó qua đêm.

- cái gì? vậy khả Như con gái tôi đâu..?

giọng ngô kiến Thuận lạc đi vì không thể tin được, giờ phút này thật sự mà nói ông không thể nghĩ đơn giản được, ông chỉ mong người mà vú nuôi nhà tổng gia nói không phải là khả Như con gái ông..

khả Uyên thì bất lực ngồi xuống ghế như người không hồn phách...

"gia Minh ở khách sạn qua đêm, tối qua anh đi đâu với khả Như? tại sao hai người không về nhà? "

những câu hỏi luôn bủa vây trong đầu khả Uyên, cô chỉ mong lời vú nuôi nói là giả..

cô cùng ba mình nhanh chóng ra xe mình khang đang đợi ở ngoài cổng để đến khách sạn mà anh đang ở đó..

tại căn phòng khác của quán bar.

Aaaaa.....!

Tĩnh vân kéo lấy chiếc gối đập liên hồi lên người gia kiệt.

- gia kiệt anh dậy cho em mau lên, chuyện này là sao? tại sao anh lại ở trên giường với em? mà đây là đâu?

gia kiệt bị đánh bất ngờ thì ngồi dậy dụi mắt.

- anh... qua em đòi đi bar chơi rồi chúng ta uống rượu....!

Tĩnh vân ném cái gối vào thẳng mặt gia kiệt với cái mặt đang ngái ngủ không thể nhìn để coi được..

- Anh trả lời ngay sao lại như thế này....?

gia kiệt ngồi đần người ra anh hỏi tường lại đêm qua..

- Anh thật sự có lỗi, là do em khơi dậy dục vọng của anh chứ! nếu em không hoá thân trước mặt anh thì...!

- thì sao? -Tĩnh vân quát lớn.

- thì...! -gia kiệt gãi đầu nhìn Tĩnh vân.

- Anh không biết mình là ai sao? anh là anh trai của em, chúng ta làm như này thì mẹ sẽ làm sao đây?

gia kiệt nghe đến từ "mẹ" được nói ra từ miệng của Tinh vân thì mặt trở nên lạnh lùng bất chấp.

- bà ta không phải mẹ anh!

Tinh vân há cả miệng ra vì sốc, cô quên luôn việc hai người vẫn ở trên giường mà không một mảnh vải che thân.

- Anh không được nói vậy? mẹ rất thương anh mà..

nói đến thương, trước kia là hắn tự ngộ nhận tình thương do tuyệt trần cho hắn, bà ta đẩy hắn đủ thứ cho hắn nhưng không có gì là đẹp đẽ, còn việc hắn được bà ta chăm sóc khi còn ở trong trại thì nói bao che cho bà ta chứ thật sự số lần trong 5 năm qua bà ta tới thăm hắn cũng phải đếm trên đầu ngón tay, chỉ có một điều vì sao những chuyện này không ai biết mà chỉ hảo lại biết rất rõ.hắn vẫn còn mãi nghĩ thì Tinh vân đã lay người hắn.

- gia kiệt, sao anh không nói gì? giờ chúng ta phải làm sao?

- cười..!

một câu nói cứng ngắt khiến Tinh vân ngật thở nhưng không quên lắc đầu nguây nguẩy.

- không được, em với anh là anh em sao có thể, còn gia mình nữa em không muốn anh ấy khinh thường em

- thế em muốn thế nào?

gia kiệt đứng dậy nhặt quần áo của mình mặc vào quay lại nhìn Tinh vân hỏi.

- em...!

- lần đầu của em anh đã lấy, cả đêm qua em cũng biết chúng ta đã làm gì, em yên tâm gia kiệt này không phải người chơi xong phải tay đâu.

- không..không...!

Tinh vân vẫn lắc đầu không chịu chấp nhận.

- Em không phải lo bà ta, bà ta không có quyền gì trong chuyện này.

gia kiệt ngồi ngay ngắn nhìn Tinh vân, ánh mắt anh toé lên ánh cười.

Tinh vân nhìn gia kiệt khó hiểu.

- là sao?em không hiểu, em rất sợ mẹ, em sợ gia mình anh ấy..

- Em sợ gì, anh ta có vợ rồi em lo cái gì! không lẽ em ngủ với anh rồi lại muốn lấy gia mình..?

- không..!em không có ý đó....!

- thế ý của em là gì?

Tinh vân lúng túng đáp:

- em về đợt này cũng vì mẹ! mẹ muốn em chia rẽ khả Uyên và anh gia Minh. em thật sự...

răm..

gia kiệt đập tay xuống bàn.

- khốn nạn, bà ta đã lừa anh vậy còn lôi em vào,em không phải sợ, anh yêu em, anh sẽ bảo vệ em, nhất thì chúng ta rời khỏi Tổng gia để có một cuộc sống thật bình thường được không, anh và em không phải là con cháu tổng gia cũng không nên ở lại làm gì cho rách việc. họ cũng không tôn trọng tới sự hiện diện của hai chúng ta,

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37

Tĩnh vân nhìn gia kiệt không khỏi ngạc nhiên.

- anh nói là thật sao? anh không sợ mẹ sao?

- không...!

- ừ...!

- thôi mặc đồ vào đi về...!

nghe tới mặc đồ Tĩnh vân mới sực nhớ ra là mình vẫn trên giường không mảnh vải, mà hét lên...

- Aaaaa.. sao anh không nói em, đồ biến thái...!

- nè em nói ai biết thái... anh là anh trai cũng sắp làm chồng em đó tĩnh vân...?

.....

ở khách sạn.

- các cậu đã đưa anh ba qua phòng ả chưa?

người con trai ngồi vắt chân trên ghế hút thuốc, khói thuốc nghi ngút đục cả căn phòng.

- dạ thưa nhị ca, chúng em đã đưa đại ca qua phòng ả rồi ạ, còn miễn phí coi đồ ra luôn ạ....!

một tên áo đen nghiêm túc trả lời.

- tốt, thế hôm qua cảm giác thế nào kể cho anh mày nghe xem nào!

- đã lắm anh! nhưng hơi rộng, chắc l*** con này chơi nhiều thằng rồi nên không còn khít nữa, nhưng được cái ả làm tình thì phê không rút ra được nhị ca ạ...!

chí hào rít một hơi lại thả ra một làn khói nhếch mép cười.

- vậy là dù không phải lần đầu nhưng có ngon hơn mấy em trong quán bar của mình không?

- nói về ngon thì cũng ngon nhưng những em trong bar nó mới chỉ qua tay một thằng thì vẫn khít mà ngon hơn chứ, chỉ được cái nó không làm tình giỏi được như ả kia thôi...

- hahahaha. Các cậu cũng sành ha, anh mày đây nhìn là biết ả ngon, vậy mà các cậu còn chê là anh thấy phục đó...

- anh cứ nói vậy, ả là một con điểm chính hiệu đó, làm tình giỏi vậy mà cho đi khách trong bar thì chúng ta kiếm được một món hời rồi...

Chí hào liếc mắt nhìn mấy thằng đàn em của mình như muốn ăn tươi nuốt sống vậy.

- các cậu muốn sống không?

Mặt người nào người nấy mặt xanh như tàu lá chuối nhìn Chí Hào cúi đầu xin.

- nhị ca, anh tha tội cho chúng em, là chúng em không đúng là chúng em đã lỡ miệng...

- các cậu biết ả là ai không?

- dạ không ạ...!

- ả là chị vợ sếp mấy cậu đó...!

- hà... CH... Chị.. Vợ sao...?

Mấy tên nhìn nhau khó hiểu.

- ừ, là chị vợ...!

- nhị ca, như vậy có phải là ả muốn quyến rũ em rồi mình sao, nếu như vậy lát nữa....

- có kịch hay để xem chứ làm sao? -chỉ hào cắt lòi của bọn đàn em..

Một tên run rẩy nói.

- nhưng nhị ca nếu đại ca biết là anh và chúng em làm ra chuyện này thì e là....

- không sao, đại ca các cậu có chị đại trị rồi cứ yên tâm, sau này còn được hưởng thêm lộc ấy chứ... Hahahaha..

- nhị ca anh cứ nói vậy, có mà cái mạng nhỏ này của tụi em khó bảo toàn ý...

- tôi nói thì các cậu cứ yên tâm, giờ chúng ta đi ra trước cửa đợi chị đại thôi.. Hahaha...

Về phía khả Uyên cô được Minh khang đưa đến khách sạn, cô cùng ba, và anh chồng đi lên đến cửa thì đã thấy chỉ hào và mấy người đã đứng ở đó đợi rồi.

- chị dâu -chỉ hào cắt lòi chào cô, nhưng lại không chào ba cô ngô kiến Thuần, cậu ta chỉ có thể quan sát người đàn ông trước mặt, anh có thể nhìn ra được nỗi lo sợ trong lòng của ông...

Khả Uyên không nhìn tới cậu ta hay trả lời, cô chỉ chăm chăm vào số phòng, 305.

- Mở cửa!

Khả Uyên lạnh lùng nói.

Chỉ hào nhìn thuộc hạ, ra hiệu mở cửa ra.

Cánh cửa vừa mở ra thì khả Uyên đẩy Cửa bước vào, những người ở đằng sau đi theo vào.

Vào tới chân tay cô bủn rủn ra như bún, cảnh tượng trước mặt là một cặp trai gái không mảnh vải nằm ôm nhau ngủ. Người đàn ông không ai khác lại chính là chồng của cô, người phụ nữ bên cạnh là chị gái cùng cha khác mẹ của cô.

Ngô kiến Thuần nhìn thấy cảnh tượng này không khỏi kinh hãi, ông nhìn lại đứa con gái của mình đang nhìn về phía giường không khỏi chua xót.

Riêng chỉ có hai người thì cười thầm trong bụng " chỉ là ràn cảnh thôi mà cũng giống đến nỗi không ai có thể nghi ngờ, quần áo thì vứt tung toé trên sàn nhà, lại còn ôm nhau thắm thiết như vậy luôn "

- dội nước lên cho tôi.

Từng câu được phát ra từ miệng khả Uyên khiến cho ai nấy đều lạnh cả da gáy.

Một tên vào nhà tắm lấy một xô nước ra nhìn khả Uyên.....

Cô không rời mắt khỏi cặp nam nữ loạn luân kia mà lạnh lùng nói.

- tạt vào mặt họ cho tôi.

Tên kia nghe cô thì cũng hãi nhưng giờ mà dội lên người đại ca của anh thì cái mạng này, nhưng k nghe lời đại tì thì e là không được, hấn cứ thế hất thẳng cả xô nước lên giường. Nhanh tay vứt chiếc xô đi.

gia Minh và khả Như bị tạt nước thì tỉnh dậy. điều đầu tiên là gia minh nhìn thấy vợ của mình đang bốc khói trên đầu gối ngủ thì ngây thơ hỏi.

- vợ.. em sao đứng ở đó lên đây ngủ với anh.

ui trời gia Minh có ngây thơ đến nỗi người phụ nữ đang ngủ cạnh mà không cảm nhận được lại gọi vợ vào ngủ cùng thì thật sự là anh quá vô tư rồi.

- lấy nước tạt tiếp cho anh ta tỉnh đi. tạt cho anh ta bao giờ tỉnh ngủ thì thôi...

khả Như nhìn thấy nhiều người thì lấy chần Che người lại, nhưng trong lòng ả thì vui đến nỗi không đưa được về thực tại...

- vợ, sao vợ lại tạt nước chồng..?

gia Minh vì một phần thuốc xuân được với thuốc ngủ mà người nặng trĩu không thể ngồi dậy nổi.

khả Như ẻo là kéo gia Minh về phía mình.

- anh sao phải như vậy chứ,? nó không tốt thì bỏ đi em sẽ thay nó ở bên cạnh anh...!

gia Minh quay người lại nhìn lại, anh tưởng mình bị ma nhập, nhìn cảnh khả Như không mặc gì đang cùng chung chăn với anh thì anh quát lên.

- khả Như, cô làm gì ở trên giường tôi....?

khả Như vô tư như không có chuyện gì, ả không quan tâm đến sự hiện diện của mọi người...

- Anh hỏi sao kì vậy? em với anh hôm qua đã làm gì không lẽ anh còn không nhớ à?

- Gì? cô nói gì? ai làm gì với cô, loại điểm như cô mà cũng đòi ngủ với tôi sao?

khả Như bị câu nói của gia Minh mà mặt tái nhợt nhưng vẫn cố vênh mặt lên cãi.

- không lẽ anh không chịu trách nhiệm với em, giờ anh cũng ngủ với em rồi đó, kia có ba em và đứa con hoang kia sao anh không nói đi....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

Gia mình nghiêng răng nghiêng lợi nhìn ả. Gần từng tiếng.

- cô nói ai là con hoang, cô nói vợ tôi thế cô nhìn lại cô xem con có khác là con điểm không? loại người như cô mới nghĩ ra cái kiểu đánh thuốc em rể để lên giường sao?

- Anh nói cái gì chứ, hôm qua là anh dắt em đây mà! Đêm qua anh còn vui lắm, còn nói yêu em cơ mà, anh còn khen em giỏi lắm sao giờ anh quay mặt nhanh như vậy..?

- cô....!

Gia mình tức điên lên vì sự trơ trẽn của Khả Như.

- vứt hết quần áo của hai người này đi cho tôi..

Khả Uyên buông câu lạnh ngắt.

Chí Hào cùng Minh khang chỉ đợi khả Uyên câu này từ khi vào thấy cảnh nam nữ thụ thụ bất thân, chung chăn gối kia thì nhanh hơn ai hét chạy vào vơ sạch đồ của hai người trên sàn đưa cho thuộc hạ thủ tiêu..

Gia mình nhìn thấy thì quát ầm lên.

- nè.. Nè.. Anh hai, chí hào hai người đừng nói là bán đứng em nha.

- bán đứng anh em sẵn sàng, nhưng bảo em không nghe đại ti thì em chịu, anh ráng nha, chỉ là không có đồ mặc thôi mà... -chí hào nhe răng cười gia Minh.

Minh khang bồi thêm vào câu của Chí Hào.

- Em trai, ai bảo em đi chơi gái làm gì, vợ con ngoan không muốn lại muốn thử gái qua tay vậy là anh biết vị của em cũng mặn đấy.. Hahahaha....

Gia mình giữ chiếc mền che đi phần hớ hênh của mình.

- Anh vừa phải nha, không bênh em trai còn thêm dầu vào lửa nữa...

Lúc này ngô kiến Thuận đi lại chiếc giường đứng trước mặt khả Như.

Bốp.. Bốp.. Bốp...

Ba chiếc vớ liên tiếp vào mặt ả, Khả Như ôm mặt khóc nhìn ông nói.

- Ba sao ba đánh con, ba không thấy gia Minh ngủ với con rồi còn gì nữa....

- im miệng lại, loại con gái mất nết như con không biết xấu hổ sao? Đã ngủ với em rể rồi còn vênh mặt lên cãi với ba sao?

Ngô kiến Thuận tức mặt đỏ găng lên quát ả.

- Ba, ba không bảo vệ con gái mình sao?

- bảo vệ, bảo vệ loại chị ngủ với chồng của em gái mình sao?

Khả Uyên đứng ra nói cô không ba cô khó xử nữa.

Khả Như nhìn khả Uyên cười như không cười.

- chồng mày sao? Sao mày không quản cho chặt, mà tao thấy mày đã tổ chức đám cưới hay là làm lễ đính hôn đâu, giờ tao làm vợ anh ấy thay mày cũng được mà, mày mà không phục vụ được Thì để tao phục vụ thay cho, chứ loại mày thì biết gì về việc làm gia Minh vui. Mày đã biết anh ấy thích gì nhất không?

Anh ấy muốn gì khi quan hệ, mày đã làm cho anh ấy chưa, hay mày cũng chỉ là một con điếm chính hiệu vậy?

- vậy sao? Vậy giờ chị muốn gì?

- tao muốn gì chắc mày không biết, con có IQ cao như mày không lẽ không biết.

- được, tôi hiểu ý chị.

- mày cũng thông minh đấy, dù sao tao cũng trao hết những thứ quý giá nhất của tao cho gia mình rồi, mày cũng phải nghĩ chứ.

Khả Uyên im lặng nhìn gia mình, anh mặc kệ kha như đang muốn gì, nghĩ gì anh chỉ quan tâm một người đang đứng trước mặt anh.

Nghe những lời nói của Khả Như mà một tên trong 6 người thuộc hạ của Chí Hào nhìn khả Như khinh bỉ.

"ôì trời, lần đầu, lần đầu cái con khỉ, lần đầu mà l*** rỗng như lỗ thông cống, vào mà như không, không biết nó chứa bao nhiêu thằng rồi, cái loại chơi 6 thằng cả đêm mà sáng vẫn già mồm thì đúng là trâu bò chứ phải người. gái bán d*** trong quán bar còn chơi hai hiệp đã mệt đừ người rồi thế mà ả chơi đủ kiểu cả đêm, loại này mà làm gái thì điêu luyện, đại ca mà lấy ả làm vợ thì hẳn là tiết giống còn hơn phải gọi ả 2 từ chị dâu. "

Gia mình bày ra cái mặt khổ sở để khả Uyên thương xót.

- vợ.. Vợ.. Vợ phải tin anh, anh thề với vợ anh chưa có làm gì cô ta cả...

Khả Uyên vẫn đứng không cười hay ngồi xuống. Nhìn anh.

- vậy sao? Vậy anh nói cho tôi biết thế nào mới là làm gì nhau...?

- anh....!

- không nói được đúng không? Vậy thì cười.

- Anh không...!

- oh, không lẽ anh tính ngủ với người ta rồi lại đứng dậy phui đít sao? Vậy anh tính để cho cả gia tộc mang tiếng có một thằng đàn ông hèn nhát sao?

Anh là một tổng tài là người đứng đầu cả một tập đoàn lớn mà lại đi ngủ với chị của vợ sao? Vậy hóa ra cả hai người là trai bao gái điếm à...?

- anh...!

- không nhưng với nhĩ gì ở đây, tôi không muốn mang tiếng là người ích kỷ được.

Gia Minh cúi mặt xuống không dám nhìn cô nữa, còn khả như thấy Khả Uyên chửi mình thì điên lên như chó xổng chuồng gào lên.

- con đĩ, mày nói ai là điếm, mày nghĩ mày tài giỏi trong sạch lắm sao? Mày giả vờ ngu hay là ngu thật, mày có nhớ bảy tháng trước không? Mày cũng đâu còn trong sạch mà vênh mặt với ai, hử, loại con hoang như mày chỉ đủ để làm điếm thôi, hahahaha... Ông già đó đẹp thật, vừa béo lại già, nhìn là biết yếu sinh lý vậy mà đêm đó mày chơi được với lão cả đêm là tao phục rồi, còn ra vẻ thanh cao gì nữa hả?

Ai nấy nghe xong đều há hốc mồm vì ngạc nhiên.

Khả Uyên không vì câu nói của ả mà hoảng hốt, cô bình tĩnh bước lại gần khả Như.

- oh, hóa ra đêm đó là chị lừa tôi sao? Chưa thấy ai lại có người chị vô liêm sỉ như tôi cái việc hèn hạ như vậy mà mẹ con chị cũng nghĩ ra được, xin lỗi nha, đêm hôm ý tôi không có bị làm sao, ông ta biết tôi là ai nên đã tự uống thuốc ngủ ngủ cả đêm rồi, chị nghĩ ai cũng dám đụng phải tôi sao? Chị nghĩ tôi không lẽ chị cũng như vậy?

Tôi nói cho chị biết, đời tôi chưa thấy ai mất nét mà lại có nhiều liêm sỉ như chị, bày cả trò để lên giường với em rồi là tôi phục chị sát đất rồi, tôi đồng ý cho chị về làm vợ chồng tôi nhưng không có nghĩa chị là vợ, nhìn vào chị cũng không khác gì là một nhân tình của chồng tôi,

Là một tổng tài, tài giỏi lại giàu có thì cũng sẽ có nhân tình đi theo không có gì là lạ, nhưng chắc chị là nhân tình thì sẽ tốt hơn, cảm ơn chị sẽ là người làm ấm giường mỗi khi chồng tôi thiếu hơi vợ.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

Nói xong Khả Uyên tặng cho ả một nụ cười khinh bỉ. Cô quay ra chỗ ba mình nhẹ nhàng nói.

- về thôi ba, để cho chị ta phục vụ chồng con.

Ngô Kiến Thuần nhìn Khả Uyên, ông giờ mới hiểu được đứa con gái của mình khổ sở như thế nào khi bị mẹ con nhà Khả Như hành hạ sau lưng ông, ông bước đến cùng Khả Uyên bước đi không quên để lại cho cặp nam nữ trên giường một cái nhìn khinh bỉ.

- cô cậu cứ ngồi đấy làm gì nữa, đứng dậy mà chơi đùa với nhau tiếp đi, chúng tôi không làm phiền nữa...

- Ba...!

Giọng gia Minh giờ đã lạc đi, anh hiểu từng câu nói trong đó, anh giờ rất khó xử, đã ngủ với ả mà phải tay thì không được, mà lấy về càng không...

Anh muốn nổ tung cái đầu lên, anh chỉ biết im lặng ngồi nhìn Khả Uyên bước đi, thanh hình yếu ớt đó lại quá bình tĩnh trong chuyện này, anh đã hiểu vì sao vợ anh lại đối với anh như vậy.....

bước đi Khả Uyên đã rơi nước mắt, người đầu tiên cô yêu, chồng gốc của cô giờ đã bị san sẻ cho chị cô, cô chỉ biết ước gì anh đừng bao giờ bình thường lại, cứ gốc gác như ngày đầu cô gặp thì có phải là hạnh phúc không?

cô chỉ mong anh chỉ là duy nhất của cô, nhưng nếu làm vậy ba cô sẽ khó xử, ba cô đã bao bọc yêu thương cô như vậy làm sao cô có thể để cho danh tiếng của ba bị hủy hoại trong tay của Khả Như chứ, cô chỉ khó hiểu vì sao cái gì cô ta cũng cũng dành với cô, chưa cái gì là của riêng cô, chị ta mà có thì chắc chắn ả cũng phải có bằng được.

chồng cô lúc đầu là của chị ta, cô chỉ là người thế thân, nhưng cô đã yêu anh rồi, cô không muốn anh bị ả cướp đi, cô giờ không thể sống kiểu giả nai to, cô muốn sống thật với chính mình, cô còn muốn tìm ra chứng cứ của vụ tai nạn năm đó của mẹ và em trai.

dù trong tiềm thức cô không nhớ được gì, là ba cô đã nói cho cô nghe, cô còn một đứa em trai kém 1 tuổi nữa nhưng đã bị tai nạn cùng mẹ cách đây mười mấy năm trước khi đó cô mới chỉ là một cô bé hai tuổi, nhưng mẹ cô đã dạy cô có cô phải gọi mẹ Khả Như là mẹ, phải sống nhân hậu, về sau mẹ mất ba cô cũng dạy cô theo cách của mẹ, nhưng giờ cô không muốn theo cách đó nữa, cô muốn mình phải mạnh mẽ...

Khả Uyên cùng Ngô Kiến Thuần được thuộc hạ của Chí Hào đưa về, trên đường về cô chỉ im lặng, ba cô hiểu không nói một câu nào, ông chỉ im lặng quan sát con gái, hơn ai hết ông hiểu con gái ông đã chịu đựng những gì, sự việc này còn khiến ông mệt mỏi chứ nói gì đến đứa con gái tội nghiệp này.

Chiếc xe lăn bánh đưa cô về tổng gia rồi quay lại đưa Ngô Kiến Thuần về Ngô gia.

Ở một phòng ngủ của Tổng gia, tuyệt trần ngồi trên ghế ung dung uống ly rượu đỏ nói chuyện điện thoại.

"anh nghĩ sao về việc chị gái lên giường với chồng của em mình, em chỉ nghe thôi đã muốn đau tim vì sướng rồi, thằng gia Minh coi như em không cần nhúng tay vào, còn lại mấy thằng con của lão thì em với anh lần này anh phải đích thân diệt khẩu trừ mầm họa sau này, cái thằng danh năm đó thoát chết, em nghĩ ngờ ả và con đàn bà kia còn sống, em không muốn dính líu đến Ngô gia, việc hợp tác với Khả Như chỉ là việc diệt thằng gia Minh để hơn thôi. Còn thằng gia Kiệt nó chưa biết về thân thế thật sự, nó đâu biết khi mẹ nó vừa sinh nó em đã trao con, nó thì còn lợi dụng được để cho nó ra tay giết anh trai mình lúc đó giết nó chưa có muộn....hahahaha. "

Tiếng người đàn ông trông điện thoại vọng lại.

"Em đừng có chủ quan, năm đó do em nói chiếc xe bị cháy rồi thì tôi mới không tìm chứ không để tôi tìm thì giờ đâu có rách việc như thế này. "

"Em biết lỗi rồi mà, anh cũng mau về nước để giúp em chứ? "

"ừ, mai anh bay về, anh sẽ xin vào làm nhà Tổng gia, trước kia anh cũng làm vậy mà.....hahahaha "

"ừ, được. "

"mà Tinh vân sao rồi nó đã quyến rũ được thằng gia Minh hay Minh Khang chưa? "

"anh nói làm gì về con ngu đó nữa, không được cái tích sự gì, kêu quyến rũ gia Minh nhưng giờ thằng ranh đó nó đã làm với con khả Như rồi còn Minh Khang khó gần lắm, mà nó với gia Kiệt đi cả đêm không về rồi, kệ nó đi "

"ừ, vậy Em nghỉ đi anh đi có chút việc, anh cúp máy nha "

"ừ, bye anh "

Ở ngoài cửa hai thân hình nghe mà muốn lộn ruột, nhưng Tinh vân đủ bình tĩnh kéo gia Kiệt về phòng.

Về tới phòng gia Kiệt quát.

- sao em không để anh vào và cho bà ta vài phát chứ, khốn nạn thật hóa ra bà ta giết mẹ anh lại còn nuôi để dạy bảo anh giết anh em của mình chứ, nếu ngày hôm nay anh không nghe được thì có phải anh sẽ lại vào tù vì tội giết người không. Còn em tại sao lại nghe bà ta về quyến rũ anh của anh chứ.?

Tinh vân tái mặt nhìn người con trai trước mặt, tính nóng nảy của gia Kiệt thì cô không lạ nhưng chưa bao giờ cô thấy anh đáng sợ như lúc này.

- em. Em không dám cãi lại bà ấy, cãi lại chưa chắc em sẽ thoát được được nên nghe lời là cách tốt nhất.

- em đứng là cứng đầu, em nghĩ em làm rồi thì gia Minh sẽ để yên cho em sao, chí hạo là một hắc ám, tay súng thứ hai trong thế giới ngầm đó, ngày anh bắt khả Uyên anh mới biết, hôm đó mà không chạy kịp thì xác của anh giờ ở ngôi nhà hoang đó rồi, anh cũng nói cho bà ta nghe nhưng có làm gì giúp anh đâu, giờ đi làm cũng bị quản nhưng giờ nếu như anh không phải con bà ta thì không lẽ anh chính là anh em Sinh đôi với chí hạo là em trai của Minh Khang, gia Minh vậy anh vẫn là con cháu nhà tổng gia, anh sẽ không để cho em phải chịu khổ, anh sẽ chịu trách nhiệm với cuộc đời của em, anh sẽ giúp đỡ anh trai của mình, nhưng anh mong em không được tiết lộ ra chúng ta đã biết những âm mưu của bà ta cho bà nghe, em phải ở yên ở nhà, tối nay cả nhà có nhà anh sẽ công bố cưới em. Làm vợ anh mong em đồng ý....

- Em...!

Tinh vân bối rối nhìn gia Kiệt...

- không lẽ em vẫn không muốn làm vợ anh khi đã trao thân cho sao, em còn muốn gia Minh lấy em à, gia Minh chỉ có khả Uyên thôi em không bao giờ được anh ta để tâm tới đâu đừng có nghĩ mình có thể bắt anh ta yêu mình, trừ khi phải dùng thủ đoạn. nhưng em nghĩ xem dùng thủ đoạn rồi thì em sẽ thắng sao? hay em cũng chỉ nhận lại được một ánh mắt khinh bỉ, mà cả đêm qua em và anh đã như vậy rồi, mà sao vẫn cứng đầu vậy, anh yêu em, yêu em rất nhiều, Anh chỉ mong em cho anh một cơ hội để chuộc lỗi thôi. anh xin em trước kia anh có hơi nóng nảy, anh cũng có một cuộc đời ăn chơi trác táng, anh cũng biết anh không phải dành lần đầu cho em nhưng em xin hứa danh dự từ đêm qua cả con người lẫn tâm hồn của Tổng gia Kiệt này sẽ thuộc về cô gái tên Tinh vân cả đời.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

gia Kiệt quỳ xuống xin Tinh vân, một con người như ngựa không dây như gia Kiệt mà cũng có ngày phải quỳ gối xin một cô gái thì thật là chuyện khó tin nhưng ai nói yêu để làm gì yêu để thay đổi cả con người như gia Kiệt thì thật sự quá ngạc nhiên.

Tinh vân nhìn anh cũng chỉ muốn nói gì đó nhưng lại chỉ gật đầu một cái mà không nói gì.

còn phía Gia Minh khi khả Uyên đi thì thật là nhìn hình ảnh trong phòng bóng cả mắt chứ đùa.

khả Như vô tư đứng dậy không mảnh vải ngồi lên đùi gia Minh chỉ cách một lớp chăn eo là nói.

- gia Minh hay là chúng ta làm tiếp nhé, đêm qua anh đã thỏa mãn chưa, em đã đủ lãng mạn với anh không?

anh nhìn nê thân hình này của em đã đủ hơn khả Uyên không, nếu anh nói không em cũng vui vẻ chấp nhận nhưng điều em chắc chắn là anh sẽ không ngờ rằng vợ anh không biết làm tình như em đúng không? hay là nó còn chưa cho anh làm gì, có phải như vậy không? nói cho em nghe đi anh?

gia Minh nhìn khả Uyên mà muốn ói trong đầu toàn suy nghĩ đen tối. "mẹ ngực đã xệ rồi còn nhão thế mà cứ khoe là thế nào nhỉ? thân hình của cô mà đi so với vợ đẹp của tôi sao, ở dưới vợ tôi nhìn đã đẹp mê người trong khi của cô nhìn mà tôi không cương nổi nói chi là chơi cô... "

gia mình vẫn không hiểu vì sao mà lại trên giường với à, mà khả Uyên lại biết được anh ở đây, đúng lúc chí hào đi vào khả Như đang ngồi trên đùi gia mình thì vội lấy chân che đi thân.

chí hào nhếch mép cười.

- bộ gái điểm như cô cũng biết xấu hổ sao? nhìn thôi tôi đã không thèm chứ đừng nói ngủ với cô, cô nghĩ cô đẹp lắm à! tôi còn đang nghĩ sao anh trai tôi lại đi ngủ với loại điểm như cô.

nói xong chí hào nhìn gia Minh đặt bộ đồ xuống nói rồi đi ra ngoài.

- anh thay đồ rồi xuống dưới em với anh khang đợi, còn con điểm kia bọn đàn em nó nghe lời chị dâu vứt đồ đi rồi..

chí hào đi ra ngoài, gia Minh nhanh chóng thay đồ của mình, Khả Như thấy vậy thì khóc lóc xin.

- gia Minh anh không thể để em ở đây như vậy được, anh bảo họ đem đồ cho em đi... em xin anh đấy...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Gia mình không một chút suy nghĩ anh vùng chân đạp thẳng Khả Như ngã ra sàn.

- cô muốn làm vợ tôi đúng không OK, tôi chiều, cô kiểm quần áo đi mặc vào rồi về nhà thu xếp đồ mang qua tổng gia ở,

Khả Như vui mừng không hết nhưng vẫn không quên đi việc mình là ai mà lên tiếng.

- Anh nói hay vậy? Anh cưới em thì phải qua nhà đưa em về chứ sao anh bắt em đem đồ qua nhà anh? còn con khả Uyên nó sao lại được anh đến tận nhà đón.

- cô mà cũng đòi quyền à, thế người nào tự lên giường với tôi, hay tôi bế cô lên hả, Khả Uyên là người tôi yêu tất nhiên là từ việc đưa đón đến việc trên giường tôi cũng phải phục vụ chứ cô không có quyền được hỏi, được trả treo với tôi,

- anh...!

- không phải cô muốn làm vợ tôi sao?

- em yêu anh?

Gia mình ngồi xuống nâng cằm à lên.

- cô yêu tôi, có thật là yêu tôi hay là yêu tài sản, yêu địa vị của tôi hay là yêu cái thân dưới của tôi...?

Khả Như bị gia mình bóp cằm thì đau lắc đầu liên tục.

- Em yêu anh là thật...!

- được vậy thì hãy chứng minh xem cô yêu tôi như thế nào đi...

Nói xong gia mình bước ra ngoài đóng cửa đi ra ngoài. để lại à ngồi dưới đất một mình không mảnh vải che thân.

Rầm...

Xác định anh đã đi khỏi, Khả Như đứng dậy và giường ngồi cười gian xảo.

"anh nghĩ tôi ngu, tôi đã tốn công để đưa được anh lên giường thì tôi sẽ không bao giờ buông anh, anh nghĩ không cưới khả Như này là xong sao? Cưới thì cũng phải đăng hoàng chứ tôi không rảnh mà tự chạy qua nhà anh để ở, con điểm đó được anh đến đón thì không có nghĩa là tôi sẽ không được, Khả Như tôi chưa phải nhún nhường một ai bao giờ, một khi anh đã là của tôi thì khó có người lấy được từ tay tôi ngoại trừ tôi buông khi chán.... Tổng gia mình anh chỉ là của tôi... Cửa riêng ngô khả Như tôi "

À cứ ngồi tự suy diễn rồi cười như điên, gia mình thì ra khỏi chiếc phòng ma quái đó thì anh nhanh chân xuống phòng tiếp tân gặp mình khang và chí hào.

Mới xuống tới cửa đã thấy hai người đàn ông đứng đợi sẵn ngoài ô tô mui trần hiện đại nhất nhìn gia mình rồi.

Minh khang cười không thể to hơn khi nhìn thẳng em trai tổng tài cao thượng lại đầu tóc bù xù như thế kia đi ra đường đúng là hiếm gặp ngay cả khi giả ngốc gia mình còn sạch sẽ đến mức độ ai cũng phải thán phục, ngay cả khi anh là tổng giám đốc còn có lúc luộm thuộm mà thẳng em trai của anh sạch sẽ đến vậy nhưng hôm nay nhờ có chí hào mà anh đã được mở mang tầm mắt...

- gia Minh, em hôm nay đẹp trai lắm, nhìn kiểu đầu là anh ưng ý nhất đó...

Gia mình biết anh hai đang nói khích mình thì thân mở cửa xe bước vào như tai điếc.

Chí hào vào vào phía vô lăng lái xe nhưng không quên bản thân mình phải khĩa người anh này trước.

- anh, em thấy anh hôm nay chất mà em với anh Minh khang chắc phải đuổi theo anh sếp hàng mất, anh quá giỏi đã chiếm hữu được cô em rồi mà lại đưa được cô chị lên giường, anh hãy nhận của em một từ sư phụ...

Minh khang thì cười không ngậm được miệng, rất lâu rồi hôm nay anh mới được cười sảng khoái như vậy...!

Gia mình thì hiểu ý tứ từng câu nói của Chí Hào, anh nhăn mặt tỏ ra khó chịu đáp:

- cậu cũng giỏi ấy chứ nhỉ, hình như bên chicago đang thiếu người quản lí chắc cậu muốn anh cho cậu qua đó công tác vài tháng để mà tu khẩu nhĩ...

Nếu là những lần trước nếu gia Minh mà nói đến việc chuyển công tác thì anh đã run như cây sậy nhưng lần này thì khác, cậu ta cười thật tươi nhìn vào gương chiếu hậu.

- anh cứ đùa, em nói thật nhé, em nghĩ lần này mà đi công tác thì anh nên đi vì anh mà ở nhà thì chắc phải sập mất vài cái giường như vậy em với anh mình sẽ phải đi sắm cái mới, tổng thì sẽ bị hao mất một ít tài sản đấy...

Minh khang ngồi cười lại đệm thêm vào câu nói của Chí Hào cho mặn mà.

- Đúng...đúng anh thấy chí hào nói đúng, em thấy đây ba anh em mà một thằng hai chiếc hai bên còn hai thằng sắp ế rồi...

Gia mình nhìn hai người đàn ông mà chán không buồn nói.

- anh hai muốn có thì em nhường bớt khả Như cho đấy, ả làm tình chắc giỏi, khi nãy nó ả trần như nhộng ngồi lên đùi em không ui giờ vẫn thấy người bản đây này,

- cả đêm anh chơi ả sao không thấy bản, giờ ả ngồi lên đùi thôi cũng bản là sao?

- thật em cứ nhận ngay là sướng đi còn than bản nữa, thôi không cần phải làm khách đâu... Anh hiểu mà... Hahahaha..

Gia mình cúi lên quát:

- được, vậy tối nay đưa ả cho hai người thử coi biết vị của gái điểm...

Không biết có hẹn nhau hay không nhưng cả chí hào và Minh khang cùng trả lời.

- thôi thôi, loại ý cho hoá thân trước mặt cũng không cương được, thà chơi gái còn hơn chơi ả..... Để dành dùng dần đi...

Gia mình bị hai người từ chối lại không quên móc mình thì đầu mây đen kéo đến ầm ầm...

- hai người được lắm...

hahaha.....

trên chuyến xe có một người mặt nóng như lửa còn hai người thì vui vẻ với chiến tích của mình.

sau khi về nhà khả Uyên đi về phòng mở hết tủ ra lấy hết đồ của gia mình vứt thẳng ra cửa không thương tiếc, con thịnh nộ trong người cô chưa hề giảm nhiệt thì gia kiệt đi qua thấy cảnh phim khó đỡ thì lên tiếng hỏi:

- chị dâu, sao vứt hết đồ của gia Minh ra đây vậy? lại có biến hay gì vậy?

khả Uyên nhìn gia kiệt như muốn đá cho anh ta phát mà bay xuống cổng, cô vẫn còn chưa hết giận bữa hấn cho cô uống xuân dược để về kích tình cho gia mình và kết quả một tuần cô đã không xuống được giường, bây giờ cô đang tức hấn lại đến nộ mạng đúng là ông trời thương cô mà...

- cậu ngứa họng à? cậu có tin là tôi nhốt cậu lại cho gái tới hiếp cậu không!? biết điều thì cút ngay cho tôi...

gia kiệt nhìn thấy thái độ của Khả Uyên thì cũng hiểu ra là cô ngốc này đang bị máu tăng xông lên não nên cũng không ngu gì mà dây vào lửa, để rồi gánh đận thay...

hắn bước nhanh xuống dưới nhà để mặc cho khả uyên đang hết sức ném đồ ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Gia kiệt xuống tới thì vừa tầm gia minh đi về, hắn nhìn là biết vấn đề ở đâu, hắn từ trước đến nay đâu có ưa gì Gia Minh nên cũng lờ đi như không biết chuyện gì.

Gia minh đi vào nhà đã thấy hắn ngồi ở bàn nhưng anh không để ý mà cứ thế chạy lên phòng của mình, lên tới cửa điều đầu tiên anh nhìn thấy là đồ đạc của mình đã rơi khắp sàn nhà, cúi xuống nhặt gọn đồ vào một bên anh tiến tới cửa gỗ.

Cộc.. Cộc.. Cộc...

Không có động tĩnh anh vặn khóa mở cửa đi vào khả Uyên đang ngồi trên giường mắt cô đã đỏ lên vì khi nãy đã khóc.

Anh tới sát mép giường ngồi xuống nhìn khả Uyên nói:

- Vợ, anh xin lỗi em rất nhiều, là do anh đã uống say không tỉnh táo nên mới như vậy? Em có thể bỏ qua cho anh được không?

Khả Uyên vẫn ngồi yên, cô không nhìn anh lấy một cái, gia minh thấy vậy thì liên tục giải thích:

- vợ à, anh xin lỗi vợ có thể bỏ qua cho anh một lần được không?

- vợ, là anh sai, là anh đáng trách, là anh không tốt...

- vợ ơi, em mở miệng nói cho anh nghe một câu được không? Em như vậy làm anh sợ, anh hứa với em từ nay mọi việc do vợ quyết định.

- vợ ơi, vợ đừng như vậy anh sẽ không chịu nổi, chồng yêu vợ lắm...

Lúc này Khả Uyên nghe anh nói yêu cô thì càng tức, cô tròn mắt lên nhìn anh quát:

- Anh có thể im cái miệng lại được không? Anh nói vậy không biết mồm miệng à?

Gia minh thấy cô chịu mở miệng với anh thì vui lắm, anh nắm lấy tay cô lắc:

- Vợ.... Vợ như vậy là em tha lỗi cho chồng rồi à?

Khả Uyên nheo mắt nhìn gia Minh rồi rút khoát giặt tay khỏi tay anh.

- Tổng Gia Minh, anh giờ đã không còn là của tôi nữa, anh muốn nói vợ này vợ nọ thì gọi Ngô khả Như đến mà gọi, đến mà nắm tay chứ tôi với anh không còn gì để nói nữa, đồ của anh tôi cũng bỏ ra ngoài rồi, tôi sẽ ở đây đợi ba về rồi sẽ nói chuyện rõ ràng thì tôi sẽ đi khỏi đây, tôi với anh chưa kết hôn nên chúng ta không cần phải ràng buộc cái gì nữa...

Từng lời nói của Khả Uyên như đâm thẳng vào tim anh, Gia minh hoảng sợ kéo Khả Uyên ôm vào lòng.

- không, em nói dối chúng ta vẫn đang rất hạnh phúc, anh chỉ yêu em, anh không phải là yêu khả Như là chị ta hãm hại anh.. Anh xin em...!

Khả Uyên cười lạnh đẩy mạnh anh ra đứng dậy phui phui bộ đồ đang mặc nói:

- Đồ của tôi đã bẩn khi bàn tay của anh sờ vào, với tôi thì tôi không cần quan tâm ai lừa ai, tôi chỉ tin vào những gì mắt thấy tai nghe, anh với chị ta ngủ chung phòng, trên cùng một giường, lại không mặc đồ, tôi biết một đứa không mẹ như tôi không xứng làm vợ anh nhưng tôi lại không ngờ anh không nói lại đi làm vậy với tôi, như vậy anh cũng quá đáng lắm rồi. Giờ thì tôi mời anh ra khỏi phòng để tôi đi thay đồ, tôi không muốn trên người mình có mùi của loại đĩm, xin lỗi mong anh hiểu.

Gia minh nghe cô nói anh biết cô đang rất buồn về anh nhưng là do anh đã làm ra chuyện này là anh có lỗi với vợ mình trước, anh không nói thêm hay níu kéo cô, anh đứng dậy đi ra ngoài, nhặt hết đồ của mình vào phòng chỉ hạo, nhưng anh đã sai khi định để cô hết giận thì làm lạnh, ngược lại khi anh bước ra khỏi phòng cũng là cánh cửa trái tim của cô đóng lại.

Cô không nhìn ra phía anh lấy, một giây đợi anh đi khỏi cô đóng cửa lấy đồ đi tắm, cô đã kì cọ rất nhiều lần chỉ mong nó sạch đi những vết bẩn, những vết tích anh ôm cô khi nãy, Khả Uyên vốn là người con gái sắt đá, nhìn bề ngoài ai cũng sẽ nghĩ cô yếu đuối lắm nhưng ẩn bên cạnh một lớp bọc yếu mềm là một trái tim sắt đá, từ khi cô tắm xong bước ra ngoài cũng là cuộc chiến giữa cô và Ngô gia bắt đầu...

Bước ra giường khả Uyên lấy máy nhắn số gọi một người đã rất lâu cô không liên lạc...

Tút.. Tút.. Tút...

Hồi chuông vang lên một lúc thì có một giọng người đàn ông bắt máy nghe...

"ôi, cháu gái của ta, đã rất lâu rồi mới gọi cho ông già này đây, sao mà cháu giận ông lâu vậy con...? "

Khả Uyên vẫn giữ nét mặt như cũ chỉ là miệng cô nở một nụ cười lạnh đến nỗi người nào ngồi cạnh cô chắc chắn sẽ bị đóng băng mất.

"ông, con xin lỗi khi không nghe lời ông, giờ con muốn là chính mình, con muốn trở về với vị trí của mình, con không muốn là nhị tiểu thư của ngô gia vô danh nữa.. "

Người đàn ông kia cũng ngạc nhiên không kém, ông hỏi lại cô xem có chắc chắn không...

"có thật không con gái, ta đã đợi con trả lời rất lâu rồi đó, ngô gia làm sao mà bằng gia tộc của ta, ta lại chỉ có một đứa cháu ngoại là con gái như con, con nghĩ vậy làm ông già này tối nay không ăn nổi cơm mất rồi.. "

"Ông ngoại,con lát nữa sẽ qua người,và con muốn ông ngoại giúp con một việc... "

"Rồi.. Rồi.. Chỉ cần con qua với ông già này là ta việc gì cũng giúp con mà.. "

"Dạ, vậy con tắt máy nha,khoảng một tiếng nữa con sẽ qua tới nhà ạ... "

"Ừ.. Qua ngay nha con gái... Hahahaha.. "

Khả Uyên tắt máy môi cô nở ra một nụ cười khó đoán. Lấy một tấm ảnh từ ngăn tủ nhỏ cô nhìn vào nói:

- Mẹ, đến lúc con đòi lại những gì mà ba mẹ con nhà mình đã mất, em trai con đã mất khi quá nhỏ,con sẽ đòi lại tất cả, cả người con yêu, mẹ con cô ta đã quá lộng hành rồi, đến chồng con mà con đẩy cũng dám bước tới sờ thì cũng đồng nghĩa nó đã thách thức sự kiên nhẫn bao nhiêu năm qua của con, đến giờ này con sẽ là một con người khác, đã bao nhiêu năm con phải tạo cho mình một vỏ bọc của một tiểu thư thấp hèn thì giờ con cũng sẽ cho họ thấy đã động vào ai, con cũng xin lỗi mẹ khi đã không nghe mẹ bỏ qua mọi lỗi lầm của mẹ con bà ta, là do hai mẹ con khả Như không chịu dừng lại thôi... Con xin lỗi...

Ôm tấm ảnh nhỏ Khả Uyên khóc như một đứa trẻ con, nhưng ngay sau đó cô gạt nước mắt đứng dậy đi ra ngoài.

Xuống dưới nhà mình Khang chỉ hào nhìn ra khả Uyên có gì đó rất lạ nhưng không dám hỏi vì đang có Gia Minh ở đây.

Khả Uyên đến chỗ Minh Khang chào hỏi:

- Anh hai, tối nay Khả Như sẽ đến đây anh sắp xếp cho chị ấy cùng Gia Minh một phòng khác giúp em, em ở phòng cũ, em sẽ ở đây đến khi nào ba về em sẽ thưa chuyện rồi đi ra ngoài sống sau. Giờ em đi có việc tối em sẽ về muộn nên cả nhà không phải đợi cơm đâu.

Minh Khang gật đầu cười nói lại:

- Em đi đâu vậy có cần anh bảo người đi cùng không? Mà Khả Như qua đây làm gì vậy em?

- Qua làm vợ em trai anh,em nhường chồng cho chị gái mình, mà Gia Minh cũng rời phòng rồi nên khi này em đi em có khóa phòng rồi ạ, em chỉ đi chơi thôi nên không cần người đi cùng làm gì phiền, em giờ chỉ là người ngoài không phải người của Tổng gia nên không muốn phiền đến ai.

Minh Khang nhìn Chí Hào há miệng vì sốc.

- Em gái, nếu em không muốn làm vợ là Gia Minh thì cũng có thể làm em gái anh mà, em đừng nói vậy làm anh khó xử.

- Anh không phải khó xử làm gì, em không muốn phiền ai thôi, mà em xin phép đi mà muộn...

- Ừ, vậy em đi cẩn thận!

- Dạ!

Nói xong Khả Uyên quay người đi ra phía cổng, Gia Minh đuổi theo nắm tay cô lại.

- Vợ! Em để anh đưa em đi được không?

Khả Uyên đẩy tay Gia Minh ra tuyệt tình nói:

- Tôi, không phải vợ của anh, chúng ta chỉ là người dưng, Tổng Gia Minh anh nên cân trọng lời nói, tôi với anh chưa phải là vợ chồng, anh nên biết vị trí

của mình đừng để tai tiếng bủa vây.

Nói xong khả Uyên đi ra cổng chính đi thẳng ra đường lớn bắt xe, để cho Gia Minh bàn tay giữa không trung ánh mắt đau khổ nhìn người con gái trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

Ra đường lớn bắt được một chiếc taxi gần đó, Khả Uyên lên xe ngồi, cô không ngoảnh lại xem gia Minh có đuổi theo hay không? Vì giờ trong tim cô đã lạnh như đá, cô nhìn về những con đường quen thuộc, người tài xế nhìn cô trầm tư thì cũng nhẹ nhàng hỏi:

- thưa cô, cô muốn đi đâu ạ?

Không nhanh không chậm khả Uyên vẫn nhìn ra phía cửa xe trả lời:

- Tôi Mộc gia!

Người lái xe nghe tới mộc gia thì cũng cảm thấy nể phục cô gái xinh đẹp ở dưới, theo như hiểu biết của anh ta thì mộc gia là một gia tộc lớn có tiếng trong giới kinh doanh ngang ngửa Tổng gia, nhưng lại có một thế giới ngầm hùng mạnh, không một ai dám đến biệt thự chính của Mộc gia, vậy mà cô gái này dám đến thật là nể phục...

Khả Uyên không hề để ý tới ánh mắt của tài xế, cô chỉ nghĩ đến việc phải rời xa anh nói ra thì nó quá nhanh và khiến cô bị tổn thương nhưng cô lại không muốn người khác nhìn thấy cô yếu mềm, cô còn phải nghĩ coi khả Như sẽ làm gì với cô trong những ngày sắp tới.

Khi thấy Khả Uyên đã lên xe đi thì anh cũng quay về bước lên phòng, nhìn lại mỗi ngày hôm qua anh và khả Uyên vẫn còn vui vẻ hạnh phúc mà, ngày hôm nay bị kịch đến, cũng tại anh đã đồng ý đi ăn tối với khả Như để rồi mọi chuyện như vậy...

Nằm thẳng người xuống chiếc giường của hai người Gia minh nhìn lên trần nhà, tự cười giễu bản thân, bao nhiêu năm anh chưa mắc lừa một ai vậy mà ngày hôm nay lại bị phụ nữ gài, nổi nhục này đến bao giờ mới được giải thoát. Anh chỉ muốn những ngày hạnh phúc bên vợ mình quay lại.

Sau khi Gia minh về phòng thì chí hào cùng Minh khang đến công ty để giải quyết công việc ở tập đoàn.

Trên xe Minh khang trầm tư suy nghĩ về khả Uyên, nhìn Chí Hào nói.

- Chí Hào, có phải anh em mình đùa hơi quá tay không em?

Chí hào vẫn lái xe đi, chỉ cười nói.

- Anh mới vậy đã sợ rồi sao? Nếu chúng ta không làm vậy thì Gia minh sẽ lại mắc sai lầm một lần nữa, đã vào làm một ông trùm thì không thể bị mưu kế của đàn bà làm hỏng việc, huống chi là lại bị đàn bà gài bẫy như vậy, nếu mà đồn ra ngoài thì anh ấy không còn mặt mũi nào mà nhìn ông ngoại và anh em trong tổ chức nữa, anh cứ để cho anh ấy nghiệm ra mà thay đổi đi, ai cũng biết khi yêu đầu óc sẽ không tỉnh táo nhưng em thấy chị dâu lại hoàn toàn khác, nếu như em đoán không nhầm thì chị ấy sẽ khác không vì chuyện này mà yếu đuối đâu,

Còn việc ả Khả Như thì phải xem ả có bao nhiêu cái đầu mà lo ngại, còn Mục tuyết tần anh đừng có xem thường nếu chuyện này gia minh không giải quyết được thì sẽ là bàn đạp cho bà đứng lên đạp anh em chúng ta xuống đó, em sẽ lo việc của gia Minh, anh lo chỗ gia kiệt và bà ta, công ty anh em ta cũng phải cẩn thận khi nội bộ gặp chuyện cũng là lúc những bọn phản động ra tay để lật đổ Tổng gia...

Minh khang nhìn Chí Hào bội phục, thật sự mà nói chí hào rất giống mẹ từ tính cách đến cách quản lý, anh đều cẩn trọng từng chi tiết nên mới nói tại sao khi ở bên cạnh gia Minh luôn được bảo vệ một cách an toàn, nếu không có cái đầu thông minh hơn người của chí hào thì hôm nay gia Minh đã mắc một tội lớn chứ không chỉ là cái mắc lên giường cùng chị vợ...

Thằng em này của anh quá nhiều điều mà anh chưa hiểu ra được con người của nó, cái đầu có thể lường trước được mọi chuyện, anh là một tổng tài đã quản lý cả một tập đoàn mấy năm nay nhưng nếu nhìn ra thì thực lực của anh vẫn phải sau chí hào...

- ---

Khả Uyên sau khi được tài xế đưa đến Mộc gia thì cô đi thẳng lên phòng của ông ngoại mình.

- Ông con đến rồi?!

Mộc cương đang ngồi xem phim thấy Khả Uyên đi vào thì vội đứng dậy đi lại chỗ cô:

- Ôi, đúng là đứa cháu ngoại xinh xắn của ông đây rồi, ông nhớ con lắm biết không? Đã mấy năm rồi mới chịu qua thăm lão già này đây...!

Khả Uyên cùng ông ngoại đi vào ngồi xuống bàn rót nước cho ông, từ tốn nói:

- Ông ngoại có giận con không?

Mộc cương vui không hết thì làm sao mà giận cô gái nhỏ nhắn thông minh ngồi trước mặt được chứ.

- ông sao mà giận con được chứ, ông ngoại đã ở tuổi này mà được con qua thăm là tối nay không ngủ được rồi...!

Khả Uyên nhìn mộc cương nghiêm túc nói:

- Ông ngoại, con muốn vào tổ chức làm việc!

Mộc cương nhìn đứa cháu gái như không tin vào tai mình nghe từ cái miệng nhỏ của con bé nói:

- con nói thật sao? Nhưng vào trong tổ chức con sẽ vất vả lắm, con có cần ông nói chí hạo giúp đỡ con không?

Khả Uyên từ trước tới nay chưa hề nghe đến sự tồn tại của anh em nhà Tổng gia trong Mộc gia nên có phần bất ngờ hỏi lại:

- Ý của ông là chí hạo cũng ở tổ chức?

Mộc cương chưa biết Khả Uyên và gia Minh đang gặp chuyện nên ông cũng nói thật:

- Khả Uyên à, con là cháu ngoại ta, bốn anh em nhà gia mình cũng là cháu ngoại ta, nhưng mẹ gia Minh là con ruột của ta, còn mẹ con là ta nhận nuôi, nhưng con bé không khác gì là nức ruột của ông ngoại, khi ta biết con là vợ thẳng Gia mình thì ta đã quá vui mừng, không gì bằng khi con làm vợ nó....

Khả Uyên nghe ông nói về việc vợ chồng với gia mình thì khuôn mặt trầm xuống khẽ nói:

- ông ngoại, con với gia mình đã chia tay, con với anh ấy không còn gì nữa, anh ấy đã lên giường với khả Như, cũng sẽ đón khả Như về làm vợ. con chỉ đợi bác mình kha về là con sẽ thu xếp qua đây ở...

Mộc cương nghe qua sự việc thì nổi cáu:

- cái gì? Cái con đó nó lại bày trò như vậy sao? Sao con không hỏi thẳng Gia mình xem nó có làm vậy không? Ông tin nó không có phản bội con đâu.

Khả Uyên đỏ hoe mắt nhìn mộc cương nói:

- Con đã tận mắt nhìn thấy anh ấy không mảnh vải nằm cùng giường với khả Như, nói không tin thì làm sao mà không tin được, nhưng con không thể dễ dàng mà bỏ qua cho anh ấy như vậy được, con muốn anh ấy tỉnh hơn, con ở đó cũng hiểu một phần về mẹ kế của Gia Minh, con muốn mình giúp một phần vào trong việc vạch mặt Tuyệt tần, nhưng con không muốn mình lộ ra ngoài....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44

Mộc Cương nhìn Khả Uyên, ông nhìn ra tình cảm của cô dành cho Gia Minh quá lớn.

- Con gái, ông ngoại chỉ muốn nói cho con hiểu, nếu con vào tổ chức thì ta không thể không nói cho Chí Hạo biết được nó sẽ giúp con giữ bí mật với tất cả, nó sau này sẽ là em chồng của con, còn việc của mẹ con nhà Khả Như ta để con tự giải quyết, nhưng ta muốn nói với con nếu là một người trong hắc đạo phải có trái tim lạnh, không được mềm lòng với một ai vì xung quanh sẽ rất nhiều kẻ thù, sơ xảy ra một chút sơ hở thôi cũng khiến chúng ta bị thương thậm chí có thể mất cả mạng.

Khả Uyên gật đầu trả lời:

- Ông yên tâm, con học bắn súng cũng là để bảo vệ chính mình nhưng giờ là lúc con dùng đến nó để trả thù cho mẹ và em trai.

Mộc Cương do dự nhưng rồi cũng mềm lòng vì đứa cháu gái này của mình.

- Khả Uyên, ta muốn nói cho con biết một điều này, nhưng hứa với ông ngoại không được để lộ ra ngoài.

Khả Uyên gật gù như hiểu ý Mộc Cương.

- Dạ, ông cứ nói con sẽ không nói cho ai biết đâu ạ.

Mộc Cương lấy chén trà uống nhìn về cánh cửa phía trước đêm chiều.

- Con gái, thật ra năm đó chỉ có hai tài xế thiệt mạng vì bị thương nặng quá, ta đã cho người mai táng họ, còn mẹ con và em trai con vẫn còn nhưng chỉ còn là người thực vật, còn hai người nữa là chiếc xe mất thăng bằng đâm vào xe của mẹ con là mẹ của Gia Minh và đứa bé may mắn là chị Hào sống sót.

Thằng bé đã bị hủy đi gương mặt của mình, nhưng chỉ bị như vậy Tuyết Tần mới không nhận ra nó là con của Tống Minh Kha, nó mới được an toàn sống đến hiện tại...

Khả Uyên bất ngờ với những gì Mộc Cương vừa nói trong đầu cô lúc này cũng có ngàn câu hỏi:

"mẹ và em vẫn còn sống sao? Vụ tai nạn năm đó là sao? Tại sao cả mẹ của Gia Minh cũng bị tai nạn trong vụ va chạm đó? rốt cuộc ai là người gây ra tai nạn cho mẹ cô?"

- Ông ngoại vậy nếu mẹ con còn sống thì người đang ở đâu?

Mộc Cương không vội vàng, bình thần đứng dậy đi về phía cánh cửa cạnh giường mở ra nói:

- Khả Uyên con vào thăm mẹ và em trai con đi!

Khả Uyên vừa bất ngờ lại vui mừng vì mẹ cô vẫn còn sống nhưng suy nghĩ chỉ là suy nghĩ còn mọi thứ lại khác hoàn toàn khi cô bước vào phòng hình ảnh một cậu nhóc mười mấy tuổi thân hình đã lớn nhưng khuôn mặt vẫn búng ra sữa, nhìn cậu ta cô lại bất giác giật mình nhìn qua Mộc Cương.

- Ông..? Đây là...?

- Là em trai con, Ngô Vương kỳ em sinh đôi với con nhưng kém may mắn vì bị đem vào vòng xoáy địa vị giờ để nằm ở đây...!

Mộc Cương trả lời Khả Uyên nhưng lại đứng vuốt nhẹ khuôn mặt điển trai của cháu mình.

- Ông, còn hai người kia là?

Mộc Cương chỉ về người phụ nữ nằm ở giữa nói:

- Nằm ở giữa là mẹ con Mộc Linh còn người kia là mẹ của Gia Minh là Mộc Anh...

Khả Uyên đi về phía giường của mẹ mình ngồi xuống cầm tay bà, cô chợt rơi nước mắt, cô khóc vì thương mẹ, khóc vì đã không đến bên mẹ cô bao lâu nay, từng tiếng nấc cứ thế một lần Mộc Cương nhìn thấy vậy ông không muốn chen ngang vào nên lặng lẽ bước ra ngoài đóng cửa lại.

Chị Hào cũng từ đâu bước vào phòng thấy Mộc Cương đi từ phòng nhỏ của mẹ cậu ta thì lên tiếng:

- Ông ngoại, mẹ con đã có tiến triển gì không ạ?

Mộc Cương khẽ lắc đầu:

- Con nghĩ 17 năm qua mẹ con vẫn vậy thì không chắc sẽ tỉnh lại...

Chị Hào như hiểu ra, ngồi xuống ghế gần đầu nhìn ông.

- Ông ngoại, thật ra con cũng mệt mỏi lắm, qua để hỏi ông làm quân sư cho con.

Mộc Cương nghiêng đầu ra hiệu cho chị Hào nói:

- con nói ra xem ta có giúp con được không?

- Ông ngoại, thật ra con với anh Khang vừa làm cho Gia Minh bị chị dâu hiểu lầm, nhưng cũng tại anh ý, ai bảo đồng ý đi ăn cùng Khả Như làm gì cơ chứ! Không có con hiểu ra ý đồ thì chắc chắn anh ý đã làm chuyện đồi bại kia với ả rồi.

Mộc Cương nghe Chị Hào nói thì cũng hiểu ra một chút vấn đề trong việc Khả Uyên lại đòi vào tổ chức.

- Con làm đúng rồi, không cần phải áy náy làm gì? Cứ để cho Gia Minh nhận ra mà sửa sai, con chỉ cần nói cho Khả Uyên biết xem nó có biểu hiện gì không?

- Nhưng..!

- Nhưng cái gì con cứ làm đi, à ta muốn nhờ con đưa Khả Uyên vào tổ chức nhưng làm bí mật, con hãy bảo vệ nó.

Chí hào gần như sốc vì lời đề nghị của Mộc Cương, cậu ta cũng thắc mắc hỏi lại:

- Ông, như vậy nguy hiểm lắm, Gia Minh mà biết thì con đâu còn mạng ở đây nữa....!

- Con sợ?

- Con sợ chứ sao nữa, anh ba mà biết con đưa chị dâu vào tổ chức thì con chắc chắn sẽ bị lên núi ở ẩn luôn ấy chứ còn được ngồi ở đây với ông sao?

Mộc Cương cười vang lên, ông không nghĩ là thằng cháu ông đã dạy bảo từ nhỏ tới nay không biết sợ là gì mà lại đi sợ thằng anh trai nó. Nói mà hai người không hề biết là Khả Uyên đã đứng ở cửa nghe toàn bộ câu chuyện của hai người, ánh mắt cô lộ ra một luồng sát khí nhìn về phía người con trai đang ngồi thao thao bất tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45

Chí Hào vẫn ngồi than ngán than dài với ông ngoại thì Khả bước ra ngoài, người đầu tiên phát kinh chắc là Chí Hào, anh ta mắt sáng như hai cái đèn flash miêng lấp lấp:

- CH.. Chị dâu..!

Mộc Cương thấy Chí Hào miêng cứng lại nhìn về đằng sau lưng ông thì ông cũng hiểu ra được vấn đề. Ông quay lại chỗ Khả Uyên cười gọi cô:

- Bảo bối, cháu ra đây ngồi với ông ngoại nào?

Khả Uyên thu lại ánh mắt lạnh lùng lại mỉm cười gật đầu đi ra ngồi đối diện với Chí Hào. Khiến anh ta được một phen thất kinh,đâu chỉ muốn dọa Chí Hào Khả Uyên còn buông lời nói vô cùng lạnh lùng với anh ta.

- Hóa ra tất cả mưu kế là của cậu hả? Thế mà tôi đã chửi Gia Minh, thế này thì e là cậu sắp phải lên núi ở rồi...!

Chí Hào nói chuyện kiểu giăng hoà.

- chị dâu à, chị nề tình em là em chồng được không? Chứ em không muốn lên núi tu hành đâu à!

- Oh, tôi không biết, là cậu gây ra tôi không có liên quan nhé, cậu lên núi tu hành thì lại càng tốt sẽ không có con gái nhà lành nào bị cậu cho lên giường nữa rồi....!

Chí Hào một lúc một sợ, ai chứ để cái anh tổng tài cao cao tại thượng mà biết thì anh không chỉ lên núi ở khéo ông còn cho anh chơi bê đê ấy chứ....

- Chị dâu, đừng có đùa em vậy chứ! Hôm đó mà em không biết thì anh trai em đâu chỉ bị vậy, mà ông đã chơi à Khả Như kia rồi, em bị oan mà.. Huhu..

Khả Uyên nhìn ra Chí Hào đang đỏ mặt hỏi hột thì nghiêm giọng nói:

- Tôi đùa cậu vậy thôi, cứ để cho Gia Minh tự trấn chỉnh lại bản thân, tôi sẽ không tha lỗi cho anh ấy đâu nhưng cũng không hứa là sẽ giấu cho cậu, nhưng tôi lại đổi ý rồi nếu cậu hứa giúp tôi trong tổ chức bí mật không để Gia Minh biết thì tôi sẽ giữ kín mọi chuyện mà còn giúp cậu làm cho Gia Minh tỉnh ngủ luôn....

Khỏi phải nói Chí Hào gật đầu lia lịa không cần suy nghĩ luôn toe toét cười.

- chị dâu đúng là thông minh, em sẽ giúp chị vào tổ chức chị muốn làm gì trong đó?

Khả Uyên nhìn mộc cương nói:

- Ông ngoại, con muốn thành lập một băng đảng bí mật không liên quan đến Gia Minh, Chí Hào sẽ chọn giúp con sát thủ ông thấy sao ạ?

Mộc Cương không hề biết đứa cháu gái ông đã trở nên lợi hại vậy, bao nhiêu năm ông lên dạy bảo cách cô trở thành một chị đại trong giới ngầm nhưng cô chỉ học bắn súng còn lại cô đều bỏ qua và chuyên tâm vào việc học tập,cô có một cái đầu có chỉ số IQ khó ai sánh bằng nhưng lại luôn vì lòng nhân

ái mà mềm lòng, nhưng mọi thứ đã khác hôm nay cô đã muốn vào tổ chức để trở thành một hắc ám thì ông hiểu đứa cháu gái này đã thật sự không còn nhân từ được nữa rồi. Mỉm cười Mộc Cương cầm tay Khả Uyên ôn nhu nói.

- Được, được rất được cháu gái ông đã nghĩ thông rồi sao, con phải nhớ không mạnh mẽ thì sẽ không bao giờ con có thể sống yên ổn với những người luôn muốn hại con, bàn tay này con đã học bắn súng rồi thì không cần thời gian lâu nữa, chí hạo sẽ lo mọi việc con cần gì cứ nói với nó, giờ hai đứa ngồi thảo luận đi ông đi xuống dưới nhà đi dạo đổi gió chút.

- Dạ.

để Mộc Cương đi khỏi Khả Uyên mới trưng bộ mặt lạnh lùng ra với Chí Hào.

- Chí Hào, cậu tìm giúp tôi sát thủ và lấy cho tôi một số anh em bên nhóm của cậu cho tôi, tôi muốn mẹ con Khả Như phải thân bại danh liệt, à chắc cũng đang hí hửng sắp đồ qua tổng gia, cậu và anh hai hãy giúp tôi chơi một trò chơi này không?

chí hạo cũng là người có cái đầu lạnh nhưng nếu so với Gia Minh thì anh vẫn thua một bậc, nhìn đến Khả Uyên thì anh cạn lời cứ tưởng cô hiền lành ai ngờ cũng dính ít máu của ông ngoại nên bá đạo không kém ai.

- Được chị cứ nói em và anh hai sẽ giúp chị hết sức..!

khả Uyên đứng dậy đi sang ghế ngồi cạnh Chí Hào ghé sát vào tai anh ta nói:

- Như này nhé *****làm thế này, cứ làm theo lời Tôi là được..!

Chí Hào bất giác giật mình anh không ngờ Khả Uyên lại thâm độc như vậy? "đúng là chồng nào vợ nấy..."

Khả Uyên trở về chỗ của mình ung dung ngồi uống trà mỉm cười nhìn vào trong căn phòng của mẹ và em trai cô...

đúng như lời Chí Hào hứa ngay sau khi rời khỏi Mộc gia anh nhấc nhanh chóng về tổ chức của mình điều một số các em dưới chương đi theo mình nhưng không quên dặn không được nói cho Gia Minh biết, anh sắp xếp một căn biệt thự thuộc chủ sở hữu của Mộc gia cho khả uyên, như vậy sẽ không ai nghi ngờ gì, những người được Chí Hào đưa đến biệt thự đều là những sát thủ chuyên nghiệp để chuẩn làm người dưới của Khả Uyên, anh cũng phải cẩn trọng vì không thể để khả Uyên xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

về phần khả Như thì sau khi từ khách sạn về đến nhà thì cô ta nhanh chóng chạy lên phòng để chuẩn bị đồ đạc của mình để sang tổng gia ở,à không biết là Ngô kiến Thuận từ lúc từ khách sạn về nhà ông đã ngồi đợi ở ghế salon trước, thấy ả về ông đã kịp ra chỗ cầu thang đứng chặn ả lại và giáng cho ả một cái tát vang trời.

Bốp...!!!

Bị tát bất ngờ quá nên Khả Như không kịp né ả lao đảo ngã xuống sàn trợn mắt lên nhìn Ngô kiến Thuận hét toáng lên:

- Ba bị làm sao vậy? sao hôm nay lại đánh con? Ba có uống nhầm thuốc gì không?

Ngô kiến Thuận càngh nhìn Khả Uyên thì cảnh tượng lúc sáng ở khách sạn hiện lên khiến ông nắm chặt tay mặt đỏ phừng phừng gân cốt nổi hết lên, ông rít lên từng tiếng:

- Mày còn cái lão già này nữa sao? mày chưa đủ nhục nhã với em gái mày sao? bộ con trai chết hết rồi à mà mày đi chốc thuốc để lên giường với em rể hả? mày nói xem tao phải làm thế nào bây giờ, em gái mày phải làm sao? cái loại không nghe dạy, tao đã chiều mày quá mức rồi phải không????

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Ngô kiến Thuận tức đến độ gân cốt nổi

Khấp mặt,mắt trợn lên nhìn Khả Như như muốn thiêu đốt ả ngay lập tức.

Khả Như vốn là một con người ngang tàng, được bao bọc từ nhỏ nên khi bị ba mình mắng thì vênh mặt lên thách thức:

- Ba, ba quá lắm, trong lòng ba chỉ có mình con khả Uyên đúng không? Nó là con hoang, người đàn bà đấy đã chen ngang vào tình cảm của ba và mẹ con, thì giờ con cũng làm vậy với con bà ta thôi khác gì nhau,ba đừng quá đáng con sẽ không sợ đâu, giờ cậu ta không lấy con thì chỉ có nước mất thanh danh thôi.

- mầy.. Con mất dạy..!

- Ba cứ chửi con đi, ba tưởng con không biết sao, cuộc hôn nhân này vốn dĩ là cuộc trao đổi mua bán thôi,nếu ba không gả con gái cho Tống gia thì việc hợp tác sẽ không bao giờ được ký kết. Lúc ý không phải ba muốn con lấy anh ta sao? Thì giờ con lấy nè..!

Bốp..

Một cái tát giáng lên mặt Khả Như Ngô kiến Thuần đã tức đến mức đỉnh điểm, ông chỉ thẳng mặt Khả Như nói.

- Mày có phải con người nữa không? Tao không ngờ lại có đứa con mất dạy như mày, mày có xứng làm con cháu nhà Ngô gia không? Lúc đầu là mày không chịu ép em mày lấy gia Minh giờ thì lại dùng cách bỉ ổi này để vào Tống gia, từ nay mày không còn xứng là con cháu nhà Ngô gia nữa, mày lên thu xếp hành lý ra khỏi nhà tao nhanh đừng để Ngô kiến Thuần này phải dùng biện pháp mạnh.

Minh Trang từ trên lầu đi xuống thấy Ngô kiến Thuần đang nổi cáu thì nhanh chân bước đến dìu ông ta ngồi xuống ghế nhẹ nhàng nói:

- Anh, đừng nóng con nó chỉ muốn lấy người nó yêu thôi, giờ mọi chuyện đã lỡ rồi thì anh tác hợp cho con được không? Khả Uyên nó cũng chưa cưới thì lo gì chứ!

Tưởng xoa dịu được con tức giận trong người Ngô kiến Thuần ai ngờ bà ta tự chút lấy xui xẻo.

- Bà cầm cái miệng lại trước khi tôi khâu nó lại. Mồm miệng là bênh con,bà không thấy nó đã làm gì cho cái nhà này rồi à, đường đường là một tiểu thư vậy mà còn đi cướp chồng của em mình để đồn ra ngoài thì còn mặt mũi gì nữa chứ! Không biết bà điếc hay ngu mà không biết Mộc gia có thể lực gì, để ông ý ra tay thì nó còn xác mà về đây không? Giờ nó muốn đi thì đi luôn đi, ngô gia tôi từ nay không có Ngô khả Như, bà muốn theo nó thì đi luôn tôi không tiễn...

Minh trang tức muốn phun máu cứng họng á khẩu:

- Ông...!!!

Ngô kiến Thuần từ trước tới nay luôn làm ngơ những việc mẹ con nhà Khả Như làm nhưng lần này nó quá đáng ông không chịu nổi nữa.

- Á khẩu chứ gì? Ngô kiến Thuần tôi nói cho bà biết không vì thương bà thì tôi có cho bà là chính thất của ngô gia không? Nhưng bà không biết điều cứ muốn làm những chuyện ô uế thanh danh của một gia tộc, bà nên nhớ không có Khả Uyên thì mẹ con bà đã không xong với tôi từ lâu rồi, đừng nghĩ tôi không biết hai người đã làm gì với con gái của tôi. Còn đứa em song sinh của nó đã mất, người thừa kế của ngô gia. Bà tưởng con mất dạy kia đủ tư cách để gánh sản nghiệp này sao? Bà không biết từ trước tới nay Tôi không cho nó đi gặp đối tác bao giờ vì nó ngu lại còn làm cao, còn Khả Uyên nó thông minh, hiền thực chứ không làm những chuyện mất thanh danh như này. Mẹ con bà đã ngu còn tỏ ra mình cao sang quyền quý sao? Con gái mà tối ngày đi bar nhảy nhót, học thì không học toàn dùng gia thế để gây áp lực cho giáo viên, bà nghĩ thực lực học tập của con bà có thể vào đường trường đại học có danh tiếng nhất thượng hải sao? Không có tôi đi cửa sau thì nó vào được sao? Hôm nay tôi không có nó làm con nữa, đẹp để đi làm đi sao?

Khả Như thấy ngô kiến Thuần chửi mẹ mình thì đi lại cái tay đôi.

- Ba đúng là hồ đồ, cái thằng con hoang của ba đã chết với mẹ nó rồi giờ còn muốn nó thừa kế tập đoàn sao? Con nghĩ ba nên vào uống thuốc đi ba đã đi quá xa rồi! Còn con Khả Uyên ba nói nó thông minh sao nó cũng chỉ là loại đi Điểm ngu với đại gia thôi, nó không bao giờ xứng với Gia Minh, không lẽ ba không thấy anh ta không hề đuổi theo nó sao? Loại nó thì chỉ lấy thằng ăn mày thôi, nó đã được ai biết đến là nhị tiểu thư của ngô gia chưa? Hay chỉ có Ngô khả Như này được họ biết đến. Nếu ba không quen với bà ta thì mẹ con có như thế này không?

- Mày.. Đúng là loại mất dạy...

Ngô kiến Thuần đập tay xuống bàn hét lên gọi người làm...

- người đầu lên mang hết đồ của con mất dạy này vứt ra cổng của ngô gia cho tôi, từ nay Ngô khả Như không còn là người của ngô gia nữa nên không ai cần phải lễ phép.

- Dạ....!

hai người làm nghe thấy ông ta gọi thì nhanh hơn một con gió vâng dạ lên phòng thu dọn đồ cho khả Như, phải nói cái tin này nó quá hot với họ chứ, ai cũng mong mẹ con khả Như bị đuổi đi, làm tôi tớ cho hạng người như hai mẹ con khả Như thì thà đi hót cứt còn sướng hơn, từ ngày Khả Uyên đi bọn họ ở nhà giúp việc thì như đi đày, không có ai để cho mẹ con khả Như chút giận thì y như rằng những người làm chắc chắn là người gánh.

có ai nghĩ trong một gia tộc lớn như Ngô gia Lại có kiểu tra tấn người làm như thời phong kiến ở Trung Quốc không chứ, lấy được tiền thì cũng khổ như chó, mẹ con nhà Khả Như được những người làm ví như yêu tinh đội lốt người. họ chứng kiến những lần tiểu thư của họ bị mẹ con nhà ả tra tấn thì chỉ biết rợn người thôi chứ không có từ gì để tả nữa....

khả Như thấy họ lên phòng mình thì chạy theo quát:

- Các người đứng lại, ai cho các người vào phòng tôi, các người muốn chết sao?

sắp chết tới nơi rồi vẫn còn miệng to như cái loa thùng, vẫn hùng hổ quá tháo như ta có quyền vậy, nhưng trái lại sự sợ hãi như mọi ngày thì hai người

giúp việc giả điếc cứ thế một mạch lên phòng ả thu dọn đồ theo lời ông chủ...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

một người trong hai người giúp việc của ngô gia lên tiếng.

- Cô giờ có phải đại tiểu thư nữa đâu mà tôi phải sợ chứ? cô chuẩn bị cuốn gói khỏi ngô gia rồi nên đừng lên mặt với ai nữa, chúng tôi chỉ sợ ông chủ chứ mẹ con cô giờ khác xưa rồi nha. đừng có được voi đòi thiên nga nữa mà chúng tôi muốn ới. Từ trước tới nay không phải cô cậy quyền thì Khả Uyên tiểu thư không phải khổ rồi, trong lòng chúng tôi chỉ có Khả Uyên tiểu thư trong Ngô gia thôi nha.

Khả Như ả ta tức nổ mắt, nắm hai tay thành quyền ả quát lớn:

- Hai con tiện nhân này mày vẫn giả mồm ả, mày thích giả mồm nữa không...?

bóp....

Aaaaa...

- Nói nữa lên, chúng mày cảm hết ả, vênh mặt lên mà cãi, tao và cho không còn răng ăn cơm nữa giờ....!

- cô là loại rắn độc chứ không phải loại người...!

một cô gái lên tiếng gàn... lại:

- cô nói với loại người như cô ta thì chỉ có thừa thôi, loại rắn độc như ả sớm muộn cũng gặp quả báo thôi, để tôi xem ả còn mạnh mẽ đến bao giờ nữa..!

Ngô kiến Thuận cùng Minh Trang nghe tiếng hét inh ỏi trên lầu thì chạy lên trước cảnh tượng trước mắt ông ta không hề tin vào mắt mình đứa con gái lúc nào cũng giả vờ hiền thực đoan trang lại đang túm tóc hai người giúp việc trong nhà, lửa giận trong người ông ta lại sôi lên:

- Khả Như, mày đang làm cái gì thế hả? mày đúng là cái loại mất nết, người trên kẻ dưới mày cũng không buông tha một ai, tao không muốn nhìn thấy cái mặt mày ở đây nữa, mau cuốn xéo hành lý ra khỏi nhà tao, tối tao sẽ lập bàn thờ con nên sẽ gửi cho đứa con gái mất nết như mày sau...!

Minh Trang khi này quỳ xuống trước mặt Ngô kiến Thuận khóc:

- Em xin anh, con nó sai là do người mẹ như em không dạy bảo, xin anh đừng đuổi nó đi, giờ anh đuổi nó đi thì con nó sẽ đi đâu đây...?

- Bà đứng ngay dậy cho tôi, bà còn quỳ thì cũng chuẩn bị đi luôn cùng nó đi, bà nói tha lỗi, tha thì chính nó phải biết sai mà hối hận chứ đằng này bà cũng nhìn thấy đó, nó hành xử có giống là một côn đồ không chứ...?

Minh Trang thật sự người ta nói mẹ nào con vậy quả không sai, biết con mình sai hay nhưng vẫn bảo thủ bao che, không biết là bà ta có biết là con mình sai hay không nữa.

- Ngô kiến Thuận ông là một tên vô lại. một người đàn ông tồi...!

Ngô kiến Thuận mặc kệ cho bà ta gào thét lên ông vẫn nắm tay Khả Như kéo xuống nhà ra thẳng cổng chính của ngô gia mà nói:

- mày đi khỏi nhà tao ngay, tao đang rất mệt, không muốn nhìn thấy cái mặt của mày nữa!

Khả Như ả ta không hề run sợ mà rất tự tin đứng thẳng người lên nói:

- Ba không cần phải đuổi con đi đâu! con cũng sẽ qua Tổng gia ở, để con xem ba có còn chửi con được nữa không hay là phải đến quỳ xin con tha thứ, ba nhớ lấy...

nói xong ả bước đi bắt một chiếc xe taxi đi thẳng đến tổng gia.

ngô kiến Thuận thì lại bất an vì sợ khả Như hại đến cô.

sau khi bàn xong công việc Khả Uyên về nhà lên phòng thì bắt gặp Gia Minh đang ngủ trên giường, không vội vàng cô đi thẳng vào nhà tắm lấy một cốc nước lạnh ra ra đổ hết lên mặt gia minh. Do đang ngủ bị hắt nước thì anh ngồi dậy hùng hồn nói:

- Là ai? Ai dám hắt nước vào tôi hả? ai...

Khả Uyên vẫn đứng im kệ cho anh hét toáng lên mà cười:

- là tôi đó có ý kiến gì không?

Gia Minh nhìn thấy cô thì cuống quýt ngồi dậy đỡ khả Uyên ngồi xuống giường anh muốn tạo cho rất khả Uyên một chút bất ngờ:

- Vợ.. vợ về rồi, khi sáng anh mệt nên ngủ làm cho nó khóc dòng, tiểu đ** nó khóc nên anh phải thức không được nghỉ nè... anh đợi vợ mãi...!

Khả Uyên vẫn lạnh lùng như trước cô thờ dài nói:

- Anh mà cũng biết à? tôi tưởng anh vui với khả Như quá nên như vậy sao, cái con ôn dịch kia nó vẫn chưa qua đây sao? Anh đâu phải tốn công mà đợi Tôi,giờ tôi xin trân trọng mời anh Tổng Gia Minh anh đi về phòng của a giúp tôi, phòng này của tôi không chứa chấp những loại người lạnh lùng như anh, anh yên tâm Tôi sẽ nhờ giúp việc thể thay lại toàn bộ ga giường khi nãy anh nằm ngủ quên...

- Em...!!!

- Em cái gì? người thì đẹp nhưng nói thật tôi có tính sạch sẽ nên không thể ở chung với anh được anh thông cảm giúp ạ...!

Gia minh kéo tay khả Uyên nói:

- Vợ.. thật sự anh oan mà! anh rõ ràng là bị ả đê tiện nó đánh thuốc thì mới bị vậy, Anh thể có trời đất biết Tổng gia minh anh sạch sẽ thơm tho, chưa bị nhiễm phải mùi hôi thối trong người đâu...!!!

- hahahaha...! anh nói anh sạch sẽ, ủa sạch mà trần như nhộng vậy à?

- Anh...?!

- thôi anh bớt nói giúp Tôi, tôi đã mệt còn phải nghe anh giải thích thì mệt muốn chết à! -khả Uyên lười giải thích với Gia Minh.

- Em đừng như vậy với anh được không? -Gia minh cố gắng dùng hết sức để xin lỗi Khả Uyên, anh biết mặt anh giờ nó dày như cái mo cau rồi, nhưng không trai mặt thì anh mất vợ là chắc rồi, khổ lắm...

- Anh đúng là cái loại đàn ông mặt dày tôi mới gặp lần đầu đó, làm xong thì anh về phòng mình đi.!!!!

- phòng anh ở đây thì anh đi đâu..?

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48

- Phòng anh ở đây thì anh phải đi đâu chứ!

Gia Minh vẫn đứng im nói:

Khả Uyên cũng không phải là cô gái yếu ớt,cô lại gần xé rách tai Gia minh lên kéo ra cửa.

- Anh thích tôi dùng bạo lực sao? Đã nói đi ra khỏi phòng của tôi, phòng của anh bên kia kia, lát kiểu gì con vợ quý của anh trả đến tìm.

- y ra... Em bỏ tai anh ra đau chết anh rồi...!!!

- Anh nên nhớ, tôi chỉ làm vậy chứ không phải quá đáng anh la cái gì?

- Hix, vợ đánh chồng..!

Khả Uyên buông tay ra đẩy thẳng gia minh ra khỏi cửa, cô chống hạnh nhìn gia Minh cười.

- Anh mơ hay là chưa tỉnh ngủ vậy, mới qua ngủ với vợ mà giờ còn không nhớ ai là vợ chứ ỉ, thể này khả Như chắc quân anh chắc vất vả lắm đây...!!!

Gia minh không dám phạt ý Khả Uyên nhưng động nói đến Khả Như là lại rùng mình lắc đầu ngán ngẫm.

- Anh bị à gài mà, anh thề anh không làm gì có lỗi với em...!!!

- Ồ thì...!!!

Khả Uyên đang nói dở câu thì tiếng hét inh ỏi ở dưới sân biệt thự của Khả Như làm cả hai người chạy xuống dưới coi.

"Tổng gia mình, anh là đồ tồi, anh ngủ với tôi rồi mà giờ không chịu lấy tôi làm vợ sao? Giờ vì anh mà ba tôi từ mặt, tôi bị đuổi ra khỏi Ngô gia, anh vẫn ở đây mà không lo lắng gì cho tôi sao? Tổng gia mình anh xuống đây cho tôi mau..."

.....im lặng

"Tổng gia mình, anh đâu rồi, khi sáng anh nói sẽ qua đón tôi mà giờ im re vậy?"

.....im lặng

"Tổng gia mình... Anh xuống đây cho tôi..."

.....im lặng

"Tổng gia Minh, Ngô khả Uyên hai người mau xuống đây cho tôi..."

...im lặng

"ngô khả Uyên, mày sợ tao à mà trui ở trên đó, mày là con điểm, một con hoang, mẹ mày cũng điểm như mày... Mẹ con nhà mày đã cho cả ba tao lần chồng ăn bùa bả gì mà mê mẹ con mày vậy? đã chết rồi mà vẫn có giá trị, thằng em trai này nắm mỏ chắc mọc xanh cỏ rồi mà ba tao vẫn nghĩ nó là người thừa kế sản nghiệp. Con điểm xuống nói chuyện với tao?"

...im lặng...

Ở trên nhà không hện mà tất cả đều tụ họp ở dưới nhà chính của Tổng gia.

Gia Kiệt từ khi biết tuyệt trần không phải là mẹ mình thì cậu ta luôn né tránh, còn Tinh vân thì nghe à chửi Gia Minh và khả Uyên cô thấy không lọt được câu nào, dù trước Khả Uyên cũng là đối thủ của cô nhưng giờ Tinh vân đã có chủ nên không kiêng dè mà đi đến trước mặt khả Như quát lớn:

- y ra, ai đây? Tôi không làm thì cô có phải là đại tiểu thư của ngô gia sao? Cô có bị uống thuốc đại không vậy mà đến đây chửi càn vậy, Gia mình đâu phải để cái miệng thối của cô muốn chửi là chửi sao? Khả Uyên là vợ anh ấy mà cô cũng chửi hay vậy, tôi nghĩ không tiền cho cô vài mũi thuốc chống chó dại thì có lẽ Gia mình quá hiền rồi...!

Khả Như nhìn Tinh vân tròn mắt lớn lên nhìn..

- Mày là con nào? Mày nói tao là chó sao? Thế mày không nghĩ gia Minh đã ngủ với chó sao? Tao nghĩ mày nói tao vậy mày cũng khác gì tao!

- Cô..!

- mày không nói được chứ gì? Mày cũng giống con Khả Uyên cũng chỉ là đi điểm thôi..!

- cô...!!

Tinh vân cứng họng không nói nổi với khả Như.

Bộp.. Bộp.. Bộp...

- woa, Khả Như ơi khả Như sao mà chị lại nóng ruột vậy? Mới sáng gặp nhau vậy mà giờ này không chịu nổi để đợi ông chồng đẹp trai của tôi qua đón mà phải mang va li qua tận đây vậy...!!!

- Mày không phải nói khích tao. Mày giờ đã hết hạn sử dụng rồi, nếu còn thì chồng mày không phải đi tìm tao, lừa đưa tao lên giường, mà tao nói thật mày cũng giỏi ha kiếm được thằng chồng trình độ cũng không kém,

Khả Uyên không vì vậy mà tức giận vẫn thản nhiên đứng cười khiến cả nhà có người đã tái mặt vì ánh mắt của cô.

- cảm ơn chị đã khen, chị có muốn tôi dạy chồng vài chiêu nữa cho anh ý thuần thực hơn để qua phục vụ chị không? Chồng tôi nói thật hàng hiếm không biết chị có biết không, sáu mũi.. Nói chung là cực phẩm khó tìm, mới làm tình một đêm chắc chưa biết đâu nhỉ, đề lát nữa tôi lên đo cho kỹ càng rồi viết vào giấy đem qua cho chị nghiên cứu nhé, chồng tôi thích nhiều tư thế, muốn làm chủ trên giường..

"à còn nữa anh ấy còn thích uống xuân dược để kích thích vợ, nhưng chỉ làm với vợ chứ không làm như vậy với nhân tình đâu.. Hahahaha.."

Khả Như gần như cứng họng, lúc này chí hào cũng phối hợp với khả Uyên, hẳn nghĩ kịch hay mà không có hân thì như thiếu ra vị vậy.

- Đại tiểu thư ơi, cô đúng là đẹp thật nhưng tôi nói thật cô vẫn chưa đủ hấp dẫn đâu, anh trai tôi không có gu mặn mà như cô đâu, anh trai tôi là một tổng tài, là một người anh mẫu mực để cho tôi làm gương nên gu cũng phải hấp dẫn có năm điều trong cách chọn người ấm làm giường của gia Minh là:

"một là phải sạch sẽ, chưa qua sử dụng.

hai là phải biết điều, biết thân biết phận không được vượt quyền.

ba là cảm kỳ không được chốc thuốc, không được dùng thủ đoạn để lên giường.

bốn là chỉ chiều một người là vợ, vợ buồn thì nhân tình cũng xác định trước.

năm là nếu chỉ là tình một đêm thì không cần phải để gia Minh ra tay thì cũng biết thân biết phận nhận tiền và rút "

Khả Uyên nhìn Chí Hào cười, lúc này Minh Khang cũng vào góp vui.

- Khả Như ơi, cô sao lại ngu vậy!? tự nhiên lại đi lên giường với một thằng có vợ rồi, trai tân như tôi thì không nhòm ngó cơ, để giờ thấy không chỉ là tiểu tam không hơn không kém, Gia Minh nhà tôi nó đẹp trai có, giàu có

nhưng lại không có tính lầy nhiều vợ nên cô yên tâm sẽ được làm nhân tình chứ vợ thì hơi khó ha.....

Khả Như biết cô đang bị ba con người này treu đùa nên cũng mỉm cười làm lành với Khả Uyên vì giờ mà ả làm căng thì không được lợi gì.

- Khả Uyên, chị sai rồi khi này là chị vô tình nóng nảy, giờ em tha thứ cho chị nhé, chị yêu Gia Minh, chị muốn có một danh phận chứ chuyện chị và gia Minh ngủ với nhau bị đồn ra ngoài thì không hay..!

Khả Uyên vẫn điệu cười nửa miệng nói:

- Chị là đang xin lỗi tôi hay là đe dọa tôi, chị muốn đánh gà dọa khỉ sao, chị còn non và xanh lắm, trở mặt như trở bánh đa ấy nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49

Khả Uyên nói mà cười làm cho Gia Minh đứng ngồi không yên, anh chỉ sợ cô vợ ngốc nghếch sẽ làm căng khiến anh phải ôm gối ngủ ngoài đường thôi.

Khả Như thì hạ giọng để nói nhưng thấy Khả Uyên nói như vậy thì trở mặt ngay lập tức:

- nè Khả Uyên, tao đã hạ giọng với mày rồi mà mày không biết lại thích gây chiến với tao thì OK tao chiều mày luôn, tao nói thẳng nếu mày không cho tao làm vợ Gia Minh thì mày cũng không có cửa đó đâu...!

Không biết là hai người đã bàn trước kế hoạch hay là chỉ vô tình mà Tuyết Tàn ở trong nhà đi ra nói:

- Khả Uyên đi thấy Gia Minh đã ngủ với Khả Như rồi thì con để cho chị con làm vợ nó đi, con cũng đã kết hôn đâu mà lo, để chuyện này đi nói cho ba các con nghe.

Gia Minh im lặng lắng nghe Khả Uyên nói nhưng khi Tuyết Tàn lên tiếng thì anh ta đâu còn hiền nữa ai cũng biết khắc tính của Gia Minh là Tuyết Tàn mà.

- Bà vừa nói cái gì? Bà có quyền gì xen vào chuyện của tôi, bà nên nhớ còn được ở trong nhà này thì im cái miệng lại tôi không muốn phải gọi người lôi cả bà và con điếm kia ra khỏi đây đâu, bốt cái miệng lại, người đâu mà cái miệng đi trước cái não không.

Tuyết Tàn nhìn Gia Minh rồi quay ra nhìn Gia Kiệt cầu cứu.

- Kiệt con thấy cái thằng anh con nó nói mẹ như vậy có được không!

Bà ta vẫn nghĩ Gia Kiệt chưa biết chuyện gì nhưng bà ta tính đầu bằng ông trời tính.

- Anh trai tôi nói đúng, bà mà không biết điều anh ý tổng ra công không ai ngăn cản được đâu!

Ôi trời tin được không, ai kia lời nói ra mà khiến tất cả mắt nhìn về mình thán phục, chắc vui nhất bây giờ là chí hào với Minh Khang.

Tuyết Tàn sốc đến nỗi mắt tròn lên long sông sọc nhìn Gia Kiệt.

- Con vừa nói cái gì, con nói ai là bà hả, ta đề ra con nuôi con lớn chịu bao nhiêu khổ cực mà con dám hỗn hào với ta như vậy sao?

Chí Hào cười vang lên lần áp đi cả giọng nói của bà ta.

Hahahaha...

- Tuyệt tẩn, bà giả ngu sao mà giờ vậy? nghĩ sao mà bà không biết Gia Kiệt đâu phải con bà đẻ ra, nó phải ứng là đúng thôi, màn kịch bà dựng ra bao nhiêu năm qua nên hạ xuống không tôi không dám chắc là anh trai tôi không tống bà đi đâu, bà cũng nên nói ra Gia Kiệt thực sự là con của ai để cho nó nhận tổ tiên chứ nhỉ?

- Mày.. Thằng oắt con mày sao lúc nào cũng thích chia mũi vào chuyện của tao vậy hả?

Khả Uyên lại thêm ít mắm muối vào câu chuyện khiến Tuyệt tẩn tức xịt khói.

- Ấy, con cứ tưởng di thể nào hóa ra Gia Kiệt không phải con di thể thì di làm gì có quyền nói chuyện của con, con thấy di nên về giường đóng cửa thật chặt để tránh việc chồng con bứt dây động rừng lôi di ra công lúc ý con thật sự không có quyền mà ngăn cản lại đâu...

- Chúng mày... Được lắm để xem anh em nhà chúng mày đắc ý được bao lâu...!!

Tuyệt tẩn nghiêng răng nghiêng lợi dậm mũi gầy xuống xoay người đi lên lầu, ai cũng biết ả ầm ức nhưng không làm gì được vì vị trí của Gia Minh hiện tại cao nhất tổng gia.

Khả Uyên cũng cười cười nhìn khả Như nói.

- chị cảm và li lên trên phòng được sắp xếp sẵn, hãy làm một nhân tình đúng nghĩa, chồng tôi không bao nuôi nên biết thân biết phận một tí, khi nào anh ấy muốn thoả mãn thì qua phục vụ tốt một tí thì tôi có thể suy nghĩ về việc cho chị lên làm vợ hai.

- Mày.....!!! -Khả Như mặt đỏ như gấc vì tức!

- Chị cảm thấy không được thì tôi mời chị ra ngoài ngủ chứ nhà tôi không hoan nghênh một cô bồ nhí muốn làm bà chủ như cô, tôi là vợ đã được gia Minh công bố cho báo chí rồi thì dù có đăng kí kết hôn hay tổ chức lễ cưới hay không nó đều không quan trọng nhé! Tôi nói luôn cho chị biết Ngô khả Uyên tôi sẽ không để cho một con đàn bà nào động đến góc tường của tôi chứ nói gì đến việc đến để đào góc tường của tôi, cứ một con ruồi bay qua mà muốn động vào chồng tôi thì cũng nên biết điều mà nhìn mặt tôi trước nhé. Dăm ba cái loại đi điểm thì không làm khó được tôi đâu.

- Mày... Con điểm... Mày dám chửi tao hả... Tao....

Khả Như lao vào định đánh khả Uyên nhưng những vệ sĩ đã kịp kéo ả lại, chí hào đi ra vuốt nhẹ khuôn mặt mặt khả ái của ả lên nhân tiện bóp chặt cái cằm nhỏ nhắn khiến ả đau mà mặt tái mét nhìn hẩn.

U'....u.. Uu.....!!!!

Chí Hào tay vẫn bóp cằm ả nhưng mặt thì quay lại cột nhà với khả Uyên, Minh Khang..

- chị dâu ơi, chị chửi nghe mà đã gì đâu, nhưng em thấy chưa đủ vị đâu chị có muốn em thêm gia vị vào không?

hahahaha..

- chí hào ơi cậu cứ đùa tôi không à! cậu thử thêm gia vị vào xem thế nào.

khả Uyên cũng bắt nhịp theo khiến gia Minh cảm nín thán phục, anh không biết giờ vợ anh về phe ai nữa, ăn nói thì hợp gu với thằng em trai anh khiến bình giấu trong người anh muốn phát nổ ra luôn.

chí hào cười cười nhìn khả Như vui vẻ nói:

- Ngô khả Như, tôi thấy chị dâu tôi vẫn hiền quá, nhưng cô lại không biết rồi anh trai tôi ngộ lắm, không hiểu sao gái bám theo không kể nhưng bảo ông tụt quần xuống thì không bao giờ được vì cô cương được đâu, cô đúng là ngu một thằng yếu sinh lý như anh tôi mà cô cũng phải dùng mưu kế, cô đúng là nảo quá ngẩn, tôi vẫn đang thắc mắc sao đêm qua ông lại làm tình được với cô nhỉ, thế này chắc là do chị dâu bôi bôi nhiều đường chất quá nên đêm qua xung quá quên lối về....

khả Như thì trợn mắt nhìn hẩn nhưng đâu nói được, Gia Minh thì mặt đỏ tía tai nhìn hẩn với con mắt rực lửa, ai nghe chí hào nói anh yếu sinh lý thì đều muốn cười nhưng lại sợ bị tống cổ ra đường nên mặt mũi cúi xuống liếc nhìn anh bằng ánh mắt thương cảm...

- Chí Hào, em ngày mai qua pháp làm việc cho anh hai tháng cảm quay về khi chưa có lệnh.....!!!

chí hào mọi khi thì sợ nghe câu ý nhưng nay lại lấy làm vui mừng nhìn khả Uyên nháy mắt.

- Chị dâu thấy anh ấy vô tâm không, em chỉ nói sự thật thôi mà làm gì căng dừ, chị coi xem em có phải đi không..?

- cậu ở nhà làm cho tôi, không có lệnh không được đi đâu hết còn ai muốn dùng uy quyền thì để đó cho người nào đó đi qua bên đó làm...!

- hahahaha. tuân lệnh chị dâu.!

Gia Minh bức bối phát nổ bình giấm bự trong người.

- Vợ... em không thương anh còn bao che cho Chí hào nữa, vợ không biết là vợ anh hay là vợ của nó nữa...

- Tôi là vợ anh nhưng giờ chí hào mới là người hiểu tôi nhất, anh muốn đi pháp tôi không giữ. nhưng đi là phải lôi cái của nợ kia đi cùng nha. tôi không có thời gian mà canh cái của nợ đó thay anh đâu...!

- Vợ...!!!!

khả Uyên nhìn Chí Hào gia lệnh.

- cậu cho người đưa chị ta về phòng rồi mang đồ Gia Minh vào phòng đó giúp tôi,!

- Dạ chị dâu cứ yên tâm em sẽ làm tốt mọi việc chị giao....

- Ủm!!!

- À, khoan chị cũng học cách làm của những người giúp việc trong nhà nhé, từ nay việc ăn uống của chồng tôi chị đảm nhận, chồng tôi rất sạch sẽ mong chị hiểu đừng để cái phòng giống một cái nhà kho khi ở nhà chị. chồng tôi không nói nhưng tôi sẽ nói khi thấy phòng không được sạch sẽ.

Khả Uyên bước vào nhà lên phòng kê cho Chí Hào làm việc với Khả Như, Gia Minh thì chạy theo cô nhưng lại bị ánh mắt sắc như gương liếc nhìn khiến anh đứng im bất động không giám ho

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50

Khả Uyên đi lên đến phòng nằm xuống cô mỉm cười nhớ lại cái mặt của Gia Minh khi nãy, anh thật sự đã giống như chú cún biết nghe lời vợ mà khiến khả Uyên không khỏi đỏ mặt.

Mọi chuyện cũng được chí hào sắp xếp ổn thoả, hần ta đi về phía phòng khả Uyên để bàn chuyện trong tổ chức với cô thì ngang qua phòng khả Như, hần vô tình nghe được cuộc trò chuyện của ả ta.

"Bà qua đây làm gì? Bà cũng không còn giá trị của cái nhà này thì tôi cũng không muốn hợp tác với bà nữa. "

Cánh cửa hé ra hần nhìn thấy tuyết tần đang ngồi nói chuyện với khả Như.

"Cô đúng là loại điểm, con khả Uyên nó nói không sai, nhưng đừng vội đắc ý thằng chí hào nó là một đàn anh trong thế giới ngầm nó sẽ không tha cho một ai dám động vào chị dâu nó đâu. Tôi khuyên cô nên tỉnh táo mà phối hợp với tôi thì cả cô và tôi đều có lợi. Tôi vẫn còn hai con bài là Tinh vân và Gia kiệt. Nên phần thắng chắc chắn sẽ có.... "

"bà nghĩ bà đủ sức sao? Bà muốn dạy đời tôi hay sao? Tôi đã lên giường với Gia Minh thì sớm hay muộn tôi cũng sẽ là vợ anh ta thôi, còn cái con điểm Khả Uyên thì sớm muộn tôi cũng cho nó đi gặp mẹ nó.. "

"cô đúng là một đứa con gái không biết lượng sức mình, cô nói tôi sao không nhìn thấy tôi vì sao mà có thể ở trong Tổng gia cả gần 20 năm nay sao? "

"Bà tự cao quá, tôi không cần bà thì cũng leo được lên vị trí chính thất thôi. Bà nghĩ con khả Uyên nó đủ tầm để đấu với tôi sao? Tôi muốn nó phải cút ra khỏi cái nhà này, còn thằng chí hào nó làm bên Tổ chức ngầm thì mình đấu theo nó thôi tôi lại sợ cái thằng mới thôi sửa mẹ... "

"ừ tùy cô, sau đừng bảo tôi không nói trước.. "

Thấy tuyết tần đứng dậy thì chí hào nhanh chân nấp vào mép tường bên kia tường hần nghĩ mà thấy cay cả sống mũi lắm bầm nói:

"hai con mụ này dám ở sau lưng nói xấu ông à?gi mà nói ông mới thôi sửa mẹ, chứng tỏ con điểm Khả Như mày chơi 6 thằng chưa liệt giường thì lần sau ông đây thế không cho mày ra khỏi giường không thì ông không phải là Tổng chí hào. Quân tử trả thù chưa muộn... "

Nói xong là hần qua gặp khả Uyên.

Cộc.. Cộc.. Cộc..

"ai vậy...!! "

"Là em, "

"cửa không khóa cứ thế vào đi "

Hắn mở cửa bước vào đã thấy Khả Uyên đang ngồi ở bàn nhìn hần.

"Cậu có chuyện gì mà phải lên đây gấp tôi vậy? "

Kéo chiếc ghế ngồi xuống hần gãi đầu hỏi Khả Uyên:

"chị tính để cho à Khả Như ở đây thật à? "

Khả Uyên vẫn không hề biểu hiện nét buồn hay lo lắng cười cười gật đầu:

"Ừ, không để ở đây thì khó có thể trị à và bà di ghế của cậu lắm, muốn bắt con tôm thì phải thả mồi mới bắt được chứ, chúng ta nên chơi một ván cờ lớn..."

Khả Uyên đúng là một cô gái khó đoán không hề nói sai khi có IQ cao như vậy, cách trị tiểu tam cũng khác người. Chí hào chỉ biết thán phục bà chị dâu này thôi..

"Chị nhưng còn người đàn ông kia nữa chúng ta sẽ rất khó khăn để điều tra, lô hàng sắp tới của em phải đi chị ở nhà có được không? "

"Được, cậu cứ đi, tôi ở nhà để xem mấy người kia dùng mỹ nhân kế kiểu gì! Tôi muốn chơi với họ, lô hàng đó Gia Minh có đi cùng không? "

"không, anh ấy không đi được vì ở nhà còn công ty, mọi việc giờ ở tổ chức em phải làm hết, em qua nói với chị để chị quản lý giúp em nhưng mà phải bí mật, em cũng sẽ nhờ gia kiệt để nó phụ giúp trong việc điều tra, vì nó dễ tiếp xúc với mụ tuyết tần "

khả Uyên suy nghĩ một hồi thì cũng gật đầu đồng ý:

"Nhưng lô hàng của cậu đợt này là gì? "

chí hào cũng không muốn giấu với khả Uyên nữa vì cô đã vào tổ chức làm thì sẽ phải biết và tiếp xúc với việc này quen.

"Là một lô súng, nên em phải đích thân đi giao dịch nếu không vỡ lở thì sẽ nguy hiểm tới anh em trong tổ chức. Em biết mụ Tuyết tần cũng liên quan đến tổ chức ngầm nào đó, đợt chị bị Gia Kiệt bắt cóc là toàn sát thủ có tay nghề chứ không phải bọn đập gà không chết như ở ngoài nên em rất lo lắng cho chị và Gia Minh. Bà ta rất nguy hiểm chứ không đùa được. "

khả Uyên quyết đoán nói:

"-cậu yên tâm tôi cũng là một sát thủ được luyện bài bản nên có thể tự bảo vệ mình, tôi chỉ lo bọn người của tuyết tần biết chỗ của mẹ và em trai tôi, bà ta sẽ liều mạng để thủ tiêu ba người thì sẽ không còn đơn giản nữa..."

"-vâng...! "

tiếng bước chân ở ngoài cửa làm cho chí hào và khả Uyên mất hồn vía, vẫn là chí hào nhanh trí nhất.

hần chạy nhanh về phía bức tranh nhấn nút mở cánh cửa bí mật ra đi vào khe gập đầu ra ám hiệu cho khả uyên. còn Khả Uyên thì chạy về giường nằm lên giường giả vờ ngủ.

không ngoài dự đoán của hai người Gia Minh là người đi lại ngoài cửa, khuôn mặt không khác gì đi đưa đám của anh khi đứng mà không dám bước vào phòng, nhẹ nhàng gõ cửa phòng:

cộc.. cộc.. cộc...!!!

- "Vợ ơi! cho chồng vào được không? "

khả Uyên ở trong này thở phào nhẹ nhõm hít một hơi dài lấy lại giọng lạnh như băng trả lời anh:

"-Anh lên đây làm gì vậy? qua với nhân tình của anh đi "

Gia minh đứng ở cửa lòng rồi bởi tâm trạng cái giọng xin vợ mà như oan ức lắm:

"-Vợ ơi! anh chỉ có mình vợ thôi, vợ cho chồng vào phòng đi, chồng không thể ngủ với cái bà quý cái, vừa xấu lại còn rơ bẩn kia được đâu!"

Khả Uyên nằm đắp chăn cười như được mùa nhưng cô nghĩ nếu tha cho anh vậy thì quá dễ dãi rồi, ai mà biết cái đầu nhỏ nhưng có võ của cô nghĩ gì!

- Tổng Gia Minh, anh đi xuống đi, tôi không cho anh vào đâu, anh đừng tưởng vài câu ngôn tình của anh là làm tôi tha thứ cho anh được nha, mời anh về phòng tân hôn của mình đi "

Gia Minh thấy cô nói vậy thì mặt méo xệch không gõ cửa liên tục nài nỉ xin lỗi cô:

- Vợ tha lỗi cho chồng đi, chồng chỉ tân hôn với vợ thôi, chồng chỉ yêu vợ thôi, chồng hứa từ nay việc gì cũng do vợ quyết, từ lớn tới bé chồng không dám qua mặt vợ nữa, chồng thề đấy..!!! "

.....im lặng!

"Vợ ơi, vợ nghe chồng nói không? chồng yêu vợ lắm, chồng chỉ có một mình vợ thôi.....!!!! " "

"vợ ơi! mở cửa cho chồng vào đi, từ sớm tới giờ chồng bị đánh thuốc đã hết đầu người mệt mỏi lắm, vợ cho chồng vào được không? "

"vợ ơi.. vợ... vợ có nghe chồng nói không vậy? "

"vợ... vợ... vợ. ơ! "

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51

Gia Minh vẫn đóng đô tại cửa phòng miệng không ngừng nói khiến Khả Uyên hết chịu nổi đành mở cửa cho anh vào:

Cạch...

- "Anh làm gì mà lại nhai không thấy môi miệng à "-mở cửa cô lười hỏi anh ánh mắt chán ghét nhìn anh rồi quay vào.

- "Anh chỉ.. Chỉ xin lỗi vợ thôi, anh không có ý làm phiền vợ, vợ hiểu cho anh được không? "Gia Minh cuống quýt đi theo cô vào phòng giải thích nhưng vẫn nhớ đóng cửa lại.

- "Hừ, anh hôm nay cũng giỏi nhỉ, mặt anh chắc cũng đắp một tá bột mì rồi nên không biết liêm sỉ a

Hả? "-Khả Uyên ngồi xuống giường lắc đầu nhìn anh chồng bá đạo này của cô.

- "Anh..!!! "-Gia Minh miệng nói nhưng hành động đã khác anh nhanh chóng ngồi xuống cạnh cô cầm bàn tay lên vuốt chỉ mong cô nhanh hết giận chứ vợ anh mỗi khi giận cũng đáng yêu lắm nhìn là muốn cắn cho phát.

- "Anh ngồi né tôi ra người anh rơ bản ngồi sát tôi quá khiến tâm hồn trong sạch của tôi sớm bị dơ bẩn "-Khả Uyên vẫn cố tỏ ra vô tâm lơ anh không để ý tới anh mà nói những câu rất vô tình.

- Khả Uyên... Anh sai rồi... Anh biết anh không nên đồng ý đi ăn với Khả Như buổi tối hôm ý.. Anh sai thật rồi...!

-

- Vợ, em có thể tha lỗi cho anh không anh thật sự biết lỗi rồi mà!!!!

-

- Vợ có thương anh không, anh thật sự rất, rất yêu vợ, tha lỗi cho anh đi mà...!

-

- vợ...!!!

- "Đây là cách anh xin lỗi tôi sao? Anh nên ra nói chí hạo dạy cho anh một lớp đào tạo về việc xin lỗi rồi hãy vào xin lỗi tôi...! "

- vợ.....!!!!

Mặc kệ Gia mình đang cố gắng xin lỗi cô thì cô lại vô tư mở facebook lướt coi như anh vô hình.

Gia Minh biết cô đang giận anh nên cũng không dám mạnh dạn động gì trong lòng thì thầm tránh đời sao ai oán, nếu nhân viên biết anh phải cúi xuống xin lỗi vợ thì mặt mũi anh sẽ để ở đâu đúng là trên người anh mà.

Gia Minh đâu biết Khả Uyên đã không còn giận anh từ khi biết anh vô tội nhưng cô vẫn lạnh lùng với anh để trả cái thói chủ quan không báo cho cô biết mà tự ý đi ăn với một người con gái khác. Cô chỉ biết cười thầm trong lòng vì anh chồng mà cô chọn đã yêu cô theo cách mà nhiều người không ngờ, là một tổng tài mà chịu xuống nước xin lỗi cô như vậy đã đủ để cô nhận ra trong tim anh chỉ có cô.

- ----

Buổi tối cả nhà xuống ăn cơm, Khả Như à ta đã quen thói tiêu thụ nên nhìn những đĩa thức ăn à không đợi ai cứ thế ngồi xuống bàn ăn, khi mọi người xuống nhìn thấy cảnh đó ai cũng ngao ngán lắc đầu.

Khả Uyên là người xuống sau cùng cô nhìn thấy à là thấy khó chịu nhưng vẫn cố ngồi xuống cạnh chị hào, cô gần như không muốn ngồi cạnh gia Minh, bữa ăn im lặng chỉ đến khi Gia Kiệt lên tiếng:

- "Sẵn có tất cả ở đây tôi muốn thông báo việc tôi và Tinh vân sẽ kết hôn, trước thì ngày mai tôi sẽ liên hệ luật sư để làm giấy kết hôn trước "

chị hào và gia Minh thì không lạ nhưng người mà bất ngờ nhất chắc là Tuyết tần lúc ý mặt bà ta đen kịt vào bà ta buông đũa cái rầm xuống bàn nhìn Gia Kiệt và Tinh vân đang ngồi cạnh nhau.

- "Gia Kiệt con vừa nói cái gì? hai đứa là anh em sao mà có thể được? "

- "Thế nào mà bà nói không được, tôi muốn lấy ai tùy tôi liên quan tới bà sao? tôi và Tinh vân đã là của nhau đám cưới sớm hay muộn thì tôi với cô ấy vẫn sẽ là vợ chồng. "- Gia Kiệt cương quyết nói ra từng câu.

- "mày, mày muốn người ta nói là loạn luân sao? "

- "loạn luân, thế nào thì được bà coi là loạn luân, tôi với Tinh vân đều không phải con của bà, tôi là con của ai bà biết, đáng lẽ tôi không muốn nói nhưng bà nói vậy thì tôi chiều, bà có phải mẹ tôi đâu, cũng không phải mẹ của tinh vân thì sao chúng tôi đến với nhau lại không được, cuộc sống của tôi bà đã điều khiển hơn 20 năm qua thì giờ tôi muốn sống với chính mình, lấy người mình yêu, tôi chỉ thông báo chứ không muốn ai có quyền xen vào ngăn cản. "

- "mày, tao nuôi mày bao nhiêu năm qua mà mày nói tao vậy à, mày đúng là loại mất dạy, dám ngủ cả với em gái mình, mày đúng là cái loại mất dạy dám chửi cả mẹ mày... "

- "mẹ, bà bắt tôi gọi bà bao nhiêu năm rồi, tiêm vào người tôi bao nhiêu loại ý thức tàn bạo, bà dạy tôi trở thành một thằng con trai mới lớn biết đến ma túy, gái mại dâm, rồi sao nữa chắc bà bị ba tôi chửi thì xấu hổ đưa tôi qua pháp mang tiếng vào trường giáo dục mà khác đi tù không tôi mất mấy năm thanh xuân chôn vùi trong cái nơi gọi là trường đó được bà đặt cách cho, giờ lấy ai không liên quan đến bà, còn Tinh vân bà có thương em ý đâu mà nói. "

- "mày, biết vậy tao đã để cho mày chết vì nghiện thuốc phiện từ ngày đó rồi, chứ cứ mày để giờ mày trở mặt với người mẹ như tao thế này "- Tuyết tần trợn mắt quát tháo từng câu với Gia Kiệt.

Chị hào nhìn thấy cuộc nói chuyện này Gia Kiệt sẽ lép vế nên hần buông đũa xuống nhìn Tuyết tần khề nhếch mép lên cười:

- "Bà mà cũng nói được từ đấy, bà đúng là loại rắn độc không có thuốc chữa mà, nhưng bà nói vậy sai rồi nếu bà không đưa Gia Kiệt đi thì ba tôi cũng sẽ đưa nó đi không để nó thành một thằng nghiện đâu... "

- "Thằng chó, sao mày luôn xen vào chuyện của tao vậy? Có phải đã cho thằng kiệt uống thuốc gì khiến nó trở mặt với tao không? "- Tuyết tần mặt đã đỏ gay, bà ta nhìn chị hào lại càng thêm hận thù trong đôi mắt tà ác kia...

- "Bà bây giờ mới biết thì muộn rồi, bà nên biết từ khi bà nhúng tay vào chiếm đoạt ba tôi từ tay người mẹ hiền thực luôn vì gia đình như mẹ tôi thì bà cũng phải xác định có ngày hôm nay chứ, bà nghĩ là cướp đi một đứa con của mẹ tôi để được vào Tổng gia thì bà đúng là ngu ngốc, không ai lại đi làm cái chuyện nuôi con của tình địch như bà, Gia Kiệt nó là em trai song sinh với tôi thì cũng không có gì là lạ khi nó biết bà không phải là mẹ ruột nó, chỉ có cái loại đàn bà vừa ác độc lại dơ bẩn như bà mới dám dạy dỗ nó để nó suy mất đi tương lai. Tôi nói thật nó còn hiền chán phải tôi tôi đã đưa bà đi tra tấn rồi... "

- "mày...!!!! mày sẽ phải nhận cái giá đắt cho việc đã chống đối lại tao! "

- "oh, bà nghĩ tôi sợ bà sao? tôi chưa ngán thằng nào đâu nhá! "

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52

- "mày!...."

Chí Hào xoay xoay đôi đũa bên cạnh mỉm cười tà ác:

- "Bà nên nhớ Chí Hào tôi là ai, nếu bà biết tôi thì chắc cũng biết tôi nên hãy lượng sức mình đừng để già nêo đứt dây,tôi sẽ không tha cho một người nào đó cứ thích chơi tôi đâu.. "

Tuyệt trần tức quá không ngồi nổi đứng dậy về phòng chí hào đầu vừa lại cả khía thêm câu nữa:

- "À quên, bà đừng tức quá nha, người già rồi hay bị nhồi máu cơ tim lắm, lúc ý Tĩnh vân với Gia kiệt lại phải chăm người già thì mệt lắm.. Hahahaha.! "

Hahahaha.....

Câu nói của Chí Hào làm cho cả nhà cười vang, chỉ có Khả Như là ả cặm cùi ăn cơm với vô vằn suy nghĩ.

Khả Uyên nào để cho ả ngồi yên mà ăn cơm như vậy.

- "Ế hèm, chị tính ngồi ăn cơm không vậy sao? Làm tình nhân gì mà chồng tôi ngồi ăn bên cạnh mà không biết chăm sóc gì hết vậy, cô có muốn ở đây nữa không? "

Bị nhắc tên lên đầu ai muốn nhưng khả Như thì đầu thể ngồi yên với cô em là chị đại của một tổ chức.Ả nắm chặt đôi đũa nghiêng răng ken két.

- "Khả Uyên mày lại ngứa miệng à? "

- "Tôi đâu rảnh, nhưng nhìn thấy ngứa mắt thì nói, tôi có quyền thì tôi nói ai cấm được! "-khả Uyên nhìn khả Như thách thức.

- "Tao nói mày đi điểm không sai mà,!"

- "oh, vậy sao tôi lại thấy chị mới đi điểm chứ! Đã ăn nhờ ở đậu rồi mà còn lên mặt với ai chứ? Đến đây để chăm sóc cho chồng tôi chứ không phải chị đến đây để làm phượng hoàng hiệu không? "

- "Miệng mày cũng lạnh lẽo gớm, mày nói tao là tình nhân thì OK tao chịu nhưng nói tao làm những việc của người làm thì bổn tiểu thư không làm được. "

- "Chị muốn ăn mà không muốn làm sao? Mà chị cũng đâu còn là tiểu thư nữa khi bị đuổi ra Ngô gia thì chị cũng không còn nơi mà đi nếu như chồng tôi không vì thương sót chị khi chị đã phải tốn công để đưa chồng tôi lên giường thì làm gì chị có cửa mà ngồi ở bàn ăn này,dù chị muốn hay không muốn thì cũng phải làm, việc chăm sóc của chồng tôi do chị đảm nhận, hay là chị muốn thay vào một chân của người giúp việc, công việc nhẹ không muốn lại muốn được một lần làm người giúp việc cơ... "

- "Mày.....!!! ""

- "Tôi nói thật chồng tôi thì tôi quản chứ chị không có cửa, tôi không giàu đến nỗi bao nuôi nhân tình của chồng, những ngày chị cùng mẹ chị hành hạ tôi ở Ngô gia tôi sẽ từ từ trả lại cho mẹ con chị, còn nữa đừng nghĩ ngồi chơi mà muốn mua sắm thả ga như hồi còn là đại tiểu thư của ngô gia nữa, tiền chị làm nhân tình của chồng tôi thì tôi sẽ trả vào cuối tháng mức lương sẽ tùy vào sự cố gắng của chị, nhưng nếu lười thì tôi cũng không chắc là chị sẽ có một đồng nào đâu chứ đừng nghĩ tới trong thẻ lúc nào cũng vài trăm triệu như trước. Hết thời rồi Ngô Khả Như à! "

"-Con điểm, mày nghĩ tao là gái bao sao? Mày tính trả tao tiền như giúp việc sao? "-Khả Như tức đến nổi mặt mũi tím đen vào chỉ tay vào mặt Khả Uyên nói.

- "Áy ra, đừng có nóng, chị đã xấu giờ chị tức giận lên lại càng giống quỷ, đã xấu thì nên cười nhiều vào không người ta lại phải nói là xúc phạm người nhìn, cái mặt không biết là đắp bao nhiêu tạ phấn mới được như vậy,chồng tôi đúng là gu mặn mà vợ đẹp không muốn cứ muốn phò cơ... "

- "m.... "

Ả ném thẳng đôi đũa về phía Khả Uyên nhưng cô né được, Khả Uyên thấy vậy thì không khỏi vui mừng cô nhìn chí hào nháy mắt ra hiệu.

Như bắt được sóng điện từ chị dâu hần nhìn Minh khang và Gia kiệt cười cười...:

- "Khả Như tôi thấy thằng em tôi nó đúng là mất kém thẩm mỹ ai đời là một tổng tài mà lại đi bao nuôi một con phò xấu như cô lại còn tính khí như khi thế kia... Hahahaha..! "-Minh khang gia nhập hội nhây của gia đình, tuy ngoài ba mươi tuổi nhưng anh được xứng danh trong danh sách người chăm chỉ đi tương tác nhất năm đó nha...

Gia kiệt trước kia vì ghét Gia minh nhưng giờ anh biết họ là anh em một nhà thì cầm tay Tĩnh vân không biết là đang cả khía hay chỉ vô tình.

- "Gia Minh, anh nhìn nè em cũng chỉ có một vợ chứ ai như anh! Chị dâu vừa xinh gái lại thông minh không chịu lại đi chịu một đứa con gái mà e mới nhìn đã muốn ới hết đồ ăn rồi... Thôi anh mau quay về tu tâm với vợ đi, vợ ngoan đang chờ... Hahahaha..! "

Gia Kiệt từ trước vì Tuyệt tần gây ra nên anh không được hoà đồng với anh em của mình thôi chứ thật ra độ chai mặt của anh cũng không kém chỉ hào là mấy đầu nha.

Gia Minh biết mình đang là trung tâm của sự căm khị thì tức lắm mà Khả Như thì không yên phận định nhào tới chỗ Khả Uyên, anh nhanh tay giữ lại khẽ nói vào tai ả:

- "Cô muốn tôi cho cô lên núi ở không? không muốn thì ngồi im cho tôi.. "

Chỉ hào ngồi sát gia Minh thì cổ vênh tai lên nghe, nhưng ai bảo nói nhỏ làm chi để cho hắn nghe được ai biết hắn sẽ nghĩ gì trên nụ cười chứa đầy sự nguy hiểm.

- "chết chết... Anh ba ơi, anh làm em phải học hỏi rồi.. ai lại đi dọa con gái nhà lành nhà người ta cho con người ta lên núi ở như vậy chứ... hahahaha! "

Gia Minh định quay qua đấm cho hắn một phát cho bớt nhây đi nhưng hắn đã biết ý định mà đổi chỗ cho chị dâu hắn trước mặt còn tươi hơn hoa mới nở nhìn Gia Minh thách thức.

- "Anh đánh đi, chị đại ngồi bên cạnh đó, ôi trời ơi, chị dâu nhà ta đúng là vô phước gặp được một anh chồng đi bảo vệ nhân tình đi đánh vợ... "

Tinh vân với Khả Uyên chỉ biết ôm bụng cười với màn ba anh em nhà này khịa Gia Minh.

Phải nói Gia Minh mặt khi này đen hơn đất nòi, nhưng nào dám phản kháng khi cô vợ quyền lực đang ngồi bên cạnh anh, chỉ biết nuốt đi cục tức trong người xuống nhìn chỉ hào. Minh Khang. Gia Kiệt nói:

- "Ba người được lắm, để tôi sẽ trị các người như thế nào đây, anh em mình không chịu bảo vệ ngược lại cố tình khích bác... "

- "Gia Minh anh đừng nóng, chồng em cũng vì bảo vệ anh mà nhắc nhở anh thôi mà, anh mà không tỉnh táo thì mất vợ lúc ý lại bảo bọn em không cảnh báo, nhưng anh tha lỗi cho em nói thật, ả nhân tình của anh đúng thật là vừa xấu lại vừa ghê gớm nhưng không sao cứ vào tay chồng em thì cũng ra muối thôi, ả muốn mặn chồng em cho mặn ngọt chồng em cho ngọt... đúng không Gia Kiệt..? "

Tinh vân cố tình đưa Gia Kiệt vào là để đánh dấu chủ quyền vì cô nhìn Khả Như là đã không ưa, nhìn Khả Uyên thì cô lại thật khâm phục sự chịu đựng của cô,

Gia Kiệt thấy Tinh vân gọi là chồng thì cười tít cả hai mắt lại gật gật.

"-Đúng.. đúng vợ nói chỉ phải, chị dâu là hiền mà Gia Minh lại quá nhân nhượng chứ cái loại phò kia gặp anh là đủ mặn ngọt rồi.. hahahaha... "

hahahaha.....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53

Người ta nói nghiệp quật đến cửa là có thật, Gia Minh ức muốn thổ huyết nhưng ai nói anh hiền quá làm gì? cứ lạnh lùng với anh em làm gì chứ khổ cái thân bị cả anh cùng hai thằng em trai hùa vào khịa cho không có lỗi để chui xuống đất là có thật.

Vẫn ngồi tám chuyện với mọi người thì Minh Khang có điện thoại gọi đến:

Reng.. Reng.. Reng...!

Anh mở máy nghe - "Alo, có chuyện gì? "

Thay vào khuôn mặt vui vẻ khi nãy vào là một khuôn mặt nghiêm túc đến lạnh lùng, anh hai của Tổng gia đã trở về với tác phong của một tổng tài lạnh lùng trong công việc.

- "....."

- "Ừ, tôi đến ngay! "

Tút.....

Nói xong anh tắt máy nói với Chỉ Hào:

- "Hào em đi với anh hai có chuyện gấp ở công ty! "

Chỉ Hào cũng tất hẩn nụ cười khi thấy Minh Khang nghiêm túc nhìn mình, hẩn nhún vai một cái đứng dậy đi cùng Minh Khang.

Khả Uyên nhìn qua nét mặt của Minh Khang thì cô cũng đoán được một chút vấn đề trong câu từ của Minh Khang. cô nhanh miệng xin đi cùng.

- "Anh hai, em đi cùng được không ạ? "

Minh Khang lưỡng lự nhìn Khả Uyên và Gia Minh.

- "Em ở nhà với Gia Minh đi, anh với Chỉ Hào đi một lát là về do trên công ty có việc gấp. "

Khả Uyên là ai chứ cô biết thừa Minh Khang đang giấu chuyện gì đó nên cô chắc chắn phải đi cùng, vì muốn tìm ra hung thủ năm xưa đã hại mẹ cô và em trai.

- "Anh hai yên tâm, em đi cùng chắc chắn sẽ giúp được anh vì em đã từng giúp ba giải quyết một số việc trong công ty rồi nên em không làm anh thất vọng đâu cho em đi cùng được không? "

Minh Khang và Chỉ Hào biết chắc chắn Khả Uyên đã muốn thì khó thể xoay chuyển được cuối cùng anh phải đồng ý cho cô đi cùng.

- "Ừ, vậy em đi cùng anh và Chỉ Hào. "

Gia Minh thấy Minh Khang đưa Khả Uyên đi cùng thì vội cản lại:

- "Anh hai, hai người đi đi, tôi rồi để Khả Uyên ở nhà chứ đưa cô ấy đi nguy hiểm, còn không cho em đi cùng anh nữa "

Nói là đứng dậy, Gia Minh nhanh chóng đi ra chỗ Khả Uyên, nhưng Khả Uyên không muốn Gia Minh đi cùng thì cô gằn giọng nói:

- "Anh ở nhà, tôi chỉ đi với anh hai một lúc không có gì mà nguy hiểm, ở nhà với chị ta đi không lát nữa tôi lại phải tốn tiền bỏ tiền mua lại đồ đạc trong phòng. "

Lời nói cự tuyệt phũ phàng của Khả Uyên gia Minh chỉ biết ngậm ngùi lùi lại nhìn ba người bước lên xe đi.

Sau khi Khả Uyên cùng Minh Khang Chỉ Hào đi khỏi Tổng gia, Gia Kiệt cùng Tinh Vân về phòng, gia Minh cũng đi về phòng của hai người, Khả Như thì nghiêng rằng ả vẫn còn muốn tức điên lên với bọn họ, ả lại phải nghĩ cách để chiếm hữu Gia Minh về tay ả, ả cười như không cười con người nham hiểm như ả thì sẽ không ai biết ả sẽ làm gì Khả Uyên nữa.

Trên xe Minh Khang lái xe thẳng đến một biệt thự rộng lớn ở ngoài vùng ngoại ô, chiếc xe dừng bánh trong khuôn viên của biệt thự thì có hai hàng người áo đen ra sắp thành hàng cúi đầu thỉnh trọng nói:

- "Chào đại ca...!?"

Minh Khang bước xuống xe khí chất ngời ngời, khuôn mặt đẹp như tạc tượng nhưng lại toát ra vẻ lạnh lùng khác người.

Chỉ Hào cùng Khả Uyên đi theo Minh Khang đi vào trong cùng Minh Khang.

Chỉ Hào phải cảm thán người anh của mình, nhìn bề ngoài ai nghĩ Minh Khang là một ông trùm, chỉ nghĩ anh là một tổng tài giàu có lạnh lùng trên thương trường, đến đây rồi Chỉ Hào mới hiểu vì sao Tổng Thị lại luôn đứng đầu trong thương giới không có đối thủ cạnh tranh là đằng sau lớp vỏ bọc đó có một thể lực ngàn lần chống lưng cho tập đoàn, mà người đứng đầu thể lực ấy không ai khác chính là Minh Khang.

Bao nhiêu năm qua dù cho hẩn cùng Gia Minh phấn đấu để có một chỗ đứng trong đó mà lại không hề hay biết đến sự tồn tại một ông trùm hắc bang như Minh Khang, lần trước nghe Minh Khang nói nhờ đàn em giúp đỡ nhưng hẩn lại không nghĩ tới việc này...

hẩn cùng Khả Uyên ngồi xuống bàn xem Minh Khang giải quyết vấn đề.

- "các cậu đưa tên đó vào đây! "

một tên thuộc hạ thân tín của Minh Khang gật đầu nhanh chóng ra ngoài đưa một tên bị trói chân tay vào gần chỗ Minh Khang ngồi.

- "Đại ca, tên này là tên luôn theo sát hoạt động của bang trong thời gian qua, khi nãy bọn em có tra khảo thì hẩn chỉ khai là có một người khuôn mặt có vết sẹo dài trên mặt thuê hẩn theo dõi hành tung của tổ chức chúng ta,"

khuôn mặt Minh Khang đổi sắc trở nên lạnh hơn bao giờ hết.

- "cuối cùng thì ông ta cũng xuất hiện "

Chỉ Hào nghe nói tới tên đàn ông có vết sẹo trên mặt thì ngạc nhiên hỏi:

- "Anh hai, có phải hần là người liên quan đến vụ tai nạn năm đó của mẹ không? "

không nhanh không chậm Minh Khang từ tốn trả lời nhưng có vẻ lạnh lùng hơn:

- "Ừ, là lão ta, cuối cùng thì lão cũng phải xuất hiện, "

- "nhưng sao lão ta lại theo dõi anh..? "-Chí Hào thắc mắc hỏi.

- "Hần ta cũng là một tên cầm đầu của một băng đảng nhưng hần buôn lậu ma túy, được mệnh danh là Long ca hay là ông trùm ma Túy,hần ít khi xuất hiện trước đám đông, cái trang hiểm người có thể vượt qua. vì tài sản của Tổng gia nên ông ta mới ra tay với mẹ như vậy. "

- "Thế giờ anh định giải quyết tên này thế nào? "

Minh Khang rút ra một khẩu súng giảm thanh bên người ra để trước bàn, anh ta cười nhìn tên đang bị trói ở dưới:

- "Hần đã ngu khi làm việc cho lão ta, giờ anh đang nghĩ xem phải xử lý hần ra sao đây, một phát bắn chết hay là hành hạ từ từ, mỗi ngày xẻo một miếng thịt cho bầy chó săn nó ăn... "

Chí Hào vỗ tay tán thưởng với cách xử lý kẻ thù của Minh Khang.

bộp.. bộp.. bộp...!!!

- "Đúng là anh trai em có khác không hổ danh là tổng tài lạnh lùng.. "

tên bị trói ở dưới dù đã bị tra tấn dã man nhưng vẫn còn tỉnh táo để hiểu từng câu Minh Khang nói, hần vội lên tiếng xin,

- "Đại ca, cho tôi xin, xin đừng giết tôi, tôi sẽ không nói gì cho ông ta biết nữa, xin anh hãy cho tôi sống... "

- "Sống, vậy cậu đã theo dõi và báo cho ông ta biết những gì?"-Minh Khang lạnh lùng hỏi.

- "Tôi....!! "

- "Nói mau, không một viên đạn đủ khiến ngươi mất mạng.. "

tên kia run như cây sậy nói từng từ:"Tôi... tôi nói với ông ta là cậu là một lao đại trong một bang nhóm, và nói cậu có buôn vũ khí và sản xuất vũ khí... "

Đoàng.....

một viên đạn nằm ngay giữa tâm mi đã lấy đi mạng của tên kia...

tất cả nhìn lên Minh Khang nhưng bất ngờ người bắn tên đó không phải là Minh Khang mà là Khả Uyên...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54

Cả Chí Hào, Minh Khang nhìn Khả Uyên đang cầm súng mà từng người cùng đồng thanh hỏi:

- "Em. Dâu.. "

- "Chị.. Dâu.. "

Khả Uyên biết họ ngạc nhiên, cô lấy chiếc khăn giấy gần đó lau qua chiếc súng và đặt xuống bàn mỉm cười nhìn hai người ngốc đang tái mặt nhìn cô nói:

- "Hai người làm sao vậy? "

Minh Khang chỉ vào tên vừa bị Khả Uyên giết nói:

- "Sao em giết cậu ta.. "

Vẫn khuôn mặt lạnh lùng Khả Uyên thẳng thắn nói:

- "Anh hai nghĩ hần ta sẽ nói hết sao, một tên được cho là một sát thủ thì sẽ không bao giờ khai hết, nếu hôm nay em không giết hần thì người thuê hần cũng sẽ ra tay, chỉ bằng chết dưới tay em khéo vẫn còn vinh quang ấy chứ.. "

Đoàng.....

- "Chị dâu ơi, chị đúng là một sát thủ mà có một không hai đó, mặt thì không ai nghĩ chị lại là sát thủ... Bái phục.. "- Chí Hào thu lại ánh mắt lạnh lùng thay vào đó là một sự thán phục trước người con gái trước mặt...

- "Cậu cứ quá lời, trong giới nếu không giết kẻ địch mà còn đợi hần nói cho ta biết thì chỉ có lãng phí thời gian.... "

Minh Khang gật gù mỉm cười với cô nhưng lại quay mặt như bánh đa trở nên lạnh như băng ra lệnh cho những tên đàn em ở dưới...

- "Các cậu mau dọn dẹp sạch sẽ chỗ này đi đem xác vứt xuống biển.. "

Cả ba người đứng dậy đi vào phòng của Minh Khang nói chuyện.

Chí Hào là người hiếu kì nhất chưa ngồi xuống ghế đã đưa miệng hỏi...

- " Anh hai người đàn ông đó là.... "

Minh Khang an nhàn uống ly trà nóng cười cười..

- "Ông ta là người liên quan đến vụ tai nạn của mẹ, và ông ta giỏi tới mức anh ở trong Tổng gia từng nấy năm mà không hề phát hiện ra tên tài xế riêng của Tuyết Tần lại là ông ta, dù có cải trang nhưng ánh mắt khuôn mặt có vết sẹo đó không thể nhầm lẫn được, hôm em nói một người đàn ông có vết sẹo lớn trên mặt là anh đã nghĩ ngờ ông ta. Anh cho sát thủ riêng theo dõi ông ta ai ngờ lại chính là một tên cầm đầu của một băng đảng, ông trùm ma túy.... "

- "Ông trùm ma túy Khắc Dương sao...? "

Khả Uyên ngạc nhiên hỏi.

- "Sao... Sao em lại biết? "

Minh Khang ngạc nhiên hỏi.

- "Em cũng chỉ nghe sơ qua từ rất lâu rồi, từ khi em mới học bắn súng ông ngoại đã chỉ cho em biết, hần ta rất tàn nhẫn, nếu người hần muốn mà không được thì chỉ còn mức chết... "

- "Không lẽ... Mẹ.... Không lẽ... "

Chí Hào run run nói không được một câu..

- "Đúng em nghĩ là ông ta thích mẹ nhưng mẹ không yêu nên mới ra tay với mẹ như vậy nhưng em chỉ thắc mắc tại sao Tuyết Tần bà ta lại dính dáng đến một ông trùm ma túy chứ.. "

Khả Uyên thắc mắc hỏi Minh Khang

Minh Khang cũng hơi sốc vì anh không nghĩ đến việc mẹ anh lại liên quan đến ông ta.

- "Anh thật sự cũng chưa nghĩ ra nữa, nhưng nếu muốn biết bí mật này thì chỉ còn cách tiếp cận bà ta...! "

- "nhưng em toàn gây chuyện với bà ta thì làm sao mà tiếp cận được bà ta....? "

Chí hào nói kiểu ăn năn...

- "Em không phải tiếp cận, không lẽ em không lo vụ giao dịch vũ khí mấy ngày nữa bên macao sao? "

- "Em lo vì lô này số lượng lớn..Gia Minh giờ đang còn bị Khả Như bám dính thì không thể giúp em được.. "

- "Tôi sẽ giúp cậu, nếu có việc gì thì tôi sẽ trợ giúp.. "

một câu nói của Khả Uyên đủ làm cho Chí Hào đứng tim, nhưng hần nhanh chóng từ chối.

- "không được, anh ba mà biết em cho chị đi phòng ngự chiến giao dịch này thì em chết chắc ấy.. "

- "-Cậu mà biết sợ..! "

- "Chị cứ đùa, không sợ thì em đã làm đại ca rồi chứ sao phải ngồi dưới ảnh chứ, cái tên máu lạnh ấy mà ra tay thì ai cũng khiếp.. "

hahahaha...

- "Anh cũng tưởng em trời tru đất diệt không sợ ai, ấy thế mà vẫn sợ cái thằng ngốc à...?"-Minh Khang vỗ vai chí hào an ủi.
- "Anh cứ nói Gia Minh ngốc đi, anh chỉ sợ chị dâu chứ không sợ ai đâu, đạn nó nhanh như chớp mà anh còn dám chơi thì ai là anh sợ...!"
- "Cậu yên tâm tôi sẽ không để Gia Minh biết đâu, giờ vẫn còn phải để anh ý nếm mùi vị bị người khác dắt mũi chứ, cứ để cho anh ấy ở cùng Khả Như, như vậy sẽ rất tốt cho việc trị Tuyệt tần, còn mẹ con Khả Như thì cho hai người họ sống lâu một chút, cuộc chơi mới chỉ bắt đầu..?!" Khả Uyên cười gian tà nói..
- "Chắc, chị dâu ơi, em xin gọi chị làm sư phụ, chị đúng là máu lạnh chị chơi Khả Như đến độ á tức nổ mắt mà vẫn còn chưa ngấm sao? "

Chí Hào lắc đầu cảm thán.

- "Chưa, cô ta còn thêm nhiều điều vui nữa, Gia Minh chịu thiệt một chút thì chúng ta mới có thể làm được việc. "
- "À quên, anh hai có phải Gia Kiệt là em trai anh không? "

Minh Khang bắt ngờ không biết cô hỏi có ý gì nhưng cũng gật đầu:

- "Ừ, nó là Em trai song sinh với Chí Hào! nhưng có chuyện gì sao? "
- "Không, em chỉ muốn dùng Gia Kiệt và Tinh vân tiếp cận Tuyệt Tần, chứ chúng ta không thể gần được bà ta... "
- "Em dâu, em đúng là thông minh như vậy mà anh không nghĩ ra... "
- "Anh và Chí Hào hãy gặp riêng Gia Kiệt và Tinh vân nói cho họ biết mục đích của chúng ta nhưng tuyệt đối không được tiết lộ em là một sát thủ, Chí Hào cũng không được để lộ ra hành tung của tôi. vì anh hai và Chí Hào Tuyệt Tần cũng biết là một ông trùm nhưng em thì chưa.. nên em sẽ ở đằng sau trợ giúp cho hai người.. đặc biệt không được để Gia Minh biết em có trong tổ chức ngầm, Em sẽ vẫn đi học bình thường để che mắt mọi người. nếu muốn bàn hợp gì thì cứ để chí Hào liên hệ với em. "
- "Như vậy rất nguy hiểm cho em. "
- "Đúng đó, em không dám để cho chị mạo hiểm đâu...! "

cả Chí Hào và Minh Khang đều lo lắng cho Khả Uyên, họ đều biết Khả Uyên chắc chắn là một sát thủ giỏi, chỉ nhìn sơ qua thao tác chuyên nghiệp khi này cô hạ sát tên sát thủ cũng đủ cho họ thần phục bội phần...

- "Em dâu, em học bắn súng lâu chưa? "

Minh Khang tò mò hỏi:

- "Em cũng mới học thôi, hai người không phải lo lắng cho em đâu, kỹ thuật từ trước tới nay của em chưa được bằng hai người nhưng cũng đủ để tự vệ... "

Chí Hào im lặng nhìn Khả Uyên trong đầu của hắn có một tia sáng lóe lên ":

"gì mà chỉ đủ tự vệ, chị quá giỏi ấy chứ, trong giới ngầm từ trước tới nay chỉ có một nữ sát thủ tài năng nhưng chưa bao giờ lộ diện, anh chỉ nghe ông ngoại nói nữ sát thủ đó đã bị tai nạn, nhưng trước khi gặp tai nạn nữ sát thủ đó đã giải nghệ và sinh con cho người đàn ông mình yêu... nhưng thao tác của chị dâu đã hẳn không thể không suy nghĩ sâu xa, kỹ thuật hạ sát có một không hai, chưa đầy ba giây giết chết đối thủ chỉ bằng một phát đạn ngay tâm mi, "

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55

Bản xong công chuyện Minh Khang, Chí Hào, Khả Uyên cùng đi về Tổng gia.

Mới lên đến cầu thang cả ba người đều nhìn thấy một màn cầu lương của Khả Như.

"Gia Minh, anh bị làm sao vậy? Mở cửa ra con Khả Uyên nó đuổi anh qua bên phòng em rồi sao vẫn còn vào phòng nó làm gì..? "

Rầm. Rầm...!!!

Vừa gào lên ả lại đập cửa inh ỏi ở phòng Khả Uyên, khiến ba người ngoa ngán đứng nhìn thờ dài..

"Gia Minh, anh điếc à sao không trả lời em hả...? "

.....

- "Tổng Gia Minh, anh có tin là em đập cửa vào lời anh ra không hả...? "

.....

Rầm...!!!!

- "Khả Như, coi như tôi xin cô, đừng làm phiền tôi được không? Tôi có vợ rồi chứ không phải là trai tân mà cô cứ bám tôi như vậy! Từ tối tới giờ cô gọi tôi không thấy mồm miệng à....? "

Gia Minh mở cửa mặt tối sầm lại nhìn Khả Như nói.

- "Anh, em đã là vợ anh rồi mà sao anh vẫn lạnh nhạt với em vậy? Khả Uyên nó hơn em cái gì đâu, thôi về phòng với em đi, đồ của anh cũng ở bên phòng em mà.. "

Khả Như nhẹ giọng nói chuyện như ả đã là một người khác vậy....

Chí Hào, Minh Khang nghe mà rung cả mình hai người tưởng là Khả Như đã ăn phải thuốc tẩy não, Chí Hào lay tay Khả Uyên hỏi:

- "Chị dâu? Có phải em vừa nghe nhầm không?"

Khả Uyên cũng khá bất ngờ nhưng vẫn lạnh giọng trả lời:

- "không, cậu không nghe lộn đâu, là Khả Như..! "

- "Thật à! Ô thế không lẽ ả vừa uống nhầm thuốc à? Anh nhớ không nhầm là khi nãy ả chanh chua lắm mà? "

Minh Khang không nhịn được mà cũng phải buột miệng nói.

- "-Ba người đứng im đi để coi màn trình diễn của diễn viên Ngô Khả Như,ngôi sao hạng A đấy..! "

- "Hả....ai? "

Cả ba người quay người lại nhìn, Gia Kiệt khi nãy xuống nhà có việc khi lên thì thấy ba người họ đang thập thò nghe lén lại còn đứng để tán gẫu thì hẳn cũng muốn nhập hội cho vui..

- "Là Em..! "

Cả ba người nhìn Gia Kiệt gật đầu rồi quay lại phía phòng Khả Uyên coi,ôi một cảnh tượng bóng cả mắt đập vào bốn cặp mắt ở đấy...

Khả Như ôm Gia Minh ả lại khuyến mãi cho anh một nụ hôn môi nóng bỏng, Gia Minh không kịp trở tay nên vô tình đón nhận nụ hôn đó tự nhiên....

Khả Uyên khi này nóng mặt, hai tay nắm chặt hai tay tiến thẳng ra phía cặp đôi đang mặn nồng quá:

- "Hai người thôi diễn đi được không? Muốn diễn thì tôi mời hai người về phòng tâm sự hâm nóng tình cảm, chứ ở đây diễn làm mấy người chúng tôi bồng mắt bây giờ...

Khả Uyên nói mà nhìn về phía tường có ba con người đẹp trai nhưng nhiều chuyện đang hóng drama của Gia Minh.

Chí Hào, Minh Khang, Gia Kiệt bị nhắc khéo thì đi ra ngại quá mỗi người tìm một đường lui cho mình:

- "O.. Anh đừng nghĩ bậy nha, em chỉ là đi ngang qua thấy cảnh đẹp nên nán lại thôi mà...!?" -Chí hào gãi đầu nói cũng đi nhanh về phòng đóng cửa lại..

- "À, anh không có ý đâu, xin lỗi em cứ tiếp tục đi.... "

- "Xin lỗi tôi vừa đi tới.... Hai người cứ tiếp tục đi đừng ngại.. "

Minh Khang cùng Gia Kiệt cũng nhanh chóng nói rồi chuồn nhanh có ai muốn ăn dấm chua của Gia Minh đâu..

Khả Uyên cũng không muốn nói gì cô nhìn Gia Minh đang lâu mỗi khi này bị Khả Như hôn, anh không giảm nói thêm gì, Khả Như thì như đắc ý cười tủm tỉm nhìn Khả Uyên.

- "Hai người tiếp tục đi tôi đi ngủ trước....! "

Gia Minh thấy cô bước vào trong phòng anh nhanh chóng nắm lấy tay cô kéo vào và đóng cửa..

Rầm..

Khả Như nhìn thấy Gia Minh kéo vào phòng thì nổi điên lên đập cửa rầm rầm quát:

- "Gia Minh, anh làm cái gì vậy hả? Mau ra ngoài về với em.. "

Gia Minh đứng sau cánh cửa lấy tay bịt miệng Khả Uyên lại anh nói vọng ra chỉ mong Khả Uyên mau chóng đi về phòng không làm phiền đến anh nữa... Khả Uyên bị bịt miệng cô khó chịu không biết nói gì.

- "ừ.. mmm"

- "Khả Như cô về phòng đi, tôi mệt muốn đi ngủ rồi, đừng có làm ồn nữa không tôi gọi người tới đưa cô về Ngõ gia bây giờ."

Khả Như tức giận bỏ về phòng, sau khi anh thấy bước chân xa rầm thì lo đầu ra cửa xem chắc chắn là ả đã về phòng chưa rồi mới thả tay cho Khả Uyên nói, bị bịt miệng cô khó chịu đến độ mặt sau khi Gia Minh bỏ tay ra cô lấy sức thở thật đều cho điều hoà cơ thể lại.

Không nói gì cứ thế đi thẳng về phía tủ đồ Khả Uyên lấy cho mình một chiếc váy ngủ rồi vào nhà tắm, Gia Minh cũng lấy khăn tắm đi theo vào cùng..

Anh nhẹ nhàng đóng cửa, Khả Uyên không chống cự chỉ im lặng lạnh lùng, cô cởi đồ xả nước bước vào bồn tắm ngâm mình, trong tim cô cũng đau lắm, biết rằng chồng mình không yêu Khả Như nhưng sao nhìn thấy ả hôn anh thì cô lại chạnh lòng như vậy, có phải vì cô đã yêu anh quá nên mới có cảm giác như vậy không?

Trong lòng cô có một câu hỏi rất muốn hỏi anh nhưng miệng lại không thể mở ra để nói - "cô.. muốn hỏi anh vì sao lại để Khả Như hôn, ôm anh như vậy, tại sao anh không tránh né cô ta... tại sao.. tại sao.. một loạt câu hỏi vì sao luôn hiện trong đầu cô". Khả Uyên chỉ muốn ngâm mình vào bồn tắm xả nước vào mặt cho tỉnh táo hơn. Cô muốn quên đi hình ảnh khi này của hai người họ, cô muốn nói cho chồng mình biết là mình biết anh trong sạch, muốn cùng anh ngủ cùng một giường, muốn anh ôm cô ngủ..... cô muốn rất nhiều.. rất nhiều.

Gia Minh lặng lẽ lấy tay tắm cho Khả Uyên anh không dám mở miệng nói, anh chỉ sợ nói ra cô sẽ bực mình mà đuổi anh ra ngoài, mới có một ngày mà nhìn Khả Uyên đã tiêu tụy đi rất nhiều, anh biết vì anh mà cô buồn, nhưng giờ anh biết giải thích như thế nào... anh đã nói rất nhiều rồi đổi lại cô luôn lạnh lùng với anh, giờ anh chỉ muốn ước anh cứ ngốc nghếch như lúc ban đầu gặp cô thì có lẽ mọi chuyện sẽ không đi quá xa như thế này...

Khả Như cô ta chỉ tham tiền đồ của anh chứ yêu gì anh, ban đầu anh biết người được Ngõ gia hứa gả cho anh là Ngõ Khả Như chứ không phải cô, anh cũng điều tra ra vì thương ba mình cô đã đồng ý làm vợ anh, do nhiều biến cố anh mới phải đứng ra lộ diện con người thật của mình, cũng vì điều đó mà anh đã quá chủ quan để Khả Như dắt mình vào cái bẫy của ả, đêm đó anh say quá không biết đã làm gì với ả chưa nhưng trong tim anh chỉ có một người vợ là cô, anh không muốn có một người phụ nữ nào chen vào cuộc sống của vợ chồng anh....!

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56

- "Bỏ tay ra khỏi người tôi, tôi có tay tự tắm cho mình được không cần anh phải tắm giúp "

Gia Minh khựng lại theo phản xạ anh rút tay về, Khả Uyên nhanh chóng tắm rửa lấy đồ mặc vào và đi ra ngoài để cho anh vẫn đứng ở trong đó, Gia Minh hiểu lý do cô lại tự nhiên im lặng như vậy, lúc này anh mới chợt nhớ ra khi này Khả Như có ôm rồi hôn anh, đập tay xuống bồn tắm. Anh nhanh chóng thoát ý tắm rửa kỹ cọ các kiểu vân vân và mây mây đến người đỏ hết lên, anh còn không quên cái combo kì cọ cái môi của mình làm nó đỏ như gấc mới chịu thôi, quần cái khăn tắm ngang hông anh bước ra ngoài thấy Khả Uyên đang ngồi đọc sách.

nhẹ nhàng ngồi sát vào cô, anh tham lam cúi xuống cái cổ trắng nõn nà được phô ra bởi chiếc váy ngủ hai dây, anh hít hà hương thơm của sữa tắm khi này cô tắm, mùi hương đã gọi hồn phách của anh đi khi mỗi lần anh ngồi sát cô, không tự chủ được bản thân cần nhẹ lên vành tai của Khả Uyên khiến cô nhột phải gập quyển sách lại, ngồi đối diện với anh, cô đưa cho anh một tờ giấy.

- "Anh cầm lấy đọc rồi ký vào, nhớ đọc cho kỹ vào không sau lại bảo tôi gài, phải đọc rồi trả lời tôi tất cả những câu hỏi ở mặt sau tôi muốn hỏi nữa.. "

Gia Minh là ai chứ mấy cái chiêu này anh biết tất, anh tự tin cầm tờ giấy còn hãnh diện trả lời ngay.

- "Vợ, cứ phải dọa chồng,mấy cái thẻ lệ vợ đưa ra cho anh không làm khó được anh đâu, bà xã à..! "

Khả Uyên cũng cười mỉm nhún vai một cái hồn nhiên trả lời:

- "Thì anh cứ đọc thử, còn nếu tự tin quá rồi thì cứ thế ký giấy là được rồi. "

- "À quên, tôi sợ anh đọc xong phải khóc cầu xin nhưng xin lỗi, không muốn thì anh cũng phải kí không kí thì mời Tổng nhị thiếu gia ra khỏi phòng cho tôi đi ngủ. "

Gia Minh nhìn ánh mắt kiên định của cô thì thấy nghi ngờ đưa mắt nhìn vào tờ giấy nhưng thái độ đó chưa là gì so với hành động bây giờ của anh.

- "Gi! Em đưa cái bản hợp đồng gì mà vô lí như thế này chứ, em làm vậy có khác nào cho anh vào tù trung thân.."

- "Anh không muốn thì mời anh đi khỏi phòng của tôi để tôi đi ngủ..! "

Gia Minh vì sợ bị cô đuổi ra khỏi phòng thì nhắm mắt đặt bút kí vào giấy nhưng lòng thì kêu ai oán, trách móc ông trời sao lại bạc đãi anh như vậy... Huhu. Anh nghĩ chỉ nói để dễ ngọt cho hết giận ai ngờ Khả Uyên làm thật.

- "Vợ à, anh ký rồi vợ đừng đuổi em đi được không? "

Khả Uyên tay cầm tờ giấy cười rất tươi, cô cẩn thận cất vào tủ khóa lại, nhìn anh nói:

- "Được nhưng bây giờ thì làm theo cái bản hợp đồng kia đi chứ.!"

Gia Minh lùi thối ra phía tủ lấy chiếc ví của mình đi lại chỗ Khả Uyên để cái mặt uỷ khuất nhìn cô....:

- "Vợ, đây là thẻ đen của anh, anh nhờ em giữ giùm...! "

.....

- "Đây là thẻ vàng vợ cũng cầm giúp anh...!"

.....

- "Còn gì nữa.. "

.....

- "Đây là chìa khóa cửa dân siêu xe của anh... "

.....

- "tiếp.. "

- "Anh đưa em hết thẻ rồi. Giờ anh có còn gì đâu mà tiếp nữa...! ""

Gia Minh cúi xuống lí nhí nói, khiến Khả Uyên cười to....

Hahahaha....

- "Chồng yêu dấu em chỉ cần giúp anh thôi để phòng ngừa có những người muốn độn thổ đến đào gốc tường của em thôi, để em xem khi một tổng tài như anh không có tiền trong người để xem có ai dám tới không?"

Gia Minh thật sự phục sát đất cô vợ của mình nếu nói cô có chỉ số IQ cao thì đúng là không phí phạm lời nói, ai nghĩ ra cô lại làm như vậy với anh chứ, giờ anh muốn hét thật to để ông trời nghe thấy mà khuyên cô vợ đại nhân này của anh.

- "Vợ, nhưng anh là một tổng tài sẽ phải đi tiếp khách thì anh phải trả tiền sao đây.. Trong khi.. "!

Khả Uyên không để Gia Minh nói hết câu đã chen ngang anh nói:

- "Chỉ hào sẽ lo khoản đó, nếu chỉ hào không đi cùng thì anh cứ viết hóa đơn nợ ký tên vào, sẽ có người tới thanh toán... "

- "Vợ nhẫn tâm anh đi ký sổ nợ sao? Như vậy mặt mũi anh để ở đâu... Nếu anh muốn mua gì cho vợ anh cũng phải kí giấy nợ nữa.. Huhuhu... "

- "Được hết, em quyết rồi, cứ thế mà làm, thôi em mệt em muốn đi ngủ, anh muốn kêu gào thì ra ngoài mà kêu ở đây em không muốn nghe.... "

Gia Minh cẹn lời với cô vợ của mình, anh đành ngậm ngùi làm theo ý của vợ mình chỉ mong anh được ngủ ở đây, vẫn cái chiêu cũ anh nhanh chân chèo

lên giường ngồi ngang người khả Uyên, lấy hai chân của cô để lên chân mình bắt đầu nặn chân cho cô.

- "Vợ ngủ đi chồng xoa bóp chân cho vợ, vợ mệt ở đâu để anh xoa bóp giúp... "

Khả Uyên được Gia Minh xoa bóp thì tâm tình cũng tốt hơn, cô nhìn nhìn Gia Minh bắt đầu ghẹo ông chồng cực phẩm của mình.

- "Oh, chồng em mà cũng biết xoa bóp sao? Bảo sao gái cứ bám theo như vậy chứ... "

- "vợ, anh chỉ biết xoa bóp cho vợ thôi còn người đàn bà khác anh không dám nhìn, vợ anh xinh gái, tài giỏi như vậy làm sao mà anh lại muốn đi gái chứ...? "

- "Ai biết chồng em đẹp trai tài giỏi vậy mà, làm sao mà không có ai được chứ, mới có lơ là có một lúc mà đã có người đưa lên giường rồi, nếu mà em để lơ ra một thời gian chắc là anh đưa con riêng cho em nuôi mất..!

Gia Minh chăm chú nặn chân cho khả Uyên, anh biết cô đang nói khéo cũng là đang đe dọa anh trước đây mà, nhưng một vụ với Khả Như đã đủ khiến anh khôn khổ rồi, giờ anh không biết nếu gặp một cô vợ khác thì chắc anh phải đi tu rồi, vợ anh vẫn quá tuyệt vời..

Nghĩ là một chuyện nhưng không hiểu sao cứ ngồi gần cô thì cơ thể anh bắt đầu nóng rần lên, như bị bỏ thuốc vậy, anh biết thuốc này chỉ có vợ anh mới bỏ được thôi.

gia Minh ghé sát tai khả Uyên thì thầm.:

- "Vợ.. anh đói....!"

Khả Uyên hiểu ý của anh nhưng vẫn thản nhiên coi như không hiểu hỏi lại:

- "Anh đói? khi tối ăn không đủ no sao? hay là khả Như chưa cho anh đủ cần em gọi chị ta xuống hâm đồ ăn cho anh ăn không? "

Gia Minh buồn hùi nhùi cô...

- "Anh đói nhưng không muốn ăn cơm nữa anh muốn ăn cái khác cơ... "

- "À, em hiểu rồi, vậy để em gọi Khả Như sang cho anh ăn thịt nhé. hahaha... "

Khả Uyên được thể cười tít mắt.

- "Không anh muốn ăn thịt vợ anh thôi, thịt vợ anh thơm đặc biệt, còn thịt khác hôi tanh anh không nuốt nổi.. "

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57

Hừ, ai thèm, anh đi mà ăn thịt Khả Như đi thịt của em không ngon bằng đâu à "

Gia Minh cười nham hiểm nhìn Khả Uyên đưa tình, nói anh là một người chồng có trách nhiệm nhất trong giới kinh doanh thì chắc là thật, chỉ có vợ, không màng những khó khăn trước mắt của mình.

- "Chồng thích, chồng chỉ có cương được với vợ thôi...! mình lại chơi trò lẩn giường nha! "

- "Hả? cái gì chứ? "-khả Uyên lém lỉnh đánh vào ngực rắn chắc của anh thẹn thùng nói.

- "Chồng nói thật đấy.. "

Gia Minh cúi xuống đặt một nụ hôn xuống má cô, khi anh chuyển qua môi thì cô nhanh tay bịt miệng lác đầu..

- "Không được, khi này anh hôn Khả Như rồi..! "

Gia Minh khựng lại nhưng nhanh chóng anh mỉm cười buồn nhìn cô vợ cường bá này.

- "Anh đã kì cọ sạch sẽ lắm rồi, không còn mùi của à nữa đâu vợ à..! "

- "Xi! Ai biết được! "

- "Nè vợ coi nè còn mùi đâu, giờ chỉ còn mùi của vợ quanh người anh thôi..." - Gia Minh phả hơi nam tính của mình vào cổ cô...

- "Không được, để mai đi, hôm nay em mệt...!"

- "Em, mệt?" - Gia Minh nheo mí mắt lại, anh biết thừa cô vợ của anh đang từ chối khéo đây mà...

- Ủ...!

- "Vậy anh ôm em ngủ nha!"

Gia Minh ôm cô vào lòng mình anh, đợi Khả Uyên ngủ say anh đã phải nhanh chóng vào nhà tắm ngâm nước miếng thăm thẳm trách móc anh bạn đồng hành.

"trời ơi, cứ thế này anh mày chết chắc, sao mà cậu cứ ngồi cạnh cô ấy là như này chứ? Sao với người khác thì không chào cò đi, chú mày cứ thế này thì làm sao mà anh sẽ sống yên ổn bên cô ấy bây giờ đây.

Cũng ngộ nha, sao khi này Khả Như ôm anh sao mày lại xin hàng cụp đuôi vậy, đừng nói với anh là chú mày sợ ả nha..."

Tay anh phải làm hạ đi dục vọng của *đệ của anh, khuôn mặt đã đẹp trai khi nhuộm màu dục vọng khiến anh càng thêm phần mê người chỉ tiếc Uyên hôm nay lại không có hứng với anh, nhìn thân ảnh đẹp trai động lòng người ngồi ngâm nước trong bồn tắm cả tiếng đồng hồ vẫn chưa có dấu hiệu giảm không biết là đáng thương hay không nữa.

Về phần Khả Như khi về phòng ả tức giận quậy cái phòng tan nát hết, cô ta khi này không khác nào một con quỷ nhập xác.

"Ngô Khả Uyên, mày đã cướp đi người con trai của tao, người ba đã yêu thương tao suốt bao nhiêu năm chưa một lần đánh tao gờ từ cả mặt đũa con gái này, mày đã cướp hết mọi thứ của tao, tao sẽ lấy lại từng một thứ, cuộc chơi mới chỉ bắt đầu, mày nghĩ mày được chồng mày bảo vệ sao? Để tao xem mày nếu thấy anh ta gặp chuyện xem có cứu được hay không hay là tao mới cứu được chồng mày, để đến khi đấy xem anh ta còn yêu mày nữa không?...."

Căn phòng chứa một luồng sát khí nồng nặc của một con người chỉ yêu, địa vị mà thay đổi người...

Ở phòng Tuyết tần đang ngồi uống cà phê, bà ta nhìn ra ngoài cửa sổ suy nghĩ một điều gì đó.

.Reng. Reng. Reng.

Tiếng điện thoại của bà ta vang lên làm nhún chìm màn đêm yên tĩnh, lấy chiếc điện thoại ra nghe:

"Alo!"

Đầu dây bên kia là một giọng nói nam nhân cất lên:

"Em đang làm gì vậy...?"

Tuyết tần mỉm cười hạnh phúc, trả lời:

"Em ngồi ngắm trăng đêm khuya thôi, anh có việc gì mà gọi em giờ này sao?"

"Sao em tính ý vậy? Không hồ đang là một sát thủ kì cựu?!"

"Em vẫn thua một người, người bí ẩn..."

"Không phải bà ta đã chết rồi sao?"

"Ừ, chết rồi nhưng sao em vẫn linh cảm có điều gì không ổn, vẫn còn một sát thủ được rèn luyện như bà ta vậy?"

"Em nghĩ làm gì còn có ai nữa, nữ sát thủ đó tuy chưa lộ diện bao giờ nhưng bà ta rất đẹp, và có một cách sử dụng súng có một không hai, nếu em nghi ngờ thì ai có thể qua mặt em được..."

"Anh ở đây mà chủ quan, anh nói đi có chuyện gì...?"

"hahaha... Việc tốt, hai ngày nữa thằng Chí Hào sẽ có một cuộc giao dịch vũ khí, em coi thế nào cứ người đến phá nó cho anh, nếu giết được nó thì càng tốt, tai nạn năm đó không lấy được mạng nó thì lần này phải lấy được mạng nó..."

"Gi? Nó buôn vũ khí lậu sao? Sao anh không trực tiếp báo cảnh sát,?"

"Em bị làm sao vậy, nếu báo thì chung ta buôn ma túy thì không phải hàng cấm à, em nghe anh sắp xếp mọi việc đi, anh sẽ gửi địa chỉ cho em..."

"vâng!"

"Em nghỉ sớm đi, anh tắt máy đây... "

Tut.....

Tuyết tần đứng dậy cũng về giường của mình nằm xuống nhắm mắt chìm vào màn đêm.

Ở pháp..

Một người đàn ông khí chất khác người đã có tuổi nhưng vẻ đẹp trai của ông ta chưa hề giảm nhiệt, dù trên mặt có một vết sẹo nhưng không hề làm ông ta xấu đi....

Tay cầm điều xi gà hút một hơi dài rồi phả ra một làn khói trắng đục vào không trung...

- "Đại ca, mọi việc đã chuẩn bị hết rồi ạ, chúng ta có cần phải nhúng tay vào không ạ? "

Một tên thuộc hạ đi vào thông báo..

- "Không cần cứ để nó với bà ta làm cản đi, còn cậu cho người theo dõi Ngô kiến Thuận sao rồi..!?"

- "Dạ thưa lão đại, ông ta đã đuổi đứa con gái đi rồi ạ!

"vậy còn con gái ta thì sao? "

"Dạ tiểu thư vẫn được ông ngoại là Mộc cương cho người ở bên cạnh bảo vệ ạ! "

- Tuyết tần và tên nghiệt chủng đó đang muốn làm gì!?"

Tên thuộc hạ lấy một quyển sổ dở ra xem rồi thông báo lại:

- "lão đại, em ngài thật sự có liên quan đến vụ tai nạn năm đó của thiếu Phu nhân và cậu chủ, hai ngày nữa sẽ có một cuộc Giao dịch lớn giữa cậu chí hào và một nhóm người của macao ạ. Em sợ Tuyết tần sẽ nhúng tay vào ạ....!

Người đàn ông cảm chiếc ảnh người phụ nữ đẹp như thiên thần đang cười khiến tim ông lại nhói đau...

- "Cậu sắp xếp nếu Tuyết tần ra tay thì ra ứng cứu cho chí hào không để nó bị tổn hại gì hiểu không! "

- "Dạ thưa lão đại..!"

"cậu lui xuống đi....! "

Đề khi những người khác cùng ông ngồi nhìn tấm ảnh trên tay mình trầm hỏi:

"Mộc linh em sao chưa tỉnh lại vậy? Đã rất lâu rồi, con chúng ta chưa vẫn sống tốt, nó cũng được làm con dâu của Mộc Anh rồi, hai người mau tỉnh dậy để xem chúng nó hạnh phúc chứ, Ngô kiến Thuận hẳn ta cũng không đối xử tệ với con bé, anh vẫn đợi em... "

Quay lại 19 năm trước....

"Mộc Linh, em làm gì vậy? sao anh gọi em không nghe máy vậy...?"

một cô gái da trắng không mặt hài hoà pha một chút tây đôi mắt màu nâu xám rất đặc biệt, ngồi thần thờ bên bờ hồ nhìn xuống mặt nước xanh biếc...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58

- "Anh đến đây làm gì?"

Cô gái đó không ai khác chính là Mộc linh, cô nói kiểu giận hờn.

Vũ Thần ngồi xuống cạnh cô, nắm lấy đôi tay nhỏ nhắn của cô, anh ta xoa xoa nhẹ, ghé vào tai cô nói.

- "Em trốn anh sao được, bảo bối của anh xinh gái chỉ để cho anh ngắm thôi.. "

Mộc Linh ngồi buồn chôn nhìn Vũ Thần cô có cảm giác hụt hẫng tội lỗi...

- "Vũ Thần, em đâu còn xứng với anh, em đâu còn trong sạch, đâu chỉ còn là người con gái của anh, tiền đồ anh tốt, anh có địa vị trên mọi lĩnh vực em không muốn anh vùi đầu vào một sát thủ tuyệt tình như em, em có rất nhiều kẻ thù sẽ ảnh hưởng tới anh.Em đã bị Ngô Kiến Thuần làm nhục, giờ còn mang con của hắn.. Hix...em không còn xứng với anh nữa.... "

Vũ Thần bất lực nói lỏng tay Mộc Linh ra, anh nhìn về phía xa kia, thiết nghĩ hắn là một người con trai trưởng của một dòng tộc danh giá, anh có địa vị trong xã hội, như cô nói nhưng người hắn yêu chỉ có cô, cô không xuất thân từ một gia tộc nào chỉ là con của một sát thủ có tiếng tăm Mộc Cương, nhưng hắn yêu cô, yêu một sát thủ đầu tên, cô cũng dành cho anh lần đầu chỉ là do anh chủ quan mới để cho Một tên háo sắc Ngô Kiến Thuần chốc thuốc đưa cô lên giường làm nhục, hắn không giúp được cô giờ lại để cô mang thai con của tên đó, cả người anh lạnh đi, chưa bao giờ anh lạnh lùng như bây giờ.

Mộc Linh yêu anh, cô yêu anh rất nhiều, ba cô nói nếu cô lấy anh thì sẽ được hưởng một cuộc sống bình yên bên tình yêu anh dành cho cô, ba cô thương anh rất nhiều, chỉ vì cứu cô mà anh đã hi sinh đi khuôn mặt đẹp trai đến động lòng người, cô biết anh là người có tiền thì vết sẹo đó sẽ được cải thiện đi, nhưng mỗi khi nhìn thấy mặt anh là lòng cô lại quặn lại,có phải chỉ vì tin người mà cô đã phải rời xa anh, anh có chấp nhận hay không.

- "Em biết anh sốc lắm nhưng em chỉ biết xin lỗi anh, sẽ có người con gái xứng đáng đến với em,ở bên em anh sẽ khổ.Em cũng đã có con với Ngô Kiến Thuần rồi nên em không muốn làm khổ anh.Em cũng đồng ý làm vợ hắn rồi..."

Vũ Thần choáng đến nỗi ngồi không vững,hắn tròn mắt lên nhìn Mộc Linh.

- "Em vừa nói cái gì? Em có biết hắn đã có vợ và có một đứa con gái 1 tuổi rồi không? Hắn có cho em hạnh phúc không, anh chấp nhận nuôi con hắn, em đồng ý theo anh về pháp được không?" "

Mộc Linh gạt tay anh ra.:

- "Em xin lỗi anh, em không thể, em không muốn cả đời anh nuôi con người khác, em đã nói với ba rồi ngày mai em sẽ theo Ngô kiến Thuần về Ngô gia. Em mong anh hãy quên anh và sớm có một người phụ nữ xứng đáng đến với anh. "

Nói được ra những lời này Mộc Linh đã rất đau, cô cũng không còn cách nào nữa đâu,rời xa anh là tốt nhất.

- "Mộc linh, anh yêu em, em cũng đã trao cho anh mọi thứ rồi, anh muốn trở về cho em, dù em có con với ai thì Vũ Thần anh vẫn yêu em, thương em.Em đồng ý đi theo anh được không?chắc chắc bác Mộc Cương sẽ đồng ý, em không cần làm một sát thủ nữa, em sẽ có một cuộc sống bình thường như bao người khác, Mộc Anh em gái em cô ấy cũng đã có một cuộc sống hạnh phúc bên Tống Minh kha rồi, em đã làm sát thủ đến nay cũng 30 tuổi rồi, thanh xuân sẽ không chờ đợi em đâu, nghe anh, nếu có ai muốn truy sát em anh sẽ là người bảo vệ anh..... "

Mộc Linh đứng dậy cô cố nín khóc, nhìn thẳng mặt Vũ Thần nói dứt khoát.

- "Vũ Thần, em không thể đi theo anh,em đã là người của Ngô Kiến Thuần chết cũng sẽ là người của hắn, anh không phải lo cho em... chào anh!!!! "

Mộc Linh quay người bước đi một mạch không nhìn lại, cô sợ nhìn lại sẽ không thể dứt khoát được với anh...

Vũ Thần đứng thẫn thờ nhìn người con gái mảnh mai bước đi, anh đã là người thua cuộc, là anh hèn hạ không thể bảo vệ cho người mình yêu.

Là anh hồ đồ đã nghe lời em trai để giờ anh mất cô....!

-

cầm trên tay tấm ảnh một Mộc Linh ôm hai đứa con xinh như thiên thần, đứa bé trai giống Vũ Thần đến chín phần, đã mười bảy năm rồi ông vẫn chỉ có thể theo dõi con từ xa...

ngày đấy Mộc Linh mang thai nhưng không phải con của Ngô Kiến Thuần, ông không biết là hắn có biết hai đứa con song sinh đó là con của ông hay không? ông đã phải tự mình đi vào con đường của thế giới ngầm, ông luôn bảo vệ cho đứa con gái của mình, ngày xảy ra tai nạn ông không hề biết, mãi sau này ba của cô mới nói cho ông biết vợ và con bị tai nạn Ngụy kịch đến tính mạng, Vũ Thần đã bay về thượng hải ngay trong đêm, ông đã dùng thế lực của mình để xóa đi vết tích của vụ tai nạn, Mộc Cương cũng đã để ba sinh mạng nằm ngủ suốt mười bảy năm qua, vì không muốn bị lộ ông không quay về thượng hải từ đó đến giờ, mỗi một năm ba vợ sẽ gửi một video theo dõi của vợ và con ông. Cho ông,lấy niềm vui đó để chờ tới ngày hôm nay, con gái ông cũng đã vào được Tống Gia, có một người chồng tài giỏi đẹp trai.

con gái diệu của ông lại là một người tài giỏi phẩm hạnh như mẹ, thông minh xuất chúng, còn là một sát thủ có một không hai dù mới ít tuổi, mọi chuyện tuy đơn giản nhưng điều ông lo lắng nhất là người em trai cùng cha khác mẹ của ông đã bay về thượng hải về chỉ có cái khó nó cũng có một vết sẹo nhưng bản lớn trên mặt, ông đưa tay lên vết sẹo đã được thẩm mỹ mờ đi rất nhiều trên gương mặt, một dự cảm không lành, ông rất sợ thắng em của mình cấu kết với con đàn bà đề tiện kia làm càn, ảnh hưởng đến cuộc hôn nhân của con gái ông.....!!!

một người đàn ông đã có tuổi đi vào lễ phép cúi đầu..

- Thưa ông chủ, đến giờ họp rồi ạ!!! "

- "Ừm.!!! "

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59

Tại Tổng gia..

Sáng sớm hôm nay Khả Uyên chính thức đi học lại, cô dậy rất sớm để chuẩn bị, còn vài bữa nữa cô chính thức thi tốt nghiệp để kết thúc thời học sinh của mình.

Quay người qua cô thấy Gia Minh đang ngủ thì nhẹ nhàng dậy rời khỏi giường vệ sinh cá nhân, xuống nhà ăn sáng, mới xuống tới bếp cô đã gặp Tuyết Tần cùng Khả Như đang ngồi ăn, không nói cô về chỗ của mình lấy đồ ăn, ăn nhanh chóng để không phải chạm mặt hai người khó ưa kia nữa.

Sau khi Khả Uyên rời khỏi phòng Gia Minh cũng tỉnh dậy nhưng không thấy Khả Uyên đâu anh nhanh chóng vào nhà vệ sinh cá nhân, qua phòng Khả Như lấy đồ về thay, anh cảm giác anh sợ mất cô đến tột cùng, chạy nhanh xuống cầu thang thì Khả Uyên cũng vừa tầm đi lên hai ánh mắt chạm nhau, lúc này Gia Minh mới có thể thở phào nhẹ nhõm.

- "Vợ? Em đi đâu vậy!? anh tỉnh dậy không thấy em đâu làm anh cuống cứ tưởng em lại đi đâu...!"

Khả Uyên đi thẳng lên phòng chuẩn bị đồ, Gia Minh nhanh chân đi theo cô nàng lên phòng.

Khả Uyên soạn mọi thứ vào balo sẵn để đến trường, anh đến bên cạnh cô ôm từ sau lưng thì thầm:

- "Em định đi đâu à? "

- "Em đi học! "

Khả Uyên gỡ bàn tay anh ra lấy túi đeo lên, hôm nay cô ăn mặc rất giản dị nhưng lại vô cùng đẹp, khiến Gia Minh chỉ muốn đứng đờ cô ra ăn thịt thôi.

- "Để chồng đưa vợ đi! "

Khả Uyên biết trước anh sẽ đòi đưa cô đi nên cô cũng khẽ gật đầu.

- "Ừm! Vậy chúng ta em sắp muộn học rồi. "

Hai người nhanh chóng di chuyển xuống dưới nhà, Khả Uyên ngồi vào ghế trái xe, Gia Minh cũng ngồi về vị trí của mình, ánh lái xe rời khỏi Tổng gia đi thẳng lên trường của Khả Uyên, một trường học nổi tiếng.

Cả quãng đường không ai nói với ai câu nào, khi xe dừng ở trước cổng trường, Khả Uyên nhanh mở cửa xe bước xuống, cô quên cả chào anh, Gia Minh vội dẩy thất ra mở cửa nắm lấy tay Khả Uyên:

- "Vợ học xong gọi cho chồng nhé!"

Khả Uyên chỉ đáp lại một từ lạnh lùng:

- "Ừ..! "

Cô bước vào cổng trường, cô đâu biết ở sau lưng mình đã biết bao nhiêu cô nàng mắt sáng như sao khi nhìn thấy anh...

- "Ôi! Người đàn ông kia đẹp quá..! "

.....

- "Tổng Gia Minh, Chủ tịch đoàn Tổng Thị "

....

- "Anh ấy đẹp trai quá! Mà sao cô gái khi nãy lại được anh ta nắm tay nhỉ? "

.....

- "Cô có biết hay mù kiến thức thông tin truyền thông.. Ngô Khả Uyên là vị hôn phu của anh đấy đó... tôi đang nghĩ đúng là trai tài gái sắc, chị Uyên xinh gái lại giỏi giang nữa, quá xứng đôi.. "

....

- "xứng đôi... xì! Ai trả biết là thế nhưng tao vẫn ước gì có thể làm bạn gái anh ấy một ngày thôi..!"

.....

- "Thôi tỉnh ngủ đi, người ta đã là hoa có chủ rồi hiểu không!?"

.....

- "Ồi, anh ấy quá giỏi, đẹp trai nữa chứ.. Chi tiếc....!"

...

- "Thôi mấy người mê trai quá đấy, sắp muộn học rồi đó nha cứ đứng đó mà ngắm trai... "

.....

- "không ngắm thì biến để bọn tao ngắm, lâu lâu mới được gặp anh ấy bằng gia bằng thịt, không ngắm có phí à...!"

.....

- "..."

Tiếng bàn tán một ngày một to khiến Gia Minh đang nhìn về phía trong sân trường khiến anh nheo mắt nhìn về phía bọn con gái đang tranh luận đến gần đánh nhau rồi...

Tất cả thấy anh chú ý đến thì hết hoảng vội giải tán, nhưng trong tim người nào người nấy đang đập liên hoàn cuộc...

Gia Minh thấy cảnh đó thì cười rồi quay người ngồi vào xe lái đến công ty, hôm nay anh đi một chiếc xe cũng bình thường vì Khả Uyên không muốn làm phiền đến học sinh trong trường nên anh mới chọn chiếc xe rẻ tiền này...

Anh cũng đến buồn cười với cô vợ của mình người có phải thiếu tiền nhưng lại luôn dùng tiền một cách tiết kiệm nhất có thể, anh nhớ không nhầm thì từ ngày cô đến tổng gia thì toàn anh mua đồ cho cô còn Cô thì chưa bao giờ tự mua cho mình một thứ gì ngoài một chiếc váy...

Khả Uyên mới vào đến cửa lớp thì cả lớp ai nấy đều nhìn cô bằng một ánh mắt ngưỡng mộ, cô cũng không để ý mà cứ thế đến chỗ mình ngồi xuống.

Trước kia cô đi học ngoài việc học ra cô không có chơi thân với ai, nên cô luôn ngồi một mình một bàn với một đồng sách vở.

Trong lớp có một cô gái đi vào miệng cười toe toét khoe với cả lớp chiến tích, người đó không ai khác chính là Hà Linh, lớp trưởng lớp Khả Uyên.

- "Bọn mày biết chuyện gì vừa xảy ra không.

khi này tao vừa đến cổng trường, tao gặp chủ tịch của Tổng Thị, Tổng gia mình ý, ui anh ý đẹp trai hơn trên ảnh nhiều chúng mày ạ, tao ước gì mình có thể làm người yêu của anh ấy một ngày thôi cũng mãn nguyện.

cả lớp đều quay về phía tôi nhìn, tôi thừa biết chồng mình như thế nào, nên để cho Hà Linh nó mơ mộng một chút cũng không sao.

Khi này Hà Linh nó nhìn theo hướng mấy đứa nhìn, nó nhìn thấy tôi thì tắt hẳn nụ cười lùi thối đi về phía mình ngồi.

cả buổi học hôm đó cô không thể tập trung được vào bài, tiếng trống trường vang lên kết thúc buổi học cuối cùng trong năm, cô còn tưởng vài bữa nữa mới hết nhưng không ngờ ngày hôm nay là kết thúc, vậy là chặng đường 12 năm học đã kết thúc, cô cũng đã chính thức 18 tuổi rồi, con đường phía trước cô lại phải gặp nhiều khó khăn nữa đây.

ra tới cổng trường một chiếc xe BMW đắt giá đã đập vào mắt mình, người con trai không mặc vest như mọi khi mà lại mặc một bộ đồ thể thao, nhìn thôi cô đã ngỡ cả người rồi, người đó không ai khác chính là chồng của Khả Uyên, Tổng Gia Minh. Anh đứng dựa người vào xe nhìn cô cười khiến cho đám con gái trong trường ồ lên rất to, cô không hề cảm thấy khó chịu mà ngược lại cô rất dễ chịu khi thấy anh vậy, chồng cô đẹp trai thì không thể tránh khỏi sự nhòm ngó của đám con gái được, nên cô không thể phát nổ bình gầm chua trong người được, ngoại trừ có một đứa con gái nào đó thật sự muốn lên giường như Khả Như thì cô không ngại chơi với người đó một lần.

Cô đi nhanh về về phía anh, mới tới cửa xe anh đã cúi xuống hôn cô một cái, cô bất ngờ đến ngay người cô không biết là anh lại hôn cô ngay tại đây, anh ghé sát tai hỏi nhỏ cô:

- "Bảo bối, em thích anh ăn mặc như thế này không? "

cô thích chứ, rất thích là khác, mọi khi anh toàn vest, không thì sơ mi quần tây, đây là lần đầu tiên anh mặc đồ thường ngày mà cô mỉm cười gật đầu:

- "Em thích, sao anh biết giờ này em tan học mà đến vậy!?"

Gia Minh gật đầu.

- "Ồ thì...! à anh hỏi nhà trường, anh không muốn đến trễ nên lên công ty được một lúc anh về và thay đồ chạy xe lên đây đợi vợ nè "

Khả Uyên cười hiền phát một cái vào ngực anh ":

- "Anh đúng là.... "

tình cảm của hai người đã làm tan nát bao trái tim bé nhỏ của biết nhiều cô gái đang ở đó chứng kiến một màn tình bể bình của anh và cô.

Gia Minh mở cửa ghế phụ cho Khả Uyên lên, anh cũng nhanh chóng vào vị trí của mình bên cạnh cô.

- "Em muốn đi ăn gì? "-Gia Minh hỏi Khả Uyên tay cũng khởi động xe.

- "Ăn đâu cũng được anh.. "

- "Vậy chúng ta đi ăn bò nướng phở ở quán nhỏ ở đường số 6 của thành phố S nhé?!"

Khả Uyên tròn mắt lên vì ngạc nhiên, cô không nghĩ là một tổng tài có vị trí cao như anh lại đi ăn những quán lẻ đường như vậy...

mà trong lòng cô cũng rất vui không biết là anh biết hay chỉ là vô tình biết được sở thích của cô.

Ngày trước cô ở Ngô gia cô không đi nhà hàng ăn như Khả Như nên cô không biết nhiều về những nhà hàng sang trọng cho lắm.

Nhưng giờ ai mà hỏi cô về món ăn đường phố ở Trung Quốc thì chắc chắn sẽ không bị bỏ sót một quán ăn nhỏ nào.

Không phải là cô không có tiền mà cô không muốn phân biệt nhà giàu với nhà tầm trung, đâu phải cứ là một thiên kim tiểu thư thì phải sang chảnh, đến những nơi đắt đỏ mới được...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60

Không phải là cô không có tiền mà cô không muốn phân biệt nhà giàu với nhà tầm trung, đâu phải cứ là một thiên kim là phải đi ăn nhà hàng sang trọng đâu, cô muốn là cô, muốn sống một cuộc sống giản bình dị như người mẹ hiền của cô đã ước muốn.

chiếc xe của hai người chạy đến một con hẻm rộng những ngôi nhà cao tầng xen kẽ rất nhiều, Gia Minh xuống xe mở cửa cho Khả Uyên xuống xe, hai người qua một quán nhỏ ở bên đường. Hai người chọn một bàn nhỏ ở phía ngoài.

Gia Minh gọi một món tủ ở quán này là bò nướng kiểu phương Tây nhưng ăn rất ngon.

hai người ngồi ăn mà các cặp đôi khác tại quán đều ghen tị vì sự ngọt ngào mà Gia Minh dành cho Khả Uyên.

Ăn xong Gia Minh nhìn Khả Uyên cười, lần đầu tiên anh thấy cô vợ của mình lại ăn một cách vui vẻ như thế này, anh cũng muốn ngày ngày đưa cô đi ăn nhưng anh thật sự rất lo cô sẽ gặp nguy hiểm, mọi khi anh cùng cô đi đâu đều có đàn em đi cùng, hôm nay anh liều lĩnh đưa cô đi chơi, đi ăn mà không có ai đi cùng hai người.

- "Vợ! Em muốn đi đâu chơi nữa, hôm nay chồng sẽ đưa vợ đi chơi những nơi vợ thích, từ khi về làm vợ của anh, anh chưa đưa vợ đi hẹn hò được bữa nào! Hôm nay mình đi hâm nóng tình cảm nhé! "

Khôi nói, khả Uyên nghe anh nói sẽ đưa cô đi chơi thì không khỏi ngạc nhiên mà mặt sáng như sao, cô cười tươi gật đầu nói một tràng.

- "Em muốn đi chơi khu vui chơi, có thật là anh sẽ đưa em đi không?... "

Gia Minh kéo tay Khả Uyên ra xe, nhét cô vào và lái xe đến một khu vui chơi, hôm nay anh không dùng uy quyền để được ưu tiên mà kiên nhẫn đứng đợi xếp hàng để mua hai vé vào một khu vui chơi.

Lấy vé xong anh chạy nhanh ra chỗ Khả Uyên đang đứng hai người đi dạo tham quan hết mọi nơi anh muốn hỏi cô muốn chơi gì không thì Khả Uyên lâu cá đòi chơi tàu lượn, ban đầu Gia Minh mới nghe thấy thì toát mồ hôi, nhưng không muốn cô buồn anh mua vé hai người lên tàu ngồi, mới đầu thì anh còn cười tươi như hoa, đến khi tàu nó lao xuống theo vòng cung thì Gia Minh hết văng cả khu, ai cũng nhìn lên tò mò xem là nam nhân nào hết vậy.

Tàu dừng lại Khả Uyên đi xuống nhìn mà nhìn Gia Minh cô hoảng cả hồn, mặt anh tái xanh cắt không ra giọt máu, đầu còn cái gương mặt đẹp trai bất chấp nữa, thay vào tóc tai anh rồi bù lên giờ mà ai có thể nhận ra anh là tổng tài của một tập đoàn thì thật hiếm.

- "O, anh sợ sao không nói! để mặt tái xanh thế này! "

Gia Minh cố nặn ra một nụ cười thật đẹp với khả Uyên, trong lòng thì không thâm nghĩ, anh không muốn nói vì không muốn làm cô mất vui, mà nhìn anh giờ thảm hại rất nhiều, bọn đàn em mà biết được thì anh còn mặt mũi nào nhìn bọn họ nữa, nổi tiếng lạnh lùng mà lại đi sợ cái trò chơi ma quái này...

Khả Uyên thấy anh bị vậy thì không chơi nữa đi về, họ đi về đến biệt thự Tổng gia trời cũng tối muộn mọi người đều ăn cơm xong rồi ai nấy đều về phòng mình làm việc.

Khả Uyên đi lên phòng, hôm nay cô không thấy Khả Như thì cũng hơi thắc mắc nhưng lại không có thời gian để ý, cô thay đồ rồi xuống dùng cơm cùng Gia Minh, ăn xong hai người về phòng, Gia Minh nói qua phòng Chí Hào bàn chuyện nên Khả Uyên đi ngủ sớm.

tại phòng bí mật ở Ngô Gia.

- "Chí Hào! lô vũ khí đó như thế nào rồi!? ""

Gia Minh ngồi vắt chéo chân lắc ly rượu trên tay hỏi Chí Hào.

- "Em cũng sắp xếp hết rồi! chắc mọi chuyện sẽ ổn, chiều mai em sẽ cùng người bên chúng ta qua macao giao dịch, chỉ mong không gặp trục trặc gì, anh cùng anh hai giúp em quản lý công ty không để mụ Tuyết Tần nghỉ ngơi."

- "Ừm, cẩn thận đấy, anh mấy nay thấy bà ta nghi ngờ lắm!"

- "Em biết rồi! "

Gia Minh đặt ly rượu xuống nhìn thẳng Chí Hào.

- "Mà Hào nè!Em có giấu anh chuyện gì không?"

Bị hỏi bất ngờ mặt Chí Hào ngẩn ngơ nhìn Gia Minh mà muốn đổ mồ hôi hột.

- "E... em không có! "

- "Đừng đùa dai nữa em trai à, mấy cái trò của em với anh hai không qua mắt được anh đâu! May là anh cũng bị hai người cho uống thuốc ngủ nên không làm gì có lỗi với Khả Uyên, mà hai người cũng ác đấy dám cho sáu thằng chơi Khả Như trong một đêm, cũng giỏi đấy! "

Chí Hào lần này thì đổ mồ hôi như tắm, lắp bắp hỏi lại:

- "S... Sao anh biết! "

Gia Minh vẫn cười như chưa có chuyện gì.

- "Anh biết bằng cách nào em không cần biết, nghĩ sao thấy chị dâu nghi giận nhằm anh trai mà không chịu giúp cứ nhảy vào cà khía ấy mới tài chứ, em dạo này cũng nhậy lắm rồi đấy..."

Chí Hào thấy Gia Minh không hề tức giận thì vẫn tính cọt nhả ghẹo lại anh.

- "Anh có cần em gửi cho clip của ả cho coi về nói chị dâu học tập không!?nhìn ả làm tình phê lắm anh à.. Hahahaha..! "

- "Thôi em giữ mà dùng, anh chỉ cần biết anh trong sạch là được rồi! "

- "Ồ ồ ô.... Anh cứ đùa, anh cho ả ngồi lên đùi, cho ả ôm. Cho ả hôn vậy mà nói trong sạch...anh cũng chưa tỉnh ngủ à!!!! "

Gia Minh như tỉnh ra anh quên mất việc ở khách sạn khả Như ả ngồi lên đùi anh khi hoá thân.

- "Ờ thì, mà thôi đấy chỉ là hiểu lầm, mà em với anh Khang chơi anh một vỏ suốt thì chị dâu cậu bỏ anh đấy, em bớt nhậy lại cho anh được không?"

Hahahaha....!

- "thôi được rồi! Chị dâu không giận anh nữa là được rồi em không đùa nữa! À ngày mai anh nói anh Khang cho người đi sau trợ giúp cho em nhé, cứ phòng trước cho nó chắc...."

- "Ừ! Thôi anh về ngủ đây, ngủ sớm đi không mai đi qua đó mệt...!"

- "vâng! "

Gia Minh đi về phòng lúc này Khả Uyên đã ngủ, anh lấy đồ đi tắm, đi vào ngồi cạnh giường nhìn cô anh cố gắng nhìn lại cảm giác của mình, nằm xuống cạnh Khả Uyên ôm cô vào lòng...

Đang ngủ Khả Uyên bị mùi hương nam tính phả vào mặt thì khó chịu nhắm mắt, định quay mặt đi ai ngờ cô ngẩng mặt lên môi lại chạm vào môi anh, khoe miệng Gia Minh nhếch lên một đường nét đẹp tuyệt hảo, Khả Uyên cố gắng né tránh anh thì Gia Minh lại hôn sâu hơn, anh dùng sức tách ra hai hàm răng ra, đưa lưỡi vào khám phá khuôn miệng của cô, Khả Uyên bị hôn đến độ khó thở mặt đỏ gay gắt lên Gia Minh mới tha cho cô, như lấy được không khí cô hít lấy hít để.

Gia Minh ranh mãnh cười cắn nhẹ vào tai cô.

- "Vợ, là em khơi gợi anh nhé, anh tính chỉ ôm em ngủ thôi nhưng có vẻ em không muốn chỉ ngủ nhẹ nhàng như vậy thôi nhỉ? "

Khả Uyên hiểu hàm ý của Gia Minh cô lắc đầu nguây nguây không chịu.

- "không phải, em đang ngủ, anh không ôm em thì.....khi này là vô tình thôi mà..! "

- "Vợ không biết anh không hề có ý vô tình trong chuyện này hay sao? "

- "A.. Nh"

Chưa nói hết câu Khả Uyên đã bị anh chiếm lấy môi lần nữa, lần này anh hôn rất nhẹ nhàng cô cũng ngoan ngoãn đáp lại anh...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61

Gia Minh rời môi Khả Uyên anh trượt xuống chiếc cổ trắng ngần gợi cảm những chỗ anh lướt qua trên mặt tôi đều để lại một dấu vết màu đỏ, Anh khẽ cắn nhẹ đôi quai xanh gợi cảm một cái khiến cô đau điếng người. Khả Uyên kêu lên một tiếng nhẹ.

- "Á.. đau anh... hức! "

Gia Minh cười nham nhở anh mặc cho Khả Uyên đang rất ức, anh từng chiếc cúc áo sơ mi ra anh nhanh chóng cởi bỏ chiếc áo ngực vướng víu kia ra, trước mặt anh hiện ra là một vùng trời đẹp như tranh khiến anh không thể rời mắt ra được.

Những ngón tay thon dài của anh sau khi cởi bỏ được chiếc chân váy kia thì mon trón trên cơ thể cô khiến cô có cảm giác hơi nhột..Mà nhưn người lên cao.

Giờ trên người cô chỉ còn mỗi chiếc quần lót. Xấu hổ chết mất cô lấy tay che mặt đang đỏ ửng lên!!! Anh đang ngậm lấy nhũ hoa của cô như đứa trẻ con bú sữa mẹ vậy thật dễ thương mà!!! Tay anh mon trón với bên còn lại anh nhào nặn mọi hình dạng, đôi đùi núp kia đỏ lên như gấc. Tay anh dần dần trượt xuống nơi tư mật của tôi, loại bỏ chiếc quần lót vướng víu.

"yêu tinh, em là đang khiêu khích anh sao?"- giọng anh khàn khàn, đôi mắt đỏ ngầu khiến tôi hơi hoảng nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh. Anh gỡ tay cô ra, mon trón nơi tư mật của cô rồi đưa nam căn to lớn vào.

"Hức.... đau.."- Khả Uyên bị anh đưa vào bất ngờ cảm giác đau truyền tới, đau quá nên bắt đầu rom róm nước mắt. Cả người cô căng cứng.

"Thả lỏng ra nào"- anh nhẹ nhàng xoa đầu cô

cô dần dần thả lỏng người ra, cả hai cùng chìm vào cơn khoái cảm vô tận..

Cả một đêm hai người quấn lấy nhau hết hai hiệp thì Khả Uyên cũng ngất lịm đi mặc cho Gia Minh dày vò cơ thể.

sáng sớm như mọi khi, Khả Uyên tỉnh dậy nhưng không thấy Gia Minh đâu cô giật mình ngồi dậy lấy chiếc điện thoại coi giờ, cô giật mình khi Giờ này đã 1 giờ chiều rồi, chợt nhận ra Chí Hào sắp lên xe đi qua macao giao dịch rồi, Khả Uyên nhanh chóng ngồi dậy vệ sinh cá nhân, cô thay đồ cho mình, hôm nay cô cũng phải qua macao để giúp chí hào, cô chỉ sợ Gia Minh biết sẽ bị lỡ kế hoạch.

Khả Uyên xuống nhà, hôm nay Khả Uyên không thấy có ai ở nhà thì ra ngoài lấy một chiếc xe lái đi, Cô hướng về ngôi biệt thự ở ngoại thành, nơi cô làm

việc.

lái xe đi vào, một tên đàn em nhanh nhẹn mở cửa cho Khả Uyên, cô đi vào trong nhà, tất cả những người trong nhóm của cô đều tập trung tại đại sảnh, khi nhìn thấy Khả Uyên họ đều hô to khẩu hiệu:

- "Chị đại đã đến! "

Khả Uyên ngồi xuống ghế gương mặt đã lạnh như băng nhìn tên cầm đầu hỏi ":

- "Chí hào đã đi chưa? "

tên áo đen lễ phép cúi đầu trả lời:

- "Thưa chị, anh hào và ít anh em trong tổ chức đã đi lúc hai giờ rồi ạ! "

Khả Uyên gật đầu.

- "Ừ! cậu có biết địa điểm nơi giao dịch không? "

- "Dạ... d... "- tên đó ngập ngừng không muốn nói!

Khả Uyên lạnh lùng rút cây súng đem theo người chìa thẳng vào đầu hắn khiến hắn mặt cắt không ra giọt máu.

- "Nói!. không viên đạn này sẽ ghim ngay giữa Đầu cậu.! "

Hắn quỳ xuống đất nói ":

- "Chị.. em nói, là anh Chí Hào không muốn chị mạo hiểm, còn chỗ giao dịch thì em biết... "

- "Được vậy cậu cùng chọn ra mười người giỏi trong chuyện đường đua lái xe đuổi theo bọn họ, chúng ta phải đảm bảo sự an toàn cho chí hào! "

- "Nhưng chị ơi! anh chí hào đã dặn... còn đại ca mà biết em đưa chị đi thì mẹ già ở nhà của em cũng không yên với anh! "

- "Tôi sẽ bảo đảm cho mẹ cậu, giờ muốn đi hay muốn chết. "

lời Khả Uyên vừa dứt thì ai nấy đều hoảng loạn chạy đi chọn vũ khí.

Gia Minh ở công ty lại cảm thấy nóng ruột anh định đứng dậy thì Minh khang đi vào đem cho anh một ly cà phê đen mời anh uống, vì là Anh hai mời nên anh không thể từ chối, uống xong ly cà phê Gia Minh cảm thấy buồn ngủ, Minh khang riu anh vào một căn phòng đặt xuống giường, rồi anh ta đi ra và khóa trái cửa lại.

anh ta đi về phòng của Tổng Giám đốc, anh ta nhìn về phía bầu trời xa xôi kia, anh ta buột miệng nói:"

- "Khả Uyên anh chỉ có thể giúp em tới đây, mọi sự an toàn cho chí hào anh phải nhờ đến em rồi "Sát thủ Mía!"

Khả Uyên sau khi rời khỏi biệt thự thì cô ngồi trên xe đi cùng xe với cô là năm cái xe đen nối đuôi nhau...

ở macao Chí Hào đã chuẩn bị mọi thứ thật tỉ mỉ nhưng anh không ngờ rằng lại có một người lợi hại hơn đã biết mọi sự sắp xếp của anh mà đặt anh vào cái bẫy ác quỷ kia.

ở một nơi....

- "Tuyệt Tần?! Em nghĩ con nhỏ này sẽ giúp chúng ta Hạ gục tổng gia sao? "

Tuyệt tần đi lại gần xoa đôi vai của người đàn ông, ông ta ăn mặc rất đẹp nhưng khuôn mặt thì nhìn vào vô cùng khó chịu, mà còn khiến cho chết khiếp nếu như mới lần đầu nhìn thấy hắn.

- "Anh yên tâm, nó bị bệnh nên không sống được lâu đâu anh, mà con nhỏ này lại thương thằng Gia Minh, chúng ta có thể dùng Gia Minh để gây sức ép với ả mà hạ gục Gia Minh

Tuyệt Tần cố gắng thuyết phục người đàn ông trước mặt mình, nhìn qua thì ai cũng biết bà ta yêu ông ta như thế nào.

Người đàn ông vẫn ngồi trên ghế vắt chân hút xì gà, hắn cười bí hiểm nhìn tuyệt tần. Người đàn ông này không ai khác chính là Vũ Nhất em trai của Vũ Thần, người có vết sẹo lớn chiếm nửa khuôn mặt tuấn tú của ông ta.

- "Tuyệt Tần em ngây thơ hay là em già ngu vậy? Ắ ta chỉ muốn lợi dụng chúng ta thôi, anh thừa biết đại tiểu thư của ngô gia là ai, cô ta ra sao anh cũng biết, em có biết vì sao ả lại cố gắng để gài thằng Gia Minh lên giường không? Vì cái thể lực của nó, tiền đồ của nó. "

Tuyết Tàn chỉ biết gật đầu trước nay bà ta làm việc gì đều qua tay vũ Nhất.

- "Em hiểu rồi, còn con Khả Uyên thì sao? "

- "Con bé đó vẫn là một con só bí ẩn, ta không thể dính vào được, em cũng không được làm hại tới nó... "

Tuyết Tàn nheo mắt tỏ vẻ nghi ngờ.

- "Anh... "

- "Em đừng nghĩ lung tung, em chỉ cần biết nó là một người không thể động vào... "

Cuộc nói chuyện giữa hai con người nguy hiểm, có địa vị trong xã hội vẫn vang trong căn phòng.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62

Khả Uyên sau khi rời khỏi biệt thự cô đã trang bị mọi thứ, cũng đeo mặt nạ vào tre đi cả khuôn mặt xinh đẹp của mình, ngồi trong xe Khả Uyên nhìn ra ngoài khung cảnh ở đây thật đẹp, đây là lần đầu tiên cô đi làm nhiệm vụ một mình, những lần trước cô đều có một người đàn ông dẫn đi, dạy cô thành sát thủ cũng là một người, người đàn ông đó rất tốt, mỗi khi cô mệt mỏi đều có ông quan tâm nhưng chưa một lần cô được nhìn khuôn mặt thật của người ấy,

Cách đây ba năm một lần cô cùng ông ngoại đi tham quan một dự án, trên đường về chiếc xe của hai người bị đột kích, lần đó vì không có mặt nạ ông ngoại Khả Uyên không cho cô đựng tới súng...

- "Khả Uyên, con không được dùng đến súng, ở đây nếu con bị lộ ra ngoài thì sẽ rất nguy hiểm, những người cầm đầu trong các băng đảng sẽ tìm mọi cách để triệt hạ con, dù hôm nay chúng ta thất thế thì cũng không được dùng tới nó con hiểu không, vì một người coi con quan trọng hơn bản thân, người đó sẽ không để con gặp nạn...!"

Những lời nói đó đã ngấm vào đầu cô suốt mấy năm nay, cô hy vọng người mà ông ngoại cô nói sẽ xuất hiện một lần, người đàn ông đeo mặt nạ dạy bảo cô sẽ cho cô biết khuôn mặt thật một lần...

Suy nghĩ miên man cuối cùng những chiếc xe cũng dừng lại ở một nơi, nơi đây nhiều tàu biển, cô nhìn sơ một lượt thì cũng nhìn ra một sơ hở của nơi đây.

Ở trong một ngôi nhà gần chỗ Khả Uyên đứng Chí Hào đang giao dịch hàng hóa với khách hàng. Bất ngờ một đoàn người bịt mặt cầm súng đi vào.

Đoàng.. Đoàng..

Tất cả ai nấy đều rút súng chống trả lại đoàn người lạ mặt.

Tên Jack người giao dịch với Chí Hào nhìn hấn nói:

- "Cậu cho người ám sát tôi sao? "

Chí Hào vẫn ra sức phản công, miệng chửi thề.

- "Cậu điên à, tôi phục kích cậu thì giờ có ở đây không, mẹ kiếp bọn này đông quá, giờ tìm cách phản công mà thoát ra ngoài, có gì sau liên lạc lại "

- "Đoàng.. Đoàng... "

Tiếng súng bắn loạn xạ, Khả Uyên nghe thấy ra lệnh cho các xe đi vào...

Quân Chí Hào và Jack đều đứng cùng một bên, bên người của họ bị thương rất nhiều.

Khi Khả Uyên vào đến nơi thì Chí Hào và Jack đều bị thương nghiêm trọng.

Mở cửa xe bước xuống, trên tay cô cầm hai chiếc súng giảm thanh, viên đạn nào được cô bắn đều ghim trên đầu của những tên bịt mặt chỉ sau năm phút phản công của Khả Uyên thì nơi đây một màu máu, từng người ngã xuống sau tiếng súng cuối cùng chỉ còn một tên duy nhất được cô cho sống sót được bọn người của cô đưa lên xe.

Những người khác đều được lên xe trở về. Trên đường Khả Uyên không khỏi lo lắng cho Chí Hào, nếu hôm nay mà cô không đến thì chắc chắn cậu ta sẽ chết.

Tại Phòng tổng giám đốc Tổng Thị.

- "Thưa đại ca, đúng như dự đoán người của cậu Chí Hào bị đột kích cả hai bên thương vong nặng, may mắn được một sát thủ đeo mặt nạ đến cứu, theo như camera của chúng ta thì người đó là một sát thủ quá giỏi trong năm phút hạ gục hết đối phương, phát súng nào lên nòng thì đều ghim tại đầu các sát thủ khác. "

- "Ừm, được rồi cậu chuẩn bị bác sĩ mọi thứ đi, khi nào Chí Hào về thì điều trị cho nó, lần này thằng em trai tôi còn dữ được mạng thì số vẫn còn may mắn...."

- "Dạ..."

Tên thuộc hạ lui ra, Minh Khang ngồi dựa lưng vào thành ghế, anh xoay người nhìn ra cửa sổ, mỉm cười:

- "Mia, cuối cùng em cũng xuất hiện, anh đã đợi em rất lâu rồi nhưng có lẽ anh đã thua cuộc, em giờ đã là vợ của em trai anh, ngày gặp em khi em anh đã nghi ngờ nhưng do anh không đủ can đảm để hủy đi hôn sự ấy, em đã chọn em trai anh, nó đã rất thiết thòi anh không thể cướp đi người thương của em trai mình, anh hứa sẽ bảo vệ em, sẽ không để ai phát hiện ra thân phận thật của em đâu,..... "

Người đàn ông vẫn nhìn về phía xa kia cười, nụ cười có phần chua chát.

Sau khi cứu được Chí hào những chiếc xe của Khả Uyên đã phóng tốc độ về biệt thự của cô.

Ở nơi khác.

Rầm...

- "Các người làm ăn kiểu gì mà để chúng thoát hết vậy hả...?"

Vũ Nhất đập bàn quát rầm rầm.

Những người khác mặt mày tái xanh nhìn hấn.

- "Đại ca bớt giận, đáng lẽ là người chúng ta đã bắn chết hai tên đó nhưng do có một sát thủ nữ, người đó rất giỏi đi phát đạn nào thì người của chúng ta ngã xuống từng ý..."

Vũ Nhất ánh mắt trầm tư suy nghĩ...!

- "Lui ra...!"

Cả đám người không hiểu chuyện gì đang xảy ra cứ thế lui ra ngoài theo lệnh.

Ở trong Vũ Nhất ngồi xem lại toàn cảnh hỗn loạn ở macao, hình ảnh một cô gái mặc toàn thân màu đen đeo mặt nạ hạ sát từng tên sát thủ của mình phải đi bị hạ gục, nhưng đều chung một điểm là phát súng đều nằm ở ngay giữa mi tâm.

Hình ảnh người con gái năm xưa của hấn lại xuất hiện lại một lần nữa, cô đeo mặt nạ nhưng dáng người rất đẹp nếu không vì yêu thì hấn không thể biết sát thủ bí ẩn năm xưa chính là Mộc Linh. Người hấn yêu cũng là người anh trai hấn yêu vì không được đáp lại tình cảm nên hấn mới hợp tác với Ngô kiến Thuận để ép Mộc Linh yêu hấn, nhưng cuối cùng Mộc Linh lại bị Ngô Kiến Thuận hiếp dâm buộc cô phải lấy hấn làm chồng không danh phận.

Là do hấn, sau khi biết những việc hấn làm anh trai hấn đã từ mặt hấn, Mộc Anh lại đến tìm hấn để làm rõ mọi chuyện, cô ta đã xúc phạm hấn rất nhiều, những lời thậm tệ nhất cô ta cũng nói ra được vì căm hận Mộc Anh mà hấn đồng ý giúp Tuyết tần, ả cũng là một sát thủ kiếm người tình của hấn, ả ta vì muốn đòi đòi nên đã cố tình gài bẫy Tổng Minh Kha, nhưng bao nhiêu năm hấn không chấp nhận cuối cùng ả đã nhờ đến hấn giúp gây ra vụ tai nạn kia cho Mộc Anh, nhưng hấn không biết vợ cả của Ngô kiến Thuận vì ghen với Mộc Linh mà ả đã ra tay sát hại Mộc Linh, cuối cùng chiếc xe của cả hai chị em nhà Mộc gia đâm vào nhau do mất thăng.

Đến nay hấn vẫn còn ân hận vì cái chết của Mộc linh. Người con gái này thân thủ rất giống với người con gái đó, giống đến tưởng chừng hấn nhìn nhầm. Cũng đeo mặt nạ như Mộc Linh.

Điều hấn phải suy nghĩ sát thủ này là ai? Tại sao lại biết địa điểm cuộc giao dịch này? Mọi câu hỏi luôn hiện trong đầu hấn.

Sau khi đưa chí hào cùng Jack trở về biệt thự thì Khả Uyên để cho bọn đàn em lo cho họ, cô thay đồ lái xe về Tổng gia như chưa có chuyện gì.

Già Minh bị đánh thuốc khi tỉnh dậy đã sáng sớm anh nhanh chóng trở về nhà, anh có gọi cho bọn đàn em thì họ nói chưa có tin của chí hào.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63

Một buổi sáng mệt mỏi khi về tới Tổng gia Khả Uyên đi lên phòng vô tình đụng mặt Khả Như hôm nay mặt mũi cô ta có vẻ tái xanh nhìn rất ghê.

- "Ủa chị bị làm sao mà mặt mũi tái xanh thế kia? "- Khả Uyên lên tiếng hỏi.

- "Tao bị làm sao không liên quan tới mày? chắc mày cũng mong tao chết lắm phải không? Nhưng xin lỗi Khả Như tao có chết cũng không nhờ đến mày....!"

- "Chị.....!"

Đúng lúc Gia Minh về đến nhà, anh thấy Khả Uyên ở nhà lại đang đôi co với Khả Như thì anh đi đến khoác tay cô nói:

- "Cô không nhờ nhưng chưa chắc tôi cho vợ tôi giúp cô, à mà tôi muốn nói là đêm cô gài tôi ý, tôi không có làm gì tới cô cả, thằng em trai trời đánh nó biết nó đã cho người đưa tôi ra ngoài rồi,đêm đó cô ngủ với ai tôi không biết....!"

Khả Như đứng người khi Nghe Gia Minh nói, tai ả ù đi, ả không tin đêm đó không phải là anh làm.

- "Không, tôi không có nhằm đêm đó là anh làm với tôi mà, sáng sớm hôm đó anh ngủ cùng tôi... "

- "Đúng là tôi ngủ cùng cô nhưng không phải là tôi làm hại cô, tất cả là do Chí Hào và anh Minh khang làm ra để cho tôi tỉnh táo hơn trong những lần sau này, tôi cũng muốn nói tôi không làm gì có lỗi với cô thì cô cũng nên rời khỏi Tổng gia vì tôi không muốn vợ tôi buồn, tôi chỉ yêu một mình vợ tôi thôi, còn mọi việc cô bắt tay với bà di ghê của tôi ý, tôi biết hết rồi, bà ta sớm muộn cũng không thể ở đây nữa, tôi không muốn im lặng nữa, cô nên biết tôi không muốn ra tay với phụ nữ như loại người như cô và bà ta thì tôi không ngại. "

- "À còn nữa, cô không nên tiếp xúc với Tuyết Tần nhiều nữa vì cô sẽ không biết bà ta ác độc như thế nào đâu, bà ta đã vào đây ở được 17 năm thì cũng có thể ở thêm được. Nhưng cô chỉ vào được mấy ngày tôi đã biết mọi chuyện thì cô chưa phải là đối thủ của bà ta,mẹ cô cũng không quan tâm đến cô đâu, theo như tôi điều tra thì nếu biết cô bị đuổi ra khỏi Ngô gia thì bà ta sẽ phải xin cho cô quay lại rồi, hãy sống tự mình đi, đừng làm mọi việc thêm xấu đi nữa.."

Khả Như không tin vào tai mình, những lời Gia Minh nói không phải sự thật, đúng là từ hôm qua đây đến nay mẹ cô thật sự chưa hề gọi điện cho cô, nhưng cô chỉ nghĩ là mẹ bận,cô ta gào khóc ngồi khụy xuống đất.

- "Không.. Không..không thể nào! Anh nói dối tôi, tôi không thể bị như thế này được, không thể, mẹ tôi yêu thương tôi, anh đừng nghĩ nói như vậy để chia cắt hai mẹ tôi, anh lừa tôi..! "

- "Tùy cô! Tôi nói cô tin cũng được không cũng không ảnh hưởng tới tôi."

Nói xong anh kéo Khả Uyên về phòng để mặc cho cô ta ngồi khóc lóc âm ỉ ngoài hành lang.

Một đêm không ngủ khiến Khả Uyên mệt lả đi, vào đến phòng cô nhanh chân nhảy lên giường ngủ thiếp đi, mọi hoạt động của cô Gia Minh đều theo dõi rất cẩn trọng, anh chỉ thắc mắc vì sao đêm qua cô ở nhà không ngủ hay sao mà lại mệt đến độ ngủ quên trời đất như thế kia..!

Anh ngồi xuống giường vuốt nhẹ khuôn mặt trái xoan của cô khẽ cười thầm, hôm nay anh mới thật sự nhìn rõ nét khuôn mặt đẹp như thế này khi ngủ của cô, nó làm cho anh say không thể rời ra được, không biết vì vô tình mà anh đã có được người phụ nữ đẹp như Khả Uyên, cô đẹp lại hiền dịu, những gì của những tiểu thư nhà giàu không có thì cô lại có được tất cả.

Ngã người nằm xuống cạnh cô, anh ôm cô vào lòng thì Gia Minh bất chợt rừng mình chạy nhanh vào nhà tắm.

Anh vội xả ra những gì trong người có miệng lẩm bầm nói:

- "Chú mày không thấy cô ấy đang ngủ à, mà sao cứ nằm cạnh là chú mày lại chào cờ lên như thế này chứ, tao chán chú mày lắm rồi, phải biết kiềm chế lại chứ, cứ như thế này thì sớm muộn tao cũng ề mặt với chú mày mất.

Anh vội thoát y nhảy vào bồn ngâm nước lạnh, mới sáng sớm anh đã phải giải tỏa mọi dục vọng của mình trong nước lạnh, miệng luôn thầm chửi rửa cậu em trai đồng hành cùng mình,ngâm mình suốt hai tiếng đồng hồ thì anh cũng bước ra ngoài được, mới ra khỏi phòng tắm hình ảnh Khả Uyên ngủ mà vô tình lại khơi gợi cho anh ham muốn. Người đồng hành của anh lại tiếp tục một lần nữa ngóc đầu dậy.

Gia Minh không biết mình nên khóc hay cười đây, Khả Uyên lúc mới ngủ thì rất đẹp nhưng khi đã quá say giấc thì cô có những kiểu ngủ bá đạo nói đúng hơn là tướng ngủ rất xấu.

Không nhanh không chậm anh mặc nhanh quần áo vào người, đi vào phòng bí mật của mình làm việc, chỉ mong sao anh có thể làm hạ đi ham muốn trong người.

Minh khang đi về nhà không thấy Gia Minh hay Khả Uyên đâu thì anh cũng hiểu ra vấn đề. Anh về phòng mình điện thoại cho Gia Kiệt cùng Tinh Vân

qua phòng nói chuyện.

Tại phòng ba người nhìn nhau Minh Khang nhanh chóng lên tiếng:

- "Anh gọi hai đứa qua đây là có việc, hai đứa hãy cẩn thận, nhất là Tinh Vân, nếu mà ở đây không an toàn hai đứa đến biệt thự ở ngoại ô của Chí Hào lánh tạm đi, Tuyết Tần đã hành động."

Gia Kiệt đã biết trước kết quả, nhưng người giờ dễ hấn lo lắng nhất chính là vợ sắp cưới của mình, Tinh Vân mạnh mẽ nhưng điểm yếu lớn nhất chính là Tuyết Tần, cô luôn e ngại trước bà ta khiến cho Gia Kiệt lo lắng thấp thòm.

- "Nhưng bọn em đi thì ai sẽ giúp anh đây, em biết là Tinh Vân sẽ gặp nguy hiểm nhưng mà...!"

- "Đừng lo, có anh và Gia Minh lo rồi, em và Tinh Vân qua đến đó chăm sóc cho Chí Hào, qua em ấy bị người của Tuyết Tần đột kích rồi, giờ bị thương nặng...!"

Gia Kiệt nhíu mày.

- "Bà ta đã hành động...?"

- "Ừ, không chỉ có một mình mà còn thêm người nữa...!"

Tinh Vân nghe Minh Khang nói mà toát hết mồ hôi. Cô chợt rung mình thốt lên...

- "Không lẽ là ông ta...!"

Minh Khang cùng Gia Kiệt nhìn Tinh Vân đồng thanh hỏi:

- "Em biết ông ta...?"

Tinh Vân khẽ gật đầu.

- "Vâng em biết, hồi còn ở pháp khi ấy Gia Kiệt vẫn chưa được ra thì bà ấy đưa em qua pháp nhưng không cho em tiền học, một lần em bắt gặp được bà ấy đi cùng một người đàn ông rất giàu có, những vệ sĩ đi sau toàn bộ mặc đồ đen đeo kính. Người đàn ông đó em không thể nhìn nhầm được ông ta có một vết sẹo lớn trên mặt phải, dù đeo kính nhưng em vẫn thấy kính.

Nhưng không phải người đó mới có vết sẹo ấy, ân nhân mà đã chu cấp cho em suốt mấy năm bên pháp cũng có một vết sẹo như vậy nhưng mờ và bác ấy rất đẹp trai, em có hứa là về lại Trung Quốc em sẽ giúp bác ấy bảo vệ con gái."

Minh Khang giật mình, như vậy thì có tận hai người có vết sẹo như vậy sẽ rất khó điều tra, như vậy anh lại phải đến Mộc gia nhờ tới ông ngoại một chuyến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chờ Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64

Theo lời Minh Khang nói Gia Kiệt cùng Tinh Vân nhanh chóng thu xếp hành lý đi qua biệt thự để chăm sóc cho Chí Hào và quản lý giúp cậu ta công việc trong tổ chức.

Tuyết Tần sau khi từ biệt thự của Vũ Nhất thì bà ta về thẳng Tổng gia chỉ vì một số công việc nên bắt buộc bà ta phải về cái nơi mà trước kia bà ta ao ước có được còn bây giờ thì ngán ngẩm không buồn nói. Mà nói đúng hơn tình nhân của bà ta bây giờ đã có địa vị trong xã hội chứ không phải như khi xưa ông ta không có gì nên bà ta phải sống chết để gài Tổng Minh Kha để vào Tổng gia.

Bước về phòng ba ta ngủ một giấc để nghỉ ngơi thư giãn.

Khả Như sau khi nghe Gia Minh nói thì cô ta gần như phát điên, cầm trên tay tờ giấy kết luận bị ung thư máu giai đoạn cuối mà lòng cô ta trùng xuống, cầm điện thoại cô ta nhấn một dãy số...

Sau một hồi đổ chuông thì đầu dây bên kia cũng có người trả lời...!

- "Alo...!"

Một giọng đàn ông lạ nghe điện thoại của mẹ cô ta, chân tay ả không cầm vững nữa chiếc điện thoại rơi xuống đất. Tiếng nói ở bên kia vẫn đang hỏi cô,

chợt có giọng nói của một người phụ nữ vang lên hỏi người đàn ông đó.

- "Anh, ai gọi vậy!?"

- "Anh không biết là số điện thoại lạ, gọi mà anh hỏi không trả lời. "

- "Thôi kệ đi chắc người ta nhầm máy ấy mà... chúng ta...em nhớ anh lắm rồi...!"

Người đàn ông đó quên không tắt điện thoại cứ thế đặt xuống lao vào người phụ nữ đó hôn ngấu ngiến...

Ở bên này Khả Như sốc cô ta không biết nói gì hơn, mẹ cô ta đã cặp bồ, người đàn ông đó không phải là ba của ả.

Những tiếng rên ái muội luôn qua chiếc điện thoại từng lời nói khiêu gợi của mẹ ả, tiếng thờ dục của người đàn ông lọt hết vào tai ả không sót một chi tiết nào, ả thu mình vào một góc, giờ Khả Như nên cười hay khóc đây....

Nhưng những thứ đó chưa phải kinh khủng bằng những lời sau này của mẹ Khả Như nói ra.

- "Em đã tính kỹ chưa, chúng ta phải ôm được mớ hơi rồi cùng con trai rời khỏi đây chứ, em nuôi cái con hoang đó bao nhiêu năm rồi, con trai của mình thì không lo cho con, anh không muốn xa em nữa đâu...!"

- "Anh yên tâm, lão Ngô kiến Thuận đã hai mươi năm không hề biết rằng con Khả Như là con của con đàn bà năm đó, hẳn vì thấy Mộc Linh giống với con đàn bà đó nên mới giờ trò với ả, nhưng em biết rõ chắc chắn sớm muộn ả cũng phát hiện ra nên mới thuê một tên làm đứt phanh xe của Mộc Linh và thắng con trai, nhưng không biết trùng hợp sao mà xe của vợ Tổng Minh Kha cũng đâm vào xe của ả. Tất cả những người hôm đó đều thiệt mạng... "

- "Nhưng em không điều tra sao? "

- "Điều tra làm gì, thật chất Ngô kiến Thuận hẳn biết thừa hai đứa con của Mộc Linh không phải con hắn nhưng vì yêu con ả đàn bà mẹ con Khả Như đó thì hắn không đi lấy con của một trùm xã hội đen đâu... "

,-"Nhưng hắn có biết con Như là con của con đàn bà đó không? "

- "Biết làm sao được, nhưng em thấy con Như cũng hơi giống con Khả Uyên vài nét, nhưng mặc kệ giờ em cũng không cần bận tâm tới nữa, giờ phải làm sao để chiếm hết cổ phần của lão đây, con cáo già đầy ranh lắm, hẳn dám đuổi con như đi thì không ai quan trọng với hắn đâu, em cứ tưởng là hắn yêu thương con nhỏ đó bao nhiêu năm nay thì sẽ không bao giờ bạc đãi nó, mẹ kiếp em đâu nghĩ hắn lại khôn nạn đuổi con ranh đó đi làm cho em mất một người đề làm con rồi. "

.....

Còn những lời sau nữa vẫn vang lên nhưng Khả Như không còn nghe thấy một từ nào nữa, hoa tất cả chỉ là một màn kịch được người đàn bà ả đã gọi là mẹ suốt bao nhiêu năm qua, bà ta quan tâm ả cũng là có mục đích, không lẽ những gì Gia Minh nói là thật....

Ả chỉ biết khóc, khóc để thương hại bản thân, khóc vì ả đã quá khôn nạn với những người xung quanh ư....

Tiếng khóc ai oán khắp căn phòng, không một ai trong căn biệt thự này biết được...

Gia Minh ngồi trong phòng làm việc, công việc trong tổ chức tới nay vẫn do Chí Hào đảm nhiệm, anh vì anh bận việc công ty mà không quan tâm tới tổ chức được.

Lấy máy tính kết nối với máy của tổ chức một tên kết nối lại nhìn thấy anh hẳn cúi đầu hành lễ.

- "Đại ca! "

Gia Minh gạt đầu ra hiệu cho tên đó báo cáo tình hình trong tổ chức.

- " đại ca, anh Chí Hào bị thương nặng lắm hiện giờ đang được điều trị tại biệt thự ngoại ô, người đứng sau vụ đột kích lần này là ông trùm ma túy Vũ Nhất. "

- "Vũ Nhất, ông ta đã trở về...?"

- "Dạ, ông ta đã cài người vào tổ chức mới biết được cuộc giao dịch này, cả hai bên anh Chí Hào cũng Jack đều thương nặng. Những người đi cùng cũng bị thương rất nặng may là chưa có ai bị thiệt mạng. "

Mặt Gia Minh bắt đầu nhăn lại những suy tính của anh đã rất đúng chỉ không ngờ ông ta quay lại sớm như vậy.

- "Mấy cậu cử người đến bảo vệ cho Chí Hào, còn một số chia ra điều tra cho tôi những việc làm của ông ta,."

- "Dạ...!"

- "À, mấy cậu cho người qua thu mua giúp tôi giá cổ phiếu của Ngô thị, điều tra mẹ của Ngô Khả Như là ai cho tôi, làm sao mà nhanh chóng đưa cho tôi kết quả sớm nhất có thể....!"

Tên áo đen gật đầu nhanh chóng đi làm nhiệm vụ, anh cũng tắt máy ngả lưng về xuống ghế, gương mặt đẹp trai nhưng ẩn sâu bên trong là một nỗi buồn, một bí mật rất lớn.

Việc anh cho người thu mua lại công ty của Ngô Kiến Thuận, anh biết Khả Uyên không phải con của ông ta, giờ điều anh lo lắng nhất chính là cô, Khả Uyên sẽ đối diện như thế nào trong chuyện này, cô có tha thứ cho anh không?

Anh giờ không thể ngồi im giả vờ được nữa, em trai anh đã là con mồ côi đầu tiên, người tiếp theo anh đoán nếu không nhầm thì người mẹ kế của anh sẽ động tới Gia Kiệt, Tinh Vân, anh trai anh dù tỉnh táo nhưng vẫn còn có lòng nhân từ trong đó chưa thể xuống tay được thì anh sẽ là người làm tất cả và cũng là người sẽ gánh mọi tội lỗi sau này....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65

Đúng như suy nghĩ sau khi Gia Kiệt cùng Tinh Vân đi khỏi Tổng gia thì Minh Khang cũng nhanh chóng lái xe rời khỏi đi đến Mộc gia...

Anh lái chiếc xe thể thao đời mới đi vào khuôn viên của Mộc gia chiếc xe dừng ở giữa chính sân, hôm nay Mộc Cương ông ấy không ngồi trong phòng như mọi khi mà đi ra ngoài hít thở không khí, đón nhận những khí trời trong lành của những ngày đầu mùa thu.

Bước xuống xe Minh Khang nhanh chóng tiến đến lại gần chỗ ông hỏi thăm:

- "Ông ngoại lâu ngày con bận không qua thăm ông được, ông có giận con không?"

Mộc Cương quay người lại thấy thẳng cháu trai tại thượng của mình thì nhanh chóng cười nói:

- "Ồi! Ai đây? Hôm nay ông vinh hạnh được con ghé thăm rồi? "

- "Ông ngoại cứ nói vậy làm con thành bất hiếu không à! Ông cùng con vào nhà nói chuyện này đi! "

- "Ồ....!cái thằng này mới qua đã hỏi chuyện ông rồi! "

Minh Khang cùng Mộc Cương vào trong thư phòng của mộc gia.

- "Có chuyện gì mà con phải qua đây hỏi ta vậy? "

Minh Khang ngồi đối diện Mộc Cương trầm ngâm nói:

- " ông ngoại giờ con cũng hết cách rồi con không nghĩ là mẹ Tuyết Tần lại muốn lấy mạng sống của Chí Hào.. "

Mộc Cương đang uống ngụm trà thì sặc ho liên tục khiến cho Minh Khang hoảng sợ:

- "Ông có sao không ạ? "

Mộc Cương xoa tay lắc đầu nói:

- "Không sao! Chí Hào nó làm sao? "

- "Chí Hào đi giao dịch hàng bị người của Vũ Nhất đột kích giờ bị thương nặng không biết có ảnh hưởng gì không? "

Mộc Cương ông sốc đến nổi mặt mũi tái nhợt đi lắp bắp nói:

- "Vũ Nhất về?"

- "Đạ!!!Con giờ rất lo lắng cho Gia Kiệt cùng Tinh Vân..! "

- "Nếu Chí Hào bị thương thì trong tổ chức sẽ hỗn loạn, còn Gia Minh thì sao? "

Minh Khang biết ông mình rất lo lắng cho Chí Hào, anh bất đắc dĩ mới phải nói cho ông nghe chuyện.

- "Gia Minh giờ một mình gánh vác công ty, ba con đã bị ông cho người đưa đi lánh nạn rồi, con giờ phải tập trung quản tổ chức cùng Gia kiệt đội chỉ hạo hồi phục, con chỉ mong là bà ta không ác đến nỗi giết cả Tinh vân! "

Mộc Cương ngã người ra ghế ông trầm tư một hồi rồi cất giọng nói:

- "Tất cả là ân oán trùng trùng, đã qua bao nhiêu năm rồi mà họ vẫn không nhận ra. . .!"

- "Ông có thể nói cho con nghe không? "

Mộc Cương gật đầu bắt đầu vào câu chuyện:

- "Cách đây 20 năm Mộc Linh- là một sát thủ nhưng không ai biết đến thân thế chỉ có duy nhất hai người là biết đến sự thật là Vũ Thần và Vũ Nhất biết đến sự tồn tại của sát thủ nữ số 1 ấy khi, hai người con trai ấy đều yêu thương Mộc Linh nhưng đâu phải một người có thể yêu hai người được, Mộc Linh đồng ý yêu Vũ Thần, khi ấy hẳn đã là một tổng tài lớn nhất nhì thành phố, hẳn là con lai, còn Vũ Nhất là con riêng của ba Vũ Thần nhưng chưa bao giờ anh em họ bắt đồng hay ghen ghét nhau chỉ đến khi Mộc Linh xuất hiện thì mọi chuyện đã khác, Vũ Nhất bị từ chối thì đã ghét anh trai mình, điều đặc biệt là cả hai cùng có một vết sẹo trên mặt do một lần đều cứu Mộc Linh mà bị, hai người họ đều đẹp trai sau khi bị sự cố đó Vũ Nhất bị nặng gần như bị hỏng nửa khuôn mặt còn Vũ Thần thì chỉ bị nhẹ nhưng cũng ảnh hưởng không nhỏ tới khuôn mặt.

Ông cũng đã tìm hiểu ra một cái chết của mẹ con là do Vũ Nhất gây ra nhưng cũng là do mẹ con cả, đã quá đáng với hắn, ông chỉ mong hắn có thể xóa bỏ hận thù mà về pháp ở với vợ con của mình, Tuyết Tần à chỉ lợi dụng hắn, à vốn dĩ là một sát thủ Chuyên nghiệp thì làm sao không có tham vọng Vũ Nhất cũng chỉ là một con cờ của hắn chỉ mong sao à không đi quá giới hạn.

Còn Vũ Thần thì sau khi bị Mộc Linh cự tuyệt cũng là có nguyên do.

Trước kia khi mẹ Khả Uyên nhận lời Vũ Thần thì Vũ Nhất không phục đã vô tình bắt tay với Ngô Kiến Thuận để gài bẫy Mộc Linh, hẳn tưởng sau khi Mộc Linh bỏ Vũ Thần thì sẽ về bên hắn nhưng vì hắn không biết Mộc Linh đã bị Ngô Kiến Thuận yêu chi vì gương mặt giống một người đàn bà của hắn. . .

Con cũng biết sau đó Mộc Linh- có thai nhưng đâu phải con của hắn, hắn chưa hề động vào Mộc Linh, hẳn vì yêu người kia thấy Mộc Linh giống nên muốn chiếm hữu, về sau Mộc Linh quyết định theo hắn về làm lễ ở Ngô gia nhưng đâu phải dễ dàng, vợ cả của hắn nổi tiếng man rợ, người phụ nữ kia cũng chính là mẹ của Khả Như đã bị à giết chết rất lâu rồi nên dù cho Ngô Kiến Thuận tìm bao lâu cũng không thấy tung tích.

Giờ Vũ Nhất giờ về cũng là cái chết của Mộc Linh, chắc chắn hắn sẽ tìm ra và những người liên quan sẽ không có một cái kết tốt đẹp, giờ ông cũng rất lo lắng cho Khả Uyên, nếu Tuyết Tần biết con bé là sát thủ thì sẽ không xong, còn về thân thế của nó thì ta không thể tiết lộ được, ta chỉ mong ba của nó về kịp ngăn cản được những việc sắp tới sẽ xảy ra. . . "

Sau khi nghe Mộc Cương nói hết những uẩn khúc ở trong thì Minh Khang đã hiểu vì sao Khả Uyên lại có thể bắn súng mà không trượt một phát đạn nào là do cô có ghen di truyền từ mẹ mình. . .

Minh Khang xin phép quay về tập đoàn để xử lý một số công việc Mộc Cương vui vẻ tiễn thẳng cháu trai của mình một đoạn. . .

Gia Minh vẫn ở Tổng gia làm việc thì Khả Uyên đã dậy, cô tự nhiên hôm nay thấy mệt mỏi lại đói bụng thì xuống dưới nhà ăn bữa trưa, hôm nay không có một ai xuống ăn có mình cô ngồi, ăn uống no cô ra phòng khách xem phim, cũng là lúc Khả Như đi xuống nhìn thấy Khả Uyên à đến gần hỏi vài câu, lần đầu tiên thấy à nhẹ nhàng với cô như vậy. . .

- "Khả Uyên, em có thể lên phòng nói chuyện với chị được không! "

Khả Uyên thấy đột nhiên Khả Như lại như vậy thì cũng ngạc nhiên, cô tỏ ra nghi ngờ nhìn Khả Như.

- "Chị không làm gì em đâu, đi lên chị nói chuyện riêng một chút thôi. . .!"

Khả Như thấy Khả Uyên nghi ngờ mình thì giải thích lại.

Cuối cùng Khả Uyên đồng ý về phòng của mình nói chuyện.

- "Chị ngồi đi! "

Khả Uyên lên tiếng trước cô thấy Khả Như cứ đứng không dám ngồi thì cũng hơi lạ.

Ngồi xuống ghế Khả Uyên đưa thì Khả Như cúi mặt xuống nhẹ giọng nói. . .:

- "Khả Uyên chị xin lỗi! Hãy tha thứ cho chị là do chị.hức. . .!"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

Khả Uyên sốc đến nỗi miệng há to ra, cô không thể ngờ được một người như Khả Như hôm nay xin lỗi cô thì có phải rất lạ sao?

- "Ồ! Chị bị làm sao mà tự nhiên xin lỗi tôi vậy? "

Khả Như biết Khả Uyên không tin mình thì nói tiếp:

- "Khả Uyên chị biết em sẽ không tin nhưng chị sai rồi, là do chị cố chấp, ngang ngạnh, chị vô si khi lên giường với em rồi, chị biết lỗi rồi, chị xin em tha lỗi, thật sự giờ chị không còn ai bên cạnh nữa, chị hết người thân rồi, chị chỉ còn mỗi em. ..."

Khả Uyên nghe lần nữa thì thật sự kinh hãi lần này cô không giữ bình tĩnh lại được nữa..:

- "Chị đừng có giả vờ ngu với tôi nữa, tôi không dám tin chị lại thành ý muốn xin lỗi tôi sao? "

- "Chị thật sự biết lỗi rồi. ...! em tha lỗi cho chị nha chị thật sự hối hận..!"

- "Chị nói không vậy sao tôi biết được mà tin chị "

Khả Uyên nhấn mạnh để muốn nhìn ra thật sự Khả Như hối lỗi hay là có âm mưu gì. . .

- "thật sự chị. ...! em có thể điều tra mẹ chị không phải mẹ ruột, bà ấy chỉ lợi dụng chị, người mà là mẹ chị đã bị bà ta giết chết rồi, bao nhiêu năm qua bà ta tốt với chị cũng là có nguyên do, bà ta.hức, hức.!"

Khả Như khóc nghẹn lên, khuôn mặt trở nên nhợt nhạt hơn, Khả Uyên thấy vậy thì lại gần hỏi:

- "Chị làm sao? Để tôi gọi bác sĩ riêng của Tổng gia đến khám cho chị. ...!"

Khả Như gần như đuối sức do ngày nay chưa ăn gì, thuốc cũng chưa uống, cơn đau bắt đầu hành hạ. . . khiến cô ngất lịm đi Khả Uyên sợ hãi gọi điện thoại cho Gia Minh, tiếng chuông đổ ngay trong phòng Khả Uyên nhìn xung quanh thì cũng hiểu ra. Cố gắng riu Khả Như vào giường cô chạy xuống nhà gọi vú nuôi gọi bác sĩ.

Lúc đi lên cầu thang cô gặp Tuyết Tần nhìn cô cười khẩy:

- "Con nọ ấy mà con cũng lo cho à, giờ cũng không cứu được nó đâu, ung thư thì chỉ có đi theo con mẹ nó. "

Khả Uyên định lờ đi nhưng không thể khi nghe bà ta nói lúc này Khả Uyên mới nhớ tới lời Khả Như nói, cô quay lại nhìn Tuyết Tần dò xét:

- "Ý của Di là gì ạ. ...?"

Hahahaha. . .!!!!

Tuyết Tần cười ra một tràng rồi nhìn Khả Uyên ráo hoảnh nói. . .:

- "Con không hiểu hay là giả vờ không hiểu, ý của di nói tới là con Khả Như ấy. Nó không sống được bao lâu nữa đâu, à bị ung thư thì chữa kiểu gì tốt nhất cứ để như vậy cho nhanh chết. ...!"

- "Di. . .!!!! Đồ ác độc..! "

Khả Uyên nói dứt câu thì cũng chạy lên phòng coi tình hình của Khả Như sao rồi. ...!

Gia Minh đi ra từ trong phòng bí mật ra thì thấy Khả Như đang nằm bất tỉnh trên giường của mình thì há hốc miệng kinh hãi anh định chạy tới lôi cổ Khả Như dậy thì Khả Uyên vừa kịp lên tới cô chạy giữ anh lại.

- "Gia Minh, anh làm gì vậy? "

Bị Khả Uyên kéo lại bất ngờ nên anh giật mình quay lại nhìn cô:

- "Em. sao cô ta lại ngủ trên giường chúng ta..? "

Khả Uyên không trả lời câu hỏi của anh mà cứ thế đi lại phía Khả Như coi tình hình của cô ta như thế nào.

Một lúc sau bác sĩ gia riêng của Tổng gia đến khám cho cô ta, cậu ta cũng khuyên cô đưa Khả Như lên viện..

- "Thiếu phu nhân, tình hình của cô gái này rất tệ, tốt nhất thiếu phu nhân nên đưa cô ấy đến bệnh viện kiểm tra để tránh tình huống xấu nhất..! "

Nói xong thì cậu bác sĩ cũng xin phép đi về, lúc này Khả Uyên như bị động cô đứng chết chân tại chỗ, những lời nói khi nãy của Tuyết Tàn một lần nữa lại vang lên trong đầu cô, cô nhìn người con gái trước mặt, nước da xanh xao, gương mặt tái nhợt không có một tí sức sống nào bất giác trên khoé mắt cô xuất hiện những giọt nước mắt chỉ muốn trào ra ngoài. . .

Gia Minh nhìn thấy Khả Uyên như vậy không nói gì anh đi lại bế Khả Như lên đi xuống lầu kêu người lái xe chờ cô ta tới bệnh viện, Khả Uyên lảo đảo theo sau anh chân bước nhưng hồn cô đã treo lơ lửng ở giữa đồng suy nghĩ rồi.

Chiếc xe chạy nhanh đến cổng một bệnh viện lớn nhất nhì thành phố, Khả Như được các bác sĩ đẩy băng ca vào phòng cấp cứu. . .

Khả Uyên cùng Gia Minh chỉ biết ngồi chờ bên ngoài, một tiếng trôi qua cánh cửa tắt đèn một ông bác sĩ trung tuổi bước ra tháo khẩu trang cất tiếng:

- "Thưa! ai là người nhà của bệnh nhân Ngô Khả Như!?"

Khả Uyên vội vã đứng dậy cất tiếng.

- "Dạ! Là tôi!"

- "bệnh nhân đang có chuyển biến xấu, căn bệnh ung thư máu đã đến giai đoạn cuối nên người nhà chuẩn bị tâm lý trước, chúng tôi sẽ chuyển cô ấy đến phòng chăm sóc đặc biệt!.. "

Nói xong ông ta bước đi, Khả Uyên như gục xuống trước nay cô không ưa gì Khả Như nhưng cảm giác này cô lại thấy cảm thương chị ta, dù gì Khả Như cũng là chị gái của cô.

Gia Minh dìu Khả Uyên đi về phía dãy phòng chăm sóc đặc biệt, anh để cô ngồi đó một mình, còn anh nhanh chóng đi đóng tiền viện phí và sắp xếp đặt phòng riêng và bác sĩ trực cho Khả Như.

Khả Uyên ngồi một mình cô bất chợt nhớ tới lời Khả Như nói, mẹ chị ta không phải là mẹ ruột chỉ lợi dụng chị ta, Khả Như bất ngờ xin lỗi cô Khả Uyên chợt rùng mình trong đầu cô lóe lên một suy nghĩ:

- "Không lẽ cái chết của mẹ cô có liên quan đến vợ cả của ba cô...!!!"

- -----

Tại khu biệt thự ở ngoại ô!

- Chí Hào đã tỉnh lại chưa?

Giọng gia kiệt hỏi bác sĩ đang điều trị cho Chí Hào và Jack.

vị bác sĩ cung kính cúi đầu hành lễ đáp.

- "Thưa cậu chủ!cậu Chí Hào bị thương nặng may mắn không mất mạng rồi! Hiện tại tôi không thể đoán trước được lúc nào cậu ấy tỉnh lại. . .!

- "haizz!!!! Cũng mệt, ông cố gắng chăm sóc kỹ càng cho anh ấy nhanh hồi phục...!!!!"

What!!!!

Tĩnh Vân mắt tròn nhìn Gia Kiệt, cô sốc đến nỗi mình vừa nghe nhầm, cô không nghĩ người đàn ông này lại hạ giọng gọi Chí Hào là anh. . .!!!!

Tĩnh Vân mắt tròn nhìn Gia Kiệt, cô sốc đến nỗi mình vừa nghe nhầm, cô không nghĩ người đàn ông này lại hạ giọng gọi Chí Hào là anh. . .!!!!

- "Gia Kiệt hôm nay anh có ăn phải gì hay uống nhầm thuốc không vậy? Em nhớ là anh ghét Chí Hào lắm mà..!?"

Gia Kiệt phát tay cho mọi người ra ngoài, hần tự nhiên đi lại gần Tĩnh Vân hôn lên trán cô.

- "Em ngốc lắm, trước là anh ghét nhưng giờ Chí Hào là anh của anh thì làm sao mà ghét được nữa, em vẫn thế vẫn ngốc nghếch như xưa. . .!"

Tĩnh vân phụng phịu má hờn dỗi.

- "Anh lại chọc ghẹo em nữa rồi! Hix! "

- "Anh không không có ý đó, thì em ngốc cũng là vợ anh mà...hahahaha!!! "

Gia Kiệt luồn tay ôm lấy eo Tĩnh vân, sau đó trong phòng chỉ còn những tiếng ái muội của hai người.

Khả Uyên cùng Gia Minh ở bệnh viện đều lo lắng cho Khả Như.

Khả Uyên luôn trách mình sao khi ấy lại cố tình không nghe khả Như giải thích. Lời xin lỗi đó là thật lòng mà cô đã phải bỏ tất cả. Nhưng mọi điều cô đều không thể biết Khả Như lại bị ung thư.

Gia Minh nhìn cô chỉ biết im lặng, anh lấy điện thoại gọi cho Minh Khang nói mọi chuyện, Minh Khang sau khi nghe chuyện thì cũng hiểu ra được vấn đề nên cho người đến bệnh viện chăm sóc và bảo vệ Khả Như.

Không biết là cố ý hay vô tình mà anh lại cho đúng tên đêm hôm làm tình với Khả Như đến chăm sóc và bảo vệ cô ta.

Sau khi có người đến thay thì Khả Uyên cùng Gia Minh đi về nhà. Cô vẫn vậy, vẫn thất thần suy nghĩ, về đến nhà Gia Minh đặt Khả Uyên nằm lên giường còn anh sang phòng Chí Hào vào phòng bí mật.

Ngồi xuống sofa anh lấy chai rượu vang rót ra ly, mùi rượu nho thơm lừng phảng phất quanh phòng.

Nhấp một ít rượu anh hài lòng nhìn ly rượu đỏ dưới bàn, lấy điều khiển nhấn nút mở màn hình, chiếc màn hình hiện lên là một người đàn ông cúi đầu chào.

- Thưa đại ca, em đã tra ra lý lịch của tiểu thư Ngô Khả Như rồi ạ! "

Gia Minh nhàn nhạt trả lời.

- nói!

- Dạ thưa anh! Tiểu thư ấy đích thị là con gái của Ngô kiến Thuận nhưng là với người phụ nữ khác, vợ cả của ông ta vì ghen mà giết chết bà ấy cách đây hai mươi năm rồi! Còn bà ta cũng có nhân tình là một người bạn cùng lớp cũng là thanh mai trúc mã của bà ta, khi Ngô kiến Thuận yêu mẹ Khả Như thì bà ta sợ có người sẽ chiếm tài sản của bà ta nên đã giết người diệt khẩu và cướp con để nuôi vị tiểu thư đó đến giờ..!

- Vậy còn chuyện tập đoàn Ngô thị sao rồi!?

- Em đã sắp xếp hết rồi ạ! Thưa đại ca em có một chuyện muốn nói với đại ca!

- Nói đi!

- Thật ra người cứu anh Chí Hào là chị dâu, chị ấy có khả năng bắn súng rất chuyên nghiệp mà độc quyền nữa, em!!!!

Gia Minh thấy cậu ta ấp úng thì lạ, còn việc Khả Uyên biết bắn súng thì anh cũng đã nghi ngờ khi thấy tay cô có vết chai sần ở ngón tay.

- Cậu có gì khó nói sao?

- Em!!!!

- nói mau...!

- Dạ chị dâu là một sát thủ, chị ấy còn là cháu ngoại của ông chủ và là một chị đại trong giới ngầm!

- Cái gì? cậu biết từ khi nào?

- Dạ! Em biết từ khi anh bị chị dâu hiểu lầm, anh Chí Hào là người đưa chị ấy vào, anh hai cũng có phần trong đấy, ngày hôm anh bị đánh thuốc ngủ là anh hai làm để giúp chị dâu cùng anh em trong tổ chức đi chợ giúp anh Chí Hào!

Gia Minh đập tay xuống bàn, trong lòng anh nổi lên một đồng suy nghĩ, anh thắc mắc vì sao vợ anh lại là cháu ngoại của ông ngoại anh, như vậy vợ chồng anh là loạn luân sao? Bực tức trong người anh tất mẩn hình không để cho thuộc hạ báo cáo hết.

Đi ra khỏi phòng anh lấy chìa khóa khóa trái cửa nhốt Khả Uyên trong phòng. Minh thì nhanh chóng xuống nhà lái xe đến tập đoàn,

Hôm nay mới chỉ đến cửa nhân viên nhìn thấy mặt mũi anh xám xịt thì không một ai dám tới gần, họ chỉ cầu trời cho ngày hôm nay anh đừng xả đại cuồng Phong xuống đầu họ thôi, thậm chí rửa không biết người nào đã đắc tội với vị chủ tịch cao cao tại thượng này...!

Cứ thế anh đi thẳng lên phòng Tổng Giám Đốc anh không nhẹ nhàng mở cửa mà dùng chân đạp một cước chiếc cửa mở tung ra, một tên thư ký thấy tình cảnh như vậy mặt mũi tái xanh nhìn Minh Khang. Hắn nhanh chóng nhẹ chân chuẩn khỏi phòng, Minh Khang anh chưa biết thằng em trai của mình sao lại như vậy, vẫn cười nói như không có chuyện gì.

- Ủa? Em không ở nhà chăm sóc cho Khả Uyên mà đến phòng anh đạp cửa làm gì vậy? Cái cửa nó có đắc tội với em đâu mà em làm nó vậy, tội nó quá.....!!!!

Gia Minh khí thế vẫn bức người, anh không ngồi xuống bàn mà đứng thẳng người mặt nhăn lại nhìn Minh Khang nói:

- Anh làm sao vậy? Đêm qua cho em uống thuốc ngủ cũng tốt nhỉ, anh dám giấu em cho Khả Uyên đi theo Chí Hào sao? Anh thông đồng với Chí Hào đưa Khả Uyên vào tổ chức ngầm, anh đường đường là anh trai em mà lại đi hùa với thằng em không biết suy nghĩ đưa em dâu mình vào chỗ nguy hiểm sao? Anh chưa nếm mùi vị ngọt thì hình như chưa thức tỉnh được con người của anh đúng không? Là một ông trùm mà không biết nguy hiểm trong những

giao dịch lậu này sao, hay là anh quên bản thân mình là ai rồi hả, anh cứ hiền như vậy mãi sao đúng là cái đầu của anh chỉ biết đến tập đoàn còn những cái khác thì làm cho vui thôi!

Minh Khang há hốc mồm nhìn Gia Minh giáo huấn mình, anh không tin là thằng em trai ngốc này lại thông Minh đến vậy, vẫn giữ hoà khí anh cười cười đáp lại.

- Em làm gì mà nóng thế? Anh không lo cho tập đoàn thì ai lo không lẽ để cho Tuyết tần lo hả?

- Miễn đi! Anh không phải cố ý như vậy đâu, anh với Chí Hào thông đồng chơi em làm cho em ăn chay mấy ngày em chưa tính sổ với hai người, giờ lại to gan dám đưa vợ em đi giao dịch hàng lậu, hai người giỏi lắm...!

- Hà? - Minh Khang tưởng mình vừa nghe nhầm thốt lên kinh ngạc!

- Hà cái gì? Anh lại còn giả ngu với em hả!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

Minh Khang lần này là há miệng thật sự, anh không nghĩ những bí mật anh cùng Chí hào giấu mà vẫn bị thằng em này phanh phui ra hết, anh phải coi lại nội bộ mới được.

-Ồ thì hôm ý là bọn anh giúp em không hết em còn ở đây trách anh sao?

Gia Minh cười ngồi xuống ghế vắt chân nói.

- Anh hai cũng hài đấy nghĩ sao lại đi giúp em trai mình suýt mất vợ chứ!

- xì! Em đang nói đùa anh chứ gì? E lo cho vợ em đi đừng lo chuyện bao đồng nữa, anh sẽ giải quyết giúp em mọi việc...!

- Được em tạm tin anh lần này đây...!!!

Gia Minh đi xuống hầm lấy xe lái về biệt thự trên đường về anh mở đài radio để nghe bất ngờ một lời bài hát vang lên...

- em là thiên thần may mắn...

...

- em là sao trời rọi sáng..!

....

- có em anh nào đâu dám mơ...!!!

Tựa như lời bài hát đã đánh trúng tim đen của anh, Gia Minh Tâm tình vui vẻ trở lại lái xe chậm lại thưởng thức bản nhạc..

chạm vào đôi môi mềm mại ấy..

...

cảm xúc lâng lâng ngất ngây..

...

Tình yêu như muôn ngàn hương hoa đang lan toả trong tim anh...

.....

.....

Em như nguồn cảm hứng để anh tạo ra tất cả dành cho em....

Trái tim anh đã thuộc về cô từ rất lâu rồi, từ ngày anh gặp cô, một cô gái vùng về hậu đậu đâm vào anh báo hại anh phải thay một bộ đồ mới, tình cảnh nhếch nhác khi ấy đã khiến anh để ý đến cô,

Anh chưa phải tìm cô thì cô đã đến bên anh anh không phải mất một chút sức lực nào...

Về đến biệt thự của Tổng gia, Gia Minh lên trên phòng Chí Hào mà không vào phòng mình.

Bước vào phòng anh xoay ghế ngồi thẳng màn hình nhấn nút.

- đại ca? Có việc gì mà anh triệu tập em! "

Gia Minh nhàn nhạt nói.

- Nãy chưa nói hết thì giờ báo cáo nốt đi....!

- Dạ! Thật ra thì khi nãy em định nói, Tuyết Tần bà ta đã ngầm hành động mà người đàn ông kia không biết, Khả Như tiểu thư thật ra là chị gái họ của chị dâu....còn về phần tập đoàn của Ngô Kiến Thuần thì những nhà đầu tư đang rút vốn khỏi tập đoàn của hần em chỉ sợ hần sẽ nhờ đến chị dâu giúp...

- hừ! Nội trong ngày hôm nay cậu phải làm cho tập đoàn của ông ta phải phá sản, tôi muốn kết thúc trò chơi này sớm hơn! Chỉ mong là mọi người sẽ hiểu.

- Dạ! Anh có cần em đưa người đến bảo vệ cho Khả Như tiểu thư không ạ!

- Cậu cho vài người tay súng thiện xạ giỏi đến giúp người của anh hai,nhanh chóng thực hiện tốt nhiệm vụ.

- dạ!

- à còn nữa cậu hãy giúp tôi điều tra xem cha ruột của vợ tôi bao giờ về nước! Hãy âm thầm phái người bảo vệ ông ấy, còn về phần Vũ Nhất cậu điều tra cho tôi tất cả những gì trong quá khứ của ông ta tôi muốn đến đàm phán với ông ta một chuyện...!

Tên thuộc hạ của anh gần như vui mừng hơn hờ nói.

- Em biết đại ca sẽ cần nên đã điều tra trước đại ca có muốn lấy không em gửi đến biệt thự ngay ạ?

- Không cần, tôi sẽ đến đó!cậu chuẩn bị mọi thứ trước đi đợi Tôi tới.

- Dạ!

Gia Minh tắt màn hình trở về phòng mình, Khả Uyên vẫn ngủ say anh lại gần hôn cô một cái vào trán khẽ nói:

"vợ ngủ ngon, hôm nay anh sẽ về muộn, mọi thứ anh đã chuẩn bị hết rồi, anh chỉ mong em đừng bao giờ giận anh, những gì anh làm là chỉ muốn kết thúc trò chơi Nguy hiểm này, anh không muốn em phải làm sát thủ nữa, anh muốn em có một cuộc sống thật bình yên bên cạnh anh, sóng gió ngoài kia cứ để anh lo, em chỉ cần sống hạnh phúc bên anh là đủ! "

Đứng dậy đi ra khỏi phòng Gia Minh lấy xe lái đến tổ chức của mình.

Khả Uyên để anh đi khỏi cô mới mở mắt ra, tìm cô bắt chợt nhói đau vì có dự cảm không lành, cô không xuống nhà nên không biết Tuyết Tần đã âm thầm chuyển ra khỏi biệt thự khi Gia Minh đến tập đoàn, bà ta biết Gia Minh là ai, vì không muốn chết sớm nên phải một mình đi ra ngoài sống, bà ta đâu có ngu mà đi tay trắng, trước khi đi bà ta đã chuẩn bị hết mọi thứ, bà ta là ai chứ một sát thủ giỏi đầy tham vọng.

Ngồi trong một biệt thự cách thành phố không xa, trên tay cầm ly rượu vang đỏ bà ta ngồi trên chiếc sofa thượng hạng thưởng thức rượu nhàn nhã nghe bọn người dưới báo cáo.

- Thưa bà giờ cậu Gia Minh vẫn chưa hành động gì, còn Chí Hào vẫn bất tỉnh chưa có dấu hiệu tỉnh lại, bước tiếp theo bà muốn làm gì ạ?

- cậu hãy nhanh chóng liên hệ với vợ của Ngô kiến Thuần là Minh Trang giúp tôi, bà ta sẽ cùng tôi đối phó thẳng nhãi đó.

- Dạ, nhưng còn ông trùm ma túy...?

Tuyết Tần cười nhàn nhạt.

- Ông ta hết giá trị lợi dụng rồi, trước sau gì ông ta cũng chỉ bảo vệ con của Mộc Linh, ông ta chỉ yêu bà ta, đối đầu lại với anh trai cũng vì con tiện nhân đó, nó chết lâu rồi mà có thay đổi gì đâu, tôi bên cạnh ông ta bao nhiêu lâu rồi mà ông ta chưa hề động lòng, vậy thì không thể trách tôi, tôi muốn ông ta nhìn thấy Lôi Khả Uyên con gái của Lôi Vũ Thần chết trước mặt ông ta....

Những tên ở dưới người nào cũng run sợ, ai cũng biết Lôi Vũ Thần là ai, tuy ông ấy không xuất hiện trước mặt trong giới ngầm nhưng không ai không biết ông ấy là một ông trùm khét tiếng, luôn bảo vệ bao che những việc làm phạm pháp của em trai mình không ai khác chính là Lôi Vũ Nhất. Ông ta là một ông trùm ma túy luôn bao nuôi người đàn bà trước mặt, luôn giúp đỡ bà ta những việc phạm pháp thậm chí là giết người không tiếc tay, vậy mà

người đàn bà này toàn là dã thú không lượng sức mình...

- Dạ! Nhưng bà nên biết ông Vũ Nhất là ai chúng tôi muốn nhắc bà, ông ấy mệnh danh là người giết người không cần nhìn mặt bà muốn đấu với ông ấy thì cũng phải nghĩ kỹ chứ chúng tôi chỉ nhận tiền của bà để điều tra thôi....

Tuyết Tần vút ly rượu trên tay xuống đất quát lên.

- Các người nhận tiền rồi mà không chịu làm người của ta thì biết hậu quả rồi đó, bà ta rút khẩu súng ở sau ghế nhìn thẳng vào người đàn ông khi này nói bắn vào chân hắn.

- Đoàng...

A.. A....Aaaaa!!!

Tiếng la hét thảm thiết, những người xung quanh ai cũng nhìn bà ta một cách tức giận.

Bà ta không kiêng nể cười lớn nói.

- hahahaha... các người hãy khôn hồn thì nghe theo ta không thì kết cục cũng như hắn, chỉ bị liệt một chân thôi chứ đã chết đâu, ta không biết các người mà sẽ để các người chết từ từ....!!!!

Những người ở đó mau chóng đỡ người đàn ông bị bắn đưa ra ngoài....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68

Tuyết tần ở trong lâm bồn chờ rửa.

- toàn lũ ăn hại, không được cái tích sự gì...!

Gia Minh lái xe đến tổ chức, anh đã rất lâu rồi chưa đến đây, bước xuống xe hai hàng dài đứng hô to.

"Lão Đại đã đến "

Gia Minh phát tay ra hiệu mọi người lui đi, anh giữ phong thái lạnh như băng, mái tóc màu đen cắt tạo kiểu cùng đôi mắt màu xanh dương đậm chất suy tình nhưng khuôn mặt lại càng lạnh khiến ai nấy đều lạnh hết sống lưng. Vào trong anh ngồi xuống bàn nhìn một tên cận vệ thân mật nói:

- đưa tôi xem thông tin.

Hắn nhanh chóng đưa cho anh một tập hồ sơ bìa xanh cho anh, cả người và mồ hôi đứng bên cạnh.

- việc khi này tôi giao cậu đã điều người đi làm chưa?

- Dạ! Lão đại em đã điều người đi rồi ạ. Trong vòng đêm nay tập đoàn Ngô thị sẽ bị xóa sổ khỏi danh sách trên thương trường ạ.

- Ừm!

Đứng lúng túng không biết nói hay không nói, hắn nhìn Gia Minh tái hết mặt mũi.

Anh dùng nhìn tập tài liệu ngẩng mặt lên nhìn hắn.

- có gì thì nói ra không cần phải ấp úng như vậy...!

Lấy hết can đảm hắn đứng cúi người nói.

- Lão đại! Bọn đàn em, em phải đi vừa báo về báo Tuyết Tần sẽ liên hệ cho vợ Ngô kiến Thuận liên kết chống lại anh Minh Khang, còn nữa em điều tra ra mẹ kế của chị dâu có một thằng con trai bằng tuổi với chị dâu, trước nó học cùng với chị dâu... .

- Cái gì?thế cậu có điều tra nó có thân với chị dâu cậu không thể..!

- em...em chưa!

Gia Minh mắt tròn lên nhìn hấn, cái bình giấm chua trong người sắp nổ ra ngoài rồi.

Tên đàn em gật đầu nhanh chóng chạy ra ngoài sai người đi điều tra. Gia Minh bắt lực nhìn bọn đàn em nhón nháo, anh lại nghĩ đến thằng em trai mình đang nằm liệt giường kia, chỉ có nó mới có thể làm anh hài lòng về cách làm việc, nhanh gọn lẹ không ai sánh bằng.

Nhìn vào tập hồ sơ anh mỉm cười gian tà trong đầu nghĩ.

"oh! Hóa ra là vậy....!"

Gia Minh thấy hứng thú với con người của Vũ Nhất, anh không ngờ ông ta yêu mẹ của cô lại đến mức si tình thành ngu si, đường đường là một người con giàu có mà không muốn cùng anh trai kế thừa mà lại đi buôn ma túy, trở thành một ông trùm hắc đạo buôn bán trái phép...

Anh không ngờ yêu một người sâu đậm như vậy mà ông ta vẫn lên giường được với người phụ nữ khác. Trầm ngâm suy nghĩ một lúc thì Gia Minh gia hiệu cho thuộc hạ cùng mình đi đến biệt thự của Vũ Nhất.

- A Tâm chuẩn bị xe cho tôi mau lên! cho vài người cùng cậu theo tôi đến thăm bác vợ tôi nhanh lên!

- Dạ!

Miệng thì dạ nhưng đầu đang hoạt động hết công suất, A Tâm hấn đi theo Chí Hào với Gia Minh lâu nay hôm nay lại thấy lão đại của mình có hứng thú đi thăm bác vợ mà lại là kẻ thù, nói ra mà nghe thấy nhẹ nhàng ghê. hấn rùng mình cái rồi đi theo Gia Minh đi ra xe.

Trên đường tới biệt thự riêng của Vũ Nhất, Gia Minh ngồi nhìn ra đường, anh suy nghĩ một hồi xem phải nói làm sao cho ông ta cùng quay về đối phó với Ngô gia và tuyết tần.

Mới thoáng đó chiếc xe của anh đã đứng trước cổng biệt thự của ông ta, A Tâm xuống xe nhấn chuông, một hồi có một tên vệ sĩ đi đến hỏi:

- "Các người đến đây tìm lão đại có việc gì?"

Là một thuộc hạ ở lâu với Gia Minh nên A Tâm cũng hiểu được một phần con người của Gia Minh điều hiển nhiên chắc hẳn cũng lấy nhiệm một chút về tính cách đó, hấn đứng đực tay vào túi quần nhìn tên đứng ở cửa biệt thự nhếch mép trả lời.

- Hồi ngu thế! Cậu có được lão đại mình dạy cách gặp khách phải biết hiếu khách không hả? Người ta đến đây thì phải có việc mới đến chứ lão đại của tôi không ăn no rục rỡ mà đến tìm lão già ngu si này đâu!

Tên kia nghe A Tâm nói mà mắt long lên sòng sọc quát:

- Thằng điên này! Mày đúng là ngứa miệng, muốn ông mày gãi hộ không?

A Tâm đâu phải tên dễ bị bắt nạt, hấn khoanh tay nói:

- Mày đúng là điên c*m*n rồi! Ông đây đang ngứa nên cần mày gãi đây, cúi xuống háng tao mà gãi bỏ thằng điên, người ta nói không sai chủ ngu thì thằng lính cũng ngu, tao nhìn mày là biết lão đại nhà mày chắc chắn không bằng lão đại của băng đảng nhà tao rồi!

- Mày chửi ai ngu hả! Tao định cho mày vào nhưng nhìn cái loại mày là biết vừa ăn phải bả chó nên đến cổng nhà tao chửi cần....!

- Tóm lại mày có mở cổng đón khách hay không? Không mở hôm nay tao khô máu với mày...!

- Tao không mở thế mày làm gì được tao, đây là địa bàn của bang tao mày nghĩ mày ngon mà sống sót ra khỏi hả?

- oh tao sợ mày, chắc mày chưa nghe tới tên người ngồi trong xe không chắc mày tè ra quần rồi!

- Mẹ mày cút! Tao không cần biết lão đại nhà mày là ai chứ cứ đến địa bàn nhà tao thì bố mày cho mày hết đường về, mày tưởng mày ngon à, có tin một phát súng tao cho mày châu ông bà tổ tiên không?

- Mày ngon bản tao coi, tao chỉ đang nghĩ xem mày bản được tao thì phải cần bao nhiêu cái mạng chó của mày đây...

A Tâm chống tay lên cằm tra đang suy tư một việc lớn lao..

Gia Minh cùng anh em trong xe ngồi cười nghiêng ngả, chính vì nhìn cách A Tâm đang chơi với tên kia mà anh mới nhớ ra là anh cũng có biệt tài diễn xuất xuất chúng cùng với ngoại hình mơ ước thì cuộc vui đến đây mà không có anh nhập cuộc thì đúng là phí phạm.

Bước xuống xe anh hất tóc lên nhìn thôi thì vẻ đẹp trai khó cưỡng này thì không chỉ nữ chết mê mà đến trai thẳng anh cũng bẽ được thành công chứ....

- Oh, anh bạn, cho tôi hỏi lão đại nhà các anh có nhà không?

A Tâm cùng với tên kia nhìn ra anh, riêng A Tâm đã thừa biết anh đang diễn nên cúi đầu đứng ra phía sau xem kịch.

Tên kia thì miệng há lên nhìn, hần thật sự sốc khi lần đầu tiên thấy một tên đẹp trai như thế này, hần thẳng một trăm phần trăm nhưng nhìn thấy anh như thế này thì hần không còn phân biệt nổi hần là thẳng hay là cong,đầu là kẻ thù nữa rồi...

Gia Minh nhìn thấy cảnh này mà muốn cười nhưng không thể, A Tâm cùng bọn đàn em ở trong cười không nhặt nổi liêm sỉ, trên mặt có bao nhiêu cái liêm sỉ thì giờ này nó rơi không còn cái nào...

Cố nhịn cười anh tiến lại gần khẽ nói.

- Anh bạn có thể dẫn tôi vào gặp lão đại cậu được không?

Hần vẫn mơ màng trước nhan sắc của Gia Minh cứ thế gật đầu...

Gia minh cho người lái xe theo vào, bản thân thì đi theo hần. Đến cửa chính hần vào thưa chuyện với Vũ Nhất.

- Lão đại, có một vị khách đẹp trai muốn gặp lão đại.

Vũ Nhất đang ngồi uống trà nghe hần nói cũng tò mò, phẩy tay ý cho vào...

Tên đó nhanh chóng đi ra ngoài cười cười nhìn Gia Minh nói.

- lão đại tôi bảo mời cậu vào..

Anh gật đầu lướt qua hần, A Tâm đi theo sau mỉm cười nói một câu.

- nè, thằng ngu mày nhặt cái liêm sỉ lên giúp tao cái,à chùi luôn mép đi nước dãi chảy ướt hết áo rồi kia....hahaha...

Nói xong anh ta đi ngay vào trong để lại cho tên đó tức đỏ mặt..

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69

Gia Minh bước đến bàn trà của Vũ Nhất anh không giữ phép, ngồi xuống ghế vắt chân mỉm cười nhìn ông ta,ông ta nheo mắt nhìn về người đàn ông trước mặt.

- Cậu là?

Gia Minh tự tiện lấy chai rượu vang rót ra ly, đẩy về phía Vũ Nhất.

- Cháu rể xin được mời bác vợ một ly gia mật!

A Tâm đứng sau anh há miệng khó hiểu, Vũ Nhất được một phen kinh hãi, ông ta nhìn kỹ gương mặt đẹp trai này thì cũng nhận ra anh là ai, nhưng ông ta không nghĩ ra anh lại dám đến đây gặp ông.

Vũ Nhất đón ly rượu uống cười thâm sau hời anh.

- Cậu cũng gan lớn lắm dám đến gặp tôi, chứng tỏ cậu là một người dám làm dám chịu, muốn thỏa thuận gì thì cứ nói không cần vòng vo.

Tính cách quyết đoán của Gia Minh cho thấy anh đã nhìn ra sơ hở của Vũ Nhất.

Không vội vàng trả lời, tay lấy ly rượu đã rót uống cạn mới mỉm cười nhìn thẳng mặt Vũ Nhất nói.

- Ông đúng là người không thích vòng vo, nhưng thằng cháu rể như tôi lại thích, vậy giờ chúng ta phải tính làm sao đây..?

- Cậu muốn gì?

GiA Minh vui vẻ khi bước đầu tiên anh đã thắng, ngả lưng ra ghế tay đút túi quần, phong thái của một vị tổng tài đã trở về trên con người của anh.

- Chắc là ông đã biết tôi là ai nhưng tôi không hỏi nữa, tôi đến đây để đàm phán với ông!

Hahahaha.....

- Là một lão đại trong hắc bang rộng lớn mà lại đến đàm phán với một ông già sao? Nghe có vẻ hơi vô lý nhỉ!

Vũ Nhất cười to nói ra những lời châm biếm anh, Gia Minh là ai chứ anh vẫn ngồi im nhìn Vũ Nhất không cảm xúc.

- Không lẽ ông nghĩ sao cũng được, nhưng tôi đến đây để đàm phán chứ không phải đến để chơi trò giả nai với ông đâu.

Gia Minh nhìn A Tâm ra hiệu cho hắn ra ngoài thì ở trong chỉ còn có hai người anh nói tiếp.

- Tôi muốn ông rút khỏi giới ngầm, không liên kết với mục di ghê của tôi nữa, điều thứ hai là tôi muốn ông hãy tìm một người phụ nữ phù hợp để an nhàn tuổi già, tôi không bắt ông phải chịu trách nhiệm tội vụ tai nạn năm xưa của mẹ tôi, tôi biết ông yêu mẹ vợ tôi, tại sao ông không lấy người khác mà chỉ cặp với Tuyết Tần. Điều thứ ba tôi muốn ông cùng tôi liên kết đứng ra đầu lại thế giới ngầm của Ngô gia và Tuyết Tần.

Vũ Nhất ngạc nhiên khi gia Minh thẳng thắn đưa ra ba điều kiện với ông, ông ta cười lớn hỏi lại anh.

Hahahaha...!!!

- Cậu nghĩ tôi sẽ đồng ý hay sao? Phải có lý do chính đáng tôi mới có thể suy nghĩ đến ba điều kiện này.

Gia Minh gật đầu nói:

- Được! Vậy ông nghe cho kỹ. Ông có phải muốn nghe về người sát thủ ngày hôm trước đã tàn sát hết người của ông đứng không? Ông vẫn muốn xin lỗi anh trai mình một lần nhưng chưa được nên luôn luôn bảo vệ đứa con của anh mình và người mình yêu, ông cũng không hề hé lộ ra ngoài nửa câu thậm chí nhân tình bao nhiêu năm qua là Tuyết Tần mà ông cũng chưa một lần nói cho bà ta biết như vậy là đủ chưa...?

- Được! Cậu nói ra xem, cậu có giúp tôi xin lỗi anh tôi được không? Cậu làm được tôi sẽ giúp cậu, tôi cũng không muốn dính tay vào trò chơi này, tôi muốn mình là một khán giả ở ngoài xem kịch thôi...

Gia Minh ôn nhu trả lời:

- người sát thủ đó là vợ tôi, cũng chính là cháu gái người mà ông luôn bảo vệ bao nhiêu năm qua, sắp tới ba vợ tôi về chắc chắn tôi sẽ giúp ông xin lỗi ông ấy, còn về phần Tuyết Tần bà ta chỉ lợi dụng ông chứ thật ra thứ bà ta muốn là địa vị và tiền tài, bà ta nhẫn tâm trao đổi con mình với con của mẹ tôi thì chắc ông cũng biết ý đồ, à con gái ông với bà ta được ông ngoại và mẹ tôi chôn cất ở Mộ gia nếu ông muốn thăm thì tôi đưa ông đi, mẹ tôi khi biết chuyện cũng đã hối hận nhưng không ngờ ông lại bắt tay với ả nhân tình để giết bà, nhưng chuyện đã qua tôi không muốn truy cứu nữa giờ tôi muốn là ông cùng tôi hợp sức tiêu diệt ông bố vợ già mạo Ngô Kiến Thuận, tập đoàn Ngô Thị đang bị tôi nhúng tay vào nên sớm hay muộn thì trong đêm nay cũng sẽ bị san phẳng khỏi thương giới...

Vũ Nhất nhìn Gia Minh trầm ngâm...

A Tâm khi nhận lệnh đi ra ngoài của Gia Minh thì anh nhanh chóng lui ra, không biết là số trời định hay sao mà bước ra tới nơi anh đã va phải một tên hóng hớt đang thập thò tại cửa.

- Ê, hóng hớt đứng đây làm gì? muốn tôi cho một cước bay ra công không vậy?

Người mà A Tâm đâm phải là tên khi nãy dẫn đường cho hắn cùng Gia Minh đi vào.

- Nè tao có tên có tuổi, sao mày ngựa à mà nói tao hóng hớt, tao là sát thủ bên cạnh lão đại khi bị ở ngoài thì phải lo lắng cho lão đại tao chứ, ai biết cái loại mất dạy ở đâu đến không rõ nguồn gốc lại giết người diệt khẩu rồi tẩu thoát thì khi ấy anh em tao trong bang đứng ở đâu... đã đâm vào người ta còn không có phép lịch sự...

A Tâm phản ứng ngay lại câu tên đó vừa nói:

- Mày nói mày có tên có tuổi thì sao không nói ra, mà bang tao là một bang lớn lão đại nhà tao không rảnh mà đi giết một ông già lắm cảm nha, mày nói người ta không rõ nguồn gốc thì mày nói cho tao biết nguồn gốc của mày ở đâu tới...

- mày nghe cho rõ, ông nội mày chỉ nói cho mày nghe có một lần, không nghe rõ cấm hỏi lại...

Tên kia vênh mặt lên nói A Tâm thì tay nắm chặt chỉ muốn đâm cho phát vào cái mặt thẳng mũi lõ này một cái cho bỏ tức. Nhưng hắn lại cố kiềm chế nói ra từng từ nhẹ như gió...

- Được mày nói cho tao nghe xem mày được giống loài nào sinh ra.

- Tao tên David người gốc pháp, đẹp trai lại là một sát thủ giỏi, lần sau gặp cứ gọi tao là ông nội David nha mày.. Hahahaha...!!!!

Bốp...

- Ông nội hay ông ngoại thì tao cũng và cho lệch mặt, mày thích vênh mặt lên với ai hả... tao còn chưa nói gì mày đã lên chức ông nội vậy thì tao là cụ nội mày đấy thẳng tây mũi lõ, trả biết đẹp ở đâu toàn tự luyện.

Bị đánh bất ngờ David ngã xuống đất ôm mặt đứng lên định đánh lại nhưng vì hấn sợ lão đại của mình phạt nên cố nén xuống xoa má bên bị A Tâm đánh nói.

- Thằng điên này,mày đúng là chó cắn càn không vì ở đây là địa bàn của tao, thì tao đã cho mày không còn mặt mũi mà nhìn ông nội tổ mày nữa..

Hahaha...

Mày nghĩ mày đánh lại A Tâm tao sao? Cái loại sát thủ hết thời như mày thì chỉ muốn vào ăn com chính phủ nuôi thôi...

Anh em đứng xúm lại xem hai người gần như đứng đầu trong hai băng đảng chửi võ mồm với nhau mà lẫn ra để cười, nhưng tưởng họ xấu hổ mà nhìn nhau ai ngờ còn khích nhau nhiều hơn.

Ở trong Gia Minh cũng đã khuyên và được Vũ Nhất đồng ý giúp đỡ, anh không nghĩ rằng mình có thể xoay chuyển được một người đàn ông máu lạnh như Vũ Nhất giúp anh quay lại đấu với nhân tình của mình, khi hai người đi ra thì nhìn thấy cảnh tượng hai thanh niên cao to đẹp trai ngồi ôm nhau khóc.

- Tao đã nói mày ngu nên vẫn ngu, nhìn mặt mày tao buồn cười quá - A Tâm cười nói với David

Người còn lại cũng không khá hơn là bao, mặt mũi tím bầm hết cũng khề rên.

- ui da...!!! Đau quá, mày nói tao ngu thì mày nhìn lại mày xem mày có hơn tao không?

Cả Gia Minh cùng Vũ Nhất đều lên tiếng..:

- A Tâm...

- David...

Hai người bị sao vậy?

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70

Hai tên cùng nhìn lên thừa, mà lại trùng hợp ghê ấy chứ.

- Dạ là cái thằng điên này đánh em... Thừa lão đại!

Nói xong mà tất cả cười nghiêng ngả vì hai người này,Gia Minh nhún vai nhìn A Tâm cười nói.

- Ủa cậu mà để cho người ta đánh cho à? Tôi cứ tưởng cậu đấu võ miệng ghê lắm mà... hahaha!

A Tâm uất ức rịa nước mắt nói.

- Lão đại anh thật sự là vô tâm mà, em bị như này mà không thương sót gì cả khéo em phải gọi chị dâu nói chuyện cho chị ấy chỉnh lại cái tính máu lạnh này mới được.

Gia Minh nghe tới tên Khả Uyên thì đen mặt nhìn A Tâm nói.

- Cậu dám?

A Tâm được thể cười lớn nói:

- Anh nghĩ em không dám à,chuyện nhỏ nhá, em chắc chắn sẽ nói với chị dâu...

Gia Minh lạnh lùng buông một câu nói khiến Vũ Nhất cũng phải tái mặt.

- Về,sắp xếp mọi việc rồi qua Pháp công tác hai tháng cho tôi...

- Hà?

A Tâm nghe thấy đi pháp mà hấn đang nằm thì đứng dậy thẳng hỏi lại cho chắc, còn tưởng nghe nhầm.

- Anh nói gì, em nghe không rõ!

Gia Minh bình tĩnh đứng nhìn hấn cười điềm tĩnh trả lời:

- Tôi nói cậu về chuẩn bị đi công tác dài hạn ở Pháp.

- Lão đại anh thật là tàn nhẫn mà.

Mặc kệ cho A Tâm đang bị GiA Minh đang nói chuyện, David thừa cơ hội nhìn đăm đăm đuổi Gia Minh nhưng lại bị Vũ Nhất bắt gặp, ông ta nhẹ nhàng ra lệnh cho David đi theo.

- David cậu đi theo tôi.

Hấn tiếc nuối đứng dậy theo Vũ Nhất đi về chỗ khác kín nói chuyện.

- Dạ lão đại cần gì cần dặn ạ!

Vũ Nhất ông ta chống gậy tay cầm xì gà hút xả ra một làn khói trắng nhìn về phía bầu trời ban đêm huyền ảo nói.

- Cậu hãy theo Gia Minh về hắc bang đi, ở đây có tôi cùng bang sẽ trợ giúp cho cậu và Gia Minh.

David thắc mắc hỏi lại:

- Lão Đại, không phải người anh muốn giết là hấn mà!

- Đó là trước kia vì khi đó tôi cố chấp và bị lợi dụng, nó là cháu rể ta thì tôi phải giúp, tôi không muốn con của người con gái ta yêu bị thương, Khả Uyên nó là con anh trai tôi,tôi đã phạm sai lầm cần phải sửa, cậu ở bên đó nếu gặp khó khăn gì cứ gửi tín hiệu cho tôi,người trong bang sẽ đến giúp.

- Nhưng...!!!

- Đây là mệnh lệnh, cậu không có quyền từ chối, à cậu đừng thích Gia Minh, nó đã có gia đình rồi, cậu hãy nhớ lấy đừng phạm phải sai lầm thôi chúng ta đi vào không họ chờ.

Cả hai cùng bước vào trong, mới tới gần cửa cổng biệt thự, David đã nghe rõ một câu A Tâm nói khiến hấn nóng cả mặt.

- Lão Đại, anh bị sao vậy? Sao lại để cho cái thằng bóng nó đến hắc bang làm cùng em chứ?

David hấn đến tóm cổ áo A Tâm gất vào mặt cậu ta.

- Thằng đàn bà này, mày vừa nói ai bóng hă, tao mà bóng thì mày thẳng chắc!

Bị David tóm cổ áo A Tâm hấn mặt phản pháo.

- Mày bỏ tay ra,không lẽ tao nói sai à, khi này mày nhìn lão đại không chảy dãi thì không à, cái loại bóng không rõ thẳng thì không.. Cho tao không thêm!!!!

""Đó là lời nói khi tức giận của A Tâm nhưng hấn lại không biết rằng lời nói này sau này phản hấn đến không đỡ được..

À mà chuyện này mình tính sau nhé, quay lại hiện tại thôi... "

Gia Minh thấy tình hình không được khả thi nên vẫy tay cho đàn em kéo hai người đàn ông không nghiêm túc vào trong một chiếc xe, tiếng hét inh ỏi của A Tâm và David mà Gia Minh cùng Vũ Nhất chỉ biết lắc đầu ngao ngán.

Vũ Nhất ông ta nhìn Gia Minh thịnh trọng nói:

- Cậu hứa với tôi không được để Khả Uyên bị tổn thương nếu, con bé có mệnh hệ gì thì đừng có trách tôi,tôi sẽ không để cho cậu yên đâu.

Gia Minh cúi đầu đáp lễ:

- Thưa cậu, con sẽ bảo vệ cho vợ mình thật tốt, con chỉ xin một điều, cậu hãy rời khỏi Trung Quốc quay về pháp, ở đây sẽ rất nguy hiểm, cậu có thể đưa Ngô Khả Như về đó chữa bệnh giúp con được không?

Vũ Nhất ông ta không hiểu dụng ý của Gia Minh nên hỏi lại:

- Dạ là con muốn giúp Khả Như, coi như anh hai và Chí Hào cho người hiệp ả và việc này sẽ không ai nợ ai, mà cô ta ở đây sẽ rất khó khăn, Khả Uyên sẽ lo lắng và không ở yên trong nhà được, con mong cậu giúp con việc này.

Vũ Nhất suy nghĩ một hồi thì cũng gật đầu đồng ý, và ông ta cũng không muốn ở đây nữa, quyết định rút khỏi hắc đạo để hoàn chính, quay về công ty cùng anh tai tiếp quản có lẽ là cách tốt nhất, ông cũng mong Mộc Linh cũng thấy quyết định này là của ông là đúng đắn.

Sau khi đợi Gia Minh đi khỏi, ông tập hợp người của mình lại, một số người ông giao cho đi tiếp cận Tuyệt Tần, còn một nửa đầu quân cho Gia Minh, ông cùng một số vệ sĩ trong đêm đến bệnh viện làm thủ tục cho Ngô Khả Như và đưa cô ta qua pháp điều trị bằng chuyên cơ riêng.

Gia Minh từ chỗ Vũ Nhất về tổ chức đã gần sáng nên không về nhà anh có nhắn tin cho cô, Khả Uyên khi nhận được tin nhắn của anh thì cũng ngẫm nhận ra điều bất ổn trong đó, cô đang nằm đọc tin tức trên điện thoại thì một tin tức nóng nhất trong buổi tối ngày hôm nay, tính tò mò cô mở ra xem thì một tin động trời đập vào mắt cô.

"Tập Đoàn Ngô thị do làm ăn bất chính nên bị các nhà đầu tư đồng loạt rút vốn, dẫn đến phá sản, "

Không chỉ vậy tin cuối cùng cô đọc được lại liên quan đến anh chồng ngốc nghếch của mình.

"Cuộc liên hôn giữa Ngô gia và Tống Gia không ngờ không vì lý do đó mà chủ tịch tập đoàn Tống Thị đứng ra giúp đỡ nhà vợ mà anh ta lạnh lùng rút toàn bộ vốn đầu tư ban đầu cho Ngô gia, không một chút tiếc nuối. . . "

Khả Uyên định gọi điện thoại lại hỏi anh nhưng cô rồi bởi không thể nghĩ ra cái gì để hỏi, giờ chị gái cô đang nằm cấp cứu ở bệnh viện, không biết sống chết ra sao, chồng cô thì rút vốn ra khỏi tập đoàn nhà cô. Cô không biết người chồng này muốn gì!

Cả đêm nằm trằn trọc không ngủ được, tên thuộc hạ của Minh Khang cũng được anh cho phép đi theo Khả Như qua pháp, dù miễn cưỡng nhưng hẳn không có quyền được từ chối đành chấp nhận.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71

Thế yếu của anh giờ đây chính là cô vợ ngốc nghếch, lại là tay thiện xạ giỏi kia luôn trọng tình nghĩa, anh chưa nói cho cô biết sự thật chỉ sợ cô chính là con tin lớn nhất để bọn chúng uy hiếp.

Sau khi chuẩn bị trang bị đầy đủ Gia Minh cùng một số sát thủ chuyên nghiệp cùng đến căn cứ của Ngô kiến Thuần. Còn A Tâm cùng David quay về biệt thự bảo vệ cho cô vợ nhỏ của anh. . .

Tại sân bay. . .

- Chủ tịch, chúng ta về về Mộc gia luôn chứ ạ?

Một người quản gia đang cung kính nói với một người đàn ông cả người mặc một cây vest đen đang ngồi ở ghế nhà chờ.

Những người đi qua ai cũng phải ngoái nhìn lại.

- Ủm! Về Mộc gia thăm vợ và con trai ta đã, cũng rất lâu rồi tôi không về thăm họ. . .

- Dạ!!!

Ngay sau đó một loạt siêu xe tấp trước sảnh chờ sân bay, người đàn ông cùng cận vệ của mình đi ra xe về Mộc gia.

Người đàn ông đó không ai khác chính là Vũ Thần, cha ruột của Khả Uyên.

Chiếc xe băng băng trên con đường, những hình ảnh đẹp năm xưa được tái hiện lên trong đầu Vũ Thần.

"Anh Vũ Thần, ở đây đẹp quá! Sao anh biết ở giữa lòng thành phố này đẹp như thế này vậy? "

Một cô gái gương mặt đẹp như thiên thần nói cười vui vẻ nhìn khắp những con phố ngập hoa hồng.

Người con trai nhìn thấy cô vui vẻ thì hài lòng lắm, gia cảnh của anh đủ nuôi cô, cho cô một cuộc sống mới, anh luôn muốn làm cho cô vui mừng. . .

"Em thích là được, em muốn đi đâu anh cũng sẽ đưa đi, chỉ mong em luôn ở bên cạnh anh. . . vậy là anh vui rồi. . ! "

Những hình ảnh luôn hiện trong đầu ông, bao nhiêu năm qua ông vẫn luôn tự dẫn dắt mình, lỗi do ông không đủ can đảm để đưa vợ và con ông đi cứ để

họ ở bên cạnh Ngô Kiến Thuận, để giờ đây ông chỉ biết hồi hận...

- ----

Gia Minh khi rời đi đến chỗ Ngô Kiến Thuận cùng vợ ông ta đang trú thì anh không manh động, cố gắng nghe những lời nói của họ qua máy tín hiệu...

"Ngô Kiến Thuận, ông là đồ bỉ ổi, thà con trai tôi ra..."

- "Câm miệng! Nói nữa tôi xẻo lưỡi bà bây giờ!"

Dù chỉ nghe qua thôi Gia Minh cũng có thể biết Ngô Kiến Thuận đang giữ con trai riêng của vợ, có lẽ vì bà ta không chịu hợp tác, Gia Minh khẽ cười môi nhếch lên tạo ra một đường cong hoàn mỹ.

Anh tắt bộ đàm lạnh lùng ra lệnh,

- xông vào bắt người!

Đoàn người sát thủ của anh đông như hội xuống xe tay súng tiến về một ngôi nhà nhỏ phía trước.

Ở trong người của Ngô Kiến Thuận nhìn thấy đông người thì chạy vào báo động.

- lão đại, người của Tổng Gia Minh đã đến rồi, lực lượng còn đông hơn chúng ta nữa.

Ngô Kiến Thuận nghe thấy thì chính bản thân ông ta cũng sợ, ông đã nghe danh anh thời gian khi anh không giả ngốc nữa được các bang khác nói anh là một lão đại máu lạnh tàn nhẫn...

- cho lui nhanh, báo cho tuyết tàn thực hiện kế hoạch thứ hai.

- Dạ!

Sau khi thông báo thì ông ta kéo theo bà vợ mưu mô của mình đi cửa sau chạy về hướng biệt thự Tổng gia.

Người của Gia Minh vào thì chỉ còn một số sát thủ chưa kịp chạy thoát bị người của anh bắt sống đưa về tổ chức, anh chửi thề một câu:

- chết tiệt, lão cáo già!

Ở trong căn buồng còn một nam sinh bị tra tấn đến nỗi người không ra người nữa Gia Minh nhìn là biết là ai, anh nhìn hắn cũng như mẹ hắn, bà ta giết mẹ vợ anh thì bà ta phải trả một cái giá đắt.

- Đem nó về, phết bộ phận sinh dục đưa đi làm trai bao cho tôi.

- Dạ!

Những tên thuộc hạ nhìn tên kia mà cảm thấy thương xót thay cho hắn, Đẹp trai như vậy mà lại bị bắt làm trai bao thì uổng thật. Nhưng tiếc rằng ai bảo mẹ hắn đắc tội với lão đại của họ làm gì cơ chứ...

Anh bước đi ra ngoài lạnh lùng, anh không nghĩ người mà Ngô Kiến Thuận dám động đến là Tinh Vân và Khả Uyên.

Trên đường đến tổng gia ông ta lấy điện thoại gọi cho Khả Uyên. Đầu dây bên kia bắt máy rất nhanh.

- "Alo, ba sao bây giờ ba mới gọi cho con vậy? Con lo cho ba quá! "

Giọng nói đầy lo lắng cho ông ta của Khả Uyên khiến cho Ngô Kiến Thuận đắc ý.

- "Con gái ta không có thời gian nói, giờ con ra cổng đi cùng ba, mà Gia Minh đang truy sát ba."

Khả Uyên nghe đến anh đang truy sát ba mình thì nhanh chóng chạy ra cổng mà không báo cho A Tâm và David, mới ra đến cổng thì cô đã bị một người bị thuốc mê....

Khả Uyên chỉ kịp kêu:

"Ừm...ừ.. Ừ..."

Khi A Tâm vào phòng cô không thấy người đâu anh chạy xuống nhìn David đang cầm ly nước hắn vội hét lên:

- -"chị dâu mắt tích rồi! "

Phụt...!!!

David đang uống nước nghe hắn nói thì sắc nước sùng sốt nhìn A Tâm lấp bắp nói:

- Nè, cậu ở trên đây sao để chị dâu đi đâu được, tìm kỹ chưa?

- Tôi tìm rồi! Phòng khách cũng có người.

Hai người đàn ông chạy khắp biệt thự lại huy động thêm nhân lực đi tìm nhưng đều không có kết quả, Gia Minh đang trên đường về biệt thự thì nhận được cuộc gọi của Khả Uyên.

"Alo, vợ anh nghe! "

"hahahaha...!!!"

Người đàn ông ở đầu dây bên kia cười một điều cười man rợ khiến Gia Minh cảm thấy có gì đó không ổn, hỏi dồn dập.

"Là ai? ông sao lại cảm thấy vợ tôi?"

"Con rể quý, không lẽ con không nhận ra người cha vợ vừa nãy con còn truy sát sao? Hahaha "

Gia Minh biết Khả Uyên đang bị ông ta nắm giữ, điểm yếu của anh chính là cô, anh không ngờ ông ta lại nham hiểm đến vậy, đem cả con gái ra để uy hiếp anh...à mà không phải Khả Uyên chỉ là con gái hờ của ông ta thôi, đầu óc anh giờ vận động hết công suất, anh bắt đầu thấy sợ, lần đầu tiên trong đời anh biết sợ...

"Ông muốn gì!?"

"hahahaha... đúng là con rể quý, rất thông minh, giờ cậu hãy đến nhà hoang trên đồi cách thành phố B mười cây số... "

"Được...!!!!"

Tút...

Đầu dây bên kia cúp máy Ngô kiến Thuận nhìn Khả Uyên đang nằm cạnh ông ta mà cười đắc ý. Ông ta chợt nhói trong lòng, một dòng suy nghĩ lóe trong đầu.

"Xin lỗi, nhưng nó đã dồn ta vào đường cùng, coi như ta đánh đổi tính mạng con để cứu lấy chính bản thân ta, xin lỗi ta không thể yêu thương con như con mình được đến lúc hạ màn rồi..."

Gia Minh lòng rối bời không biết làm sao, vợ anh đang ở bên cạnh ông ta, anh nhấn máy gọi cho A Tâm

Tút.. Tút.. Tút...

"Alo, lão đại... em...!!!!"

Giọng nói A Tâm khi bắt máy run như đang khóc, hắn thật sự rất sợ chị dâu có mệnh hệ gì thì hắn không thể đền nổi cái mạng rẻ này được.

"Cậu tập hợp anh em cùng David đến nhà hoang sau cánh rừng cách thành phố B nhanh lên, à nói David bắn tín hiệu cho người của mình đang đi cùng Tuyết Tân rõ chưa...!!!!"

- "Dạ...!!! "

A Tâm nghe giọng Gia Minh nói anh cảm nhận được nỗi sợ hãi của Gia Minh đang phải chịu, sau khi tắt máy hắn cùng David bắn tín hiệu cho người của mình rồi lên xe đi về nhà hoang.

Ở biệt thự ở ngoại thành cách khu rừng Ngô kiến Thuận chỉ không xa, Gia Kiệt quát um sùm người đi tìm Tinh vân, hắn cũng sợ, sợ đến nỗi không thể bình tĩnh lại được, Chí Hào đã tỉnh nhưng còn yếu sức nên vẫn còn đàn em đến chăm sóc.

Gia Kiệt không biết làm gì anh đành chấp nhận quyết định gọi điện thoại cho Minh Khang, nhưng gọi hoài không được, Minh Khang không cầm điện thoại, anh sau khi được người báo cáo Khả Uyên bị bắt cóc thì đã tra ra địa chỉ của Ngô kiến Thuận, anh cùng người của mình đi theo định vị của họ.

Về phía Tuyết Tân khi bắt được Tinh Vân thì bà ta trói cô ta lại đi ra ngoài đợi Ngô Kiến Thuận.

Bà ta tự mình suy nghĩ thấy mình thông minh, thật ra vì bất đắc dĩ bà ta mới phải hợp tác với Ngô Kiến Thuận nhưng bà ta đã có rất nhiều tính toán cho riêng mình rồi.

Không lâu sau Ngô kiến Thuận đưa Khả Uyên đến ông ta đưa cô vào trong nhà và nhốt Tinh vân cùng cô trong phòng, nhưng ông ta không biết Tuyết Tân đã lắp đặt bom ở trong đó, giờ chỉ còn một tiếng nữa nó sẽ phát nổ.

Gia Minh, Minh Khang, Gia Kiệt cùng đến điểm hẹn cùng một lúc, nhưng cũng là lúc quả bom chỉ còn mười phút phút là nổ.

Anh nhìn Ngô Kiến Thuận nhếch miệng hỏi:

- "Vợ tôi đâu? "

Ông ta nhìn Gia Minh kiểu thách thức trả lời:

- "Bình tĩnh con rể quý...."

"Ông....!!!"

Gia Minh vì lo lắng cho Khả Uyên mà anh mất bình tĩnh, Gia Kiệt thì kích động hẳn, A Tâm cùng David giữ hai người đó lại, Minh Khang anh bình tĩnh hơn đứng lên trước nói:

- "Ông muốn điều kiện gì? "

Tuyết Tàn không để cho Ngô Kiến Thuận nói bà ta nhanh chóng cướp lời.

_"Chúng tôi muốn, tổ chức hắc bang, và tập đoàn Tổng Thị.. "

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72

Cuộc trao đổi ở ngoài vẫn tiếp tục, ở trong Tinh vân đã tỉnh dậy, cố gắng cõng trời cho mình nhưng bất lực. Khả Uyên sau khi tỉnh dậy thì nhanh chóng cõng trời cho mình, những nghiệp vụ này rất đơn giản với cô. Chạy đến cõng trời cho Tinh Vân. Cả hai lúc này cùng nghe thấy tiếng động lạ.

Tút.. Tút.. Tút.....!!!

Những tiếng động nhỏ kêu rất đều, nga sau đó Khả Uyên có thể khẳng định chắc chắn là bom hẹn giờ... cô nhìn Tinh Vân nói:

- Là bom hẹn giờ, chúng ta phải nhanh chóng ra khỏi nơi này không thì không kịp.

Nghe đến bom thì mặt Tinh vân cắt không ra giọt máu, cô không nghĩ mình lại bị người mẹ nuôi bắt cóc rồi đặt bom để giết...

- "Bom... vậy.. Vậy chúng ta phải làm sao? "

"đi theo tôi!! "

Khả Uyên nhìn xung quanh thấy có một chiếc cửa thông gió nhỏ, cô kéo Tinh vân đến gần, lần mò khắp nơi cánh cửa nhưng không có mặt cô bắt đầu đổ mồ hôi....

Tinh vân thấy vậy, cô ta cũng sợ nhưng nhớ đến một lần cô ta bị bắt cóc được Gia Kiệt cứu trong hoàn cảnh như lúc này thì anh đã sờ lên nóc tủ và thấy chốt cửa, cô ta nhanh miệng nói với khả Uyên.

- "chị dâu, chị sờ trên nóc cửa xem, trước kia Gia Kiệt cứu em cũng tìm được móc khóa ở đó.. "

Khả Uyên gật đầu nhanh chóng thử sờ lên trên thì đúng như dự đoán, có một chiếc chốt cửa cô nhanh chóng mở ra nhìn xung quanh không có người, cô đỡ Tinh vân ra trước rồi mình ra sau, những tiếng kêu càng nhanh hơn, cô đoán chỉ còn khoảng một phút, hai người ra khỏi chạy về phía rừng, chạy không nhìn đường, được một đoạn thì một tiếng động vang trời lở đất,

Đùng.....!!!!

Căn nhà gỗ phát nổ. Do sức công phá mạnh, những người đứng gần căn nhà đều bị chết, còn lại bị thương nặng.

Ngô Kiến Thuận và vợ ông ta bị thương nặng nằm gần đó. Tuyết Tàn cũng bị thương nhưng bà ta nhẹ hơn.

Anh em nhà Tổng gia thì đứng xa nên chỉ bị ngã xuống, khi nhìn lên thấy căn nhà gần đó đang bốc cháy Gia Minh cùng Gia Kiệt cứ thế lao vào may là những người cận vệ kịp đỡ họ lại.

Ánh mắt Gia Minh khi này không còn gì để diễn tả lên nữa, người con gái anh yêu, cô vợ ngọc của anh, anh quý gỏi xuống nhìn về đám cháy, anh không

tin cô lại ở trong đấy, vợ anh trong đấy.

Anh vùng lên đạp hết người giữ anh ra khỏi người, bước từng bước về phía đám cháy...

Bóp....!

"Tĩnh lại Gia Minh, em điên sao lửa đang cháy em chạy vào...?"

Minh khang anh là người đau lòng không kém gì em trai mình, anh khóc nhưng anh không muốn nhìn thấy em trai mình lao vào đám lửa để chết như vậy, Khả Uyên anh không tin là cô lại trong đó, lòng anh tự dối mình...

Gia Minh mặc cho ai đang kéo, ai đánh mình, anh không còn cảm giác, giờ anh chỉ còn cái xác, lương tâm anh nói lên, anh cần phải vào trong mới cứu được vợ mình...!!!

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73

Gia Minh mặc cho ai đang kéo, ai đánh mình, anh không còn cảm giác, giờ anh chỉ còn cái xác, lương tâm anh nói lên, anh cần phải vào trong mới cứu được vợ mình...!!!

Anh chỉ biết nhìn vào đám cháy lực bất tòng tâm, mọi người ai cũng đau lòng nhìn Gia Minh, anh giờ không còn ý thức được việc gì nữa, anh ngồi xuống nhìn những ngọn lửa đang được mọi người cố dập tắt,

Quả bom được tuyết tần lấp đặt là một loại bom có sức công phá rất lớn, nên xung quanh khu nhà hoang, những cây lớn đều bị thiêu rụi chỉ còn một vùng tro trụi...

Một tiếng sau được mọi người trợ giúp thì cũng dập được đám lửa. Gia Minh vùng ra chạy vào bới khắp nơi, xác người chết giải giáp, những bộ xương văng rải rác.

Anh gào thét lên:

"Vợ ơi, em ở đâu...?"

...

"Vợ ơi! Em ở đâu, em... đang ở đâu.. Hix.. "

.....

"Vợ ơi...!!!!"

...

Gia Minh chỉ biết gào thét, thân người mặc quần tây áo sơ mi anh quỳ gối, hai tay bới đống tro tàn miệng lẩm bẩm khóc gọi tên Khả Uyên...

Mọi người chia nhau ra tìm David chạy xuống phía dưới đồi vô tình nhìn thấy Tĩnh Vân đang bất tỉnh nằm đó, hắn không biết cô là Tĩnh Vân chỉ thấy người là công về...

Về gần đến nơi hắn hô to:

- "Lão đại, em tìm được một cô gái ngất gần đây....!"

Gia Kiệt đang điên loạn tìm Tĩnh Vân khi thấy David công cô thì hắn đã nhanh chóng nhận ra và chạy đến gần đỡ lấy cô... tay lay lay người cô...!

- "Tĩnh Vân.. Em tỉnh dậy đi..."

Mọi người vẫn tìm kiếm tung tích của Khả Uyên nhưng không thấy, Gia Minh giờ chỉ biết hy vọng vào Tĩnh Vân biết cô ở đâu...

Được Gia Kiệt hô hấp cô ta tỉnh lại nhìn mọi người, nhưng người đầu tiên cô hỏi là Khả Uyên:

- "Chị dâu đâu rồi...?"

Mọi người nghe cô hỏi thì thất vọng tràn trề không biết nên trả lời sao, người cùng được nhốt ở cùng cô mà cô không biết...

Gia Minh anh ngồi xuống cầm tay Tinh vân hỏi nhưng gần như anh đang cầu xin cô cho anh biết rằng vợ anh không bị sao...

- "Tinh vân...? Em cho anh biết, em được nhốt cùng với Uyên nhi thì giờ cô ấy đâu rồi...?"

Tinh vân nghe Gia Minh hỏi thì tay đưa lên miệng che lại vì cô sốc.. Cô trấn an lại tinh thần lại nhẹ nhàng nói:

- "Mọi người không thấy chị đây sao... khi em cùng chị ấy bị nhốt khi tinh dậy thì cố gắng tháo dây thừng cũng cùng lúc nghe thấy tiếng đồng hồ hẹn giờ của bom thì chị ấy đã giúp em cùng thoát ra ngoài nhưng mới chạy được một đoạn thì bom nổ. Em chạy trước bị văng xuống dưới còn chị ấy..."

Gia Minh nghe Tinh vân nói thì anh không bình tĩnh nữa, rút súng đi ra chỗ ba người kia đang được đàn em bắt lại...

Đôi mắt lạnh không một tia gọi sóng, anh lên nòng nhắm vào đầu vợ Ngô kiến Thuận..:

Đoàng...!!!!

Một viên đạn trúng ngay tâm mi, bà ta chết ngay tại chỗ, Tuyết tần, Ngô kiến Thuận nhìn thấy không ngại mình đang bị thương mà run rẩy sợ hãi lên tiếng...

"Gia Minh, xin cậu tha cho tôi, tôi thật sự là không có ý đâu, tôi xin cậu...!" - giọng Tuyết Tần run rẩy cầu xin...

Gia Minh chỉ nhìn không nói gì anh đưa hướng súng về phía Ngô kiến Thuận, ông ta mặt cắt không ra giọt máu, ông ta quỳ xuống sát lại chân anh cầu xin:

- "Con rể...!!!"

Gia Minh trợn mắt lên nhìn ông ta, anh cất giọng nói lạnh thấu xương nhắm tới ông ta..:

- "Con rể? Ông có tư cách gì gọi tôi là con rể, ông chỉ là kẻ thù của tôi, ông giết vợ tôi, ông xin tôi tha sao? "

Rầm...

Gia Minh vùng chân đạp ông ta bay thẳng ra phía xa, cú đạp mạnh lại thêm vết thương sẵn có khiến ông ta ngã lịm đi.

Anh quay đi chỉ nói đúng một câu...

"Đưa hai người kia về hầm giam lại đợi tôi xử lý, điều động tất cả anh em trong hắc bang, bằng mọi cách phải tìm được vợ tôi, chết phải thấy xác..."

Anh bước đi như người vô hồn khỏi hiện trường, trong lòng anh mâu thuẫn rất nhiều,

A Tâm đưa Gia Minh về biệt thự xong hấn cùng David đi khắp khu rừng để tìm Khả Uyên, hấn chỉ mong là thấy cô, sự việc này cũng là hấn và David chủ quan nên cô mới bị bắt cóc, hai người không tránh được trách nhiệm này...

Còn Minh Khang anh về lại công ty, tìm mọi cách liên lạc với các tổ chức tìm kiếm anh chỉ mong rằng sẽ có một manh mối nào...

Gia Minh anh về phòng khóa tất cả cánh cửa lại, bước về phía giường anh ngã người xuống, những hình ảnh của cô lại hiện lên, giọng nói ngọt ngào chết người của phảng phất khắp căn phòng...

"Chồng ngốc...! anh đừng ngốc nữa, vợ mệt lắm rồi! "

....

"Anh! Không ngốc, anh chỉ giả vờ...!!! đánh chết anh này, tên lừa đảo...!! "

....

"Anh qua mà ngủ với Khả Như, cô ta mới là vợ anh... tôi với anh chỉ là người dưng...!! "

....

"Đồ biến thái.. Anh buông em ra...!!!!"

.....

Gia Minh chìm trong giấc mơ, anh không ngủ nhưng anh đang mơ về cô...

Mở cửa phòng bí mật của anh, anh bước vào tủ rượu lấy hết số rượu trong tủ ra phòng của mình...

Trước đến nay anh chỉ uống rượu khi tính toán một chuyện gì đó, giờ anh không còn đủ tỉnh táo để phân biệt được điều gì nữa... anh lao vào uống rượu, anh uống hết chai này đến chai khác, vô chai rượu rơi khắp phòng hình ảnh Khả Uyên lại hiện lên..

Anh vô định đứng dậy xiêu vẹo không đứng vững anh ngã về phía cửa cô đang đứng, miệng Gia Minh lẩm bẩm gọi tên cô.

"Vợ... vợ đừng đi, về với anh đi.. "

...

"Vợ anh xin vợ, là lỗi của anh..."

...

- "Vợ em về với anh đi, anh hứa sẽ ngốc nghếch để em làm chị đại, anh sẽ không bao giờ thông minh nữa... anh... hự... an.. h...hự anh sẽ ngốc mãi mãi mà... anh xin vợ đừng về với anh đi..."

.....

Hình ảnh của Khả Uyên chỉ đứng đó, không trả lời anh, không di chuyển, anh nhìn cô tuyệt vọng, lại nhìn đồng hồ chai vứt quanh sàn...

Anh lấy một chai rượu không đập vỡ..

Choang...!!!

Anh nhìn cô cười thật tươi nói:

- "Vợ.. Em không chịu về với anh thì anh sẽ đi tìm em, anh sẽ đi theo em, kiếp này anh chỉ yêu vợ, anh chỉ thương vợ, tuyệt đối không có một người phụ nữ nào có thể vào trong trái tim anh thay thế em..!!!"

Anh lấy mảnh chai vỡ cửa vào đoạn mạch máu ở tay, một dòng máu chảy ra, ồ ạt chảy ra theo đường đứt. anh dần dần thấy mệt mỏi trước khi ngất lịm đi anh nhìn thấy cô đang cười với anh... anh mãi nguyên rồi anh nhìn cô lần cuối mỉm cười lại nói nhỏ bằng giọng yếu ớt.. "Anh yêu em. chồng ngốc yêu vợ nhiều lắm".

Minh Khang ở công ty về không thấy Gia Minh đâu rồi anh chạy lên phòng thấy khóa trái, linh cảm có chuyện không lành anh ta chạy xuống nhà lấy chìa khóa dự phòng chạy lên mở cửa ra đập vào mặt Minh Khang là hình ảnh Gia Minh đang nằm giữa đồng hồ chai rượu và vũng máu đỏ tươi, không kịp suy nghĩ anh ta lấy sức công Gia Minh xuống lầu trở đi bệnh viện...

Tới bệnh viện bác sĩ chạy ngược chạy xuôi để đưa Gia Minh đi vào phòng cấp cứu...

Minh Khang ở ngoài hoảng loạn, anh không nghĩ một thằng em trai mạnh mẽ như Gia Minh lại có ngày như thế này...

Một lúc sau Gia Kiệt, Tinh Vân, chí Hào được A Tâm điều vào, Mộc Cương và David chạy đến, cửa phòng cấp cứu mở ra một y tá đi ra mặt tái xanh hỏi:

- "Bệnh nhân bị mất máu nhiều hiện giờ đang nguy cấp, người nhà ai có cùng nhóm máu AB thì theo tôi truyền máu cho bệnh nhân.

Minh Khang khụy xuống, anh ta bất lực lắc đầu, anh ta đúng là anh trai Gia Minh nhưng anh ta lại thuộc nhóm máu A giống ba anh...

Chí Hào cùng nhóm máu nhưng anh ta đang bị thương nặng không ai cho anh vào nguy hiểm để truyền máu cho Gia Minh.

Gia Kiệt lúc này lên tiếng:

- "Tôi cùng nhóm máu với anh trai mình, để tôi truyền máu cho anh ấy!"

Cô y tá mừng như bắt được vàng gật đầu nói:

- "Vậy anh đi theo tôi!"

Gia Kiệt nhanh chóng đi theo cô y tá vào trong để truyền máu Gia Minh, ở ngoài Minh Khang đứng dậy lạnh lùng nói:

- "mọi người ở đây, con đi có việc!"

Ai cũng biết Minh Khang đi đâu nhưng không ai cản lại mà chỉ gật đầu rồi lại nhìn về phía cửa phòng cấp cứu.

Sau khi rời khỏi bệnh viện, Minh Khang đi thẳng về địa bàn của Gia Minh, lúc này ở Hắc bang chỉ có David đang ngồi trước máy tính nhìn những tín hiệu của anh em trong bang đang đi tìm Khả Uyên trên màn hình, sau khi thấy Minh Khang đến hắn cúi đầu chào:

- "Lão đại! "

Minh Khang lạnh lùng nói:

- "Đưa tôi xuống hầm! "

Hắn chỉ biết gật đầu rồi dẫn đường cho Minh Khang đi xuống.

Ở dưới hai con người bị trói lại ở ghế, người bê bê máu nhìn thấy Minh Khang thì ai nấy đều run rẩy sợ hãi.

Minh Khang anh ta ngồi xuống ghế gần đây cười rút súng ra.

Đoàng... Đoàng. Đoàng. Đoàng!!!!

Bốn viên đạn ghim vào hai chân của hai người kia, đau quá tiếng hét thất thanh của Tuyết Tần, Ngô Kiến Thuần không còn sức để hét nữa ông ta chỉ biết rên rĩ không ngừng.

Minh Khang vẫn giữ đứng tư thế súng, anh nói:

- "Hai người, muốn chết kiểu gì nói cho Tổng Minh Khang tôi biết, tội bắt cóc em dâu tôi, gài Bom, và giờ là làm cho em trai tôi sống dở chết dở kia.. "

Tuyết Tần dù đau đến chết nhưng nghe thấy Gia Minh như vậy thì bà ta lại cười lớn thách thức:

Hahahaha....

- "Cuối cùng thì thằng Gia Minh cũng có ngày ngốc thật, chắc mẹ chúng mày sẽ vui lắm đây.. Hahaha... "

Đoàng...!

Bà ta vừa nói dứt câu thì Minh Khang nổ súng, viên đạn ghim giữa trán bà ta, bà ta chết tại chỗ. Ngô Kiến Thuần nhìn thấy vậy ông ta lắp bắp nói:

- "T.. Tôi.. Tôi thật sự không biết Tuyết Tần gài bom... xin cậu.. Xin cậu tha cho tôi..! "

Minh Khang cười lạnh nhếch mép nhìn ông ta nhắc một câu:

- "Tha...!"

Đoàng...

Tiếng súng nổ Ngô Kiến Thuần cũng giống như Tuyết Tần nhận một viên đạn và chết ngay tại chỗ. Minh Khang đứng dậy phủi quần áo ra lệnh:

- "Dọn dẹp sạch sẽ cho tôi, đem hai cái xác kia vứt xuống biển! "

David nhận lệnh rồi đưa Minh Khang đi lên trên.

Ngay sau đó Minh Khang trở về bệnh viện thì cũng đúng lúc đèn ở cửa phòng cấp cứu tắt, vị bác sĩ trung niên bước ra, Mộc Cương ông ta đến hỏi:

- "Thưa bác sĩ, cháu trai tôi sao rồi ạ? "

Người bác sĩ tháo khẩu trang nhìn ông ta nói:

- "Bệnh nhân đã qua cơn nguy kịch, nhưng sẽ bất tỉnh vậy không biết khi nào sẽ tỉnh lại! "

- "Cái gì? Tại sao lại vậy? "

- "Vì cậu ấy trong tiềm thức đã không muốn tỉnh lại... người nhà hãy chuẩn bị bị tỉnh thần trước đi ạ "

Người bác sĩ nói xong thì bước đi, ngay sau đó Gia Kiệt đi ra và Gia Minh được đưa ra, khuôn mặt anh xanh xao trắng toát, không còn sức sống, mọi người theo anh về phòng đặc biệt được bệnh viện sắp xếp.

Những ngày sau đó mọi người thay phiên nhau túc trực bên cạnh Gia Minh, Chí Hào cũng khỏe lại...

Nhưng mẹ Gia Minh và mẹ Khả Uyên đã không thể nằm thực vật được như vậy nữa họ cuối cùng không thể tỉnh lại và ra đi mãi mãi,....

Mẹ Minh Khang được Mộc gia và Tổng Gia tổ chức tang lễ, còn mẹ Khả Uyên được Vũ Nhất và Vũ Thần đưa về pháp an táng, chỉ còn em trai Khả Uyên nhưng cậu bé có tiền triển hơn những ngón tay bắt đầu có thể nháy, cậu được ba ruột đưa về pháp điều trị...

Mọi việc như vậy cứ diễn ra, Gia Minh cũng nằm bất tỉnh như đang ngủ được sáu tháng nhưng không có tiền triển hơn...

Mọi chuyện sẽ như thế nào!? Khả Uyên còn sống không? Liệu Gia Minh có tỉnh lại và họ có một cái kết He không?

Bạn đang đọc truyện *Chồng Khờ - Trịnh Chung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.